

ఆంధ్ర సచిత్ర వార

పత్రిక

గోధుమ

25-10

శిశిరం పుష్కరము
ఫోటో: వై. సావిత్రి (సికింద్రాబాదు)

మోహనాంగులు మోజుపడేవి
బిన్నీవారి
అసలు పట్టు చీరలు

మెత్తటి వట్టు, జాగ్రత్తలో లభించును.

బెంగళూరు ఉరిస్, కాటన్ & సిల్క్ మిల్స్
కంపెనీ లిమిటెడ్
అగ్రహారం రోడ్, బెంగళూరు . 2
లిన్స్ & కంపెనీ (ప్రైవేటు) లిమిటెడ్ వారి గారి

మీ యొక్క

నొప్పి అనే మాట
లేకుండా చేయుటకు

సారిడన్ వాడండి

మీ కుటుంబములో నిజాదు ఏవైనా శంసాప్ప, ఒడ్డనాప్ప, పంటినాప్ప జ్వరముగా
తిందుట, మామూలు అన్యస్తరణ మొదలగు వాటితో బాధపడుతూ ఉంటే వారికి
సారిడన్ ఐదవ్వండి. దానితో వారికి త్వరితముగా, నిరపాయముగా, నిక్కయి
మ్ముగా అన్యస్తరణ కలుగుతుంది. సారిడన్ పేద చేరుస్తుంది మరియు వనోజ్వా
హమును కూడ చేకూరుస్తుంది! ఒక సారిడన్ నిక్క పెద్దవారికి పూర్తి మోతాదు
ప్రతిరోజు 3 నుండి 5 నిక్క బాటును

'రోడ్' కయ్యాటా! (వైద్యక నిపుణులచేత వాడండి రిమిడియం)

ఒక్కే చిట్ట చాలును!

ఒక నిక్క అరేడు 13 వ.పై. మాత్రము

ఉత్తరాలు

మనెనాష్టరె

కొండవ్వగారు 'ఆయుర్వేద విద్యార్థుల'ను గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసాన్ని విమర్శిస్తూ, శ్రీ ద్వి మా మూర్తిగారు 18-10-61 సంచికలో వ్రాసిన ఉత్తరం అయోమయంగా ఉన్నది "ఆ కళాశాలలో ఉన్న పాఠ్య ప్రణాళికలో ఆయుర్వేదానికి ఎంతస్థానం ఉన్నదో అల్లసానికి కూడా అంతస్థానం ఉన్నది" అంటూ ఉత్తరం ప్రారంభించినవరలో "శ్రీ కొండవ్వ గారు కోరినట్లుగా ఆ కళాశాల రెండు సంవత్సరాల క్రితమే శుద్ధ ఆయుర్వేద కళాశాలగా మారి. . ." అని వ్రాస్తే పాఠకులు ఏమని అర్థం చేసుకోవాలో బోధపడటంలేదు

ఉత్తరం సంగతి ఎలాఉన్నా, యదార్థ పరిస్థితి ఏమిటో పరిశీలిద్దాం ఈ కళాశాలలో ప్రస్తుతం అధ్య విశ్వద్యం, పాఠ్యకాలజీ బోధిస్తున్నా, 'ఇండియన్ మెడిసిన్ బోర్డు' ఆమోదించిన పాఠ్య ప్రణాళికలో ఆ విషయాలు లేవనీ, విద్యార్థుల కోరికపై నాలుగు సంవత్సరాల కోర్సు పూర్తి చేసేంతరువాత, అదనంగా ఈ రెండు విషయాలు బోధించే ఏర్పాటు చేయి జానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించిందనీ, కళాశాల (ప్రిన్సిపాల్ తెల్లారు (డక్టర్ కానికల్ సెప్టెం బరు 20) ఆలాంటిప్పుడు పాఠ్య ప్రణాళికలో ఆయుర్వేదానికి ఎంతస్థానం ఉన్నదో అల్లసానికి అంత స్థానం ఉన్నదని ఎలా అవగతం కాగా అల్లసానిలో విషా పరిమితమైన పరిజ్ఞానంకల ఈ ఆయుర్వేద వైద్యులకు అల్లసాని ప్రాక్టీసు చేసుకోవడానికంటే అది వారి వ్యామోహంకాక మరేమిటి ?

ఎన్ వి రామమూర్తి (గుంటూరు)

అగ్ని రాముడు

"అగ్ని రాముడు" బొమ్మలకథ చాలా అకర్షణీయంగా ఉంది కథ చాలా రసవత్తరంగా అతుగుతోంది. ఈ కథ తొండకలో ముగించి మమ్ములకు విరాళంవారిని నమ్ముతున్నాము

జి. వీరభావోజీరావు (బీలూకు)

కార్డు నాలు

మండగోగారు వేసిన కార్డును 'అనందభ్రము'గా ఉన్నది ఎక్కడైతే డింకులు రాగిగుప్పుడు గ్లాసు ముందు పెట్టుకొని త్రాగుతారు. అందులో గడ్డము వెనుక పెట్టుకొని త్రాగినట్లు వేసినారు
అర్ ఎన్ రెడ్డి (మండూరు)

* * *

మండగోగారి కుమ్మరి వెంకట కార్డును బాగానే బుంది కాని కుమ్మరివాళ్ళు అవిధంగా "స్టేన్ బోర్డు" పెట్టుకోగా ఎప్పుడూ చూడలేదు అది చిత్రకారుని పొరపాటో, లేకపోతే పట్టుపు కుమ్మరివాళ్ళ అవిధంగా తగిలిస్తున్నారో తెలియదు

కందికూర్పు కృష్ణమూర్తి (తల్వూరు)

భూతలస్వర్గం

హిందూ దేవాలయాలలో భూతలస్వర్గం చాలా బాగుంది.

అం. కనమి. తనాకను. తి

ప్రీల ఆరోగ్య సాభాగ్యములకు

కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ గుంటూరు, మద్రాసు-14

కాన్సల్టంట్ & ఎడ్యు. ఏకారామ బసవర స్టోర్సు ఏజన్సీస్, తిరువనంతకం, బెంగళూరు

పండుగరోజులు వస్తున్నాయి

ఇంట్లో బయటా పాలిమార్ రంగు వేయవలసిన సమయం ఇదే

SHALIMAR PAINT

Calcutta • Bombay • Madras • New Delhi • Kanpur. (Agents overseas)

వెన్స్ మెసలర్

విప్లవీయులు అక్కడి నెలయాలను కృత్రిమముగాను,
చక్కగాను వివరించారు

జోయినవల్ల సుధాకర్ రావు (కల్పలపాలెం)

గళ్యనుడి కట్టు

71 క గళ్య నుడికట్టు (27-9-81)

నందు 18 నిలువు "కరవీరము" అను అధారము

నకు జవాబు "గన్నేరు"గా ప్రచురించారు. "కర

ఉత్తరాలు

వీరము"నకు "గన్నేరు"నకు ఏ విధమైన సంబంధములేదని వా "అనుమానము". వా అనుమానము మును దిద్దుబెట్టినచో కృతజ్ఞుణ్ణి.

"నరహాలు వాయుడు" (విజయనగరం)

నిశుంతువు కూడండి

భృవకార

భృవకార ముగింపు మేమునుకొన్నట్లుగానే ఉన్నది కారణము పిచ్చు పనికూ, పిల్లవాడిని పెంచగలది అవుతున్నాము. రవయితో, వ్రత్యుల మా అభివృద్ధిని అందించగోరాను. మళ్ళి యిలాంటి నవల ఎన్నార్ల కో!

కె. సి. యన్. యన్. మూర్తి (వికాసవల్లుం)★

రెంటిలో నొకటి - అనలైన
ఇండియా కాఫీ, ప్రత్యేకంగా తారతమ్య
మెరిగినవారికై తయారైనది. మరియు
ఇతర సాంప్రదాయముల
ననుసరించగోరువారికై
ఫ్రెంచి కాఫీ.

మధువారం : 28-10-61

ప్రప సం॥ అశ్వయుజ ॥ విదియ

సంపుటము : 54 సంఖిక : 7

స్థాపితము:

1908

ముఖ్యసంపాదకుడు:

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడ్డీవతి : 25 న. వై

సంవత్సర చందా : 18-0-0 రు.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టివీధి, మద్రాసు-1

లోకసంపాకడ

‘ఇలా విచ్చి పాడిస్తే ఇబ్బంది ఏమి ఉండదు!’

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు వంతులుగారు

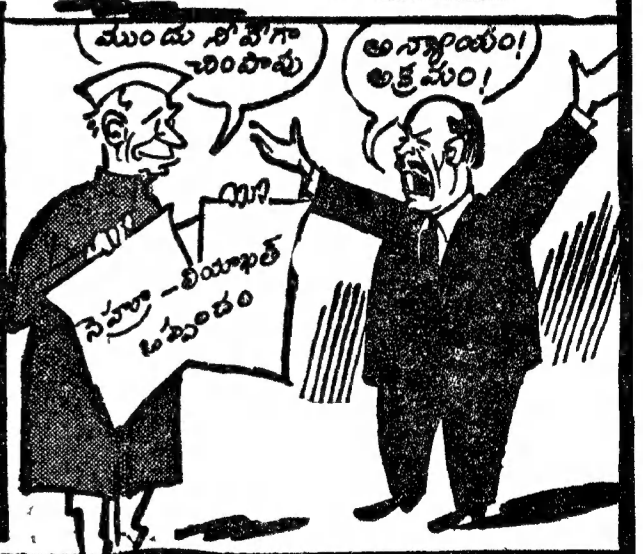
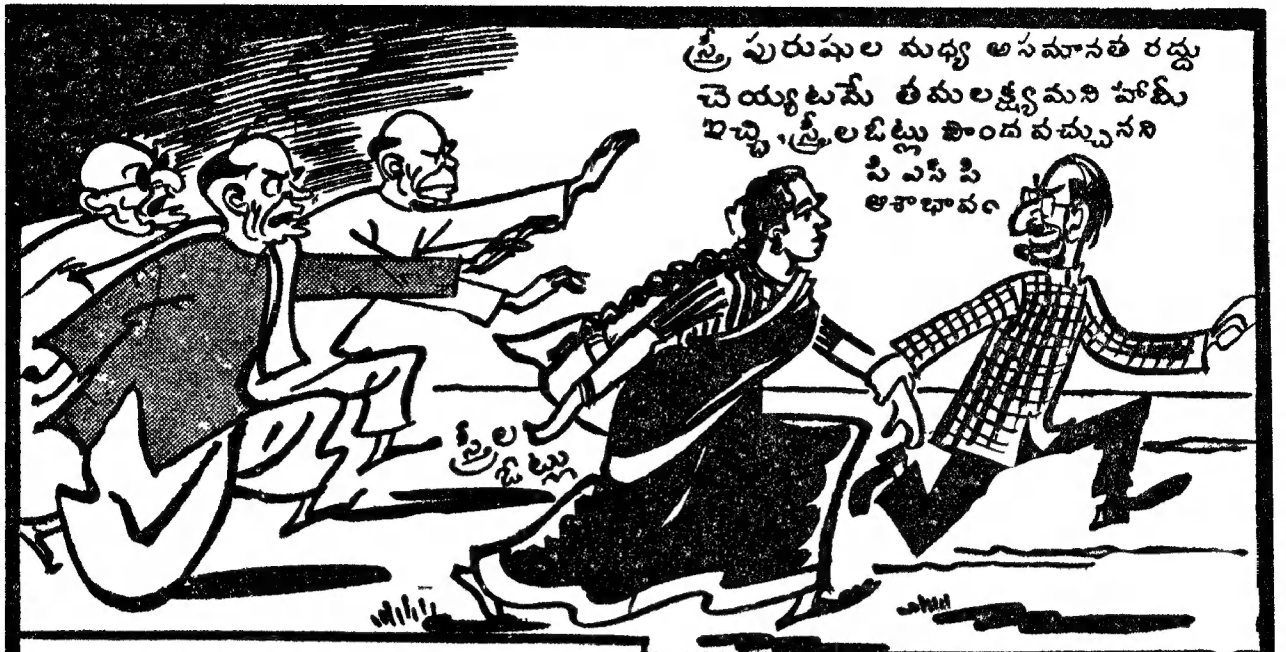
వి ప యా ను క్ర మ ణీ క

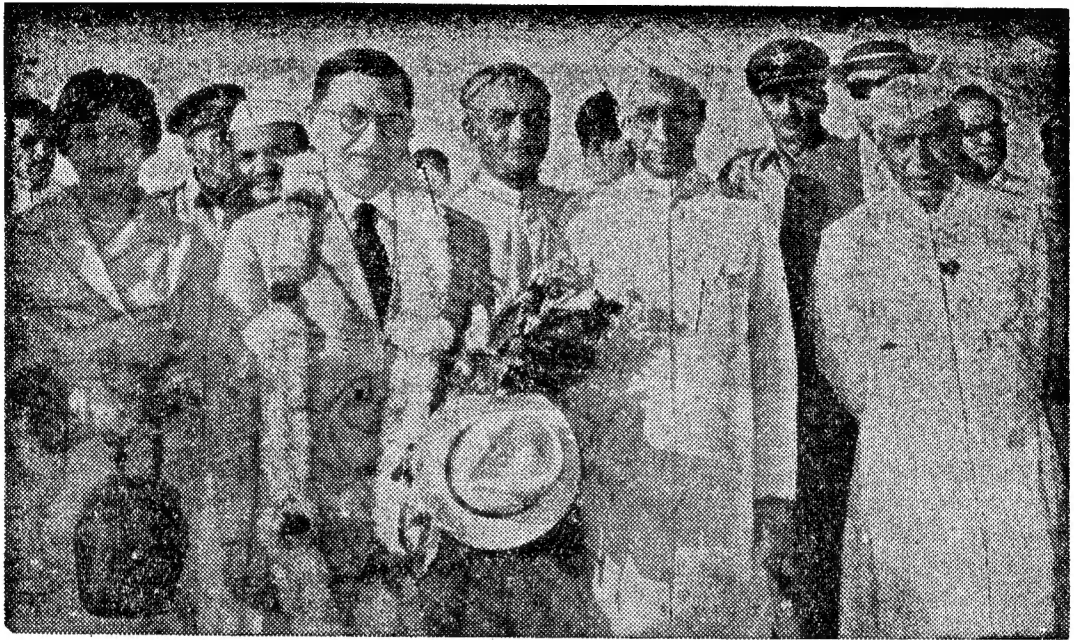
ముఖచిత్రం : హిందీతార మాలాసీన్హా

లు :	బుచ్చమ్మ రహస్యం	—	8
	కారికమ్మ కా - మాటకమ్మ కా	—	16
	అమృతాల్క	—	20
	కాశీనిలయం	—	32
	గొడుగు	—	21
వ్యాసం :			
నీరియలే కథలు :	హరివంశం	—	15
	అదర్శాలు - అంతర్జాలం	—	23
	దేవయ్యకథ (కాలసాహితీ)	—	26
	అగ్ని రాముడు	—	30
బాలసాహితీ :	చిట్టేశ్వరిక (గేయం)	—	27
శీర్షికలు :			
	ఉత్తరాలు	—	3
	హిమన్ కాన్యాన్	—	6
	మ్యాథి లీలేఖ	—	7
	కథకానికథ	—	10
	మనమా - మనరాష్ట్రం	—	11
	చదువుత్రావు	—	12
	మనమా - మనదేశాస్థితి	—	13
	వనితావాణి	—	18
	ఎప్పుడూ - ఇంతే	—	19
	సినిమా	—	24
	కార్తూయలు-రి	—	25
	కారణాలు	—	28
	మామేమా తమామా	—	31
	చిత్రసమీక్ష	—	49
	గల్ల సుడికట్టు	—	63
	పొట్టికథలు	—	64

శ్రీ శై ల ఆల య ఉద్ధరణ నిధి

‘ఆంధ్రపత్రిక’ నేకరిస్తున్న శ్రీ శైల భ్రమరాంబా మల్లి కార్జున స్వామివారి ఆలయ ఉద్ధరణ నిధి కి అక్టోబరు 14 వ తేదీనాటికి రు. 60,328=59 వసూలు అయింది. యధాశక్తి విరాళాలు ఇచ్చి, ఈ పవిత్రమైన కార్యక్రమాన్ని జయప్రదం చేయవలసిందని ప్రజలకు, ప్రజాసంస్థలకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

కొరెండ్ అధ్యక్షుడు శ్రీ జవాహర్ లాల్ నెహ్రూ 11 వ తేదీన మ్యూజిక్స్ వర్చునస్సుడు పిలం విమానాశ్రయంలో ఉపరాష్ట్రపతి డా॥ రాధాకృష్ణన్, ప్రధాని శ్రీ నెహ్రూ ప్రభుత్వం స్వాగతం.

మ్యూజిక్స్ లేఖ

శ్రీకృష్ణ

భారత ప్రజాస్వామ్యానికి లభించిన విజయం : జాతీయమైత్యతను నిరోధిస్తున్న మహామహాలేవరు?

తర్వాత వారం చెప్పుకోగలిగిన రెండు సంవత్సరాలు వర్తించి చేసే రాజకీయ ప్రయోజనాలు నిధింకే వర్తతిస్తే ప్రజాస్వామ్యానికి లభించిన విజయం మొదటిది రెండవది జాతీయమైత్యతను సభ ప్రభుత్వం సమావేశం.

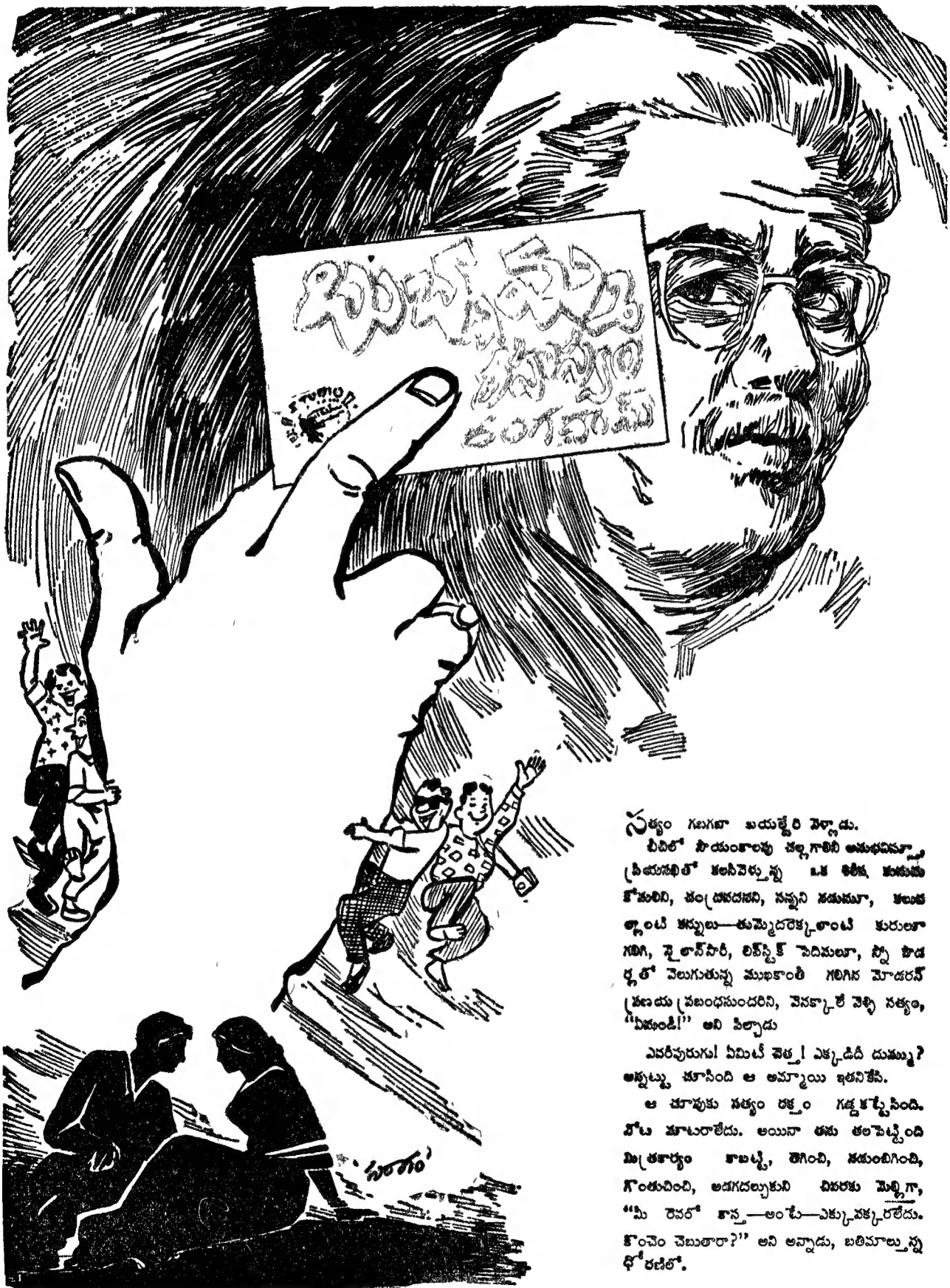
రెండవ సంవత్సరం గూర్చి ముందు పరిశీలిద్దాం. 1947, అగస్టు 15 వ తేదీ నుంచి నిరంతరాయంగా, అనంతరంగా పరిపాలన పోగొట్టుకున్న అధికార వర్గం ఈ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేయటం అవసరంగానే తీసుకుంది. ఏర్పాటు విధానాన్ని తునర్వ్యవస్థీకరించబడిన అవశ్యకతను గూర్చి రాష్ట్రపతి మొదలుకొని ప్రతిష్టాత్మక శాసన ఉపసభాసభలు లేక అంబులంబులూ రెనో మాత్రం బోధనలులేదు.

ఒకసారి కాంగ్రెసు పరిశ్రమ సంపాదకనం లేదా భాష ప్రాతినిధికంగా లేకా విభజించి ప్రదేశ కాంగ్రెసు సంపాదన ఏర్పాటు చేసినవారు మహాత్మాగాంధీ ఆయన మరో రెండు ఘన కార్యాలు కూడా చేశారు. వాటిలో ఒకటి వాటియ నలొక స్పష్టి. అదిలో ఈ జెండాలో మూడ రంగులు—పొందుపులకు చిహ్నంగా ఎరుపు, ముస్లిం లకు చిహ్నంగా ఆకుపచ్చ, మిగతా అల్పసంఖ్యక వర్గాలకు చిహ్నంగా తెలుపు—ఉండేవి. ఏకైకంగా ఈ జెండాను ఐహారంగంగా తగలబెట్టారు తమకు చిహ్నమైన కాషాయరంగు జాతీయ వలొకలో ఉండాలని వట్టుబట్టారు. వెంటనే మహాత్మా గాంధీ ఆ జెండాలో ఎరుపు రంగుకు బదులుగా

కాషాయరంగుకు అవకాశం కల్పించారు అన్ని వర్గా లకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నామని చెబుతూ జాతీయ సంస్కృతి తెలామణి అవుతున్న కాంగ్రెసు కార్యకర్తలలో ఎప్పుడూ నీక్కు ప్రతినిధి ఒకరు ఉండనే ఉండేవారు. 1947 అగస్టు 15 వ తేదీన భారత అకాదమి ముస్లిం ప్రసంగాలు ప్రసారం చేసింది ఏటిలో ఒకటి ప్రధాని శ్రీ నెహ్రూ ఉపవాసం, రెండవది మహమ్మదాలీ జిన్నా ఉపవాసం, మూడవది నీక్కు ప్రతినిధిగా వర్ధార్ బర్జెస్ వేసి ప్రసంగం. కనుక, అది నుంచి నీక్కులను సంరక్షిస్తే వరచేయకు నిర్దేశం కంక చేసిన ప్రయత్నాలే, ఈనాడు ముస్లిం లారాసింగ్ నిరశన ప్రకారం రూపంలో భారత ప్రజా స్వామ్యానికి పెద్ద నవాలుగా పరిణమించాయని స్పష్టం అవుతోంది ముస్లిం రాజకీయ వాయకు లను తోసిపుచ్చి, మతోన్మాదులైన ముస్లిం మోలానాలను గుర్తించటం గాంధీజీ చేసిన మూడవ ఘనకార్యం ముస్లింలకు మతపిచ్చి ఎక్కువ కనుక మోలానాలకు వలుకుబడి హెచ్చుగా ఉంటుందనే భావంతో ఆయన యిలా వ్యవహరించి ఉంటారని మనం అనుకోవాలి. ప్రతిపక్షాలలో కాంగ్రెసు ఆడిన వాటకమే ముస్లింలీగ్ కూడా ఆడింది. మితవాదు అందరినీ బ్రిటిష్ వారి తోతులుగా కాంగ్రెసు పరిగణించింది మోలానాలకు కాంగ్రెసుపార్టీ “మాపుడు బాలురు” అని ముస్లింలీగ్ ముద్ర వేసింది ఈ మోలానాలు తుక్రవారం ప్రార్థన సమావేశాలలో ప్రసంగించ దానికి కూడా సాహసించలేకపోయారు.

అలిఖారత కాంగ్రెసు సంఘం తాలూకు ‘ఏకనామిక రివ్యూ’ పత్రికలో కేంద్ర ప్రభుత్వ సవాయ మంత్రి శ్రీ హుమాయూన్ కబీర్ ఇటీ వల ప్రసంగ వ్యాసంలో ఇలా, ఉన్నది : “ప్రభు త్వద్వ్యగలలోను, వాణిజ్యపరిశ్రమలలోను, తమకు తగిన పాటా లభించటంలేదని కొన్ని వర్గాల వారిలో ము ఖ్యంగా అల్పసంఖ్యక వర్గాలలోని ప్రాచురినిస్తోంది”

“ఉన్నత పదవులకు ముఖ్యంగా ప్రభుత్వంలో, పోటీ పరీక్షలు పెట్టి అభ్యర్థులను ఎన్నుకుంటున్న మాట వాస్తవమే ఈ కారణంచేత అందరికీ వ్యాయం జరుగుతున్నట్లే అనిపిస్తుంది. కాని పరీ క్షించే విషయాలు, పరీక్షాధికారులు ఒక ప్రియిలో ఉన్నట్లు భావించటం అన్ని నందర్వారలోను సాధ్యంకాదని పరీక్షల అనుభవం ఉన్నవా రందరికీ తెలుసు. ఇంటర్వ్యూలో ప్రధానంగా, వ్యక్తిగత మైన ఇష్టానిష్టాలకు తావు ఉండకపోదు. అంతేకాక చారిత్రిక కారణాలవల్లే అనుకోండి, కొన్ని వర్గాల వారికి భాష విషయకమైన సామర్థ్యం అధికంగా ఉండి, లిఖితపూర్వక పరీక్షలలో బాగా వెగ్గుతారు. పోటీ పరీక్షలలో ఉత్తీర్ణులై ఉద్యోగాలలో చేరిన ఏ యిద్దరినీ పరీశీలించివా, పరీక్షలలో ఎక్కువ మార్కులు సంపాదించిన వ్యక్తే ఉద్యోగా కూడా ఎక్కువ కమర్చుడని చెప్పే అవకాశం కన్పించటం లేదు అందువల్ల ఉద్యోగులను ఎన్నుకొనడానికి ప్రస్తుతం అనుసరిస్తున్న పద్ధతిని సవరించడాని అనలేం అయితే నిర్దిత ప్రమాణాన్ని అందుకో లేని అభ్యర్థులను తోసిపుచ్చే సదుపాయం (62—వ పేజీ చూడండి)

సత్యం గలగటా బయల్పడి వెళ్ళాడు.
 దీనిలో పొయంతాంపు చల్లగాలిని అనుభవమూ,
 ప్రేమనలిలో కలసివెచ్చున్న ఒక కిరీట కుటుంబ
 కోమలిని, చంద్రవదనని, నవ్వుని నయమూ, కలంబ
 త్నాంటి కన్నులు—తుమ్మెదరెక్కలాంటి కురులూ
 గలిగి, వైలాన్‌వీరీ, లిక్‌స్టిక్ పెదిమలూ, స్నీ పొడ
 ర్లతో వెలుగుతున్న ముఖకాంతి గలిగిన మోడరన్
 ప్రణయ ప్రబంధసుందరిని, వెనక్కాలే వెళ్ళి నత్యం,
 “ఏమండీ!” అని పిల్చాడు

ఎవరీపురుగు! ఏమిటి వెళ్త! ఎక్కడిది దుమ్ము?
 అట్లుట్లు చూసింది ఆ అమ్మాయి ఇతనికేసి.

ఆ చూపుకు సత్యం రక్తం గడ్డకట్టేసింది.
 వోట మాటారలేడు. అయినా తను తలపెట్టింది
 మిత్రకార్యం కాబట్టి, తెగింది, నయపెడిగింది,
 గొంతుంది, అదగదల్చుకుని చివరకు మెల్లిగా,
 “మీ రెవరో కాన—అంటే—ఎక్కువక్కరలేదు.
 కొంచెం వెబుతారా?” అని అన్నాడు, బలిమూలున్న
 ధోరణితో.

కాయము కోసం వచ్చింది. "మానకొక్కోడు" అని కంపితధరంతో అంటూ ప్రేయసఖిని చూసింది. "స్వప్నం!" అంది ప్రేయసఖి. "వా!" అనుకున్నాడు సత్యం గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగిండు మిత్రబృందంపున్నచోటుకు వెళ్లాడు అక్కడ ఎవరూలేరు తెల్లబోయి ఇంటా అంటూ చూశాడు సత్యానికి దూరంగా రోడ్డుమీదవున్న కాఫీహాలులు బోర్డు కప్పించింది. వరిగెత్తివెళ్లి హాలులలోనం కలియజేశాడు. అంతా అక్కడ వున్నారు

సత్యాన్ని చూడగానే, "ఏమయిందిరా?" అని ప్రశ్నించారంతా కలిసి సత్యం టేబిలువేపు చూశాడు ఒక్కొక్కడిముందూ రెండేసి గులాబీజాంఫ్లేట్లు, ఒక మసాలా దోసె ప్లేట్లు కప్పించింది తనూ ఒక బ్లూరీ కోటాబడి, "ఏమిటా ఇవి?" అన్నాడు

"అట్లా! ఏలేరురా. మన రవిగాడికి ఇండాక దివ్వి తగిలిందికదూరా. అది పోవడానికి, తరువాత మనం బాడికి తగిన నలవో ఇవ్వడానికి. ఏయో! వర్షం. ఆయనక్కడా ఇవి పట్టా!" అని ఆర్దిరిచ్చాడు సూర్యం

రవి ఒక తేలికా చెమ్మతో గులాబీజాంముక్క పై కెక్కుతూ, రెండోతెత్తి సత్యాన్ని తనవైపుకు తిప్పుకొని "ఏమిటుండో చెప్తారా?" అన్నాడు. అది గులాబీజాం ముక్క పోట్లో మేముకున్నాడు. సత్యం బోరూరించి. రవి డగ్గరన్న రెండోప్లేట్లు తాక్కిన గలుగడా తివేశాడు. కానీని మంచిన్న త్రాగి, "ఏలేరురా. ఆ అమ్మాయి చాలా పెంకిదారిలా కప్పిస్తోంది. జవాబేనా ఇవ్వకుండా వెళ్లిపోయింది" అన్నాడు

రవి తెల్లబోయాడు మిత్రులంతా చాలా విచారించారు. "సూర్యం! నేను చెప్పలేదురా! అసలా తరబోయే కనిపిస్తోంది ఒట్టి పెంకిపుటం. మహా గర్విష్టి మగడంపే లెక్కలేదు" అన్నాడు కాఫీ చప్పరిస్తూ.

"మనవాడిమీద మత్తుమందు చల్లేసిందిరా!" అన్నాడు రహమాన్

"మనం ఇలా పూరుకుంటే లాభంలేదు మన బాడు, మనకోసం వెనుదిరుగుకుండా ఎంత డబ్బెంతా ఖర్చు పెట్టుతున్న మన మిత్రుడు రవి, ప్రేమతో వద్దాడు వెంటనే మనం ఆ అమ్మాయి గురించి వివరాల్ని కనుక్కోచి, మనవాడి మనోవ్యాధి పోగొట్టాలి. పోవరాలరా. . ."

"ఒరేయో! గిరీ, ఇది ఫ్లాట్ పాకెట్ కాదు కాఫీ హాలులు. కాఫీ షాప్ క్లీన్ తిని వల్లబడు. రవీ! మనం వెంటనే రూముకి వెళ్లి ముందు జరగవలసిన కార్యక్రమం నిర్ణయించాలి రహమాన్! ముప్పు ఎలాగైనా ఆ అమ్మాయి పోట్ నంపించు" అన్నాడు సూర్యం

"ఎలాగరా?" అన్నాడు రహమాన్ వెలి మొఖంవేసి

"మాడియోలన్నీ గాలించరా. పోట్ గ్రాఫ్ ల్లోనా పీ స్పైహాలులే కదరా!"

"రైట్. అయితే ఇప్పుడేవెళ్లి, రాత్రి పదితొంప రూముకి పోట్ తెస్తాను"

అది కొంత ప్రాంతంబునాడితే రవి, సత్యం, సత్యం, సూర్యం, గిరీ, రహమాన్ నలుగురూ ప్రాంత స్పైహాలు విశాఖపట్టణంలో చదువు పూర్తిచేసి ఉద్యోగాలవేలలో కాలం గడుపుతున్న బ్రహ్మచారులు గిరీ, రహమాన్ లా పాసయి అప్రెంటిస్ లుగా మని మేస్తున్నారు. సత్యం, సూర్యం, ఎస్. ఎం. ఎస్. పాసయ్యారు. వీరి నలుగురిది విశాఖపట్టణమే. రవి బి. కాకో మూడోసారి తప్పిడు. అతనిది అనకాపల్లి. వాళ్లనాన్న పెద్ద వ్యాపారస్తుడు.

ఈ అయిదుగురికి ఎలా కలిసిందో స్పష్టం చెప్పలేము కానీ, ఒకరంటే ఒకరికి గాఢమైన అభిమానం, ఇరవైనాలుగుంటలూ రవి రూములోనే వుంటారు రవి తండ్రికి ఒక్కడే కొడుకవటం మూలానా, పెట్లో లక్షలకొద్దీ భనం మూలుగు తూండడంవల్లా, తాగి తప్పుపెట్టేవాడు మిత్ర బృందం ఇరులన్నీ అతనినే

హాలులు బయటికి రాగానే రవి "ఒరేయో! సూర్యం. ఇంక లాభంలేదురా! ఎలాగైనా ఆ అమ్మాయి ఎవరో తెలుసుకోవడే, నాకు తిండి నలులంచదు.

ఉపాధ్యాయుడు:- అ రే యం
గోపీ! కంపన బాక్సులోని విశా
గిని ఉపయోగ మేమిటిరా?

విద్యార్థి:- మన స్కూలులో
బెంచీలకున్న నల్లులను చంపటా
నికి ఉపయోగిస్తుంది.

వ్యాస అరుణచంద్ర కళ (పెద్దాపురం)

నిద్రపట్టుడు. ఏదైనా మార్గం చూడాలిరా" అన్నాడు నిరసంగా

"ముందర రూముకి వదరా. తరవాత ఆలోచిద్దాం" అన్నాడు సూర్యం, తనమీద అనుకున్న రవిని వోదారుస్తూ.

"రూముకుకూడా వెళ్ళబద్ధంవడంలేదురా!"

"అయితే వదిలేద్దు మీద కూచోని "అమ్మా, వాకా అమ్మాయి కావాలి—ఇ—ఇ—ఈ" అని ఏడు "

"నువ్వే, అలా అంటే ఎలారా?"

"అందుకే ముందర రూముకి దారిలియించు."

"ఒరేయో! అగండి" అన్నాడు గిరీ అంతా ఆగారు.

"మనం సినిమాకేళ్లే. మన ఫీయేలురుతో కొత్త పేక్కురు అధ్యవ్తం కలిసివస్తే. . ."

"రైట్. నాకు తెలిసిపోయింది వీ అయిడియా. అద్భుతంగావుంది వదండి పేక్కురుకుపోదాం" అన్నాడు సత్యం

రవితోనా అంతా ఈ సూచనను అమోదించారు. వెంటనే పైకిబరిక్తాలలోవెళ్లి సరస్వతీ ఫీయేలు రుతో వద్దారు. అప్పటికే సినిమా ప్రారంభమయి పావుగంటయింది. పేక్టితో బ్యాటరీలైటుమేస్తూ, గేటుకివరు పీటు మాసిస్తూంటే రిజర్వుడు క్లాసుతో అంతా కూచున్నారు

అది కుడివైపున వివరో ఇద్దరు అడవాళ్ళు మెల్లిగా మిత్రులగురించి ఏదో అనుకోడం విని, అటు వేపు చీకట్లోనే చూశాడు. ఇద్దరమ్మాయిలు అన్నప్పై రూపురేఖలతో కప్పించారు. తన ఎడంవేపు మిత్ర బృందం వున్నారు తన పక్కనున్న అమ్మాయిని ఎక్కడో చూసినట్లు వుంది. అమె అవతలివైపు ముఖంలిప్పించడంవల్ల, నరిగా రనికి కప్పించలేదు.

రనికి సినిమాంటే వివరితప్పక పిచ్చి. తనక పెద్ద దర్శకుడిని కావాలి, హిరోవేషాలు పెట్టాలి అడర్బం పెట్టుకున్నాడు. మిత్రబృందంఅంతా అదే అడర్బంతో ఉన్నారు. తనామాన్ కేమరామాన్ కాదల్తుకున్నాడు 'స్పిస్' గిరీ రాయదల్పు కున్నాడు. మ్యూజిక్ సత్యం తీసుకోగల నమర్చుడూ, కృషి కూడా చేస్తున్నాడు. సూర్యం ప్రాధ్యుసరూ, మేకప్ మాన్, అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు వగైరా అన్నిమా. ఇలా పిళ్ల యమ్. బి యమ్. (మిత్రబృందం) ప్రాజెక్టునుకు కేసిటోక్కంటే లోటు. రవి చేతికి ఇప్పట్లో లాభంవేతులు రాగానే, అది చూశా తిలి పోతుందని రవి వాళ్ళకు హామీ యిచ్చాడు.

కాకోయే హిరో అయిన రవి, తెరమీద హిరో, హిరోయిన్తో పాడుతున్న డ్యూయెట్లు విని "జాప్రియసఖీ!" అనుకొని విచారసిగరంతో మునిగి పోయాడు. తని వాళ్ల కూడతే, సినిడేముడు, పేట్లో అకారణంతా లైట్లు వెలిగించాడు. పి.కొంటే నమయం అయినందున రవి మిత్రబృందంవైపు చూశాడు. మిత్రబృందం తనివైపు చూశారు. వాళ్ళ మొహాల్లో లైట్లు వెలిగిండు. చిప్పు కంకలం బయటే వైరింది. ఎందుకో రనికి బోధనదలేదు "రవి, టెన్ట్ ఆఫ్ లో!" అని ఒకటూ, "ప్రీ పిర్స్ లు రవి!" అని ఇంకోకటూ అంటున్నారు.

సూర్యం, డింకులమే కుర్రాడికి అరదజను కూల్ డింక్కు తెమ్మని, రవిని "అటువైపు చూడరా" అని మెల్లిగా గిల్లాడు రవి కుడివేపు తిరిగాడు తన ప్రక్కనే సాక్షాత్తు తను సాయంకాలం చూసిన అమ్మాయి—తను ఇంతసేపూ, విరహం, హిరో యిన్కోసం అనుభవించాడో ఆ నాయిక, కూచోని వుంది. రవివేపు ఒకసారిచూసి మొహం తిప్పుకుంది.

రవి పూదయం పొగిపోయింది అనందం ఎక్కువైపోయి నిరసం వచ్చింది ఏంవెయ్యారో తెలియక సూర్యం వేపు చూశాడు సూర్యం "నలక రింకరా" అన్నాడు మెల్లిగా రవి అంకకన్నా మెల్లిగా "ఏమనిరా?" అని అడిగాడు డింక్స్ తీసుకొని కుర్రవాడొచ్చాడు సూర్యం మెల్లిగా రవి చెవిలో "డింక్స్ తీసుకోమని అడగరా" అన్నాడు.

"ఏమండీ! స్నేహ, ఈ డింక్స్ తీసుకోండి"

"అరే! వద్దండి అక్కర్లేదు" అంటూ రవివేపు

ఒక పక్కవిచూపు విసిరింది నాయిక

"వరవాలేదు తీసుకోండి"

నాయిక, ప్రేయసఖివేపు చూసింది. సినిడేముడి దయవల్ల ప్రేయసఖికి దాహం మేసింది. "తీసుకో పాపం, ఆయన మనకోసం చాలా క్రమపడ్డారు" అంది నాయిక డింకు తీసుకుంది. ప్రేయసఖి కూడా తీసుకొంది. లైట్లు ఆరిపోయాయి అట ప్రారంభ మైంది.

(రెవీ-క పేజీ చూడండి)

పెళ్ళికానుక
(మొదటి విషయమతిరు. 10 లు)

రామ పెద్దిదాసి సంఘము ఇది. పెద్ది మా
వూరిలోనే అతడం నర్తకి దుక్రమముండా
బాణరయ్యం. మంగళమాత్రధారణ ముగిసింది. తరు
వాత కామశలు వదిలించడం మొదలుపెట్టారు. "చి
తానుదేవరావుకు నరసింహం వదిలించునది నో టేబుల్
ఫైన్" అని నివేదిక మా దుక్రమందలండా వాళ్ళు
పెద్దిదాసి కారు. అప్పుడు మరి ఫైన్ ఏమా ఏవల్లె
తోల్లె కూచియుతు తక్కువ ఉన్నట్లు లేదు.
అటువంటివారు ఎప్పుడూ కానీ ఇప్పుడెట్టిది నర
సింహం అంత దబ్బుపెట్టి టే టేబుల్ ఫైన్ (రెజంటు
చోకడంటే ఎట్లా నమ్మింది? నేడు పాఠశాలకు
వదిలించేమా అంటే అదిలేదు. రామం అధికమృదు
వుకొనకుండాకు నరసింహాపు వేలుపెట్టి కూచిం
డేమా! నరసింహం మాత్రం దిరువప్పులు పిసి
కున్నాడు, మేం ప్రాప్త్యుతో క్షుల్తం. రామం
మేలుకు "అహ! నరసింహంగారికి ఇప్పుడ తం ధారక
బుద్ధి ఎట్లా కలిగిందోకదా" అని అబ్బాడు. అందుకు
నరసింహం "ఒరేయి! మీకు కూడా బాగా బుద్ధి
వుంటే మీరు తలా టే ఫైన్ ప్రజలంటేపించుదురు"
అబ్బాడు. చాలో అ ప్రవచనం ముగిసింది.

పెళ్లయి వెంటోకలుగడిరాయి. అంతో పెళ్లి
మీద భరితరం అవడంవల్ల (అనీమకు పెంపురేపి)
పేదనీరుంజుతూ నీకాటకు వాసులుంటే మహా
కేళం. మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటప్పుడు పిస్తూ
చేతువచ్చి వాకునీరే కి కుదర్చి వెళ్లాడు. అప్పుడం
తడుపుటంటే వాడిమొహం అచ్చర్లంతోకూడి అదో
విధంగా మారుతోంది. "ఇదేమిటి సింయంట్ పికే
కం పెదవాళ్ళ వాడు ఇన్స్టిగేమెంట్ వోట్స్ నవని
తాడు" అంటూ ఇంకామారు అయ్యి నర్తనతో
కానీ చూచుకోవ్వాడు. అంతటా ఒక ముతానా
ఒకరు ముగిస్తూ. ఇంతలో మార్కం పెళ్లి
మిన్నది విడగట్టి నడికెట్టిపోకాపెట్టి, "ఒరేయీ
నరసింహం! వెంటంట చేసి పాను మూతా సిం
యంట్ కమ్రా!" అన్నాడు. "అలా!" అన్నాడు కమం
నెలవనే. తనే దాన్ని అనినీ మూతా నరసింహంవడంవల్ల.
"ఇంకేం! నరసింహంగడిచినే ఇది. వాణే మొదట
ఇన్స్టిగేమెంట్ ఏదీ, వాడు అచ్చర్ల పాను కక్కు
రిమకచ్చింటూడు నెత్త" అని పోనీ విడిచిపాను
మార్కం అచ్చరమూడి మూకు నరసింహంవడి అలాటి

మాటలు అర్థం చేసుకుందికాదు. “హా! ఎవళ్ళే రూపాయలు ప్రతిష్ఠ, పద్మ విమితి రూపాయలతో వంటి చింవాడుకదా పోనీకొంపో” అని వాపోయాడు రామం.

2. చంద్రమౌళి (కృష్ణానది)

✱ ✱ ✱

పంతులుగారి చికాకు

(రెండవ విహుమతి రు. ౧ బి)

ఒకరి మా దాస్యగురు కొన్ని ముఖ్య విషయాలు
మాట్లాడానికి వంతులుగారిని పిలుచుకొని రమ్మ
వార్డు. వరదేవి నేనూ, రమణ (మా తమ్ముడు) కలిసి
వెళ్ళాం. మేం కేరళ సరికి వంతులుగారు అప్పటి కుడి
వడ్చివ్వాడు. అది పరికాలం కావడాన్ని అయిన తరి
వెయ్యకుండా ఒక దుప్పటి కప్పుకొని ఉన్నాడు. మేము
దొండు అయిన ప్రక్కనే నిల్చున్నాం. ఇంతలో దుప్పటి
కొనకాలి కుడితిలో పడింది. అయిన దానినిదీసి
భుజంమీద వేసుకొన్నాడు. మర్యాదారి అది కుడితి
లోనే పడింది. కాస్త చికాకుతీ మర్యా భుజంమీద
వేసుకొన్నాడు. మూడవవారి కూడా కాలి అది కుడితి
లోనే పడింది. కూర్చున్నవాడల్లా అమాంశంలేని
దుప్పటిని ఉండడామట్టు పూర్తిగా కుడితిలో ముంచేసి
“మొనగా... ఎంతమునుగురావో” అన్నాడు తన
తీతా. ప్రక్కనేఉన్న మేం నవ్వుకుపోతే... చప్పటి
నమ్మల్ని కూడా కుడితిలో ముంచేస్తాడేమోనని
భయపడి, బయటకువచ్చింతకుదాక కయ్యు వెళ్ళ
అయ్యేలా నవ్వుకొన్నాం.

who is (tried)

• • • •

చౌ ద య్య

(రెండవ జర్రుమతి రు. కే ఆ)

మేము మేంకి పెంపురలో మా అక్కయ్యగారి పూరికి
 వెళ్ళాము. అది ఒక పల్లెటూరు. వాకు రేడియో
 అంటే మనస్ నిచ్చి. ఆ పూరిలో ఎంక్రిప్టివేట్ తయ్య.
 కాని ఆ పూరిలో ఉండేదల్లా వంచాయిటోర్సు
 రేడియో ఒక్కటే (అది వ్యాపారరేడియో). తావా
 రాత్రి భోజనమైన తరువాత ఆ రేడియో వచ్చి
 వాళ్ళి (మా వావాగారి (పెనెషియో), కాకావీలు

నా స్నేహితులు, వల్లెప్రజలు కూడ వచ్చి నివే
శాశ్వత లక్షణాల రేడియోతో వాడయ్య వయ్యుటన్
వివరమిచ్చింది. అందరూ చెప్పలు విక్కటెల్లకొని
వింటున్నాడు. కానీ వాడు వాద్యసంగీతమంటే అంత
గట్టిది కాదు. ఒక్కొక్కరి మొహం దీక్షగా
వదిలిపోయింది. అప్పుడే వచ్చిన ఒకాయన “నివ
తయ్య ఇంత బాగా నీరేలు వాయిస్తున్నాడు?”
అని ప్రశ్నించాడు. అంతపిమ్మట తక్షణం రేడియో
వింటున్న నా మిత్రుడు నిరాశతో “వాడయ్యా!”
అన్నాడు. ఆ వల్లెమనిషి కాస్త కొనసాగింది
“నివి ఇటులు చెప్పినాడని, నీ కేసుల చెప్తుడు?”
అని అడిగాడు. కాళ్ళ పంజాబులు విన్న వాడు
వచ్చానంటాడు. నేను వచ్చింది చూచి నా మిత్రుడు
కాతో (అని కలిపి).

౩. రాఘవేంద్రరావు (బెంగళూరు)

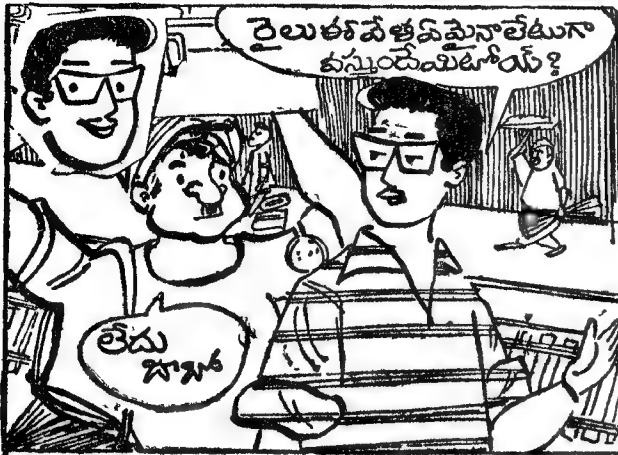
✱ ✱ ✱

శాసన ఉత్తరం

(తెండవ విశ్రామి రు. ౧౫)

మా చిన్నమ్మాయిని పన్నుపిరం పరీక్షలో
కూర్చేసెట్టాయి. సెలవల్లో (వై. వేలు చెప్పి
రాము. మొదటి కోణం పాఠ పరీక్షకు వచ్చి
బోయేముందు (వచ్చున్న) పూర్తిగా చదివి అర్థం
చేసుకొని (వ్రాయా) ని రెట్టుకూ,
“పాపా! ఈరోజు ఎవరికైనా ఉత్తరము వ్రాయ
మని అడగచ్చు. బాగా రాసిరా!” అని చెప్పి పరీ
క్షకు వెళ్ళిము. పాప పరీక్షనుండి వచ్చిన తరువాత
వచ్చున వ్రతము చూస్తూ, “ఇదుగో పాపా!
యిందులో నీ స్నేహితులంతా సెలవల్లో నీవేమి
ప్రాజెక్టు వ్రాయుతుని అడిగాడు ఎలా వ్రాశావు?”
అని అడిగాను అప్పుడు మా పాప “నేను ఆ
ఉత్తరం వ్రాద్దామనే అనుకున్నానుఅమ్మా. కాని
అక్కడి మాస్టరు పూరికినే అటూ యిటూ
తిరుగుతాడు కానీ, నాకు ఎంతకూ ఉత్తరము
వ్రాయటానికి కార్డుగాని, కవరుగాని యివ్వలేదు.
నేనే అడుగుతామని అనుకునేటంతలోనే గంట
కొట్టేశాడు. అందుకు నేనెమి చేయవచ్చు?” అంది-
తూపరితాప పరమర్థి (గురజాడ)

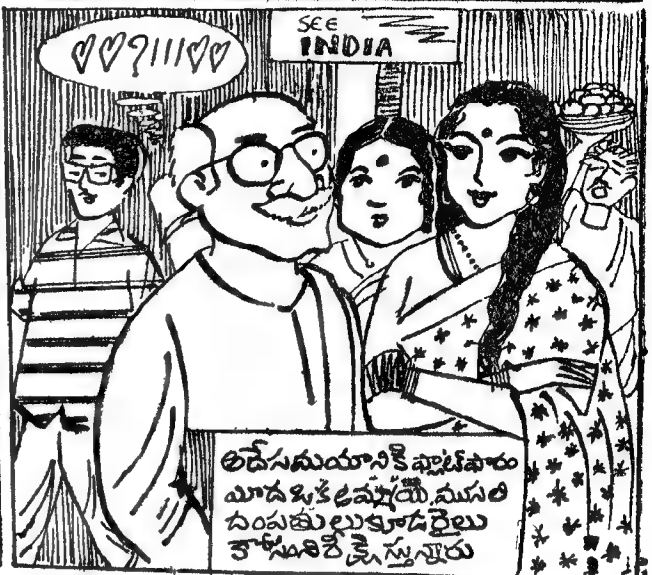
చదువులావు

రైలులోపేజీపైసేనా లేకుండా
కుప్పించేయిటోయో?

లేదు
సోసో

శిలపురియ్యకా, కాలేజీ తెలియరకనున ప్రాధానాడే
ఓంబులదేదాడు ధర్మకాన్స్ టోక్లెస్ కాయకూని

ॐॐॐॐॐॐ

SEE
INDIA

అదేసమయానికి ఫ్లాట్ పాఠం
యాదాశక్తికల్పయే ముసలి
దంపతులు కూడ రైలు
కాసుని దేక్షిస్తున్నారు

నేనే ఆలమ్మయే
ఎకేకంపార్ట్ మెంట్ లోనే
ఎక్కి, ఆలమ్మయి ఎదురు
కుండా పూర్వ వాటి...

ఇంతలోకి రైలువచ్చుతోంది ఆలమ్మయి
అదుంతులు ఫస్ట్ క్లాస్ పెట్టలోకి ఎక్కారు

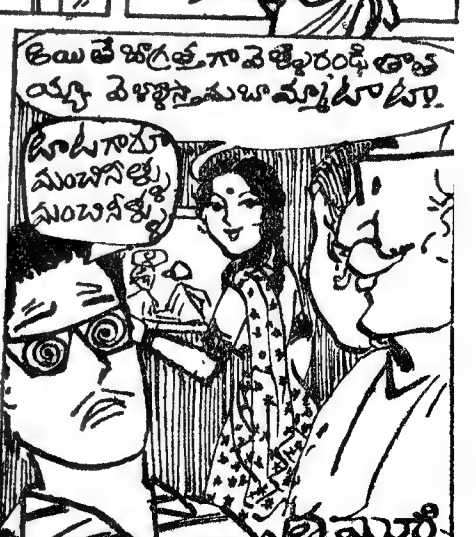
చుట్టూ, చీల్చుకున్నా
సేల్స్ వ్యక్తమిటో ఫాస్ట్
నాదస్తరకారేజీ, జోతం
కే40దూపాలులున్నాయో
దాంతా ఫస్ట్ క్లాస్ టికెట్
కానేస్తా

టోకెట్ కాసుకుని, పట్టే
సరిగ్గా, ఆలమ్మయి ఎదురు
గా కూర్చుంటాడు

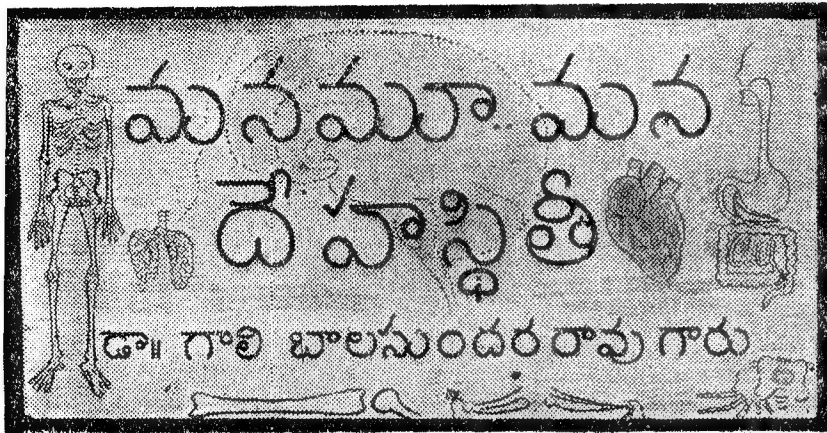
ఇంతలోకి రైలుకదలడానికి
గండు కాల్పులు
రైలుకదలడానికి గండు కాల్పులు ను
వువ, ఇయడిగమ్మ పాపంబాలా
సేపు కూర్చున్నావ్

ఆయితే జీర్ణతగా వెళ్ళేరంట్ తావ
య్య పెళ్ళిస్తామటా మ్మహూహూ.

హోదాగామా
మంబనెళ్ళ
మంబనెళ్ళ

నల్లెమ్మారే

జీతరాశయము

నోటి దగ్గర నుండి, మూలస్థానము వరకూ వ్యాపించివున్న జీర్ణకోశము పెద్ద గొట్టము. ఆ గొట్టములో కొన్ని ప్రదేశములు పెద్దవిగానూ మరికొన్ని ప్రదేశములు చిన్నవిగానూ ఉంటున్నాయి. క్రిందనుంచి అరంభించిన ఈసాఫెగ్స్ ట్రాకియాకు వెనుక ప్రక్కన క్రిందికి దిగి దయా ప్రమును చీల్చి దానిక్రింద జీతరాశయములో అంత ముచ్చతుంది ఈసాఫెగ్స్ ఒక పొడుగైన గొట్టము దాని గురిలో గాని నిర్మితిలో గాని, పరిమాణంలో గాని పెద్ద మార్పు లేమీ లేవు అందులో అపారం భౌతికంగా గాని, రసాయనికంగా గాని వివిధమయిన మార్పులు చెందదు అది నోటిలో ప్రవేశించి ముద్దగా మారిన అపారం జీతరాశయంలోకి పోయి దానికి ఒక సాధనం మాత్రమే. దాని నిర్మితిని గురించి ధర్మములను గురించి దానిలో ఏర్పడే వ్యాధులను గురించి యిదివరకే సమగ్రంగా తెలుసుకున్నాము. ఇప్పుడు జీర్ణకోశంలో ప్రధాన భాగమైన జీతరాశయము గురించి, దాని నిర్మితి, ధర్మములు, అక్కడ ఏర్పడే వ్యాధులూ వీటిని గురించి సమగ్రంగా తెలుసుకుందాము జీతరాశయ వ్యాధులూ అతి సాధారణములు జననం నుంచి మరణం వరకు, ప్రతి జీవికీ అత్యవసరమయిన అపారం, ముడి స్థితినుండి శరీరానికి పనిచేసేటట్లుగా పొందవలసిన భౌతిక, రసాయనిక విక్రతులతో ముఖ్యమయిన మార్పులు జీతరాశయంలోనే జరుగుతవి అందుకని ఆ ఉపాంగమును గురించి అతి సమగ్రమయిన పరిజ్ఞానం ప్రతి వ్యక్తికీ అవసరం

జీర్ణకోశం నోటి నుండి అరంభించినా, జీర్ణక్రమం ముఖ్యంగా జీతరాశయంలోనే అరంభిస్తుంది జీర్ణకోశంలో యీ భాగానికి మాత్రమే విశిష్టమైన పేరు సాక్షాత్త భాషలోనే లేదు. మనవారు మొత్తం కోశానికి, వారి దృష్టిలో అవసరమయిన రసాయనాలూ పేరులు కల్పించు

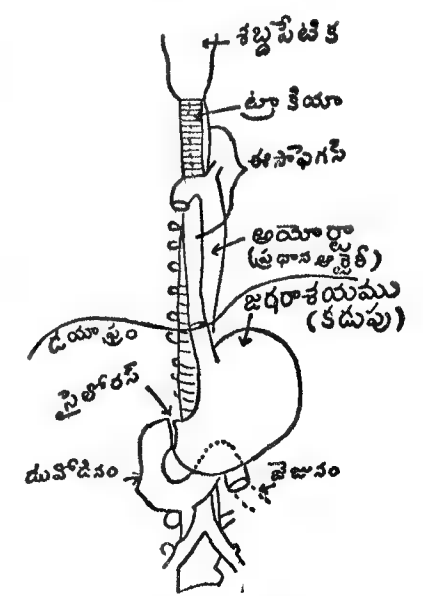
కున్నా గాని కోశములలో ఉపాంగములనూ ఆ ఉపాంగములలో, నూళ్ళ భాగములనూ అభివర్ణించే పేరులు కల్పించినట్లు కనబడదు. మైక్రోస్కోపిక్ వచ్చిన తరువాత ఈ భండనం, శరీరకాన్స్ట్రక్షన్ లలో ముఖ్య కార్యక్రమం అయిన తరువాత సాక్షాత్తదేశాల్లో ఆయా కాన్స్ట్రక్షన్లు ఆయా భాగములకు పేర్లు పెట్టారు. అవి సముచితము అయివున్నాయి ఆ పేర్లే మిగిలిపోయినవి

కాండమును దయాప్రముపైన వక్షభాగం గానూ, క్రింద ఉదరభాగంగానూ విభజిస్తుందని యిదివరకే తెలుసుకున్నాము. ఉదరంలో చాలా అవయవములు ఉన్నవి చాలా కోశములకు సంబంధించిన అంగములు, ఉపాంగములు ఉన్నవి ఇందులో 'గేస్టర్' (Gaster) అనే గ్రీకు శబ్దం జీతరాశయమును వర్ణించడానికి నిర్దిష్టమైనది గేస్టర్ అంటే ఉబ్బెత్తు భాగము అని మాత్రమే అర్థము పొట్ట ఉబ్బి ఉంటుంది గునుక మొదట్లో ఆ పేరు వచ్చింది గేస్టర్ నుంచి గేస్ట్రిక్ అనే విశేషణం వచ్చింది. "గేస్ట్రిక్ ట్రబుల్" అని అజీర్ణ వ్యాధిని ఉద్దేశిస్తూ చాలామంది వాడడం అలాట అయింది. అందువల్ల ఆ శబ్దాన్ని తిరిగి గురించి చెప్పడం అవసరమని తోచింది. ఈ 'గేస్టర్' అనే మూల పదానికి అనేక ఉపనర్మలు చేర్చగా ఏర్పడిన వృద్ధుల వృద్ధులు వైద్య పరిభాషలో వస్తవి. 'ఎసిగేస్ట్రియా, హైపోగేస్ట్రియా, గేస్ట్రికెనాస్టమి' యిలుచుంటివి.

మనవారు జీర్ణక్రమాన్ని ఒక వంటగా పూసించారు. జీర్ణాశయంలో జీతరాశి ఉంటుందనీ, అక్కడ అపారం పనవమై మార్పులు చెందుతుందనీ ఆయుర్వేద నిర్మాతలు భావించారు ప్రాచీన సంస్కృత వాక్యగ్రంథాలలో, రోగకాండమ వర్ణిస్తూ 'జీర్ణాశయము, జీతరాశయము' అని యీ భాగాన్ని వర్ణించారు. ఈ ఉపాంగంలో కండర

ములు విక్రమంగా ఉన్నవి ఈసాఫెగ్స్ లో లాగానే జీతరాశయం గోడలోనూ పైన పీల్స్ పార, మధ్య కండరముల పార, లోపల మ్యూక్స్ పార ఉన్నవి. ఈ కండరములవల్ల జీతరాశయం తీసుకున్న అపారం పరిమాణాన్నిబట్టి, తీసుకున్న అపారం కొన్ని రసాయనిక విక్రతులవల్ల విపరీతంగా వాయువును ఉత్పత్తి చేసినప్పుడూ, మామూలు సైజుకంటే అనేకరెట్లు పెద్దది కాగల శక్తి కలిగిఉంటుంది. కడుపులో అపారం, దానిని అంటివున్న దువోడినం అనే పేరు మొదటి భాగంలోకి పోయిన తరువాత, లేక ఏ కారణంవేత నయినా వాంతి, త్రేపు అయిన తరువాత గాలిపోయిన రబ్బరు బుడగలాగా చిన్నది పోతుంది.

జీతరాశయం అక్కలి ఎప్పుడూ ఒకటే ఉండదు. అందులో ఉన్న ముక, ద్రవ వాయు వదార్థముల పరిమాణమునుబట్టి శరీర 'సెన్సిటి' ని బట్టి (శరీరం నిలబడి ఉన్నప్పుడు, పడుకోని ఉన్నప్పుడు) దాని ఆకారం మారుతుంది. కాని మొత్తంమీద అది ఇంగ్లీషు భాషలో 'J' అనే అక్షరం ఆకారమును పోలిఉంటుంది. ఈ 'J' సైజు గము ఈసాఫెగ్స్ లో కలిసి ఉంటుంది. సైజు ఉండే దయాప్రం నుండి ఇది ప్రేతాదుతున్నందున, శరీర సెన్సిటి (Posture) ని బట్టి దీని స్థితి అంతగా మారదు. కాని జీతరాశయంలో సైజులా గము స్వరూపము రేలికగా మారుతూ ఉంటుంది. ఉచ్చాస నిశ్చాసములతో దయాప్రం స్వరూపం మారుతూ ఉండాలిగానూ అందువల్ల దానిని అంటి ఉన్న జీతరాశయం స్వరూపమూ మారవలసిందే. పరిమితిని దాటి అపారం తీసుకున్నప్పుడు కడుపులో విపరీతంగా వాయువు చేరి ఉబ్బినప్పుడూ దయాప్రం చలనం నిరాటంకంగా పొగడు అప్పుడూ ఆయాసం ఏర్పడుతుంది జీతరాశయం క్రింది

(52-వ పేజీ చూడండి)

ఒళ్లు నొప్పలా?

రవ్వంత

అమృతాంజనము

రాయండి

నిమిషంలో నొప్పి తగ్గుతుంది

జబబూ, జ్వరాలూ, ఒళ్లు నొప్పులు - వీటన్నిటికీ అమృతాంజనం ఉపయోగించండి. మీ కుటుంబాని కది శ్రీరామరక్ష. నొప్పి కలిగినప్పుడు ఒక్క నిమిషం రాస్తే చాలు. ఇంట్లో ఒక్క సీసా ఉంటే నెలల కరెన్సీ ఆటివస్తుంది.

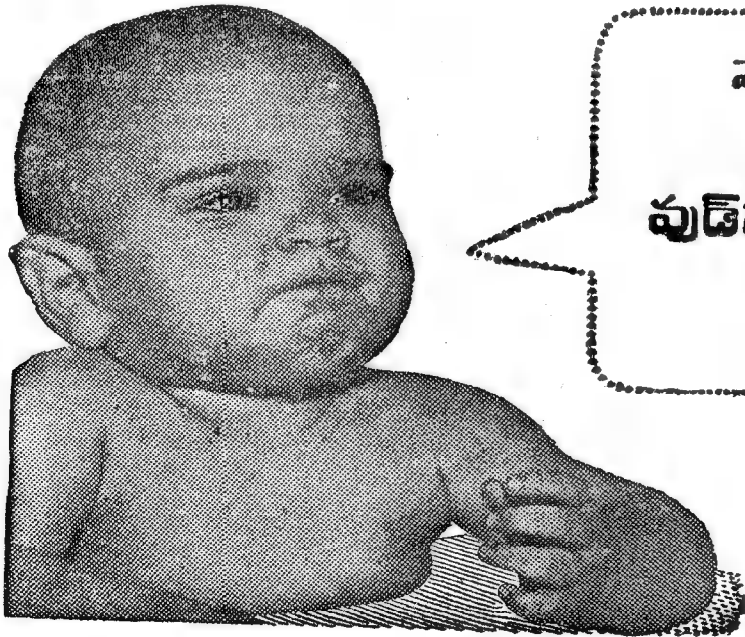
అమృతాంజన లిమిటెడ్

మద్రాసు - 4

కొండా - 1, కలకత్తా - 1, మ్యూంబై - 1

IWT AM-1429

వేను 'గ్రేప్ వాటర్'
అన్నానంటే
వుడేవార్డ్స్ 'గ్రేప్ వాటర్'
అని అర్థం

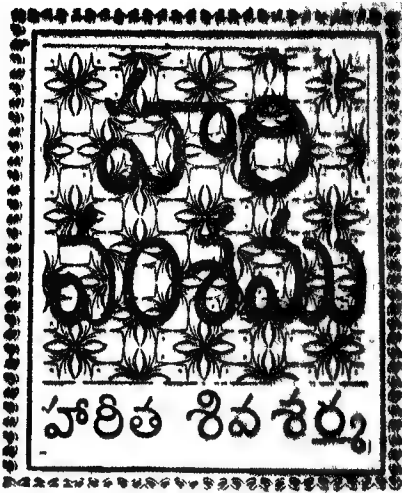

గ్రేప్ వాటర్

నెలవైసే తల్లులు

50 ఏళ్ల నుంచి వాడుతున్నారు

అధికారిక ఏజెంట్లు : కోమర సేక్స్, కేరళా, కేరళా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, కొండా; ఎన్.డి. విహారి లాండ్స్. (కలకత్తా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, కలకత్తా; డి.వి. ప్రెస్టేజియస్ లాండ్స్, ముంబై; డి.వి. విహారి లాండ్స్, (మై) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మై.

సాందీపనిపర్వం - 32

వృత్తియు వేదము గాయత్రివిగూర్చి ఇట్లు చెప్పఁ
చున్నది గాయత్రిచతుష్పద. అందులో మొదటిపాదము
ఎనిమిది అక్షరములు గలది అ ఎనిమిది అక్షరములు
వేమి? భూమిరన్తరిక్షం ద్యౌఃత్యక్షాన్తరాక్ష్యాన్తరగం
పావా ఏకం గాయత్రివదం. 'భూమి' భూమియు,
"అంతరిక్షం" అంతరిక్షము లేక ఆకాశమును 'ద్యౌః' లేక
స్వర్గమును—అనగా—"భూమి రంతరిక్షం ద్యౌః" అను
అక్షరములు గాయత్రియొక్క ఎనిమిది అక్షరములు
గల మొదటిపాదము భూమి అనుపదమునందలి భూ
అను అక్షరము మొదలు ద్యౌః అను పదమునందలి
దకారయకారములతో ఈ ఎనిమిదియుగ అక్షరము
లగుచున్నవి. ఈ ఎనిమిది అక్షరములను గాయత్రి
ప్రథమ పాదమునందలి ఎనిమిది అక్షరములు మరి ఈ
మొదటి పాదమేమి? అది త్రిలోక స్వరూపము.
గాయత్రియందలి తొలి మూడు వ్యాప్యములు ఏ
లోకములను చెప్పుచున్నవో ఆ మూడు లోకములను
ఈ ప్రథమపాదమునందలి తెలియబడుచున్నది ఈ
విషయమునే వేదము ఏ తడుపైనా అన్యో ఏతత్ —
అని చెప్పుచున్నది. ఈ త్రిలోక స్వరూపమే గాయ
త్రియొక్క ఈ ఎనిమిది అక్షరములుగల ప్రథమ
పాదము.

ఇట్లు గాయత్రియొక్క ప్రథమపాదమును
వినరు తెలిసికొనుచున్నారో వారికి మూడు లోకముల
యందును జయించరానిది యనిలేదు వారికి మూడు
లోకములయందును జయించగలిగినది యంతయు
లభించుచున్నది. ఆ జయించగలిగినంతయును
వారు జయించుచున్నారు. ఈ విషయమునే వేదము—
న యావదేషు త్రిషు లోకేషు తావద్ జయతి
యోస్య ఏతదేవం వదం వేద అన్య వాక్యముచేత
చెప్పుచున్నది.

మరియు గాయత్రి ద్వితీయ పాదమును
గూర్చి వేదమిట్లు చెప్పుచున్నది. ఋచోయ
జాగోన్ది సామావీత్యన్తాన్తరాక్ష్యాన్తరగం పావా ఏకం

గాయత్రి ప్రథమం ఋచో ఋగేదం త్రిమిరులును,
యజాగోన్ది. యజాగేదం మంత్రములును, సామావి
సామవేదమంత్రములును, ఇతి ఈ వేదత్రయము
యొక్క వామాక్షరములైన అష్టా ఎనిమిదియైన,
అక్షరాణి అక్షరములు లేక వర్ణములు, గాయత్రి
గాయత్రియొక్క అష్టాక్షరంపైన ఎనిమిది అక్ష
రములే గల ఏకం ఋచీయైన వదం రెండవపాదము.
అనగా ఈ మంత్రమునందు చెప్పబడిన ఋగ్వజా
సామయజురమైన వేదత్రయముయొక్క వామాక్షర
ములు ఎనిమిదియు గాయత్రియొక్క ఎనిమిది అక్ష
రములుగల రెండవ పాదమని అర్థము అనవేమి?
ఏ తడుపైన అన్యో ఏతత్. వేదత్రయమే గాయత్రి
యొక్క రెండవ పాదము. దీనిమిట్లుగా తెలిసికొని
ఉపాసించువానికి ఋగ్వజాసామయజురమైన వేదవిద్య
ఎంతటి ఫలప్రసూదాయము కలదో అంతయు అతని
చేత, ఆ ఉపాసకునిచేత జయించబడుచున్నది. అనగా
పొందబడుచున్నది. వేదమునందలి—న యావదేషు
త్రిషు విద్యా తావద్ జయతి యోస్య ఏతదేవం
వదం వేద—అన్న వాక్యము చెప్పుచున్నది.

ప్రాణము, అపానము, వ్యానము అను శబ్దముల
యందలి ఎనిమిది వర్ణములును గాయత్రియొక్క
ఎనిమిది అక్షరములుగల మూడవపాద మగుచున్నది.
ఇందు ప్రాణో అన్న పదమునందలి రెండక్షరములు
అపానో అనుపదమునందలి మూడు అక్షరములు,
వ్యానం అను శబ్దమునందు గలవి, ఆ న అను మూడు
అక్షరములును కలిసి ఎనిమిది అక్షరము లయినవి.
ఎనిమిదియుగ ఈ అక్షరములు గాయత్రియొక్క
ఎనిమిది అక్షరములే గల మూడవపాద మైనవి ఈ
విషయమును వేదమిట్లు చెప్పినది "ప్రాణోఽపాన
వ్యాన ఇత్యన్తాన్తరాక్ష్యాన్తరగం పావా ఏకం
గాయత్రివదం అనగా వేమి? ప్రాణము, అపానము,
వ్యానము అను మూడు ప్రాణములును గాయత్రి
యొక్క మూడు పాదమని అర్థము దేనినే
వేదము—ఏ తడు పైన అన్యో—ఏతత్—అన్నది.
దీని ఇట్లు తెలియకొని ఉపాసించినవాడు ప్రాణి
సమూహము ఎంతయో దానినంతయు జయించు
చున్నాడు

ఏ గాయత్రి త్రివరణమో, ఆ గాయత్రిని
ఋషులు త్రివదా గాయత్రి అనివారు. ఆ గాయత్రిని
త్రిమూర్తి స్వరూపిణిగా ఉపాసించివారు. విశ్వ
మిత్రుడు త్రివదా గాయత్రినే దర్శించెను. ఋషులు
ఈ త్రివదా గాయత్రిని మూల గాయత్రి అనిరి.
ఇరువదినాలుగుక్షరముల గాయత్రి ఇదియే. దీనిని
గూర్చి వేదము చెప్పినది. మరియు వేదము గాయత్రి
యొక్క తురీయ పాదమునుగూర్చి గూడ చెప్పినది.
అతురీయపాదమును ఎనిమిది అక్షరములు కలది.
చతుష్పదయయిన గాయత్రి ఋషులు సూక్ష్మ
గాయత్రి అనిరి. వేదము అతురీయపాదమును వరో
రణా అనినది. అధాస్య ఏతదేవ తురీయం దర్శితం
వదం వరోరణా య ఏష తపతి. ప్రత్యక్షమగుమూర్త్య
మండలము, వరోరణాయనునట్టి పదము, శ్రీష్టమైన

రణశృంగంపై ప్రకాశించుచున్నది. అదియే గాయత్రి
యొక్క తురీయమైనట్టి దర్శితము అనుపాదము.
ఈ మంత్రమున వరోరణా, తురీయం, దర్శితపదం
అను శబ్దములు వున్నవి వీని అర్థమేమి? వేదము
ఆ శబ్దముల అర్థమును ఇట్లుగా వివరించుచున్నది.
యదైవతగుర్ధం తత్తురీయం చతుర్ధం వాలవది
యతో ఏదియో, తతో అదియే తురీయం తురీ
యము దర్శితం పద మితి దర్శక ఇవహే. దర్శితం
పదం అనునది కనబడుచున్నట్టిదివలెనే యుండు
నట్టి ఈ సూర్యమండలాంతర్గత పురుషుడు. ఏష
వరోరణా ఇతి ఈ సూర్యమండలాంతర్గత పురుషుడే
వరోరణా అనునది మరి ఈ పురుషుడు ఎట్టివాడు?
ఈ పురుషుడు సమస్తమైన రణస్థునుగూర్చి మీద
మీదుగా ప్రకాశించుచున్నాడు ప్రత్యక్షముగా కన
పడునట్టివానివలెనే వున్నాడు. పూర్వముగా సమస్త
లోకములను ప్రకాశించియుచున్నాడు. ఈ సూర్య
మండలాంతర్గత పురుషుడే గాయత్రియొక్క చతుర్ధ
పాదమగు వరోరణా అనబడుచున్నాడు. ఇట్లు
గాయత్రి చతుర్థ పాదమును తెలిసి ఉపాసించువాడు
సూర్యునివలెనే సర్వధిసత్య లక్షణమైన సంచదతో,
కాలితో ప్రకాశించుచున్నాడు ఈ విషయమును
వేదమిట్లు చెప్పుచున్నది "సర్వమప్యేనైషై
రణ ఉవర్చ్యతరి తపతి. ఏవగో పైన త్రియో య తపి
తపతి యోస్య ఏతదేవం వదం వేద."

మరియు గాయత్రిని గురించి వేద మిట్లు
చెప్పుచున్నది భూలోక భువరోక్త సువరోక్తములు,
ఋగ్వజా సామవేదములు, ప్రాణాపాన వ్యానములు,
క్రమముగా ఎనిమిది ఎనిమిది అక్షరములు గల
గాయత్రి యొక్క ప్రథమ ద్వితీయ తృతీయ
పాదములు ఇట్లు మూడు పాదములు గల గాయత్రి
వరోరణా యని చెప్పబడుచున్నదియు, తూడబడు
నదినత సుండునదియు సగు సూర్యమండలాంతర్గత
పురుషరూపమైన గాయత్రియొక్క వాలవపాదముం
దుంచబడియున్నది ప్రసిద్ధమగు సూర్యమండలాంత
ర్గతమైన పురుషరూపమగు గాయత్రి చతుర్థ
పాదము సత్యమునం దుంచబడి యున్నది. ఆ
సత్యము ప్రసిద్ధమైన నేత్రమై యున్నది ఇది
యిట్లు? లోకమునందు ■■■ వస్తువును గూర్చి
కన్నాని యొకడును, విన్నాని యొకడును చెప్పు
చున్నారు. ఈ ఇరువురిలో మనము కనిపనానివి,
ఆ వస్తువును రూచినవానిని మూత్రమే నమ్ము
చున్నాము. కనుక ఈ సత్యము గాయత్రి చతుర్థ పాద
(53-వ పేజీ చూడండి)

పుసపాటి కృష్ణ రామ్మి

రూమ్మని వర్షం వస్తేనే శబ్దం వినినది.
చింది. పొరికేళ్ల సైలావర్షిన్ శంకరం వంశకు
వర్ష సైకిలు తుజాపు వేసుకొని గణగణ నాలు
గడుగులు వేసి ఏటిగట్టున జిప్సెట్టుకింద నెంపు
తేసుకొని నిలువొన్నాడు.

తాజాగా వచ్చిన వానజల్లు టవలన నాలుగు
చిమకులు రాల్చి వెళ్లిపోయింది.

రికటి జన్మించుకొన్నా దారి కానరావటం
లేదు ఆకాశం నల్లని మేఘాలతో మనీ పూసు
కొంది. జాన్మకు మీదనుండి నీటిబొట్టు నెత్తి
మీద పడుతోన్నాయి. భలు తెగిరిపోయేలా ఉరిమిన
శబ్దానికి శంకరం గుండెలు చత్తో గట్టిగా
అదిమి వట్టుకొన్నాడు.

"నాపాటి టంపలా యీ సైకి లోకటి
దావరించింది. గాలున్నంతవరకూ విమానంలా
మోసుకొచ్చింది. యిప్పుడు దీన్ని మొయ్యలేక
తస్తున్నాను" అనుకొన్నాడు.

దారి తన్నూ తెలియని అడవిలో చిక్కుకొన్నాడు.
కాస్త మట్టుదారి అయితే మట్టుకు రోడ్డు—

కాలిబాట సైకిలు గున్నగా జారుకొంటూ వరు గెత్తవలసిన మార్గం ఒడులుకొన్నాడు. అగవాట్లు వడవలసిన అగత్యం ఉండగా బుద్ధి గడ్డి తినకేం చేస్తుంది ?

ఏటిదిక్కున మెరిసింది.

“నిరట్నం లేదు ఏరుదాటి వెళ్లిపోవచ్చు అవతలి గట్టు చేరుకొని ప్రయత్నిస్తే ఏదో పూరు కని పించదా ! కనీసం పశువులపాక దొరికినా తల దాచుకోవచ్చునే ! ఉప్పెన నుండి బయటపడితే తరువాత మానుకోదాం ఇక్కడ నిలుచుంటే ఏం లాభం !” అని శంకరం సైకిలు యాద్యు కొంటూ ఏటిగట్టు దిగేడు.

సైకిలు బరువుకి కాళ్ళ యిసుకలో కూరుకు పోలున్నాయి ఉరుములు, మెరుపులు, గంజీరంగా అల్లుకొన్న పేదలు, చెట్లు, అలసిన శంకరం ప్రాణానికి భయాన్ని ముడిచేస్తోన్నాయి.

కట్టుకొన్న భార్య కాళ్ళా వేళ్ళా పడి బలిమూ లింది పిల్లనిచ్చిన మాన ఒక్కరోజు ఉండి వెళ్ళ మన్నాడు ఎలా ఉంటాడు ! తను వెళదా మను కొన్నాడు—వెళదా మనుకొన్నప్పుడు ఉండమనడానికి వాళ్ళకేం హక్కుంది ?

“ముసలాయన అంత మరీ నీచంగా గడ్డం పట్టుకొని అగమంబాడే! మేను వెళతానంటే సరే వెళ్లిరా నాదునా ! అనవలసింది పోయి ఏమిలా అనకకుం ! పచ్చి ‘బ్రాట్స్’—పిళ్ళ ఉమరే తగి లింది లేకపోతే యీ ఉపద్రవం ఏమిటి ? దారి తప్పి పోవటం ఏమిటి ? దీన్ని మోసుకొని ఎక్కడికి తగులెళ్ళా ? ఉరుములకు వాదాద్దా వదాద్దా లేదు పిడుగులు పడి ఎందరు చావలేదు ఎన్ని కడలు వినలేదు కొంపదీసి ఒక పిడుగు నాపిద పడితే ‘మసే ! ఒక్క పాకేతో మాడి బొగ్గయిపోతాను !’ శంకరం ఒళ్ళ జలదరించింది.

ప్రాణాలను అరచేతిలో పెట్టుకొని పరుగు వడకగా ఆ పికట్లో దారికీసం తడుముకొంటూ ఒక ఫర్లాంగు దూరం వెళ్ళాడు.

ఈసారి పెద్ద జల్లే వచ్చింది. ఖాపిరి టిసుకో నివ్వకుండా నాలుగు దెసలనుండి వర్షం దిమ్మ దిరగా బాతోంది బట్టలన్నీ తడిసిపోయి నీరు గారుతోన్న ఖాతరు చెయ్యడంలేదు ఒకవంక చలి రెండోవంక భయం. రెండూ కలిసి శంకరం గుండెల్ని దొలిచేస్తున్నాయి.

ఆకాశంలో జీగేలన మెరుపు మెరిసింది శంకరం కళ్ళ గట్టిగా మూసుకొన్నాడు—మేఘాల గర్జన తప్ప ఎక్కడా పిడుగు పడినట్టు లేదు. కళ్ళ విప్పి చూసేడు జల్లు కాస్త తెరిసిచ్చింది. ఎదురుగా చిన్న గుడ్డిదీపం కంటి కాసింది.

చెల్ల మధ్యనుండి మనక మనకగా కనిపిస్తోంది అంత స్పష్టంగా లేకపోయినా శంకరానికి ఆ దిన్నె వైకుంఠమై తోచింది వెలురురు వహిస్తో దిక్కుగా గాలి వలిసిలో యిరుకొంటూ అనన్త పడుతూ వెళ్ళాడు. కొంతదూరం వెళ్ళితరువాత ఆ దీపం విడిపోతూ రెండు మూడు దీపాల్లా కనిపిం చింది. అరిపోయి మళ్ళా వెలిగింది. శంకరం నిలు చొని నిదానంగా పరిశీలించేడు. అనుమానంగానే ఉంది అయినా ధైర్యం చిక్కబట్టుకొని ముందుకే

వెళ్ళాడు. వెళుతోన్నకొద్దీ దీపం అత నరుకొ ప్పట్టు మరీ చిన్నదై పోలేదు. కాస్త కాస్తంత పెరిగి పెద్దదైతే ఎలక్ట్రిక్ లైటు కాంతి కిరణాలను విరజిముతూ కనిపించింది.

ఈ అడవిలో కూడా ప్రభుత్వం విద్యుత్తు సప్లయ చేసినందుకు కాస్త గర్వపడ్డాడు గేటు దగ్గరకు చేరుకొన్నాడు అడపాదడపా ఆకాశం మెరు పోస్తూ, వానజల్లు కొట్టడంలేదు. గేటుదాటి అవరణలో ప్రవేశించడంతోనే మనసు కుదుట పడింది నవీన వద్దతిలో కట్టుకొన్న ఒంగళా, బంగళా చుట్టూ మూడడుగులు ఎత్తున ప్రహరీ గోడ, అవరణలో చక్కని పూలమొక్కలు, పోర్టికోకి అనుకొని ఒకవంక మాలతీ లత — రెండోవంక వైట్ క్లీన్. రెండూ విరబూసినట్టున్నాయి. గుమ్మని పరిమళాలు విరజిముతూ, శంకరాన్ని ఆహ్వానిస్తున్నాయి పైకిలు పోర్టికో వంధానికి అనించి తడచిన బట్టలు పిడుకొంటూ వరండావైపు వెళ్ళాడు గుమ్మానికి కట్టిన అందమైన లతలతో కూడుకొన్న సిల్కు కర్డెన్ గాలికి విలవిల్లాడు తోంది అక్కడ నన్నని ట్యూబులైటు వెన్నెలలా కాంతిని వెదజల్లుతోంది లేత గులాబీరంగు ప్రాక్ తోడుకొన్న గులాబీలూ, మల్లెలు, నింపుకొన్న చిన్న పూలనజ్జతో విరుసపు సప్తతూ ఆరేడెళ్ళ పాప వరండాలో తనను పిలుస్తోన్నట్టుగా కనిపిం చింది.

“పాపా” అని పిలచేడు శంకరం.

పాప పలుకలేదు, నవ్వుడం అప్పు నవ్వుతోన్న ప్పుడు పలువరసన ముత్యల్లా వెలుగుతోంది బుగ్గలు టమోటా వండులా పోట్లు పడి ముద్దొస్తున్నాయి.

“పాపా—మీ నాన్నగారు లేరా ?” పాప ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుకొంటూ గుమ్మానికి ఉండే సిల్కు కర్డెన్లో నుండి గదిలోకి అదృశ్యం అయి పోయింది.

“వెళ్లి వాళ్ళ నాన్నను పిలుచుకొస్తుంది చిన్న పిల్ల సిగ్గుపడుతోంది” అనుకొన్నాడు శంకరం.

“ఇలాంటి ప్రదేశంలో ఇల్లు కట్టుకొని ఏకాంతంగా ఉంటూ పిళ్ళ కుక్కను పెంచుకోక పోవడం ఆశ్చర్యంగా ఉంది ఈవాళ కాస్త తనను తలదాచుకొనిస్తే పిళ్ళకు ఎక్కడైనా సంపాదించి మంచి డాగ్ ని ప్రజలు చేయాలి. జెంగుళూరు నుంచి అల్పేసియన్ని ప్రకాశరావు పంపిస్తా వన్నాడు. ఇంటికి వెళ్ళగానే ఉత్తరం రాసి రప్పించాలి

పాప చెప్పినట్టు లేదు . . ఎవరూ మాట్లాడు తోవు అలికిడి వినిపించడంలేదు వీళ్లేంత ప్రకౌం తంగా ఉన్నారు !

పాప చెప్పడం మరిచిపోయిందా ? ... చిన్న పిల్లకు మాటలు రావేమో ? లేక వాళ్ళ నాన్న యింట్లో లేరా అడవాళ్ళ భయపడుతోన్నారా ? ఛ—ఛ—యింత ధైర్యంగా రలుపులన్నీ తెరచు కొని కూర్చునేవాళ్ళకు భయమేమిటి ? రైంమని పిస్తోన్న గాలికి తడచిన బట్టలు మంచు ముక్కలా ఒంటిని కరచేస్తున్నాయి సిల్కు కర్డెన్ వద్దకు వెళ్లి లోనకు తొంగిచూసేడు. అందమైన ఫర్నిచర్ తో డ్రాయింగ్ రూము ఫేషనబుల్ గా అమర్చ

బడి కుర్చుల కింపుగా ఉంది. సోఫాలో ఒకాయన కళ్ళజోడు పెట్టుకొని పుస్తకం చదువుకొంటున్నాడు. జాత్తు వెరసిపోయి వెళ్లిగా పట్టులా ఉంది. శంకరం విళ్ళబ్బాన్ని భరించలేకపోయాడు. చలికి ఒబుకుతోన్న గొంతుకతో,

“ఏమండీ !” అని మెల్లిగా పిలిచేడు. జవాబు లేదు. కొంచెం రెట్టించిన గొంతుకతో,

“ఏమండీ !”

ఆయన చదువుతోన్న పుస్తకంలో నుండి తలెత్తి శంకరంవైపు చూసేరు పుస్తకం ముడిచి కళ్ళ జోడు చేత్తో పట్టుకొని శంకరం వద్దకు వచ్చి, “ఎవరు కావాలి ?” శంకరానికి జవాబు లోత లేదు గుడ్డన్నగిరి ఆయనవైపు చూసేడు

“అయ్యో తడిసిపోయినట్టున్నారే ! రండి, రండి” అని తన జవాబుకీసం ఎదురు చూడకుండానే గబగబా ప్రక్క గదిలోకి వెళ్లి యిస్త్రి చేసిన పంచ, తువ్వలు తీసుకొచ్చారు

“ముందా తువ్వలతో తుభంగా ఒళ్ళ తుడుచుకొని ఆ పొడివంచ లుంగీ వేసుకోండి లేక లేకపోతే జలుబు చేస్తుంది” అని శంకరం బుజు తడుతూ చేతిలో పెట్టేరు

శంకరం అనుమానించలేదు వెంటనే పరలడానికి వెళ్లి, తువ్వలతో చక్కగా తలంతా తుడుచుకొని పంచ లుంగీ పోసుకుని, తడిబట్టలు పిండి, మాలతీ లత వెంతకు వేలాడుతోన్న దండెం మీద ఆరబెట్టుకొని తిరిగి గదిలో అడుగు పెట్టే సరికి ముసలాయన వంకీకి తగిలించిన స్నేక్ షర్టుతో సిద్ధంగా నిలుచొని తనకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

“అట్టే అభ్యర్థేదండీ ! ఎందుకూ ...” అని శంకరం మొగమాట, వడ్డాడు

“తాడుక్కొండిసార్ ! లేకపోతే చలితో చస్తారు” అని చునుపుగా స్నేక్ షర్టు తీసి మీదకు విసిరేడు. శంకరం సిగ్గుతో తల వంచకొని తాడు కున్నాడు తనకోసం ప్రత్యేకం ఆర్డరిచ్చి కుట్టించి నట్టు సరిగ్గా సరిపోయి లైటుగా ఒంటిని పట్టి కాస్త వెచ్చదాన్నిచ్చింది

“దారి తప్పిపోయాను పైగా సైకిలు పంత రైపోయింది. గాలినానలా యీ ఉప్పెన మీరు దేవుళ్ళా నన్ను రక్షించారు తిరిగి వెళ్లిపోదా మను కున్నాను అమ్మాయి వరండాలో కనిపించింది పాప బలే తమాషా చేసింది. అట్టే కనిపించి అలా తుర్రుమని తుర్రుపిట్టలా ఉడాయించింది. మీ చిన్నమ్మాయా ?”

“మా చిన్నమ్మాయిని మీ రెప్పుడు చూసేరు ! అనలది వేళప్పుడు వరండాలో నిలుచోదే ! అదిగో ! అమ్మాయే ! అద్దం, దువ్వెనా తీసుకొచ్చానా ?” అన్నాడు

శంకరం వెనుకకు గది తెర తొలగించు కొంటూ ఒక చక్కని, వడవారేళ్ళ వదును కళ్ళ మెరిసిపోయేలా జీగేల్ మంటూ అద్దం దువ్వెన తీసుకొచ్చి శంకరానికి ఎదురుగా నిలుచొంది. ఆ లావణ్యం, ముట్టుకంటే పాలు గరిపోయే ఆమె బుగ్గలు, విశాలమైన కళ్ళూ, నాజూకైన (45-త పేజీచూడండి)

పనితా వాణి

సంస్కారం - సహృదయం

లలితాదత్తుగారివ్యాసం చదువుతుంటే మాయింట్లో గురించి వ్రాసినట్లే ఉంది మా అక్కయ్య ది. ఎ పాస్టైంది కాని అంత చదువు చదివిందా అనిపిస్తుంది చాల నిరాశంబరంగా ఉంటుంది నేతపీఠెల కడుతుంది తెలిసినా తెలియకపోయినా ఎవరన్నానస్తేమాత్రం వాళ్ళతో మాట్లాడుతుంది ఆమె అలా మాట్లాడుతుంటే ఈమే ది ఎ పాస్టైందా అనుకొంటారు ఇక నా సంగతి నేను మెట్టికే చదివాను. నేను ఎక్కువగా మాట్లాడను నా తత్వంవేరు. మా అక్కయ్యకన్నా నేనే కొంచెం టిప్టాన్ గా ఉంటాను ఇద్దరికీ చాల వ్యత్యాసం

లలితాదత్తుగారు మద్రాస్ పెట్టివారిగురించి వ్రాసింది కూడ చాల బాగుంది అలాంటివారు చాల మంది ఉంటారు వాళ్ళకి వాళ్ళ గొప్పతనాన్ని చాలు కోవటంతప్పితే ఇంకేమీపనిలేదు మా చుట్టూలింట్లో వివాహమయింది పెట్టికొడుకువాళ్ళు పాత్రాదాగో నుండి వచ్చారు పెట్టికూతురివాళ్ళు విడిదికి ప్రక్కనే ఒక మేడ చూపారు లగ్నానికిముందు భోజనాలవటంవల్ల పెట్టివారిని తీసుకురావటానికి మనిషిని పంపించారు ప్రక్క మేడగదా అని వీళ్ళ కారువంపలేదు కారు తీసుకొస్తే గాని మేము రామని పెట్టివారు భీష్మించుకు కూర్చున్నారు పాపం వీళ్ళించేస్తారు పాదవిడిగా ఒక కారు తెప్పించి వాళ్ళకి వంపారు అప్పుడు వాళ్ళు మేడదిగి కారెక్కి వచ్చారు ఇలాంటి పట్టంపులతో పెట్టికల్లో నానా రభసాచేసి అందరిచేతా మాట లనిపించుకొంటారు మెండు పార్వతి (విజయవాడ)

* * *

లలితాదత్తుగారు వ్రాసిన వ్యాసంలో వారి అనుభవానే వ్రాశారా? అని అనుమానంగావుంది అంతా చదివాక అవన్నీ విషయ సమీక్షణకాసం కల్పించి వ్రాసినవేగాని, యధార్థమైన సంఘటనలు కావని అనుమానం కలుగుతోంది నా విమర్శన కాదుగాని, ఆ పెట్టివారు గ్లాసులకాసం పేచీపెట్టటం, ఆ గ్లాసులను అవిధంగా పాడి పాడిచేయటంముఖ్యంగా నమ్మతగని విషయాలు దానివలన ఏ ఉపయోగం, ఎవరికీ లేదని తెలిసిన ప్రస్తుత కాలంలో అవిధంగా చేయరుని నా అనుమానం సామాన్యంగా పెండ్లి భర్త జరిగే ఇలాంటి గొడవలకు ఇరువడ్డాలవారు బాధ్యులయ్యడంలూ, ఏ ఒక్కరూ వోర్సు, నహనాన్ని చూపించినా గొడవలు జరుగువు

కొన్న ప్రభావతి (ఖమ్మం)

లలితాదత్తుగారు వ్రాసిన వ్యాసం ప్రతివారిని ఆకర్షించేలా ఉన్నది కాని రచయిత్రుగారు ఒకచోట వస్తుతో అడుగువేసేంత వనిచేకారు కళాశాలకు వెళ్ళేవారు పూర్వ స్నేహితులతో బంధువులతో మాట్లాడరని సందేహించకుండా వ్రాశాసేరు సభ్యతా సంస్కారంగూర్చి ఇంత కృత్రిమంగా వ్రాసి మాబోటివారిని ఆనందపరచుట చేసిన రచయిత్రు గారికి నా కృతజ్ఞతాభివందనములు

మజాతాదేవి (ముల్కనూరు)

కొండముది లలితాదత్తుగారివ్యాసం నా కెంతో నచ్చినది ఈ రోజుల్లో చాలామంది చదువులు రాక పోయినా ఫాషన్లు నేర్చుకుని డిగ్రీలు తీసుకున్నట్లుగా వాళ్ళకు వాళ్ళే భావించుకుంటున్నారని మొన్నమధ్య మా స్నేహితురాలు నన్ను చూడటానికి వచ్చింది ఎండలోవచ్చిందికదాఅని రైమ్జ్యాన్ చేసివ్వాను 'ఇలా ఉండేమిటి' అని గ్లాసు జ్యాన్ క్రిందపారపోసింది. నాకు చాలా కోపం వచ్చింది చదువురాకపోయినా ఇట్లాంటివన్నీ నేర్చుకుంటారు ఆమెగారు జ్యాన్ పారపోయటంవల్ల మా యిల్లు అనవ్వంగా తయారయింది తనకిష్టంలేకపోతే వద్దంటే సరిపోతుందిగా ఆమెకు తగినకాస్తే చేశామనిలేండి ఈ వ్యాసం చదివినతర్వాతనయినా ఇటువంటివారు "సంస్కారము" అంటే ఏమిటో తెల్పుకొని బాగుపడుతారనుకుంటాను.

కె. అమృతవల్లి (చీరం)

* * *

నేటి సమాజంలో మనకు ప్రతిదినం గోచరించే విషయాల్ని లలితాదత్తుగారు విపులీకరించి చూపారు. 'సహృదయం' మాట అటుంచి "సంస్కారం" అంటూ తిరుగుతున్నవారి 'సభ్యత' మాస్టుంటే ఒక్కోసారి నవ్వుతోబాటు బాధ కూడా కలుగుతుంది. లలితాదత్తుగారు వ్రాసిన మెట్టికే పరీక్షకు మూడు మార్లు పోజెత్తిన అమ్మాయి విషయం నాకంత ఆశ్చర్యాన్ని తెప్పించలేకపోయింది ఎందుకంటే నాకు తెలిసినావిడ ఒకామెకు ఒక ఆక్షరంముక్క రాకపోయినా "నేను ఒక ఉద్యోగిని భార్యను" అనే గర్వం శృతిమించడంవల్ల ఆమె ప్రవర్తనలోని "డంబం, దర్బం" చివరకు అసభ్యంగా మారిపోయాయి ఇకపోతే అవిడ భర్తగారు (తన భార్యకు చదువు రానందువల్లనేమా) విద్యావతులయిన గృహిణులను చూస్తే ఒక విధమైన వ్యంగ్యభావంవచ్చేట్లు మాట్లాడేవారు. అతని మాటలవల్ల ఇతర కుటుంబాలు బాధపడతాయనే విషయంజాడైన లేదా 'కుసంస్కార' కి. ఇలాంటి 'సభ్యత' శృతిమించితే, యజమాని

"సంస్కారం" పరాకాష్ఠ నందుకున్నట్లుందికదా ? కాని ఏం చేస్తాం? వారికి ఇలాంటివారు వ్రాసిన వ్యాసాలు చదివి తమను తాము సరిదిద్దుకోగల ఉత్సాహము అవకాశము లేనందుకు మనం చాలా విచారించాల్సిన విషయం

రెడ్డి రామకృష్ణ (తనకల్లు)

* * *

వ్యాసంపోకడ చక్కగలేదు సంస్కారం, సహృదయం అంటే ఏమిటో విపులంగా వివరించి, ఉదాహరణ లిచ్చినట్లయితే చాల బాగుండేది. రచయిత్రు చెప్పడంవిన విషయం (సారాంశం) హృదయానికి హత్తుకొనేలావుంది. సభ్యత, సంస్కారం, శ్రమ పడి నేర్చుకొంటే వచ్చేవి కాని సహృదయం జన్మతః రావలసిందే! ఇది చాలనరకు యధార్థమే పురుషులకంటే స్త్రీలలో సహృదయత తక్కువగా కన్పిస్తుంది కారణం బహుశా కృత్రిమ సంస్కారం, అజ్ఞానం కావచ్చు సహృదయత లేనివారు వాసనలేని పూవుతో సమానమే

కె. అంజరెడ్డి (కొత్తరెడ్డిపాలెం)

* * *

నా గ ర కు లు

శ్రీమతి రాధారావు వ్రాసిన "నాగరికులు" వ్యాసము నన్నెంతో ఆకర్షించింది ఆమె వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయములతో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను నాగరికత అనేది విద్యతోను, ధనంతోనూ, కాకుండా వ్యక్తియొక్క సంస్కారంమీద చాలవరకు ఆధారపడివుంటుందని నా నమ్మకం. మాకో స్నేహితురాలుండి ఆమె కూడా శ్రమం తప్పకుండా అన్ని సేవర్లు చదివి తీరుతుంది "నాగరికులు"లో వ్రాసిన విమర్శ చాలవరకు సూటిగా ఆమెకు పర్తిస్తుంది ఈ వారం పత్రిక చదివారా అని అడిగా. ఆ-చాల బాగుంది "ప్రేమ సీతారా" కథ అన్నిటికంటే బాగుందినుమా అంటుండేగాని, అసలు విషయం ఏమీ బయటపెట్టదు చదివినంతమాత్రాన ఏమీ మేలు చేకూరదని కోపంతోగాక, నిదానంగా ఆలోచించి, విమర్శించుకొని, తోలుపాట్లు సరిచేసికొని నిజమైన నాగరికులుగా మనసులారని ఆశిద్దాం. సంఘంలోని ఒకరకమ్మన దురలవాటును వెలుగులోనికి తీసికొనవచ్చి సహేతుకంగా విమర్శించిన శ్రీమతి రాధారావుగారికి నా ధన్యవాదాలు

వి. నాగమణి (విలూరు)

* * *

నలుగురిలోను తమ నాగరికతనుచూపకపోవాలని చూసేవారి తాపత్రయానికి జాతివేస్తుంది. నాగరికత అన్నది ఒక్కో మేడ భాషల్లోనేకాదు, వాళ్ళుచేసే పనులలోను, మాట్లాడే తీరులోను, ప్రవర్తనలోనూ కూడా చూపించాలి. అంతేకాని వాళ్ళు ధరించిన దుస్తులలో కాదు అయినవాళ్ళతో మాట్లాడటం కూడా నాగరికతకుభంగమని అనుకొంటే అది తనని తాను మోసం చేసుకొన్నట్లే.

విశాల (కాగజపగర్)

* * *

కొందరు స్త్రీలు పైకి నాగరికంగా తయారవుతారు కాని ఇంటిలోమాత్రం అధ్యాత్మంగాఉంటారు. భోజనం చేయగానే కంచంలో చేయకడిగేవారు,

క్రాండించి వుమ్మిసేవారు అంతటా వుంటారనుకుంటాను.

పి శాంతాబాయి (భువనగిరి)

రచయిత్రీగా రుదహరించినటువంటి నాగరికులందడము చాల అరుదు

పొదిలిశ్రీవల్లి, అదిలక్ష్మి పి, (జమ్మూ-కాశ్మీర్)

కొందరు శుచి, శుభ్రముగలవాళ్ళమనిఅంటారు వారుచేసేవనులుచూస్తే అసహ్యమేస్తుంది ఈ వ్యాసం చదివాక అటువంటివారు తాము చేసిన వనులు తెలుసుకొనెదరని ఆశిస్తున్నాను

కుమారి (మల్లవరం)

శ్రీమతి రాధారాఘవ్ గారివ్యాసం సాకల్యంగా చదివాను చాల బాగా వ్రాశారు చదువుకున్నది—అహంకారం పెచ్చుపెరగటానికికాదు—సంస్కృతి అభివృద్ధి పొందటానికి అనే విషయాన్ని విశదీకరించివ్రాశారు

నాగరికత అనే పదానికి అర్థం యధార్థంగా చిత్రీకరించారు. రచయిత్రీకి నా ధన్యవాదములు.

ఎం కనకదుర్గ (బూరుగుపల్లి)

శ్రీమతి రాధారాఘవ్ గారివ్యాసం చదివాను చదువుకున్నంతమాత్రాన విద్యావంతులందరికీ సభ్యత, సంస్కారం అలవడతాయని అనుకోవడం మనల్ని న్ననం వంచించుకోవడమే అవుతుంది. చదువుకున్నవారందర్నీ నాగరికులని అనలేము ఈ విషయంలో రాధారాఘవ్ గారితో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను

పామిరెడ్డి వెంకమ్మ (కర్నూలు)

శ్రీమతి రాధారాఘవ్ గారివ్యాసం చాలా బాగుంది. విశ్వజీవితంలో తరుచూ తటస్థపడే సంఘటనలతో అతి నేర్పుగానూ, వోర్పుగానూ వ్యాసంరూపంలో పనితాలోకానికి అందించిన రచయిత్రీ అభినందనీయులు.

నేను చదువుకొనేటప్పుడు మా కాలేజీలో ఒక లెక్చరర్ వుండేది ఆవిడ వేషంలో ఎంతో ఆడం బరంగానూ, నడకలో హుందాగానూవుండి ఆకర్షించేది కాని ఆమె ప్రవర్తన భిన్నంగా వుండేది మాటలు వెకిలిగానూ, పెడదనంగానూ వుండేవి. చేసేవనులన్నీ సభ్యతారహితంగానూ, అసహ్యంగానూ వుండేవి. పైపెచ్చు “నాకంటే ఫిషన్ బుల్ లేడీ మరి లేడ” పి “నాగరికతకు మారుపేరు నేనే” అని ఎప్పుడూ విద్వేషంగా అందరిపద్ధా సొంత డబ్బా వాయించుకునేది ఆమెకుంటబడితే, ఎక్కడ మాటలతోనూ చేతలతోనూ మమ్మల్ని బాధపెడుతుందోనని విద్యార్థి నులతా తప్పుకుని తిరిగేవాళ్ళం ఆమె కీరయడ్డలో ముళ్ళ మీద కూర్చున్నట్లు కూర్చుని, ఆమె వెళ్ళిపోగానే సముద్రపు చల్లని గాలులు అనుభవిస్తూ బీచీలో కూర్చున్నట్లు ఫీలయేవాళ్ళం ఎదురుగా ఏమీ అనిలేకపోయినా చాలుగా మిగతా లెక్చరర్స్ తోనూ అంతాతీక్ష్మవా రామెను

ఈ వ్యాసం చదివాక మరుపురాని పిసీనూ వాండ్లా ఆమె ఒక్కసారి నా బుర్రలో తళుక్కుమంది.

వెంటనే కార్డుమీద “టింగురంగా” అని ఎక్కి కూచుంది

సీతామణి (ఖుర్దా రోడ్)

ఇప్పుడు చాలామంది నాగరికంగా అలంకరించుకుంటారనుకొని వారి మాటలు కూడా ఆ నాగరికతకి తగ్గట్టుగాఉంటే బాగుంటుంది! రచయిత్రీ రాధారాఘవ్ గారు బాగా వ్రాశారు వారికి వా అభివందనములు

నంగులూరి సూర్యదమయంతి (వీలూరు)

శ్రీమతి రాధారాఘవ్ గారు వ్రాసిన వ్యాసము చదివాను నా తోటిమిత్రులకు కూడా చూపించాను వ్యాసము చాలా బాగుంది ఈ వ్యాసము చదివాక ఇటువంటి అనాగరికులకు బుద్ధివస్తుందనుకొంటాను

వి. ప్రమీల (వెండ్డు)

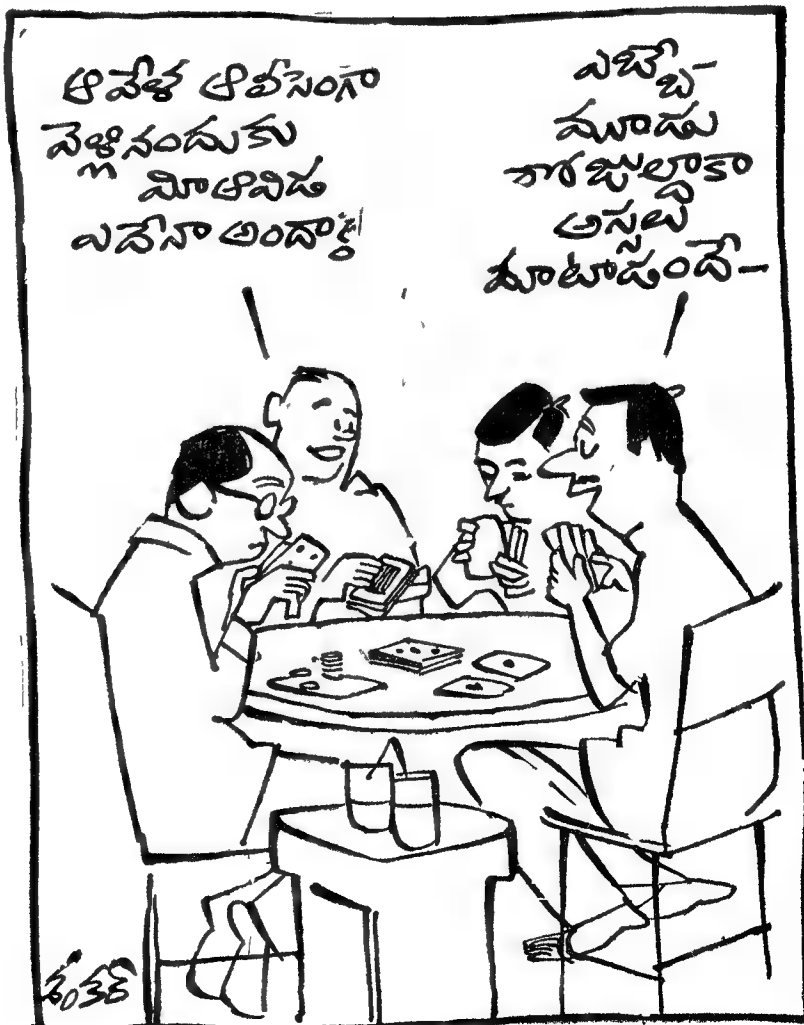
నాగరికతగాని, నడవడిక, వినయ విధేయతలుగాని విద్యవల్ల అబ్బవు మనిషి పెరిగిన పరిపరాలు, పొందిన శిక్షణబట్టి అబ్బుతాయేగాని డిగ్రీవల్లగాని, విదేశాలు తిరిగిరావటంవల్లగాని అబ్బవు నేడు విద్య నభ్యసించడం కేవలం ఫిషన్ అయిపోయింది. నాటి వల్ల నాగరికత నడవడిక యేం అబ్బుటంలేదు వేషాలనుబట్టి మనిషి నాగరికుడని అనుకోవడం తెల్లని వన్నీ పొలకుకున్నట్లే.

టి. నరేజ, ఎన్ నాగలక్ష్మి (అనంతపురం)

నాగరికతంటే ఏమిటో తెలియని మన నాగరికులకు యీ వ్యాసము బాగా బుద్ధిచెప్పును ఉదాహరణగా యిచ్చిన కొన్ని విషయములు మమ్మును కడుపుబ్బ నవ్వించాయి అటువంటివారు చాలమందిని నేను చూశాను వారి కీ వ్యాసము బాగా బుద్ధిచెప్పును. జోయల్ విజయరాజు (గిద్దలూరు)

విప్రుడూ ఇంతే - 104

శంకర్

అమ్మల్లా

యక్షనపుష్పిని సర్వజ్ఞనాభాని

(గత సంచిక నుంచి)

శ్రవణి కాదని అనలు మిలా మేమకుంటుందో, కోపంతో—అమానంతో నరనరం కాలిపోతున్న శీఖరం అమూల్యమీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవటానికి ప్రసాద్ తో పెళ్ళి విషయం కావటానికి ప్రయత్నాలు చెయ్యసాగాడు. దాదాపు ఒక నెల పోయినంతరకు అనుకోకుండా అమూల్యదగ్గ మంచి ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో తనమానాన తనని పోషిస్తుమని, ఒకవేళ తిరిగివచ్చినా తనతో శీఖరం సుఖపడలేదని—కనీసం యిలా మంచిగా విడిపోనైనా విడిపోతే మళ్ళీ యెప్పుడన్నా కలుసు కున్నప్పుడు స్నేహితులుగా పలకరించుకోవచ్చని రాసింది. దానికి శీఖరం జవాబు రాయలేదు. జవాబు రాయలేదని అమూల్య పూరుకోలేదు. వెంటవెంట అతనికి ఉత్తరాలు రాయటం మొదలు పెట్టింది. వాటిల్లో జీవితంపట్ల తనకున్న అభిలాష, కోర్కెలు, అన్నీ వివరిస్తూ శీఖరంలో తనకు కావలసిన వాటిల్లో యేంవున్నాయో, యేంలేవో వివరిస్తూ రాసింది. ఉత్తరాలు చాలా సహజంగా—వ్యాయంగా స్టైలింగ్ వుండేవి. వాటిల్లో వేటిని శీఖరం కాదనలేకపోయాడు. ఆఖరి ఉత్తరంలో రాసింది అమూల్య. 'నీరో నేను మొదట చూసినవి యిప్పటికీ యిప్పటికీ వున్నాయి. వాటిని నేను యిక్కడున్నా యే సమయంలో గూడ గౌరవించి అభిమానిస్తాను. కానీ వాకు ముఖ్యంగా కావాల్సినవి నీరోలేవు. అవి వున్నాయని నన్ను నేను మోసపుచ్చుకోలేను. ఒకవేళ అలా మోసపుచ్చుకుందామని అనుకుంటే జరిగే ఫలితం వాకు తెలుసు. అందుకే వే

నటువైపు వెళ్ళటంలేదు. వాలోలేనివి యేవో నీకు గూడ తెలుసు. వాకు కావాల్సిన విధంగా మారమని విన్నెలా అడగడో—అలాగే నీకు కావాల్సిన విధంగా నేనూ మారలేను. యిలాగయితే ప్రపంచంలో యెన్ని వివాహాలు జరుగవడం అవుతాయో అని నువ్వడిగితే నేను జవాబు చెప్పలేను. మనలో నూటికి 90 జీవితాలు త్యాగమనే చక్రంలో అకుల్లా తిరిగిపోతున్నాయి. చాలామందికి అనలు జీవితం అంటే మేమిట, దాన్నిలా అనుభవించాలి అన్న ప్రశ్న లేకుండా బ్రతుకుతున్నారు. అలాటి వాళ్ళకి చెయ్యిత్తి నమస్కరించవచ్చు. వాళ్ళకే బాధలూ వుండవు. కానీ నేనలాటిదాన్ని కాను. వాకు ప్రత్యేకంగా కావాల్సినవి కొన్నివున్నాయి. అవి అందకపోతే పోయాయి. కానీ వాటికోసం నేను ప్రయత్నం చెయ్యకుండా వుండలేను. ప్రసాద్ నీ నేను చేసుకుంటున్నానంటే అతడే మన పోడిచేకాడని—ధీరుడని—అందరికీ అతీతుడనిగాడు. ఒకవిధంగా అతను నీకుంటే చాలా తక్కువే. కానీ నీలా అతను జీవితాన్ని నా యిష్టంవచ్చినట్లు అనుభవించటానికి అడ్డురాదు నేనంటే విచ్చియివ్వం. అంతవరకే తెలుసు అతనికి అదంత వోయి. నీలా అతను తన ప్రేమతో బంధించాలనిగాని—ఆ ప్రవాహంలో ముంచాలనిగాని చూడడు. కృత్రవం మేం యిద్దరం న్యాయార్థానికి జైలుదేరుతున్నాం వాకు తెలియని రోకాలకు యెగురటానికి ప్రసాద్ వాకు రెక్కలు యిస్తున్నాడు. అంతే. అక్కడమ్మని తిరిగి వస్తామని నమ్మకంలేదు. ఒకవేళ తిరిగి వచ్చినా మనిద్దరం కలుసుకుంటాం అనే ప్రసక్తిలేదు. జీవితంలో మన

పరిచయానికి గతమేగాని భవిష్యత్ లేకపోవచ్చు. నన్ను క్షమించు వాకు తెలుసు నువ్వు కోరుకున్న విధంగా నేనుండలేకపోయానని. అందుకు నేను దిగులుపడటంలేదు. శంపు" చాలా వివరంగా రాసిన ఆ ఉత్తరాన్ని చాలాకాలం దగ్గర పెట్టుకున్నాడు శీఖరం. అమూల్య అమెరికా వెళ్ళిపోయింది. తనకు ఉద్యోగం దొరికింది. ఆంగ్లప్రదేశ్ రాజముందే హైదరాబాద్ వచ్చేసాడు. తన సంస్కృతికి తన స్వభావానికి సంబంధంలేని నగరం. అనవసరంగా సానుభూతి చూపేవాళ్ళుగాని, జీవితంలో వోడి పోయామని వెక్కిరించేవాళ్ళుగాని, అమూల్యమందు చాతకానివాడవైనావని గుర్తుచేసేవాళ్ళుగాని లేరు. కునసు, మనసుతోపాటు జీవిత విధానాన్ని గూడ మార్చుకుని హైదరాబాద్ లో పెటెల్ అయ్యాడు శీఖరం. ఇక్కడెవ్వరికీ అతనికి పెళ్ళయినట్లు తెలియదు. మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోమని నలవోలుస్తున్న మిత్రుల్ని తిరస్కరించేవాడు. ఇన్ని విధాలావున్న అతనికి ఆడవాళ్ళంటే విముఖత్యం యెందుకో యెవరికీ అర్థం అయ్యేదిగాదు. మళ్ళీ ఆడవాళ్ళతో అతని ప్రవర్తన చాలా మృదువుగా అక్కడోయంగా వుండేది. మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకోగలడని శీఖరం కళ్ళో గూడ అనుకోలేదు.

తర్వాత చాలా కాలానికి వోసారి వోస్నేహితుడు పెళ్ళిచూపులకు తోడు రమ్మనమని బందరు దగ్గర ఓ పల్లెటూరికి తీసుకెళ్ళాడు ఆ పెళ్ళికూతురే వానంతి. చాలా కోరిమి కుటుంబంలో పుట్టిన వానంతికి పుట్టిన పూరుతన్న ప్రపంచం తెలియదు. పుట్టుకతో వచ్చిన విజ్ఞానంతన్న పుస్తకం ప్రభావం లేదు. అడవిమల్లెలావున్న వానంతి అమాయకపు మొహంతో—చనిపిల్ల మనస్తత్వాన్ని ప్రతిబింబించి చేసే పెద్ద పెద్ద కళ్ళతో, తలయెత్తలేని సిగ్గుతో శీఖరాన్ని మొదటి చూపుతూ ఆకర్షించింది. 'పేరే మిటని' అడుగుతున్న శీఖరమే పెళ్ళికొడుకుకున్న వానంతి కళ్ళల్లో మెరుపులు కురిపిస్తూ 'వానంతి' అంది. ఆ అమ్మాయి యేం చదువు కోలేదని, పైనుంచి వాళ్ళ తన హాడాకి తగిన వారకాడని ఆ సంబంధాన్ని తోసిపోకాడు శీఖరం మిత్రుడు. తర్వాత తనే స్వయంగా యీ సంగతి తెలియవరుస్తూ తనకున్నది తెలియవరుస్తూ మీకేమి అభ్యంతరంలేకపోతే మీ అమ్మాయిని నేను చేసుకుంటామని వుత్తరం రాసాడు.

తిరుగుటపోతే పుత్తరానికిబదులు పిల్లతండ్రి పరగుతుకొచ్చాడు తన మొదటి వివాహాన్ని గురించి మూలంగా వివరిస్తూ, ఆ అమ్మాయి పోయిందని మళ్ళీ తనకు పెళ్ళి చేసుకోవానిపించలేదని యింత కాలానికి వానంతి తన మనసులో ఆ కోర్కెని కదిపిందని చెప్పాడు. శీఖరం స్త్రీగీతులు తెలుసు కున్న ఆయన మొహం విప్పిరింది పెళ్ళిచూపులుకు రావటం కేవలం అమ్మాయి అప్పుస్తం అని పదే పదే చెప్పి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగినంత సంతోషంపొంది ఆయన తిరుగు మొహంపట్టాడు. మరుసటిరోజులో వానంతితో శీఖరం వివాహం జరిగిపోయింది.

వానంతికాలో శీఖరం జీవితమే మారి పోయింది. చాలాకాలంనుంచి ఆధారంలేక అడ్డ (42-వ పేజీ చూడండి)

అగ్నిపుల్ల, నబ్బబిళ్ళా ఏదీ కవిత్వానికి అనర్హం కాదు. అందుచేత గొడుగు గొప్పకేం తక్కువ లేదు! పూర్వ లేదో పిమ్మట అయిపో వాళ్ళకి అగ్ని పుల్లలూ, నబ్బబిళ్ళలూ తెలియవు మరి అందుచేత వా రెవరూ గొడుగుమీద గ్రంథాల రాయలేదంటే, తప్పుగా చెప్పుకోవలసిన మాటకాదు. అబువుమొదలు ఆటంబంబువరకు అన్నీ తెలిసిన ఆధునికు లెందు కీ విషయమై ఉపేక్ష చేశారో అర్థంకావడంలేదు! కేవలం మమ్మల్ని ధన్యుల్ని చెయ్యడానికే కాబోలు! గొడుగుమీద గొప్పగా గ్రంథాల రాయలేకపోయినా, ఏదో ఉడతాభక్తిగా వ్యాసాన్నియూ వ్రాద్దామని మనస్సు పెన్న పెడుతున్నది

తీరా వ్రాద్దామని కూర్చునేసరికి 'పక్కింటి పేరితా'స్త్రులగారి మాటలు జ్ఞప్తికొచ్చాయి ఆయన నంటారు—“అమ్మాయీ! మన పురాణాల్లోలేని గొప్ప రహస్యాలు, అందులో కెక్కిన వస్తువా లేదు! పీటని పట్టుకుపోయే ఆ తెలవాళ్ళు ఏమానాలు రైళ్ళు ఒక టేబుటి నమస్తమా కనిపెట్టేస్తున్నారు. మన శ్రీరాములవారు పుష్పక విమానం ఎక్కలేదా— మనకు విమానం కొత్తా ఏమిటి?” దేశంలో యిలా వాదించేవాళ్ళుకొంతమంది వుంటున్నారు ఆయన మాటలు కొట్టిపారేయడమెందుకూ పురాణాల్లో గొడుగుపైన ఎక్కడైనా వుండేమోనని అనుమానం తోచింది.

మొదట భారతం తిరగేస్తుండగా, అనుశాస నికవర్గం, తృతీయాశ్వాసంలో, సూర్య జనుదగ్గి నంవాదంలో ఈ గొడుగు జన్మగాధ కనిపించింది. ధర్మరాజు శంతనపుత్రుణ్ణి “పితృకార్యార్థో గొడుగులు, చెప్పులు యివ్వడం ఉత్తమమని చెప్తారూ దాని విశేషం ఎరిగిందే మహాత్మా!” అని ప్రార్థించాడు. దానికాయన సూర్య జనుదగ్గి నంవాదమనే యీ క్రిందికథవలన నీ నందేహం తీరిపోతుందంటూ కథ ప్రారంభించాడు

జనుదగ్గిమహాముని క్రీడార్థం, శరాసనంబులు ధరించి, వెనుక భార్య రేణుకాదేవి బాణంబులకట్ట తీసుకొని వస్తుండగా ఆరుబయలు, తన విలువిద్యా చతుర్యాన్ని చూపిస్తున్నాడు అతడు బాణాలను

దూరంగా వ్రయోగించడం, అవిడ అని తీసి తీసుకురావడం—ఇలా మోసేస్తుండగా మిట్ట మెద్యా వ్హమయింది. ఆ మిట్ట మెద్యావ్హపుటెండకా కుసుమకోమలి తాళలేక బాణాలను ఏరి కాస్త అంవ్యంగా వట్టుకువెల్చింది మహర్షి చిరువవ్వుతో “ఎందు కింతాంవ్యమయిందని” (ప్రశ్నించాడు. రేణుక, ఎండ ఎక్కువగా వుండడంవల్ల, ఒక చెట్టు పీడను విశ్ర మించిగాని రాలేకపోయినట్టు చెప్పింది.

దాంతో మహర్షిగారికి వట్టుమండిపోయింది. “అ! ఏమిది! మార్కుడు విష్ణు బాధించాడా! చూడు పీడిని ఏం చేస్తానో! ఈ బాణంతో నేల కూలు పాస్తూ!” అని బాణం తీశాడు. మహర్షిగారి కోపా గ్నికి గడగడలాడుతూ మార్కుడొక బ్రాహ్మణ వేషంతోవచ్చి, ఆయనకు నమస్కరించి “ఏమయ్యా! మహర్షి! నీ కోపంతో మార్కుణ్ణి నేలకూలుపాస్తావు గాని, సూర్యుడులేనిదే లోకం ఎలా నడుస్తుంది? లోకం అందకారణంధురం అయిపోదా ? నీరెలా వస్తుంది? మార్కురక్కలేనిదే చెట్లెలా పెరుగు తాయి. లోకపు నడక ఆగిపోదా!” అని ప్రశ్నించాడు. దాంతో ముని కొంత శాంతపడ్డాడు. అంత భగ్గన మండే సూర్యుడు, చల్లబడ్డ మునినిచూచి, యిదే అడనని “మహర్షి! నేనే ఆ సూర్యభగవానుడని! నావల్ల తప్పు జరిగింది. క్షమించవయ్యా! ఇదిగో ఇంక నా ఎండవల్ల ఎల్ల ప్రజలకు ఎలాంటి బాధ లేకుండా వుండగలందుకు నీకు రెండు మస్తుపులను యిస్తున్నాను. చెప్పులు—ఇవి కాళ్ళకు తొడుక్కుంటే కాళ్ళు కాలవు. గొడుగు—ఇది నెత్తిన వేసుకుంటే బుర్రమాడదు!” అంటూ దివ్యమైన యీ రెండు మస్తుపులను తన మానవస్వరూపితో తెచ్చియిచ్చాడు. మనదేమా “మాడరన్ జనరేషన్”. ఈ మానవ స్పష్ట నిమిటో మన కంటబట్టదు. అందుచేత యిదేదో కట్టుకథలా తోస్తుండేవపు నమ్మ బుద్ధి పుట్టదు.

ఇంతలో బామ్మ గదిలోకి వచ్చింది. ఎప్పుడూ లేంది గొడుగును అంటూ యింటా పట్టుకుని చూస్తూ ఉండడం చూసింది. చూసి “గొడుగుమీద ఏదో వ్రాయ బుద్ధి పుట్టినట్లుంది. మి తాతయ్య దీనిమీదో చక్కటి కథ చెప్పిందేవారు. విను” అంటూ మొదలెసింది. ఇది కనిపెట్టినవాళ్ళ మననాల్లేనంటే మనవాళ్ళ అంటే హిందూదేశస్థులనా, లేక మన కులపువాళ్ళనా? నిమిటో అంటుబట్ట లేదు. అమాటే బామ్మ నడగ్గానే ‘గయ్య’మని లేచింది. “అందుకేవమ్మా! ఈ కాలపు పిల్లలకు ఏ సంగతి చెప్పలేం, వారెంతో మారు ప్రశ్నలువేస్తే యిక కథ ఎలా సాగుతుంది! మానాడిలా ప్రశ్నలువేసి ఎరగమమ్మా! చెప్పిందల్లా వినడమే” అంటూ దండకం ప్రారంభించింది

నరే! కథ ఎక్కడ చెప్పడం మానేస్తుందోనని, వారు మూసుక్కుచున్నాను. అవిడ చెప్పుకుపో సాగింది ఒకాయన మిట్టమెద్యావ్హం వరండాలో వాలుకుర్చీలో కూర్చుని ఉబుసుబీకకు పచ్చిక బైలువైపు చూస్తున్నాడు. ఆ పచ్చికబైలులో అక్కడక్కడా కొన్ని పుట్ట గొడుగులున్నాయి. ఇంతలో ఆ ఎండలో ఎక్కడనుండో వో చీమవచ్చి ఆ గొడుగు పీడను కాస్తేపు సేద తీర్చుకొని వెళ్ళి పోయింది. ఇంతలో కొద్దిగా టాటాపాముంటూ వాల్చు

నుకులు వడ్డాయి. దాంతో ఏదో చీమవచ్చి గొడుగు క్రింద చేరింది. ఇదంతా కుర్చీలో కూర్చున్న మాస్టర్లు ఆ ఆసానికి చలుక్కున పీ ఆలోచన తోచింది. అపుట్ట గొడుగు ఆకారంలో తామా ఒక మస్తుపును విరిగిస్తే, ఎండమండి తన్ను తాను కాపాడుకోవచ్చునే! సై వూహతో గొడుగు నిర్మాణానికి పూనుకున్నాడట! ఈ కథా కట్టుకథలాగేవున్నా, పుట్టగొడుగునుండి గొడుగు తయారయిందనడం నబబుగానే వున్నట్టు తోస్తుంది.

మాకు తెలిసినది వాల్చు రకాల గొడుగులు. (1) తాటాకల గొడుగు, (2) నల్లటిగుడ్డ గొడుగు, (3) అడవి గొడుగు (నిజిన్సి ప్రాంతాల్లో విరివిగా దొరుకుతాయి) (4) జపాను గొడుగులు.

పాతకాలపునాటిదైనా, తరతరాలనాటి తాటా కల గొడుగు క్రిష్టమైనది. పట్టుకోవడానికి బరు పుగావున్నమాట వాస్తవం! మామూలు గొడుగులా ముడుచుకోవడానికి, తెరుచుకోవడానికి పిలుండదొకటి! అయినా పాతకాలపునాటి కనుక మనకు పూజ నియం తాటాకల గొడుగు మా తాతగారి ప్రాణాలు కాపాడిన సందర్భమొకటివుంది! తాతగారు తునిలో వుండేవారు. తునిదగ్గర దట్టమైన అడవి ఒక టున్నది. అడవికి అవతలవేపునున్న పూరి కేదో పని మీదకెళ్ళి, తాటాకల గొడుగు తమాషిగా తిక్పు కుంటూ చీకటిపడకుండా యింటికి తిరిగి వస్తు న్నారు. పట్టడిచిలో కొచ్చేసరికి “గాంధ్రు, గాంధ్రు” మంటూ పెద్దపులి ఎదురుపడింది. తాతయ్యగారు స్తంభించిపోయారు. చలనంలేని తాతగారినిచూసి, పెద్దపులికేంపాలుపోలేదు. అది అంతకంటే పటలా ఆయన కెదురుగా కూర్చుంది. తాతగారికి తటా లున చక్కటి ఉపాయం తట్టింది. గొడుగు అడ్డం పెట్టుకుని మెల్లిగా క్రింద పతిలిబడి కూర్చు న్నారు. అ! గొడుగేమా క్రిందపెట్టారు. తన కండువాతీ దానిమీదవేసి, మెల్లిగా డేసుకుంటూ కొంతదూరంపోయి అక్కడినుంచి పరుగు లింకించు కున్నారు. పెద్దపులి పావం! ఆ గొడుగే మనిషనుకుని చూస్తూ కూర్చుండిపోయింది! తాతగారికడవెన్నా అక్కడినుంచి ఎల్లవేళలా తాటాకల గొడుగును వదల కుండా వేసుకుపోతుండేవారు

ఏం! ఇంక రెండోది గుడ్డ గొడుగు. ఇది నల్లటి గుడ్డతో తయారు చేస్తారు కొందర గుడ్డకు రక్షగా తెల్లటిగుడ్డ తొడుగు వేయిస్తాడట! తాటా కికి అందవికారంగావున్నా, తెల్లటిగుడ్డే టుంచింది. చల్లగా వుంటుంది! ఎండవేళలా, వానవేళలా గొడుగు వేసుకోవడానికే అడ్డమూలేదు. కాని కొందరు, వాతావరణం ఎంత బాగున్నా, గుడ్డల్లా గొడుగును కూడా ధరించి కాని గుమ్మం కదలరు. అప్పు డీ గొడుగు ఆ వ్యక్తులకొక గుర్తయి కూర్చుంటుంది. చిన్నప్పుడు రవీంద్రుడికి చదువంటే చెడ్డ వికా కుగా వుండేది! ఆయన ప్రయివేలు మేష్టారు ఎల్ల వేళలా నల్లటి గొడుగు వేసుకుని ప్రత్యక్షమవుతుండే వారు గురువుగారూ ఆరోగ్యవంతుడే! శిష్యుడూ ఆరోగ్యవంతుడే! అనారోగ్యం వంకన పారం ఎగయ్య దానికి వీల్లేకపోయేది ఒకనాడు కుంభపోతగా వర్షం కురుస్తున్నది. మేష్టారు వచ్చేవేళ యింఛు

(42-వ పేజీ చూడండి)

పుష్పమువంటి తాజాదనము ✽ రోజల్లా, వొళ్లంతటా...

గోడెజ్ వారి సింధాల్ టాయ్లెట్ పౌడరులోని కిటుకు-ఇతర టాయ్లెట్ పౌడరులన్నిటిమంది దీనిని ప్రత్యేక మొనరించునట్టిది- రోకప్రసిద్ధయిన జి-11 ఇది తర్క పౌడరును, చమట దుర్గంధమును గలిగించే శ్రమలను విరూపించును.

రోజల్లా, వొళ్లంతటా హాయిగాలిపే వరిశుభ్రతకు మనోహర సువాసనను దోహదమొనర్చును. టాయ్లెట్ పౌడర్లలో కల్లా, సింధాల్ టాయ్లెట్ పౌడరు ఒక్కటే నీటిని వదులుతున్నది.

...జి-11 గలిగియున్న ఈ ఒక్కటే పౌడరుతో

ఒక్క పోతమంది రొంక దైన శీఘ్ర విముక్తి గలిగించి చమట వల్ల తర్కము రేగుటను పోగొట్టును. ఇది పరిశుద్ధలకు వరప్ర పౌడరు !

పంపూర్ణ రక్షణకు సింధాల్ వో ప్సానము చేసిన పదప వాదండి.

గోడెజ్ సింధాల్ టాయ్లెట్ పౌడరు

జి-11 ఏమిట? అనే ఉచిత పత్రిక పుస్తకము కోసం గోడెజ్ ద్వారా 12కు ప్రాయండి.

జీవిత సత్యము

పోలయ్య అంటే రాజరావు కాలా మండికి అభిమానం, గౌరవం. కొంతమందికి అతనిపై అయిదుం కలగడానికి కూడా కారణం లేక పోలేను. వరసింహుడు చలమయ్య ఒకరినొకరు సాధించుకోవా లని ఎత్తులు వేస్తూ ఉంటారు. వరసింహుడు పోలయ్యను తన పక్షంలో చేర్చుకుంటా న్ని ప్రయత్నిస్తాడు. ఇందిర చెల్లు లలిత రాజరావును ప్రేమిస్తుంది. రాజరావును మంచిచేసుకునేందుకు చలమయ్య అలి కేటిని నియోగిస్తాడు. ఎన్నికలలో పోటీ చేయమని పోలయ్యను రాజరావు ప్రోత్సహిస్తాడు. చలమయ్య ఎర్పాటు చేయించిన మిల్లు కార్మికుల పథ పోలయ్య

ప్రసంగంతో అభాసు అవుతుంది. అలి కేటి రాజరావును ప్రేమిస్తుంది. మిల్లు కార్మికులలో రెండు వర్గాలు ఏర్పడు తాయి. ఇందిర, లలితలనుగూర్చి చల మయ్యచేస్తున్న ప్రచారాన్ని మనసలు వరసింహుడుకు తెలుస్తాడు. మెట్రికోపరీ డ్డుకు హాజరయ్యేందుకు ఇందిర, పోలయ్య విజయవాడ వెడతారు. అక్కడ పోల య్యకు కారదతో పరిచయం అవుతుంది. ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటారు. విజయ వాడనుంచి తిరిగివచ్చిందిగాత రాజా రావు ప్రోద్బలంతో పోలయ్య ఎన్నికలకు అభ్యర్థిగా నిలుస్తాడు. చలమయ్య మిల్లు కార్మికులలో ఒకవర్గంచేత సమ్మెచేయి స్తాడు. పోలయ్య నిరశించతంచేసి సమ్మె చేసిన కార్మికులకు మళ్ళీపనులు ఇప్పిస్తాడు.

మంచి చలమయ్య వోటర్లకు డబ్బు గుప్పితున్నారో ఏవో వాగ్దావాలు చేస్తున్నారు.

“మనకు వోటు చెయ్యమని డబ్బిచ్చారు. వాళ్లకు వోటుచేయక పోయ్యకుచేస్తే ఏం బాగుంటుంది?”

అని కొందరు మధనపడుతున్నారు

“మోసాన్ని మోసంతోనే ఎదుర్కోవాలి.

మనకు డబ్బు వద్దన్నకొద్దీ యిచ్చారు . . .

మనమేం ఇవ్వమని ప్రోద్బలంవద్దామా” అని నమా

ధానం చెప్పుకున్నారు కొందరు

“మీకు ఊరి పరిస్థితులు తెలుసు ఎన్నికలలో

నిలబడిన వ్యక్తులు ఎటువంటివారో కూడా తెలుసు.

మీ హృదయపూర్వకంగా ఎవరికి వోటు చెయ్యాలని

ఉంటే వారికి చేయండి” అని బోదించాడు రాజా

రావు

కార్మికులు బిలిబిలాడుతూ కొంతమంది వోటు

చెయ్యడానికి వచ్చారు వాళ్లను ఆకట్టుడానికి ప్రయ

త్నించాడు రంగపాండు. అక్కడ వల్లెత్తుమాట

మాట్లాడటానికి పిలువేదనీ, హద్దుమీరితే తగిన

చర్య తీసుకోబడుతుందనీ ప్రిన్సిపిల్ ఆఫీసర్

అనడంతో రంగపాండు ఇక వోలెల్లలేకపోయాడు

“మాకు తెలుసులేవయ్యా—నీ సలహా లేం

అక్కరలేదు” అని కార్మికులు నవ్వుకుంటూ

వోటు చెయ్యడానికి వెళ్లారు

భోజనాల సమయానికి పోలింగ్ ఆపారు.

(39 వ పేజీ చూడండి)

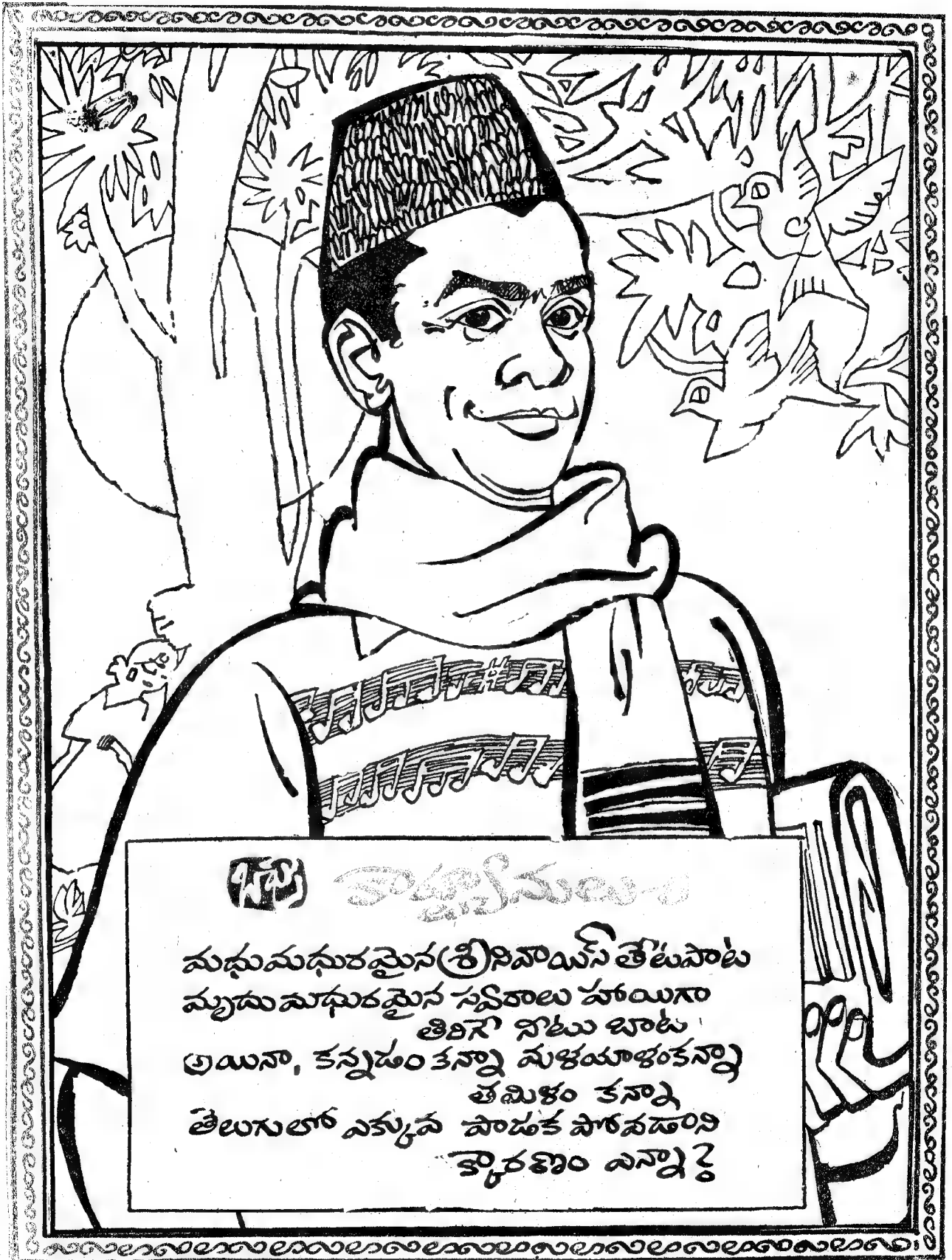
అర్జున్ ఉదయం ఎనిమిదిగంటలకల్లా పోలింగు ప్రారంభమైంది ఒకగంటసేపు చాలా మంద కడిగి సాగింది పోలింగు పోలయ్యకు మొదటి వోటు రాజరావు వేశాడు ఆ తరువాతినుండి పోలింగు చురుకుగా సాగింది పోలింగుబూతుకు కొంతదూరంతో ప్రచారం సాగుతూనేఉంది ప్రక్కగ్రామానినుంచి వోటర్లు గుంపులు గుంపులుగా వస్తున్నారు. చంద్రి

గాడు, రంగపాండు తమ పార్టీ గుర్తును వోటర్లకు జ్ఞాపకం చేస్తున్నారు. రహస్యంగా ఏవో మంతనాలు పాగిస్తున్నారు. ఇంటింటికీవెళ్లి కొందరు వోటర్లను వచ్చి తమ పెట్టెలోనే వోటు వెయ్యమని ప్రోద్బలంవచ్చుతున్నారు

వరసింహుడువర్గంకూడా ప్రచారం బాగానే

చేసుకుంటున్నారు. అటునుంచి వరసింహుడు, ఇటు

శ్రీ

కామ్యములు

మధుమధురమైన శ్రీనివాసుని తోటపాట
 మృదుమధురమైన సవిధాలు హాయిగా
 తిరిగి నోటు బాట
 అయినా, కన్నడం కన్నా మళయాళం కన్నా
 తమిళం కన్నా
 తెలుగులో ఎక్కువ పాడక పొరపడని
 క్షౌరణిం ఎన్నా?

దేవయ్య

జరిగిన కథ

పూర్వం ఒకనాక దేశంలో ఒక రైతు ఉండేవాడు. అతనికి వాకయ్య, రామయ్య, దేవయ్య అనే ముగ్గురు కొడుకులు; మారమ్మ అనే మాతలు ఉండేవారు. దేవయ్య తెలివితక్కువవాడు; మారమ్మ మూగదీ, చెబిటిదీ. వాకయ్య సైన్యంలో చేరి జాగీరు సంపాదించాడు. రామయ్య వ్యాపారంలో ఆరితేరాడు. దేవయ్య వ్యవసాయం చేసుకుంటూ తొడిని పెరిచి కనిపెట్టుకొని ఉన్నాడు. కొంత కాలం తరవాత వాకయ్య, రామయ్య వచ్చి తమ భాగాలు పంచుకుపోయారు. అన్న పప్పులు తగవులాడుకోకుండా ఇలా కాలం గడపటం ఆ ఉరి పాలి మేరలో ఉన్న రెయ్యానికి వచ్చలేదు. వారిలో వారికి పడకుండా చెయ్యమని తన ముగ్గురు పిల్లల్ని పోత్తపీసుంది. అవి మూడూ ఆ అన్న పప్పుల పనులు పాడుచేయడానికి ప్రయత్నిస్తాయి దేవయ్య మాత్రం లొంగిపోడు. వాకయ్య, రామయ్య ఆసులు పోగొట్టుకొని, తొడిపంచమ చేశారేమో. దేవయ్య సహాయంతో వాళ్ళిద్దరూ జాగీరారులు అవుతారు. రాజుగారు దేవయ్యకు తన కూతుర్ని ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తాడు. ముగ్గురన్న పప్పులూ హాయిగా ఉన్నారని తెలుసుకున్న పెద్ద రెయ్యం వాళ్ళని భ్రష్టుల్ని చెయ్యడానికి తన బయలుదేరుతుంది. వాకయ్య, రామయ్య దాని వలలో చిక్కుకుని, మళ్ళీ బిక్కరు అవుతారు. దేవయ్య మాత్రం సుఖంగానే ఉంటాడు.

కాని ఫలితం శూన్యం. ఎవడూ పనిలోకి రాలేదు, ఏ వస్తువూ తీసుకురాలేదు. ఆ పప్పు డ పప్పు డ ఒక కుర్రవాడో, పిల్లో ఒకటో రెండో కోడిగ్రుడ్లు తెచ్చి కాసులు తీసుకుపోయేవారు ఆడుకోడానికి. అంతే! మళ్ళీ ఎవరూ వచ్చేవారు కాదు. అంతకుముందు నిల్వచేసిన ఆహార పదార్థాలు అయిపోవడం మొదలు పెట్టాయి. చివరికి ఒక బియ్యపుగింజ

చిట్టి కోరిక

ఎ. వి. రంగయ్య

చిట్టికి చీరకట్టి

గట్టియంచు రవికతోడిగి

ఆశవే ఆటంటే,

అమ్మ కావాలంటుంది.

* * *

పట్టికి పాపడాకట్టి

బంగారపు సొమ్ములెట్టి

పాడవే పాటంటే;

అమ్మ కావాలంటుంది.

* * *

పొట్టికి బొట్టుపెట్టి

పూవులన్నీ జడకుచుట్టి

పలకవే చిలకా అంటే

అమ్మ కావాలంటుంది.

* * *

కళ్లకి కాటుకెట్టి

కాళ్లకి పారాణి పూసి

కుంకవే కలికీయంటే;

అమ్మ కావాలంటుంది.

* * *

అమ్మయేలనే పాపా!

అందగాణ్ని నేనుండగ

అని మేనమామంటే—

అమ్మ కావాలంటుంది పాపా!

లేకుండాపోయింది. అయినా ఎవరూ
రాలేదు. పెద్దమనిషి ఆఖరికి తాళ
లేకపోయాడు. రెండు మెతుకులు
దొరుకు తా యే మానని తానే
స్వయంగా బయలుదేరాడు. ఇల్లిల్లా
తిరిగాడు. ఒక యింటావిడిని అడి
గాడు. “కోడిపెట్ట యిస్తావా కాసులు
యిస్తాను” అని. ఆమె “నాకెందుకు
నాయనా! కాసులు? ఇప్పటికే
బోలెడున్నాయి. ఇంకేం చేసు
కోను?” అంది.

ఇంకో ము స ల మ్మ యింటికి
వెళ్ళి నూకలి స్తే కాసులిస్తానన్నాడు.
దానిమీద ఆ ముసలమ్మ “నా కెవ
రున్నాడు నా య నా! పిల్లలా
మనవలా ఆ కాసులతో ఆడుకో
డానికి? నా కాలక్షేపానికి యేవో
రెండో మూడో ఉన్నాయనుకో.
ఆ కాసులు. అవే చాలు” అంది.

చివరకి ఒక రైతుయింటికి వెళ్ళి
కాసులు తీసుకుని తిండి పెట్ట
మన్నాడు. అప్పుడు ఆ రైతు “నాకు
కాసులు అక్కరలేదు. ఇంక నోరు
తెరిచి అడిగావు కనక ఆ దేవుడిచ్చిన
దానిలోనే యింత పెట్టిస్తా ఉండు”
అన్నాడు. అంతే దేవుడిపేరు యెత్తే
సరికే ఆ ముసలిదెయ్యం పారి
పోయింది.

ఆ విధంగా ఎక్కడా ఒక్క
మెతుకు పుట్ట లేదు. ప్రతివాడికీ
కాసులు ఉండడంవల్ల ఈ పెద్దమనిషి
ఎంత యిస్తానన్నా వాళ్లు ఒక్క
పినగుకూడా యిచ్చేవారు కాదు.
వైగా “ఇంక కాసులు లాభం
లేదయ్యా! ఇంకేమన్నా క్రొత్త
వస్తువు తీసుకురా. అప్పుడిస్తాం నీకు
కావలసింది” అనేవారు. “లేదా
దేవుడిపేరు చెప్పుకుని యింటింటికి
పోయి అడుక్కో. ఎవరికితోచింది
వారు వేస్తారు.”

కాని ముసలిదెయ్యం దగ్గర
క్రొత్తవేం ఉన్నాయి కాసులులేవు?
పనిచేద్దామంటే ఒళ్లువంగదు. దేవుడి
పేరుచెప్పుకుని ముప్పియెత్తడంఅంటే
అతనికి పడదు. ఛ! ఛ! ఒళ్ళు మండి
పోయింది.

“కావలసినన్ని కాసులు యిస్తా
నంటే ఇంకేం కావాలరా? తెలివి
తక్కువ మొద్దుల్లారా! కాసులుంటే
యేంకావాలంటే అది చేసుకోవచ్చు
కదరా!” అని కేకలేశాడు.

వాళ్లేమన్నా లెక్క చేస్తేగా?
“మాకేం అక్కరలేదు లేవయ్యా!
మేం తీర్చవలసిన బాకీలుగాని,
చెల్లించవలసిన పన్నులుగాని యేం
లేవులే. ఇంకా కాసులుతీసుకుని
ఏం చేసుకుంటాం?” అని అడిగారు.

అందుకని ము స లి దె య్య
ముడుచుకొని పడుకోవలసివచ్చింది.
తిండితిప్పలు ఏంలేవుగామరి?

13

ఈ విషయం క్రమంగా దేవయ్య
మహారాజాకి తెలిసింది. ప్రజలే
వెళ్లి చెప్పారు. “ఇప్పుడు మేం యేం
చేయాలి మహారాజా! ఎవరో పెద్ద
మనిషి వచ్చాడు. ఆయన పని
పాటలు చేయడటగాని పంచభక్తి
ఋరమాన్నాలో విందులు చేయ
గలడట! మంచిమంచి బట్టలు
వేసుకుని, తిరగగలడట!
దేవుడిపేరుతో యాచించను కూడా
యాచించడట! బుల్లిబుల్లి బిళ్ళ
లాంటివి మాత్రం యివ్వడానికి సిద్ధ
పడుతున్నాడు. మొదట్లో కాసుల
కోసం ప్రజలు తమ వస్తువులన్నీ
తీసుకు వెళ్ళి యిచ్చారు. కావలసిన
కాసులు దొరికేటప్పటికి యింక
వస్తువులివ్వడం మానేశారు. ఆఖరికి

(37-వ పేజీ చూడండి)

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక వార్షికాలు

25-10-1961 బుధవారము మొదలు
31-10-1961 మంగళవారము వరకు
మేషం :

(అశ్వని, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

మోదా, హంగులు బాగుంటవి. చాలున ఎవరు
ఏమనుకున్నా ప్రత్యక్షంగా మీ మాటను కాదనెవారు
ఉండరు. అయితే పనులు చురుకుగా జరగలేదని
అనుకోదగిన సమయంకాదు. వివరాలేని ఖర్చులు
చేస్తారు. వృత్తి వ్యాపారాలలో అనంతృప్తికరమైన
స్థితి తొలగిపోయి మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. తక్కువ
శ్రమతో విశేషంగా ఫలితం పొందగల సమయం.
తులుంబంలోనివారితో విశేషించలేకపోతారు. ముందు
జాగ్రత్తతో ఉండమని ఎంత ప్రయత్నించినా,
ముఖ్యమైన పనులలో శ్రమపడకతప్పదు విలువగల
వస్తువులు కొనవలసివస్తుంది. క్రొత్తవారితో కలిసి
ఏమనీ చేయటాని సమయంకాదు. 30, 31 తేదీ
లలో బంధుగౌరవం, పుణ్యకార్యాలు, వివాదాలు.

మృగశిర :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి,
మృగశిర 1, 2 పా.)

మీ మనస్సుకు తృప్తి లేకపోయినా ఇతరుల ఇష్టానికి
భారం పై న వేసుకోవలసి వస్తుంది అయితే గొప్ప
కౌశలం అప్పుచేయటం మంచిదికాదు. బంధుమిత్రుల
పట్ల నిష్ఠురాలు రాగలవు. గొప్పవారి అదరణ ఉన్న

దనే సంతృప్తి కనిపిస్తుంది. కాని ప్రస్తుతం మరీ
ఏ విధంగానూ ఉపయోగం పొందలేకపోతారు. యధా
ర్థంకన్నా, యుక్తితో వ్యవహరించవలసిన అవసరం
కలుగుతుంది. ఎప్పటికప్పుడు ముందు ముందు
విశేషంగా ఫలింపేటట్లు తోస్తూఉంటుంది. కాని,
కాలంమాత్రం గడిచిపోతూవుంటుంది. అత్యుష్ణం
వల్లను, అతిశ్రమవల్లను, అనారోగ్యం చేస్తుంది.
ఈ సమయంలో మార్గపూజ, రుద్రాభిషేకము
జరుపుకోవటం మంచిది. 25, 26, 27 తేదీలలో

గ్రహస్థితి
సింహంలో రాహువు, కన్యలో కుక్రుడు,
తులలో మార్క, అంగారక, బుధులు, మకరంలో
గురు, శనిలు, కుంభంలో కేతువు, మేష,
వృషభ, మిథున, కలకాలలో చంద్రుడు.

గౌరవప్రాప్తి, కుటవార్తలు, వృత్తిలో పాటివారివల్ల
అనుకూలత.

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆశ్విని, పునర్వసు
1, 2, 3 పా.)

ప్రస్తుతం మీరు కొంతవరకు దర్పంతో వ్యవ
హారాలు సరిచేసుకోగలుగుతారు. క్రొత్తవారితో
మాట్లాడే పమయాలలో నిదానము, చాకచక్యము

అవసరం. వృత్తిలో మీరు అనుకుంటున్నవాదిరి
చిక్కులు ఏమీ ఉండవు అన్ని విధాలా గౌరవం
లభిస్తుంది. మిమ్ములను గురించి పదిమందికీ మంచి
అభిప్రాయం కలుగుతుంది ఆదాయం చేతికి
రాకముందే ఖర్చులుమాత్రం తరుముకునివస్తూ
ఉంటవి. బంధువులవద్దనుంచి అనుకూలవార్తలు తెలు
స్తవి. ఇతరుల పనులలో పెద్దరికం వహించవలసి
వస్తుంది. కాని, ఈ సమయంలో అందుకు తగి
నట్లు ఉత్సాహం చూపలేకపోతారు. లాభకరమైన
పనులను గురించి ఆలోచనలు చేస్తారు. అయితే
నెరవేరటానికి అలస్యం అవుతుంది. 28, 29 తేదీ
లలో కార్యసిద్ధి, పిల్లలమూలంగా ఆనందము,
వృత్తిలో దేహాశ్రమ.

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

ఈ వారం గ్రహస్థితి అనుకూలంగా ఉన్నది
మీరు కోరకుండానే స్నేహితులు సహాయం చేస్తారు.
తోగడ మీరు పెట్టుబడిపెట్టి చేసిన పనులు సంతృప్తి
కరంగా నెరవేరుతవి. మిమ్ములను మోసగిద్దామను
కునేవారికి తగినట్లు సమాధానం చెప్పగలుగుతారు.
ఆదాయం సామాన్యంగా ఉంటుంది వ్యవహార
విషయాలలో ముందు జాగ్రత్తతో పాధించగలుగు
తారు. ప్రయాణాలు చేస్తారు. ఇతరులను నమ్మ
కుండా అన్ని పనులలోనూ మీరే జోక్యం పెట్టు
కొనటంవల్ల అధికంగా శ్రమపడతారు వారాం
తంలో ఇతరులవద్దనుంచి రావలసిన ధనం వస్తుంది.
25, 26 తేదీలలో సంఘకార్యాలు, గొప్పవారితో
పరిచయం, విందులు.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

తటస్థంగాఉంటూ, సమయంలో ఒకమాట
రాకుండా చూపకొనటం అవసరం. ఇటు కుటుం
బంలోను, అటు వృత్తి, ఉద్యోగాలలోను మీ మాటను
అసత్యలివారు నిర్లక్ష్యం చేస్తూఉంటారు అందువల్ల
ఏ పని చురుకుగా చేయలేకపోతారు ముందుగా ఆరం
భించిన పనులకు డబ్బు ఇబ్బందివల్ల, తాత్కాలికంగా
ఆటంకం ఏర్పడుతుంది మీ సంగతులు ఇతరుల
వద్దకు చేరవేయటానికి ప్రయత్నించేవారు ఉంటారు.
జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఈ సమయంలో ఇతరులచేతికి
పోయిన డబ్బు తిరిగిరావటం కష్టం. ప్రయోజనం
ఉన్నా, లేకపోయినా అదబరము, ఉన్నతస్థితియం
దున్నవారితో స్నేహ సంబంధాలుమాత్రం ఉంటవి.
27, 28 తేదీలలో కుభకార్యాలకై ఖర్చులు,
కార్యసిద్ధి, కుటవార్త.

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, హస్త, చిత్త 1, 2 పా.)

ఏ సందర్భంలోనూ ఆరంభంలో అనుకూల వాతా
వరణం కనుపించదు. కాని, దైవికంగా వివర సమ
యంలో జయం పొందగలుగుతారు కలవరలు, వస్తు
వస్తుము, మధ్య మధ్య కనుపిస్తూఉంటవి. మీ ఆరో

గ్గం ఇంతకుముందుకన్నా మేలుగా ఉంటుంది. మీకు సంబంధంలేకపోయినా ఎడటివారి పాపాట్లను సర్దు బాటుచేసి సహాయం చేస్తారు. విలువగల వస్తువులుకొంటారు. వృత్తిలో క్రొత్త బాధ్యతలను సైన్ చేసుకొని నిర్వహించవలసివస్తుంది. పుణ్యకాలక్షేపాలు, సంఘకార్యాలు మొదలయినవాటితో విశ్రాంతి తగ్గుతుంది కాని, మానసికంగా సుఖం లభిస్తుంది. బంధువర్గంలో గౌరవం లభిస్తుంది. చిన్న చిన్న విషయాలలో పాపాట్లను వస్తవి.

తుల :

(చిత్ర 8, 4 పాదాలు, స్వాతి, బికాఖ 1, 2, 8 పాదాలు)

అసాధ్యంగా తోచిన వసులన్ని మీ స్నేహితులు సైన్ చేసుకొని సహాయం చేస్తారు. కాని, చాలా మలభంగా చేయగలమునుకున్న వసులుమాత్రం ముందుకు పోకుండా నిలచిఉంటవి. మీ శ్రమకు తగినంత ఫలితం చేతికిరాదు. సంఘంలో పేరు, ప్రతిష్ఠలు మాత్రం ఘనంగా ఉంటవి. దూరమందున్న మిత్రుల నద్దనుంచి శుభవార్తలు తెలుస్తవి. వ్యవహారాలు అనుకూలంగా పరిష్కరిం అవుతవి. తరచు ఉద్రేకం వస్తూఉంటుంది. కాని, బయటపడకుండా నిగ్రహించుకోగలుగుతారు. స్థిరాస్తులు కొరతం మొదలయిన వసులు అనుకూలమవుతవి. వృత్తి, వ్యాపారాలలో విశేషంగా డబ్బు వినియోగించవలసిన అవసరం కలుగవచ్చు. అనుకున్న ప్రయోజనాలు నిలుపుకోవలసివస్తుంది. 28, 29 తేదీలలో ధనలాభం, పుణ్యకార్యాలు, గౌరవం.

వృత్తికం :

(నికాఖ 4 పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ)

గ్రూపాలం తక్కువ. అవసరానికి అయినవారు కూడా ముఖం తప్పించటానికి చూస్తారు వ్యవహారంగంలో ఆలస్యము, వ్యతిరేక మానవలు కనుపిస్తవి. ఆరోగ్యం మామూలుగానేఉన్నా అకస్మాత్తుగా బాధ కలిగే అవకాశాలున్నవి. వారం రెండవభాగంలో పరిస్థితులు కొంత అనుకూలంగా ఉంటవి. తలపెట్టిన వసులు క్రమంగా ఒక స్థితికి వస్తవి. అయితే భిన్నాభిప్రాయాలుగల వ్యక్తులమీద ఆధారపడిన వసులలో శ్రమపడి చివరకు సాధించగలుగుతారు. మీరు ఎంత జాగ్రత్తగాయున్నా, దుబారా ఖర్చులు పెరుగుతవి. 30, 31 తేదీలలో సంఘంలో గౌరవం, కుటుంబంలో శుభకార్యాలు.

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా)

ఇంతకుముందు ప్రతికూలంగా మాట్లాడే వారు కూడా ప్రస్తుతం మీ మాటను బలపరుస్తారు. అన్నివిధాలా ప్రోత్సాహం లభిస్తుంది. ధనదాయం పెద్దగా పెరగదుకాని, ఏ పని తలపెట్టినా చురుకుగా పూర్తి చెయ్యగలుగుతారు. ప్రసంగాలలో అవతలి వారు తొందరపడినా నిగ్రహంతో ప్రయోజనం సాధించుకుంటారు. మామూలుకన్నా ఖర్చులు పెరిగే

అవకాశాలున్నవి. మీదే కార్యక్రమాలు అటంకాలు రాగలవు. వారం రెండవ భాగంలో సంతోషవార్తలు తెలుస్తవి. వస్త్రాలు, ఆభరణాలు మొదలయినవి కొనే ప్రయత్నాలు అనుకూలమవుతవి. 28, 29 తేదీలలో అధికారులతో సంప్రదింపులు, ఇతరుల నిమిత్తం కార్యభారం, ప్రయాణాలు.

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

మీరు మాట్లాడే వద్దతి పదిమందికీ సంతృప్తి కరంగా ఉంటుంది. వృత్తిలో ఇతరులమీద ఆధారపడవలసిన అవసరం తగ్గుతుంది. దూరమందున్న స్నేహితులు ఈ సమయంలో అనుకూలమవుతారు. మిమ్ములను భయపెట్టే వారుంటారు. గాలివార్తలను నమ్మవద్దు. రావలసిన డబ్బు ఒకసారిగా అందజేసేటటుం వల్ల శ్రమ తోస్తుంది. కాని, మొత్తంమీద ఆదాయం బాగానే ఉంటుంది. అనుకోకుండా ఇందువుల వద్దనుంచి కష్టవార్తలు తెలుస్తవి. మిమ్ములను మాటలలోదింపి, చివరకు హాస్యం చేయటానికి ప్రయత్నించే వారుంటారు. జాగ్రత్తగా ఉండండి. ప్రయాణాలు జరుగవు. చేయవలసిన వసులు చురుకుగా వెరవేర్చుకుని భారం తగ్గించుకుంటారు. 26, 27 తేదీలలో బంధుదర్శనం, వృత్తిలో అభివృద్ధి.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం, పూ. భాద్ర 1, 2, 8 పా.)

ముఖ్యంగా చేదామునుకున్నవి, చేయవలసిన వసులూ అలాగే నిలచిఉంటవి. అనుకోకుండా క్రొత్త వ్యవహారంలో ప్రవేశించవలసి వస్తుంది. బుద్ధి బలము, మూలవేర్పు ఈ సమయంలో బాగా ఉపయోగపడతవి. కుటుంబంలో కూడా సుఖ సంతోషాలు లభిస్తవి. కార్య నిర్వహణలో పదిమంది ఆదరము లభిస్తుంది. తూర్పు ఉత్తర దిక్కులనుంచి లాభవార్తలు వస్తవి. కొన్ని సమయాలలో జ్ఞాపక

తేవారము ధరలు

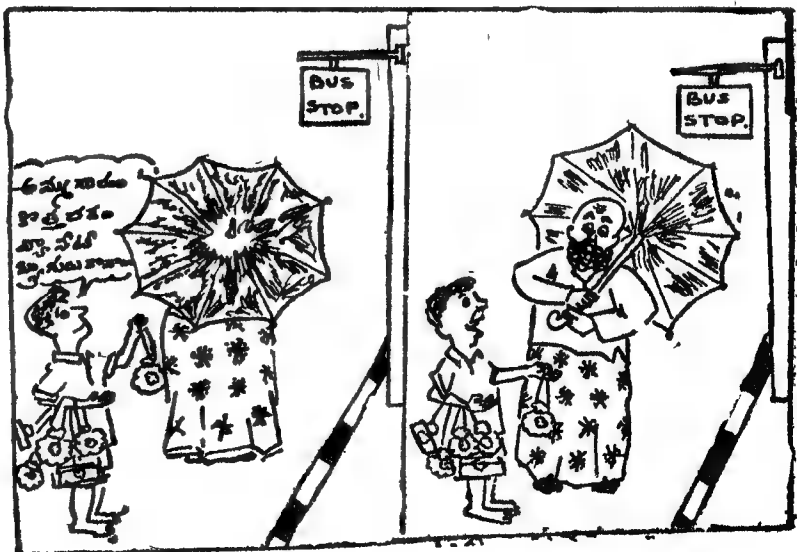
బంగారు ధర బాగా పెరగగల అవకాశాలున్నవి. వారంతంలో మండిమాచన, వెండి ధరలో మండి కనుపిస్తుంది. నూలుధర మండి వస్తుంది. వసుపుధర తేజీ వస్తుంది. గోధుములధర కొద్దిగా పెరుగుతుంది. మినుములధర తగ్గి 29 నుంచి పెరగవచ్చు. పట్టు, ఉన్ని రకాల బట్టలకీ గిరాకీవస్తుంది. తనగనూనె, నూపులనూనె ధరలు మామూలుగా ఉంటవి. తేజీ ఆరంభంఅయి తిరిగి యధాస్థితిలో నిలుస్తవి. వెన్న, నేయి ఈ వస్తువుల ధర ఇంకా పెరగగల అవకాశాలున్నవి.

శక్తి తోపించటంవల్ల పాపాట్లనే ప్రయోజనాలు అందువల్ల ఇతరులకు వివిధంగాను బాధ కలుగజేసి క్రొత్త మనుష్యులతోచేరి చేయు పనులు నిదానంగా కలిసి వస్తవి. 25, 26 తేదీలలో వసులలో శ్రమ వస్తున్నప్పుడు, విసుగుదల.

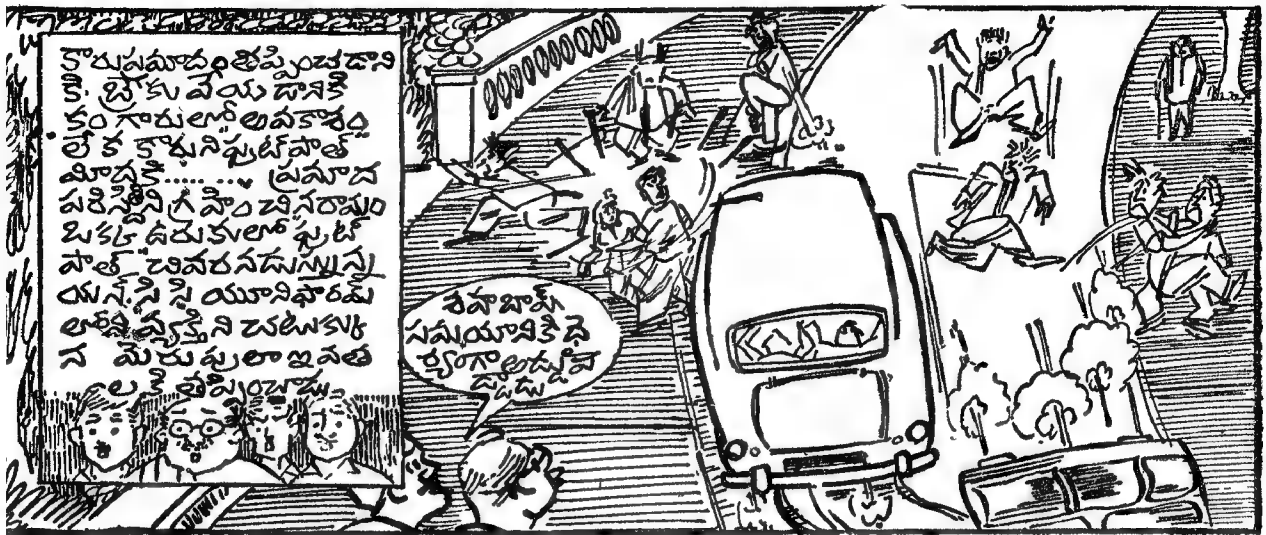
మిశ్రాణం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, శ్రవణం)

శక్తికిమించిన వసులు, సంచారము ఎక్కువై పట్టుదలలు పెంచుకొనటంవల్ల మనశ్శాంతి లోపిస్తుంది. ఎవరివల్ల ఏలోపం జరిగినా మూల మాత్రం మీ మీదకే రాగల సమయం. ఉపయోగంలేని ఖర్చులు, మీవల్ల పని జరుపుకునేవరకు అంతా మంచిగానే మాట్లాడుతూ ఉంటారు. వృత్తి వ్యాపారాలలో క్రొత్త చిక్కులు ఏమీ ఉండవు. పెట్టుబడులు అధికం అవుతవి. వారం రెండవభాగంలో కుటుంబంలో శుభకార్యాలు జరుగుతవి. నౌకరులవల్ల కార్య సిద్ధిపొందగలుగుతారు. పిల్లల ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా ఉండండి. 28, 29 తేదీలలో మిత్రులలో కలహాలు, స్వల్పలాభం, శ్రమతోకూడిన పనులు. ★

విగ్నాని మదనమోహన్, (గుర్తి)

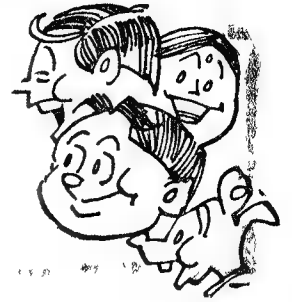
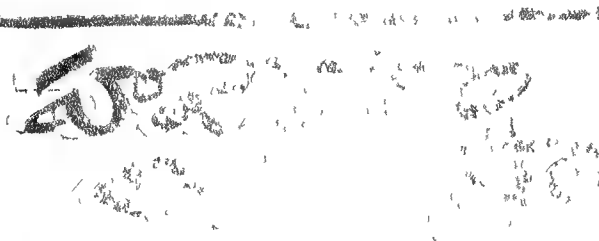

రాముడు దయించానిన అమ్మాయె ఈ అమ్మాయి అని గ్రహించి -

అని ఆ అమ్మాయిని ప్రక్కనే ఉన్న వార్కులో ఉన్న సేటు దగ్గరకి తీసుకువెళ్లి -

స.లాభవ్యాకరణం

కాకి పట్టివిభక్తి.
పాలు నిత్యబహువచనం;
కొంతమంది రసికులకు
ఆలు నిత్యబహువచనం.
రమ్యా అమెరికాల మధ్య
పొసగవలసింది—
సవర్ణ దీర్ఘ సంధి.
రాజాజీ సర్వనామం.

—శ్రీ శ్రీ.

* * * *

క. వె. రా. సూక్తి

కాకా పట్టని నోరై
కూకూయని పికముపిల్ల కోరగ మేతన్
కాకమ్మి కనరికొట్టుచు
కా. కా కొందరికి నేర్వకాదన

క. వె. రా.

* * * *
ఒక్కే రెక్కను నిక్కుచు
కొక్కొనిపుంజొకటి నొక్కి
కోడికి చెప్పెన్
చుక్కా! మన అండంబుల
నిక్కుంబగు శాక మండ్రు నేడన

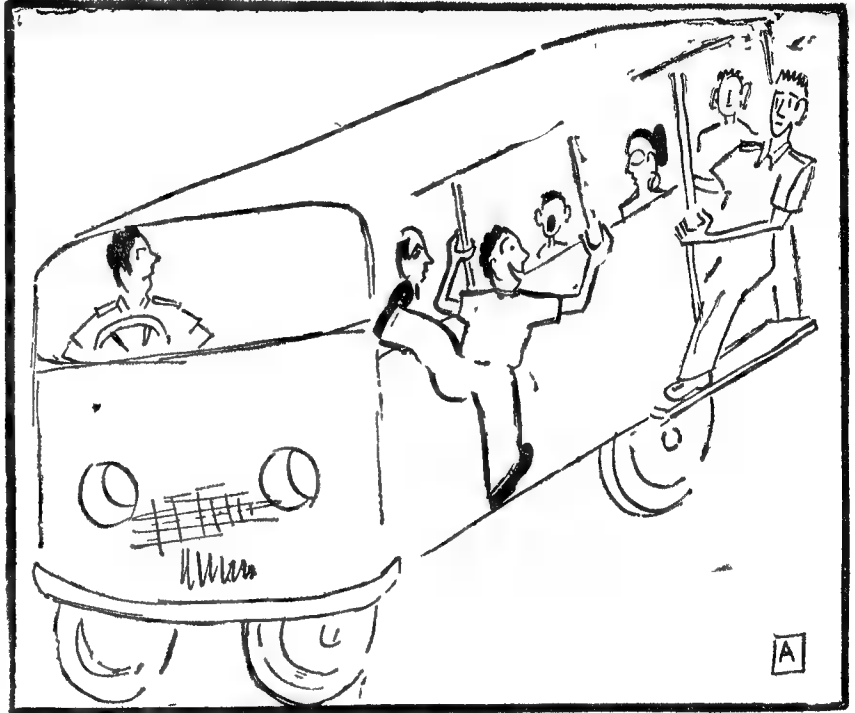
క. వె. రా

* * * *

కోటి కోకడు

ఒక అవివాహితుడైన పండి
తుడు సంసార తాపత్రయాల
గురించి ప్రసంగిస్తూ సభలోని

అంధసచిత్రవారపత్రిక

శ్రీమించండి! గైలు ప్రయాణాలలో అలవాటు అయింది

వివాహితుల నుద్దేశించి యిలా
అడిగాడు.

పం:-మీ మీ ఇంటి వద్ద
కష్టాలున్న వారంతా దయచేసి
నిలబడండి.

ఒకడు తప్ప మిగతా
వారంతా లేచి నిలుచున్నారు.
సభవారితో అప్పుడు అతడిలా
అన్నాడు: అదుగో! మీ
రొక్కరే అన్నమాట. కోటి
కొకడుంటాడు సంసారబాధ
లేనివాడు.

అతడు:- (మూలుగుతూ లేచి)
కాదయ్యా బాబూ! ■ బాధ
లతో కృంగిపోయే లేవలేకపోయా.

వి. రవీంద్ర (గుంతకల్లు)

* * *

మిత్రుడు:- ఏమిటీ వేళ మీ
ఇంట్లో ఏదో గందరగోళంగా
ఉన్నట్టుంది.

అతను:- మరేం లేదు. నా
భార్య క్రొత్తగా సంగీతం నేర్చు
కుంటోంది.

వి. ఆర్. శేఖర్ (చేబోలు)★

వాణివాసిలయ

'విద్య యొసగును వివయము'

వినయాన్ని ఒసగినా ఒకక్కపోయినా, విద్య యొసగును ఉద్యోగము—తద్వారా బోజనమున్ : అందుకు జాతకబలం కాస్త బాగుండాలి పైన 'మన' వాడంటూ ఒకడుండాలి . . అంతే.

నదరు విద్య—ప్రాథమికం నుండి బహుశార్థ సాధకం దాక కోటి రకాలు. ఆ కోటిలో ఒక్కటి మామూలు ఎపెసెల్ని మార్కు విద్య ఈ విద్యను వంచిపెట్టడంలో జిల్లాకెల్లా మొట్టమొదటిది 'వాణి నిలయం'

అది చిత్తూరుజిల్లా; ఆ బడి కుమారస్వామి గారిది.

క్రిక్రిమీలైన తమ తండ్రి రామశేషయ్యగారు ఒకానొక విజయదశమి పూట వీధిబడిగా ప్రారంభించినదానిని మండరగిరి కుమారరాజువారి (పోతా) పాంతో, ఇంకా అటువంటి ధన పెద్దం ఇదితో పాతికేళ్ల వ్యవధితో ఇంత ముందుకు తెచ్చిన కార్య కూరుడు కుమారస్వామిగారు.

గోవిందాని కట్టిన దోవతి, మెడదాక బొత్తాలు మేనుకున్న కోటు, ఆ కోటు అంచుల క్రిందుగా తొంగిమాస్తాన్న ఖద్దరు చొక్కా, నవ్వుటి జరిఅంచు ఉత్తరీయం, పెద్ద తలపిగా, మూడో కన్నులా ఉన్న కుంకుమబొట్టు, దాని మేనుక నవ్వుగా మెరుస్తున్న గంధపు రేఖలు, ఘట్టి

శరీరం, ఇంకా గట్టి స్వరం, చేతిలో బాటు పాత్రం కుమారస్వామి వాహనం మినహా ఆ చుం . ఉంటారు.

.... అది వేసంగి పెంపులయి కాలం అయిదేళ్లు దోటిన (కొండోకచో తల్లులూ) సినిమా ! క్యూలూ మానేసి — పారశాలం & క్రమాన నిల్చుని ఉసూరుమంటు పాసయిన పిల్లలు, ఫెయిలయి పుస్తకాలు, నోటీసుబోర్డు, అది

హాస్యాత్మక పాంథులంగరస

ఇంటర్వ్యూలు... వాటి నిలయంలో దేవేంద్రుడి వలె వార్షికోత్సవం దినంలా ఉంది

ఇంత గందరగోళం మధ్య — రాష్ట్రకీడలో కృష్ణుడిలా అక్కడ తానై, ఇక్కడ తానై, ఏక్కడ చూచి నవ్వు తానేఅయి, తన పాతకాలను గరిమనాథి తప్పకుండా నడిపిస్తున్నారు కుమారస్వామి అరోజు ఆయన కార్యక్రమంలో ఒక ఇంటర్వ్యూ ఉండింది. హైదరాబాదునుండి నలుగురు ■ ఇ డీలు వస్తున్నారు వారిలో ఒకరిని ఎన్నుకోవాలి నాలుగో ఫారం 'బి' సెక్షను డిసెంబరు నుండి టీచరు లేకుండానే జరిగింది

* * *
“ఊ, చెప్పవోయ్ ఇక్కడినుండి రామా రావు పేట కెలా వెళ్తావ్ ?”

జవాబు చెప్పలేక రెండో ■ ఇది బ్రింకుతుండగా ఇంకోసారి “ఊ...” అన్నారు కుమారస్వామి సమాధానమివ్వ యత్నించాడు—ఉద్యోగ తులిత పిందిక యువకుడు

“మరి మరి ఇక్కడనుండి కుడిపక్క తిరిగి తిన్నగా వెళ్లి... అక్కడినుండేమో తూర్పుగా వెళ్లి మళ్ళీ పడమరగా వచ్చి వచ్చి... వచ్చి...”

—వచ్చి దక్షిణ దిశగా కళ్ళ మూతలు సదిస్తే ‘రైల్వేస్టేషన్’ అంటూ ఒకటి కచ్చి మ్మంది అందు లోపలికి వెళితే బుకింగ్ అఫీసు, ప్లాట్ ఫారము అని రెండుఊయ మొదటిదానిలో టిక్కెట్టు పుచ్చుకుని రెండోదాని మీద నిల్చుంటే రైలుబండి వస్తుంది దాన్నిక్కి కూచుంటే మీవూరు వస్తుంది ” అని ముగించారు కుమారస్వామి

అవలు ఇతిహాసం ఏమిటంటే — ఈ రెండో కుర్రవాడు ఉద్యోగార్థం హైదరాబాదు నుండి వస్తూ వస్తూ వో మహారాజ్ఞి నుండి ఉత్తరం వచ్చుకొచ్చాడు ఆ ఉత్తరంలో “ఏమివాయ్ కుమారస్వామి ఈ ఉద్యోగం ఈ అబ్బాయి కివ్యాల్సీ—అన్నట్టుగా రాళ్ళరు దాని రచయిత... ఈ లేఖరాజాన్ని కుమారస్వామిగారి పేరిటేమిడత గిరవాపేసి కార్లాడిస్తూ కూచున్నాడా కుర్రవాడు. దాంతో ఆయనకు ఒళ్ళు మండింది రామా రావు పేట ఏవరా లడిగారు ఆ వూళ్లో అలాటి పేట లేదు

ఇహ మొదటి అభ్యర్థి — ఆ వూరినీ, బడి వాటాన్ని, అన్నిటికన్నా మిన్నగా పులిలా కచ్చించిన హెడ్ మాస్టర్ని, చూసి — తన కిక్కడ ఉద్యోగం వెయ్యాలని లేదని చెప్పిసి వెళ్ళిపోయాడు

“వెంకయ్య! ఆ మూడో ఆయన్ని పిలుపు”

ఉత్తరం తెచ్చిన కుర్రవాడు నీళ్ళ నములుతూ జయటి కడుగు వెయ్యుతోగా — “అబ్బాయ్ ” అని పిలిచారు కుమారస్వామి “ఇదుగో నువ్వు వచ్చుకొచ్చిన ఉత్తరం ” అంటూ దానిని అందిచ్చాడు

“మూడో ఆయన ! మూడో ఆయన !... మూడో ఆయనోయ్ !” అని వరందాలో నిశ్చలంగా భోరుమని అరిచాడు వెంకయ్య — మూడో, చాలిగో ఆయనలు రెండూ తన హెచ్చెతికిందే బెంచిమీద కూచుని ఉన్నాయన్న విషయం మంచిపోయి.

బెత్తం, దానితో రంటే—నెమలి దేవసేనాపతిలాగే
బద్ధులు తెరిచిన క్లితాశంధ్రులు
వృణా, బిస్తాపు రథాలలో వరుస కాలం
పిల్లలు, కొత్త పిళ్ళ, జీరాలు,

వెంకయ్య తాలూకు శబ్దతరంగాల కడ్డంగా రెండు చెవుల్లోనూ వేళ్ళెట్టుకుని తోవలికి వడి చాచు మూడో అయిన అదే విశ్వనాథం—

కుమారస్వామిగారు అతడిని చూశారు “వూ ... తీసేయ్యి .” అన్నారని అమాటే మళ్ళీ అన్నారు. “వెంకయ్యా !” “అయ్ !”

“ఈ అయ్యగారి చెవుల్లో వేళ్ళు తీసేయించు” “చిత్రం”

వెంకయ్య సాయంపట్టేలోపుగా — తన దేహ నిర్మాణంలో ఏదో అనవచ్చుగా ఉన్నట్టు తోచిన విశ్వనాథం — తన చేతివేళ్ళను చెవుల్లో నుండి పంటాం జీమిల్లోకి బదిలీచేసి . “మీరేదో .. అన్నట్టున్నారే” అన్నాడు

“కూడో నాయనా !” అన్నారు కుమారస్వామి తాను కూర్చోవడంవల్ల ఆ కుర్చీ కేదో అనవ సరమయిన ఘనత వాటిల్లిపోతున్నట్లు, దాని చిన రను కూర్చున్నాడు విశ్వనాథం

“నీపేరు విశ్వనాథం కదూ .. ఏం చదువు కున్నావు బాబూ”

“ఎం ఎస్ సీ—బి ఇడి”

“అలాగా .. మరయితే ‘టైం స్పేస్ కంట్రీబ్యూషన్’ అని ఈమధ్య ఎక్కడో చదివా వోయ్ అలా అంటే ఏమిటో కాస్త చెబుతావా ?”

“హూ .. హూ ..” అని దగ్గి టైం ని సర్దు కుని—“టైం ఎండ్ స్పేస్ . ! హావ్ట్టా ! హావ్ జీ వల్స్ అన్న సుప్రసిద్ధ బ్రిటిష్ మంత్రి మొన్నవోట మాట్లాడుతూ హూ హూ హూ . నాకు రెండు మంచిల్లిప్పించండి మేష్టరూ ...” అన్నాడు విశ్వనాథం

“వెంకయ్యా ! అయ్యగారికో గ్లాపెడు నిమ్మ రసం ప్లా అన్నట్టు విశ్వనాథం . ఈ— ‘రెండు మంచినిళ్ళు’ అన్న వింత ప్రయోగం ఎలా పుట్టుకొచ్చిందో నని ఎప్పుడయినా ఆలోచించావా—”

“నేను ఇంటర్లో ఫ్రెంచి లాంగ్వేజ్ తీసుకున్నా నండి ! బి. ఎస్ సీతో మాకు టెలుగూ అప్పల్లేదూ”

“మరే”

మిమ్మరసం ఇరికిపోయింది విశ్వనాథంలోకి “మిస్టర్ విశ్వనాథం ! ఈ ఇంటర్వ్యూ ఫలితం మీకు పోస్టుద్వారా తెలుసగలం

“మరి మీకు టీచర్ తక్షణం కావాలని”

“ఇంటికి చేరేలోపుగా మా ఉత్తరం నీకు అంద కచ్చు .”

“బస్సీ ... థాంక్ యూ .”

“వెంకయ్యా .. అన్నట్టు విశ్వనాథం ! మా ఉత్తరాన్ని మామూలు ఇంగ్లీషులో రాస్తే చాలను కుంటాను లేక ఫ్రెంచి తర్జుమాతో వంస మన్నావా ?” అని అతి వినయంగా అడిగారు కుమారస్వామి.

విశ్వనాథం బాబూ ఆలోచించేలోపుగా నాలుగో అయన్ని ప్రవేశపెట్టాడు వెంకయ్య

గదిలోకి అడుగు పెడుతుండగానే అయన— “కాశివతి తన పర్తిఫీకేట్టు వగైరా జాతకాన్ని

నంచిలోంచి తీసి కుమారస్వామిగారి టేబిల్ మీద పరిచేశాడు

“నే నిదవరకు పై వేలు టీచరుగా ఆరేళ్ళు పనిచేశాను. టైంయింగ్ తర్వాత వో పది నెలలు కావలి మిడిల్ స్కూలు టీచరుగా ఉన్నాను పోయిన సంవత్సరమే నాలుగో ఫారం గ్రేడ్ లు రెండు రాశాను”

“వోహా ! ... గ్రేడ్ లు రాశావా”

అవునండి ఆ గ్రేడ్ లు ఒక్కోటి ముప్పై వేల కాపీలు అమ్ముడుపోయాయి

“అబ్బా ! మరి అంత మంచి గ్రేడ్ లు రాయ గలిగినవాడివి, కొన్ని చక్కటి పార్సంగంధాలు రాయ వచ్చుగా .”

ఒకడు రోడ్డు వెంబడి పోతున్నాడు. ఒక్కనే ఒక చెట్టు మీద ఒకకోతి మనీషర్ను పట్టు కొనిమాస్తూవుంది. అతడు ఆకర్షి ఎట్లయినా సంపాదించాలని అనుకున్నాడు. ఇంతలో “టోపీ వర్తకుడే, కోతుల కథ” జ్ఞప్తికి వచ్చింది. వెంటనే అతడు తన వద్దఉన్న ఐర్లు దూరముగా వినరి, కోతికూడా దాని పర్సునివీరి వేస్తుండేమోనని చూస్తున్నాడు. తటాలున కోతి దిగివచ్చి ఆ పర్సునుకూడా ఎత్తుకొని చెట్టు ఎక్కింది

టి. హరినాథ్ (పుంగనూరు)

“వో పాట్లగంధలా .. వాటిని అడ్డ మయినవాడూ రాయవచ్చు ఆ ఇహ గ్రేడ్స్ అంటారా, అవి రాయడానికి తెలివి కావాలండోయ్ తెలివి .. !” అంతేకాదు మరి రాష్ట్రమని వో పార్సగంధం రాసిపారేసి పూర్వవడానికి వీల్లే దుగా అక్కడినుండి అది బళ్ళలో పార్సగంధంగా ఎన్నిక కావాలంటే, ముందేపుడిలా అన్నింటి కాళ్ళూ పట్టుకోవాలి ఆ ..”

తం అడించారు కుమారస్వామి . ఆ కుర్రవాడు కాస్త చప్పు డెక్కున చేస్తాడు, అయినా ఫరవా లేదు కొంత ‘ముడిపరుకు’ ఉంది, పనికిస్తాడు

“అయితే కాశివతి ! ఎప్పుడు జాయినవుతావా ?

“ఈ క్షణం !”

“నువ్వు నాలుగో ఫారం తీసుకోవాలి ఆ ఏవ రాలు చెబుతామ .. అన్నట్లు నువ్వు హోటల్స్ దిగివుంటావేమో కదూ ?—”

“లేదండోయ్ ... బెడ్డింగ్ ని స్టేషన్ మాస్టర్ గదిలో ఉంచి, హోటల్ లో భోజనం ముగించి”

“సరేలే— నీకు వేరే గది అంటూ దొరకేదాక మా యిట్ల పుండవచ్చు”

“హి హి హి ! కృతజ్ఞుడివి”

“దానికేం ఫరవాలేదు గాని కాస్త మా కమ లతో సర్దుకుపోవాలి దానికి కొత్త వాళ్ళంటే తగని బిడియం . కొంత పరిచయ మయేదాక .. అంతేలే”

“వో!” అన్న కాశివతి గుండె రొట్టెముక్కలా ఎగిరి ఆనందపు నేతిలో పడింది ‘కమల . !

ఎంత కమనీయమైన పేరు క . మ . ల’

ఇంతలో బయట కలకలం ఎక్కువైంది

“ఇంటరూ ఉంది—ఇంటరూ ! పెద్దయ్యగారికి తీరికలేదు—” అంటూ, ‘క్యూ’ లో నిల్చున్న తండ్రు లనూ తద్ బాపతువారిని గదమాయించేస్తూ— అవతల వరండాలో రాజ్యం ఏలుతున్నాడు వెంకయ్య.

‘ఇంటరూ’ అయిపోవడం పసిగట్టిన ఒకానొక ఆల్బేషియన్ జాతి తండ్రి ఒకే అంపుంపుతో హెడ్ మాస్టర్ గదిని సమీపించాడు రావణాసురుడికి నంది శ్వరు డిలా అడ్డువడ్డాడు వెంకయ్య

“ఏందయ్యా . చెబుతుంటే సిగ్గడూ ?”

వరండాలోని క్యూ ఎగిరిపోయింది ఆ సభ్యు లందరూ ఈగది ముందు పోగయ్యారు. వెంకయ్య ఎస్ ఎస్ హావర్ లా ఫోజగా నిల్చుని అందరినీ క్యూ లోకి రమ్మని దబాయుస్తున్నాడు వెంకయ్య గనుక ఆ క్షణాన బడి ఆవరణ దాటి బయటికి వస్తే చాలు , అతణ్ణి అప్పడలా ఒత్తేసి చిక్కటి అము దంలో వేయించేద్దామని వుంది కొందరికి.

ఈలోపుగా ఆ గుంపులోనే ఒకాయనకు హారా త్తుగా సంఘసంస్కర్త అయిపోదామన్న బుద్ధి పుట్టింది

వెంటనే ఆ నంనం కంఠం సరిచేసుకున్నాడు.

“ సార్ సార్ . ఇంతసేపూ క్యూలో నిల్చున్నాము కదా కదా ? తీరా సమయం వచ్చే సరికి ఇలా ఇసుకముద్దలా అయి, ఒకరిలో ఒకరు ఇరుక్కుపోకుండా వరసగా నిల్చుంటే ఎంత బాగుం టుంది !!” అన్నాడు ఇటూ అటూ చూచాడు. కరతాళధ్వనులు కాదుగదా—కనబోమలైనా ఎగర లేదు—లేదు.

తోక్కిడి అలాగే ఉంది ఆ మూకనుండి బయ టికి వచ్చాడు నంనం

కొంత ఉదేకంతో ప్రశ్నించాడు : “అయ్య లారా ! ఇది మనకు తగదు ఉహూ తగదు! ఇలా గుంపు చేరడం నాగరికత కాదు—తెలిసిందా— నాగరికత కాదు మనమంతా స్వాతంత్ర్య భార తీయులం కామూ ? మనమంతా చదువుకో లేదూ !—” అంటూ వో పొడుగాటి, కళ్ళజోడు ఆయన్ని చూశాడు

“మీ విషయం నాకు తెలిదు కానండి, నేను మాత్రం ఎమ్మే సాసయాను” అన్నాడు పాకజో.

కొందరు గొల్లమన్నారు.

ఇంతలో కాశివతి నాలుగో ఫారం టీచరు కాబో తున్న మొహంతో గది బయటికి వచ్చాడు ..

కామకున్నవారిని ఒక్కొక్కరుగా తోపలికి రమ్మ ప్లాం: కుమారస్వామి రెండు చేతులనూ అడ్డంగా జూపి ఇంచుమించు సాతిక జవాబాను పర్వతున్నాడు వెంకయ్య అందులో ఒక పన్నపాటి ఆయన ఉనుక్కుమని వెంకయ్య చేతిక్రిందుగా జారిపోయి, హెడ్ మోస్టర్ గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు

ఇది గమనించి వెంకయ్య వారు తెరవబోయే నరికి, ఆ నన్నటి వ్యక్తి కుమారస్వామిగారి ఎదుట కుర్చీలో కూర్చుని, ఏవో కాగితాలు చూపిస్తూ వచ్చేస్తూ, మాట్లాడేస్తూ ఉండడం కనిపించింది.

“మరేమీ లేదుసార్ ! మీరు చాల—బోతెడు

—మహా గొప్పవారని, మాంచి కృపానిధులని, పుంభావ నిరసృతులని నేను చిన్నప్పట్నుంచి నమ్మివాళ్ళే పార్ ! ఇప్పటికీ నమ్ముతున్నాను సార్ ఆమాటే అందరికీ ఆహారాత్రాలూ చెబుతుంటానుసార్.

అయినా మా అదిశేషు ఉన్నాడు చూశారూ వో. మరే అన్నట్టు మీరు అదిశేషుని చూసి ఉండ రేమో ఈసారి వాడి ఫోటో వోటి లాగించుకు వస్తాను ఈ అదిశేషు ఎప్పుడూ కూడా మను ముల్లి సరిగా అర్థంచేసుకోలేడండి . . వాడంటాడూ మీమీది నా అభిప్రాయం శుద్ధ తప్పులు ఉత్త

ఆత్మవంచన ! చవలాయి ... వాడా మాట అన్నం దుకు నా తెంత వివరీతమయిన కోపం వచ్చిందని .. గత పది పన్నెండేళ్ళబాటు నేను విడిల్చిన ముక్కు పొడుమంతా ఖచ్చితంగా వెనక్కిచ్చి మరి మాట్లాడ మని రెంచన్ గా చెప్పిచ్చానుసార్ ... వాడు అంత టీలో పూరుకున్నాడో ? లేదు .. “కుమారస్వామి

గారు నువ్వన్నంత మంచివారేమీ కాదు—తెలుసా ? టసే నీ కొడుక్కి ఆయన బల్లో నీటివ్వరు ... ఆ . ఆయనే గనుక మీ అబ్బాయికి నీటిస్తే నేను నున్నగా గుండు చేయించుకుని శాశ్వతంగా తిరు సతి కొండమీదే ఉండిపోతాను—” అని సవలు చేశాడంటే సవలూ !! మీ కీర్తికాంత ఆ దుశ్శాసనుడి నోటవడి అలా నలిగిపోతుంటే—ఎలా పూరుకో గలను చెప్పండి . . అంచేత అభిమానంకొద్దీ ఆ

ధాలెంజికి ఒప్పుకుని వచ్చానండి .. నా ముట్టుకు నాకేమో మీరు మా అబ్బాయికి అయిదో ఫారంలో (కాంపొజిట్ లెక్కల్తో) నీటు యిచ్చినా ఇన్నక పోయినా ఒక్కటే సుమండి కాని ఈ వందెలో గనుక నేను వోడిపోయానా శాశ్వతంగా కొండ మీదే ఉండిపోవాలి అనక నేను అనక .

అది తల్చుకుంటేనే దుఃఖం వస్తుందిసార్ . తప్ప కుండా ఈ పోటీలో నన్ను గెలిపించాలి సార్ ... నన్ను నేల నుంచినా, కొండెక్కించినా ఆ భార మంతా మీదేసార్ . .” అని రెండు చేతులూ జోడించి కూర్చున్నాడు నన్నపాటి ఆయన ..

“ఇతరదేని ఐక్యరాజ్యసమితికి వంకపోవడం మన దేశానికే నష్టం .’ అనుకున్న కుమారస్వామిగారు బయటికి నవ్వలేదు—, బయటికి వెళ్ళేటప్పుడు నిన్నపాటి ఆయన నవ్వుకుంటూ వెళ్లాడు

అసరికే—అటు నాలుగో ఫారం బి సెక్స్ లో కాశీవతికి గుడ్లనీరు తెప్పిస్తున్నారూ ‘వాపాబీస’ విద్యార్థులు

అటెండెన్స్ నేయడం దగ్గరే మొదలయింది కాశీవతిగారి మేష్టరుగారి

వీడో ఎనిమిదో పేర్లు చదివాడు కాశీవతి.

“కమలాకర్ !”

“అటెండెన్స్ సార్ !” అని ఒకే స్థాయిలో మూడు గొంతుకలు వినిపించాయి. కాశీవతి తలెత్తి చూశాడు మళ్ళీ పిలిచాడు. మళ్ళీ పిలి చాడు. అదే జరిగింది

“అటెండెన్స్ చెబుతున్నప్పుడు లేచి విల్ వాలి ” అన్నాడు

“ఎస్ సార్ !” అని అయిదుగురు నిల్చున్నారు.

“సీసీ రేమిటి ?” అని మొదటి వరసలోని ఎర్రబ్బాయిని అడిగాడు.

“కమలాకర్ సార్ !”

“సీ పేరూ ?”

~~~~~

రాజధానిలో ఒక గొప్ప

ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు పెట్టి పలుకుబడిగలవారి చే సిఫారసులు చేయించుకొన్న మీదట ఆ

ఉద్యోగాన్ని సంపాదించాడొకడు.

కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత,

తన వాత అడ్రసునుండి రీడై రెక్టు చేయబడి, పచ్చిందొక కనగు

అతనికి అందులో తను మునుపీ

ఉద్యోగానికి పెట్టిన దరఖాస్తు

పెనుక వైపున “మీ కీ ఉద్యోగానికి

తగిన అర్హతలు లేనందున

దరఖాస్తును తిరస్కరించడమైన

దని తెలుపుటకు విచారించుచు

న్నాను” అని వ్రాయబడి ఉంది.

మరొక విశేష మేమిటంటే

అవ్రాత క్రింది సంతకం అతనిదే!

పట్నం వెంటకృష్ణయ్య (గుంటూరు)

~~~~~

“కమలాకరండి !” అన్నాడు మూడో వరసలోని

నొక్కుజాత బ్బాయి అఖరు వరసలో ఇద్దరూ,

పిలం ప్లెట్ట రొకడూ కూడా కమలాకర్లమే

వచ్చారు

అటెండెన్స్ రిజిస్టర్ ను ‘అ’ నుండి ‘క్ష’ దాకా

చూచారు కమలాకర్ ఒక్కడే ఉన్నాడు కాశీ

వతికి ఏడుపాచ్చింది

“వాతో అటలాదేలే ఛావగొద్దాను—తెలి

సిందా ?” అని ఉరిపూడు.

“తెలిసింది సార్ !” అంది ఆ తరగతి వారు

తెరవకుండానే

“ఈ తరగతిలో కమలాకర్లు కానివాళ్ళందరూ

నిలబడండి !” లెక్కపెట్టాడు మున్నె రెండు

మంది నిల్చున్నారు వాళ్ళతో ఇండాకటి అయిదు

గురివి కలిపితే మున్నె ఏడుగురే అయ్యారు.

రిజిస్టర్ ప్రకారం నలభై ఇద్దరున్నారు అంటే అయిదుగురు రాలేదన్నమాట.

“ఇహ అటెండెన్స్ అయిపోయింది ” అని గంభీరంగా ప్రకటించేశాడు కాశీవతి. ఇంకా

సేపుంటే ‘ఎందరో మహానుభావులు’ పాట వచ్చేసే

ట్టుంది ‘వెధవలు . అగ్ని రాముల్లా ఉన్నారూ అయినా అయిదుగురు కమలాకర్లా ... ఎంత

పాగరూ ! ... అసలేదో నకలేదో తానీగ కమక్కో వాలి. వీపు వానిపోయేట్టు చింతబరికెతో అంటిం

చాలి ... కమలాకర్ . . ఏ మృంచినో ఇంతకూ హెడ్ మేస్టరుగారి కూతురి వయసేవీలో ?

ఇరవై ఉండునా ... నోపు . పుండనోపు వివాహం అయివుండునా . . అబ్బే ఉండదు

వివాహం అయివుంటే హాయిగా మొగుడితో ఉండా లిగా .. లేనాతే మొగుడు మిలిటరీ యేమో . . చా

.... పసిడిమొగ్గలాటి కన్న మీద ఈ పూహాగాన మేవిటి ? .. ఏదయితేనేం బుచ్చమ్మ కాకపోతే సరి

.... అవిడపేరూ కమలేన్న కమల అనేసరికి గుర్తుకు వస్తుంది ... ఏంధమ్మా ఆ వద్యం

కమలాపుని కిరణము సోకిన కిరణము సో—వో —కి—నా కిరణము సో—వో—వో—కి—నా ...

కిరణము కోకిన ... కిరణము కోకిన వెధవ వద్యం ..’

పీరియడ్ అయిపోయింది అయిదుగురు కమలా కర్లూ మునిముసినీచారు.

* * * *

అరోజు రాత్రి—

పడకొండు గంటలవేళ—

ఆ విధి నిర్మానుష్యంగా ఉంది. మునిసిపాలిటీ దీపాలు మానంగా వెలుగుతున్నాయి మూడో

విధి నుండి గస్తీవాడి ‘పారా ఉషార్’ బలహీనంగా వినిపిస్తూవుంది ... ఉండుండి పిన్నన్న గారికి ఒక

ఎంగిలాకు ఎగురుకుంటూ పోతూంది ...

వాతాత్మకా అవిధి మలుపు తిరిగిండు ఒక వ్యక్తి

.... ఇటూ అటూ చూశాడు ... ఏధిలోకి నడిచాడు

.... జాగ్రత్తగా అడుగుమీద అడుగు వేయసాగాడు.... అతడి రబ్బర్ బూట్లు తారారోడ్డుమీద మెత్తగా

పడుతున్నాయి వో దీపనంతాన్ని అనుకుని నిలి బద్దాడు . . అతడి బట్టతలమీద ఆ దీపం వెలుతురు,

పగిలిన గాజముక్కులా మెరిసింది కోటుజేబునుండి రుమాలిని మొహం తుడుచుకున్నా డతడు—

అతడి కళ్ళలో ఏడలు వెలిగాయి—రోడ్డు విటూ అటూ చూశాడు ... ఎదుటి వరసలో దీపనంతా

న్నానుకునివున్న పనుపుమేడ నొకపారి పరికించాడు .. ఆ మేడపై అంతస్తు కిటికీమీద అతడి ధృష్టి

అనింది.

కుక్క శోమంది.

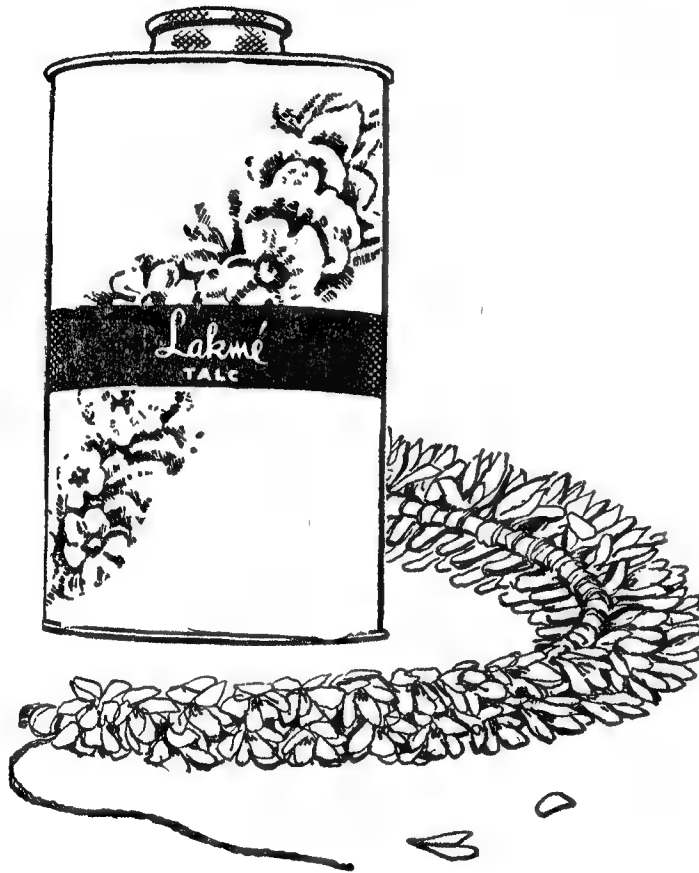
అతడి వంప్రచాలూ తారు మన్నాయి.

అబ్బే అది కుక్క కాదు ! తన గొంతులో నుండి తనకు తెలియకనే వచ్చిన వింత శబ్దం . .

ఎంత వైపరీత్యం ! అతడు నవ్వబోయాడు. పెదవులు విక్రతంగా ముడుచుకు పోయాాయి.

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలో 'ఆంధ్ర సచిత్ర వార్తపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అధికమైనది

నవ సుమ సమ సౌందర్యం

వసంత వన కనుమంబులు మందయాని
అందానికి సుందర కానుక పిగ దురిమివ
మధుర సువాసిత వియలు మరులు గొలిపే
మగువ సౌందర్యం యిసుమడించవే !
వసంత నవసుమ సమ పరిమళం - హిమ
పూరిత కుందనదళ నిర్మలం - లక్ష్మి
టాలకమ్ పొడర అల దినదో మేనల్లా
వర్షకోభితం ! స్నానానంతరం లక్ష్మి
టాలకమ్ పొడర శరీరమంతటా రాసు
కొని రోజల్లా చల్లగాను ఉత్పాహంతో
తోయిగాను ఉండగలడు.

సౌందర్యకర
హిమబిందువు

లక్ష్మి

లక్ష్మి ఒక టూటా ప్రోత్సాహము

LAKME-TALC

వాణీ నిలయం

అఖరిసారిగా రోడ్డుని తేరిపార జాకాడు గజ
గజా ■ వసువుమేడ ప్రక్కనున్న దీపస్తంభాన్ని చేరు
కున్నాడు. వంటాన్ని పైకి మడిచాడు. దీపస్తం
భాన్ని కాళ్ళతోను, చేతులతోను గట్టిగా పట్టు
కుని త్వరత్వరగా పై కెగ్రాబాకాడు. కిటికీ
ప్రక్కకు చేరాడు. వెచ్చగా ఉన్న దీపపు దీపమీద
వో పాదం అనించి, ఇంకో పాదాన్ని కిటికీమీద
ఉంచాడు.

అమ్మయ్య వాళ్ళదుగుల ఎత్తున్న ఆ కిటికీకి
ఒకేపూద అడ్డంగా ఉంది ! దిక్కులేనివారికి
దేవుడే

“పారాపుషర్ !” — ఈ పీటోకి వచ్చాడు
గస్తీవాడు.

గభుక్కున వంగి కిటికీలోకి దూరి గదిలోకి
దూకేకాడు ఆ వ్యక్తి.

ధస్తుమని వస్తుడయింది.

ఉరిక్కినది లేచారు కుమారస్వామి. మంచం
ప్రక్కనే ఉన్న లైటు స్వీచి నొక్కారు.

కిటికీకి అరుక్కొనిపోయి, ముకుతూ నిల్చున్న
■ కోటు అసామీని చూసి ఏదో కేక వెయ్యబోయారు.

ఆ వ్యక్తి రిచ్చన వచ్చి ఆయన పాదాలమీద
పడ్డాడు ... ” సార్ ! సార్ ! అరవకండి
నన్ను కాపాడండి నేను దొంగనుకాను నేను
దొంగను కాను ” అని రొప్పుతూ లేచి నిల్చి
న్నాడు. కుమారస్వామిగారి కళ్ళు అశ్రురూపియ్యాయి.
ఈ నాటకం ఘోషకు మంచంకింద పడుకోన్న
నల్లపిల్లి లేచింది. అరుస్తూ కుమారస్వామిగారి
పాదాలకు ప్రదక్షిణం చేయసాగింది.

నక్కెల్లా వదులు చేసుకున్నాడు కోటు మనిషి
గొంతు సర్దుకున్నాడు.

“నన్ను క్షమించండి నాకు మీరు తప్ప దిక్కె
వరూ లేరు .. నామాట నమ్మండి మా అబ్బా
యికి మీ బళ్ళో నాలుగో ఫారంలో నీటు కావాలి ...
మిమ్మల్ని వగటివేళ బడిలో కలుసుకుందామని మూడో
వారాలనుండి విశ్వప్రయత్నం చేశాను. మీ వ్యూహ
వెంకయ్య యుమకింకరుడిలా అడ్డుపడ్డాడు. వోడి
పోయాను ... మిమ్మల్ని చూచి మాట్లాడ్డానీ
వేరే దారి కానక ఇలా లాత్రివేళ గోడ ఎక్కి రావలసి
వచ్చింది ఇది నిజం ఇహ మీరే చేసినా మీ
యిష్టం నా అదృష్టం ” అని నమస్కరించాడు ఆ వ్యక్తి

నల్లపిల్లి అరుపు ఎక్కువయింది.

“కమలా ! కాసేపు పూర్కొ ” అని దాని
గదమాయించారు కుమారస్వామి. ఇటు తిరిగారు—
“మీరా కుర్చీలో కూర్చోండి ! కాసిని మంచినీళ్ళు కావా
కావాలా ?” —

—ఆ సౌధంబులోనే, వో మూల గదిలో నిద్రి
పోతున్న కాశీవతి మానరోవరం విందా కమలాలు
విరిశాయి.

లిండిగింజలు కూడా యివ్వడంలేదు. అవతల అతగాడు ఆకలితో మాడి పోతున్నాడు. యేంచెయ్యడం?”

దేవయ్య శ్రద్ధగా విన్నాడు. “సరే మహారాజు. అతనిని కూడా పోషించండి తప్పదు. అయితే నేం రోజుకో ఇల్లుచొప్పున వారాలు చేసుకోమనండి” అని ఆజ్ఞాపించారు. మహారాజు.

అంతకన్నా వేరేమార్గం లేక పోయింది ఆ ముసలి దెయ్యనికి. ఆ ప్రకారమే రోజు కొక యింటి చొప్పున వారాలు చేసుకుంటోంది.

చివరికి క్రమంలో ఒకరోజు వారం దేవయ్య రాజుగారింట్లో కూడా వచ్చింది. ఆనాటి భోజనం విషయం దేవయ్యచెల్లెలు మారమ్మ ప్రత్యేకంగా యేర్పాటుచేస్తోంది.

అంతకుముందు కూడా భోజనాల విషయం ఎప్పుడూ మారమ్మ చూసుకొనేది. ఆరోజుల్లో యింట్లో పనిచేసే వారేరు కుర్రాళ్ళు ఆమెను మోసగిస్తూండేవారు. పొలం పని పూర్తి కాకుండానే వచ్చేసి అన్నాలు పెట్టమనేవారు. అలాంటి వాళ్ళని కడపెట్టడానికి మారమ్మ ఒకపద్ధతి అవలంబించేది. భోజనాలకి వచ్చేవారి అరచేతులు పరిశీలించేది. అవి మొద్దుబారి, దుమ్ము కొట్టుకున్నట్టుంటే వాళ్ళ కష్టించి పనిచేసినట్టు, శుభ్రంగా మృదువుగాఉంటే వాడు పనిచేయని సోమరిపోతన్న మాట. ఆ ప్రకారం పరిశీలించి కష్టం చేసినవారికి మాత్రమే ముందుగా సుష్టిగా భోజనంపెట్టేది. మృదు పాణితలాల వారికి అఖిరినిమిగిలిన మెతుకులు పెట్టేది.

దేవయ్య కథ

(27-వ పేజీ తరువాయి)

ఈ విషయం తెలియని ముసలి దెయ్యం భోజనానికి చక్కగా ముస్తాబై మొదటి పంక్తిలో కూర్చుంది. అంతా సిద్ధమయ్యాక మారమ్మవచ్చి అరచేతులు పరిశీలించింది. ఈదెయ్యం అరచేతిని పరిశీలించి ఒక్క వినరువినరి కొట్టింది. ఆ అరచేయి, అతి మృదువుగా

అత్త (కోడలితో): “సుఖీలా! ఎందుకమ్మా అన్ని ప్రతికలు కొని డబ్బు వ్యర్థం చేస్తావు. ఈ రోజు ఒక్కపిల్ల అనేనా. ముందున్న దమ్మా ముసళ్ళుండగ.” అని ఇంకా ఏదో అంటుండగానే ఆ మాట అందుకొని.

కోడలు: -లేదత్తయ్యగారూ! నేనేమి డబ్బు వ్యర్థం చేయడం లేదు. నా రెండవ తమ్ముణ్ణి ఈ పూరి పోస్టు మాష్టరుగా ట్రాన్స్ఫర్ చేశారు. వాడే ఈ ప్రతికలన్నీ పంపాడు అంతే. కొల్లా వెంకటేశ్వరరావు (గుంటూరు)

ఎప్పుడూ పనిచేయని దానిలా ఉంది. ఇంతలేసి గోళ్ళు కూడాను. అలా వినరి కొట్టి ఆ తరవాత వారికి వడ్డించింది. ముసలి దెయ్యం మూతి ముడిచి కూర్చుంది. అప్పుడు దేవయ్య భార్య వచ్చి సముదాయించింది. “జరిగిన దానికి మీరుయేం అనుకోకండి. మా మారమ్మ తీరే అంత. కష్టపడి పనిచేసి వచ్చినవారికే ఆమె ఆదరించి లిండిపెడుతుంది. అయినా ఫర

వాలేగు లెండి. ఒక్కతాణం ఆగితే ఆ మిగిలినది మీరు తినవచ్చు.”

అంతటి మహారాజు భవనంలో కూడా తనికి అంత అగౌరవం జరిగినందుకు ఆ ముసలిదెయ్యం తెగ గుంజుకుంది. “ఫీఫీ! ఇదేమి పద్ధతి మహారాజా! మీ దేశంలో ప్రతి వాడు పని చెయ్యాలనే వెధవచట్టం ప్రవేశపెట్టడం వింతగా ఉండే? పని చేయడం అంటే చేతులతోనే పని చేయాలా? అందరూ అలాగే చేస్తారా? తెలివైనవాళ్ళు పనులెలా చేస్తారో మీరకు ఎవ్వరికైనా తెలుసా?”

“మాకలా తెలుస్తుందండీ, తెలివి తక్కువ దద్దమ్మలం. మా పని చాల వరకు చేతులతోటి మూపులతోటి చేసుకుంటాం.”

“మీగు పెరి దద్దమ్మలు కనక అలాచేసుకుంటారు. బుర్రతో పని చేయడం ఏలాగో నేర్చుతాను ఆగండి మీకు. అప్పుడేనా మీకు తెలిసివస్తుంది. చేతులతో చేయడం కంటే బుట్టలతోచేయడమే ఎక్కువ లాభదాయకం అని.”

దేవయ్యకి ఆశ్చర్యం వేసింది. “అయితే మమ్మల్ని దద్దమ్మలనడంలో అర్థం ఉందన్నమాట.”

ముసలిదెయ్యం యింకా చెప్పకు పోతోంది. “అంతేకాదు. బుర్రతో పనిచేయడం యేమంత సులభం కాదు; నాచేతులు బండబార లేదని నాకు తినడానికి యేంయివ్వలేదా యిది మీరు. కాని బుర్రతో పని చేయడం దానికన్నా యెన్నోరెట్లు కష్టంఅని గుర్తించుకోండి. అప్పుడప్పుడు బుర్ర బ్రద్దలై పోతుంది కూడా.”

దేవయ్య ఆలోచనలో పడ్డాడు. చివరికి అన్నాడు “అయితే ఎందుకు

బాబూ అంతయిబ్బంది పడటం? బుర్ర బద్దం. పోతుంటే నుఖంగా ఉంటుందా? అంతకన్నా నులు వైన పని చేతులతోటి మూపుల తోటి చేసుకోవచ్చును గదా” “ఇదంతా మీవంటి దద్దమ్మల నుద్ధరించడానికి నా నెత్తిని పెట్టుకున్నాను. ఈమాత్రం యిబ్బంది నైనా నేను పడకపోతే మీగు యెప్పటికీ దద్దమ్మల్లాగే ఉండిపోతారుమరి. నేనుయింకకు ముందు బుర్రతో పనిచేసి ఉన్నానుకనుక ఇప్పుడు మీకది నేర్పుతాను.”

దేవయ్య అశ్వర్యానికి అంతు లేకుండా పోయింది.

“నేర్పు! బాబూనేర్పు! నీకు పుణ్యం ఉంటుంది. అదికూడా నేర్పుకుంటే, ఈ చేతులూ అవీ విరిగితే అప్పుడా బుర్రతో పని చేయడం అయినా పనికివస్తుంది.”

ముసలిదెయ్యం తప్పుకుండా నేర్పుతానని హామీయిచ్చింది. ఆ ప్రకారమే దేవయ్య రాజ్యం అంతలా చాటించాడు. ఈ పెద్దమనిషి మనకిబుర్రతో పనిచేయడం నేర్పుతాడు. చేతులతో పని చేయడంకంటే బుర్రతో పనిచేయడం ఎంతో ఉపయోగం! అందుకని అందరూ వచ్చి నేర్చుకోవలసిందోహా!” అని

■ దేవయ్య రాజుగారి నగరు లోనే ఒక ఎత్తయిన స్తంభం ఉంది. దానిపై గలబురుజు దగ్గర దాకా తిన్ననిమెట్లు కూడా ఉన్నాయి. దేవయ్యముసలిదెయ్యాన్ని ఆబురుజు పైకి యెక్కించాడు. అక్కడ నుంచి అయితే అందరికీ బాగా కనిపిస్తుంది.

అక్కడనుంచుని, ■ పెద్దమనిషి

దేవయ్య కథ

మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాడు. పెరివాళ్లంతా ఒకరొకరి ప్రోగవుతున్నారు, చేతులుపయోగించనక్కరలేకుండా, బుర్రతోటే అన్ని పనులూ చేసుకోవడం ఆ పెద్దమనిషి నేర్పుతాడనే వారంతా విశ్వసించాడు. కాని ముసలిదెయ్యం మాత్రం తన ఉపన్యాసంలో పనులుచేయకుండా యెలా బ్రతకవచ్చునో ఖూటుగా చెప్పేస్తోంది.

లక్ష్మయ్యను అభినందించడానికి సభ జరిగింది. సభాధ్యక్షుడు మోకయ్యగారు ఈ రీతిని ముచ్చటించారు:

“లక్ష్మయ్యగారు పరాయి గ్రామం వారయినా మనపూర్లో ఇరవై సంవత్సరాల నుంచి, మన గ్రామాభివృద్ధికై పాలుపడుతున్నారు. ఆయనను మన ఊరి సమాధిలోనే పూడ్చిపెట్టు భగవంతుడు అనుగ్రహించు గాక!”

■ ధాకాటి (పాడిరిపేడు)

కాని ఈ తెలివితక్కువ ప్రజలకి అదేం భోధపడలేదు. అతని వైపు చూసేవారు; వారిలో ఒకరికొకరు చూసుకునేవారు; విసుగెత్తి ఎవరి పనులమీద వారు వెళ్లిపోయేవారు.

“ఆ ముసలిదెయ్యం అక్కడే నుంచుని రెండోరోజు కూడా తన ఉపన్యాసం కొనసాగించింది. ఆకలిగా ఉండడంవల్ల తినడానికి యేమయినా ఉంటే బాగుండు ననుకుంది. కాని

■ దద్దమ్మల్లో ఒక్కడికీ తోచనే లేదు. ఆ ఉపన్యాసకుడికి యింత

తిండి తీసుకువెళ్లి ■ బురుజు మీకయివ్వాలని. పైగా చేతులుతో కంటే బుర్రతోనే బాగా పనిచేయగల ■ పెద్దమనిషి యేదోవిధంగా తిండి కూడా సంపాదించకోలేకపోతాడా అని అందరూ అనుకున్నారు.

■ విధంగానే ఆ మరునాడూ గడిచిపోయింది. ఆ పెద్దమనిషి అలా మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు. ప్రజలు వస్తూఉంటారు. కొంచెం నేపు వికేవారు, తమదోషను తాము పోయేవారు.

14

తిరిగి వచ్చే వాళ్ళని దేవయ్య అడిగేవాడు. “ఏమర్రా ఆ పెద్దమనిషి బుర్రతో పనిచేయడం మొదలు పెట్టాడా?”

“ఇంకా లేదు ప్రభూ! ఇప్పటిదాకా మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు.”

■ ముసలిదెయ్యం యింకోరోజు ఆలాగే అక్కడే ఉంది. కాని నీరసం మాత్రం ఎక్కువైంది. ఇంక ఉండనబట్టి లేక తూలిపోయింది. అలా తూలిపడడంలో అతని తలవెళ్ళి ఆ బురుజు స్తంభానికి కొట్టుకుంది. సరిగ్గా అదే సమయానికి అక్కడికి వచ్చిన ఒక తెలివితక్కువ, నాయన అది చూచాడు. ఇంకేముంది? వెంటనే పరుగు పరుగునపోయి మహారాణివారికి ఈ విషయం చెప్పాడు. మహారాణి, వెంటనే దేవయ్య రాజుగారికి అందచేసింది. దేవయ్య ఆప్పుడు పొలంలో పనిచేసుకుంటున్నాడు. రాణి అక్కడికివెళ్లి, “మహాప్రభూ! రండి రండి. ■ పెద్దమనిషి బుర్రతో పనిచేస్తున్నాడట. వారంతా చెబుతున్నారు. చూద్దారండి.”

దేవయ్య తెల్ల పోయాడు.

“నిజంగా” అని అడిగి వెంటనే గుర్రం మీద బురుజు దగ్గరికి వచ్చి చేరాడు. అతను అక్కడికి చేరేటప్పటికీ, పెద్దమనిషి అతి నీరసరంవల్ల నిలబడలేక తూలిపోతూ ఒక్కొక్క స్తంభానికి కొట్టుకుంటున్నాడు. దేవయ్య గుర్రందిగి నేల మీద అడుగు పెట్టేటప్పటి సరిగ్గా పెద్దమనిషి యింక పట్టడమై, అంతయెత్తు బురుజునుంచి క్రిందకి జారిపడ్డాడు. ఒక్కొక్క మెట్టు మీదనుంచి క్రిందికి దొర్లినప్పుడల్లా తలకి ఒకబాష్పికట్టేది. అలా దొర్లి దొర్లి చివరకి దేవయ్య కాళ్లదగ్గరకి వచ్చిపడ్డాడు.

అతని తలమీదనుంచి క్రిందకి ప్రవహించే రక్తాన్ని చూసి దేవయ్య అన్నాడు.

“అయితే ఈ పెద్దమనిషి చెప్పింది నిజమేనన్నా మాట! అప్పుడప్పుడు బుర్ర బద్దలు కావడమేకాదు అంతకన్నా అసహ్యంగా విచ్చి పోతుందికూడా నేమో! బుర్రతో యింతవనిచేస్తే మరి ఏమవుతుంది?”

దేవయ్య ఇంకొంచెం ముందుకు పోయి చూశాడు ఎంతవరకు బుర్రతో పనిచేశాడో సరిగ్గా చూద్దామని. అతను దగ్గరకి రాగానే ముసలిదేయ్యం అమాంతంగా భూమిని బద్దలుచేసుకుని లోపలికి దూసుకుపోయింది. గుండ్రని కన్నం మాత్రం మిగిలింది.

దేవయ్య బుర్ర గోక్కున్నాడు. “ఛఛ! పెథవది మళ్ళీవచ్చిందే! ఇది పిల్లలకి పెద్దకాబోలు.”

* * *

దేవయ్య యింకా బ్రతికే ఉన్నాడు. ప్రజలు మళ్ళీ అతనిరాజ్యం లోకి తిరిగివచ్చేవారు. అతని సోదరులు కూడా అక్కడికే చేరుకున్నారు. వాళ్ళనికూడా అతను పోషిస్తున్నాడు. “అన్నం పెట్టండిబాబూ” అని ఎవరైనావస్తే చాలు దేవయ్య దానికేం రండి మాతోఉండండి. మాకు బోలెడుంది.” అనేవాడు.

అయితేనేం అతని రాజ్యంలో ఒక నియమంఉంది. అరచేతులు మొద్దుకెక్కిన వాళ్ళకే అన్ని విధాలా సుస్సుభోజనం, అరచేతులు మెత్తగా ఉన్నవారికి ఆఖరిని మిలిగిన మెతుకులే!

(ఆధారం : బాల్ స్టాయి)

ఆ కాస్త సమయాన్నీ వినియోగించుకోవాలని చలమయ్యవర్గంవారు తిప్పలు పడుతున్నారు. మళ్ళీ పోలింగు ప్రారంభమైంది. ఓ గంట సేపు మండకొడిగానే జరిగింది. ముసలివారు, యువకులు, స్త్రీలతో ఊరుకదలివచ్చిందా అన్నట్టుంది అక్కడి వాతావరణం.

నరసింహప్ప కుటుంబం, చలమయ్యకుటుంబం కూడా వోటు వెయ్యడానికి వచ్చారు.

అలివేణి అక్కిన్నెని వెంట తీసికొని పోలింగుకు బయలుదేరుతుంటే “నీవు కూడా ఎందుకు—చదివండిలోకి” అన్నాడు చలమయ్య.

అలివేణి నవ్వి “చాక్కును నదులుకోడంఎందుకు, నా ఒక్కవోటువల్ల కూడా ఎంత ప్రయోజనం ఉంటుంది!” అన్నది.

“నీకు వేరే చెప్పక్కరలేదుగా—నాపెట్టే గుర్తు మీటో?” అన్నాడు చలమయ్య.

“నాకు తెలియకపోలేక” అని నవ్వుతూ అలివేణి అక్కిన్నెతో బయలుదేరింది.

“కార్లో వెళ్ళు.”

“ఉహూ... ఎంతదూరంవుందని...”

అంటూ వీధిలోకి వచ్చింది అలివేణి.

అంతకుముందు ఆమెను చూడని వారందరికీ చక్కటి అవకాశం చిక్కింది. ఆమె ఆ ఊరు వచ్చిన తరువాత అది రెండవసారి బయటకు రవడం. మొగవాళ్ళు, అడవాళ్ళూ కూడా ఆమెను కొన్ని క్షణాలు కళ్ళప్పగించి చూశారు.

పోలింగు చురుకుగా సాగుతున్నది.

ఒక వృద్ధుడిని ఇద్దరు యువకులు బండిమీద నుంచి జాగ్రత్తగా దింపి నెమ్మదిగా పోలింగ్ బూతు

ఆదర్శాలు-ఆత్మర్యాలు

(23 వ పేజీ తరువాయి)

లోకి తీసుకువచ్చారు.

వెంటఉన్నవాళ్ళు లోపలకు వెళ్ళడానికి పీట లేదనిచెప్పి ప్రిసైడింగ్ ఆఫీసరు ఆ వృద్ధుడికి చేయూతనిచ్చి లోపలికి తీసుకువెళ్ళాడు.

ఆ వృద్ధుడు బైటకువచ్చి “పోయ్యను వోసారి సూపెట్టండిబాబూ!” అన్నాడు.

రంగపాండ ఆ వృద్ధుడిని చురచుర చూశాడు.

“మేం చూసిస్తాం రా తాతా!” అంటూ అతనికి సహాయంగా వచ్చిన యువకులు నెమ్మదిగా తీసుకు వెళ్ళారు.

“తొందర తొందరగా కానివ్వండి” అని మిగతా వాళ్ళను పోపురించాడు ప్రిసైడింగు ఆఫీసరు.

క్షణార్థం జరుగుతున్న తతంగంతో తనకేమీ సంబంధంలేనట్టు ముసేరు పరవళ్ళు త్రొక్కుతూ ప్రవహిస్తున్నది.

ఏటే జలాంబిడుగా పైరుగాలి వీస్తున్నది అప్పుడప్పుడే చీకట్లు ముసురుతున్నాయి పోలయ్య ఇసుక తిప్పలమీద వెల్లకిల పడు కున్నాడు.

ముసేరులాగానే అతని పృథయం ఆనందంతో పరవళ్ళు త్రొక్కుతున్నది.

తన చదువు, శారదతో పరిచయం ప్రేమగా మారడం, నిరసనప్రత్యంవాని కార్మికులకు ప్రయోజనం కల్పించడం, ఎన్నికలలో నిలబడటం అన్నీ

ఒక్కటొక్కటే పోలయ్యలో ముప్పిరిగిని ఆనందంతో తేలుస్తున్నాయి.

ఒక్కోసారి కలలోకూడా అనుకోని సంఘటనలు జీవితంలో సంప్రప్తమై విచారంలోనో, ఆనందంలోనో మానవుణ్ణి పూక్కిరిదిక్కిరి చేస్తాయి. ఆ ఆనందంలో, విచారంలో కొందరు వెర్రివేషాలు వేస్తారు పోయ్య తన ఆనందాన్ని ప్రకృతికి పంచుతున్నట్టు ఏటిఒడు న కూర్చున్నాడు.

“నిజంగా రాజారావుగారు ఈ పూరికి రాకపోతే తనకంత ఆనందం కలిగేదా ? తన వ్యక్తిత్వానికి వో ప్రత్యేకత ఉండేదా ?” అనుకుంటున్నాడు పోలయ్య.

“తనను చూచి సంతోషించేవారొకరు కావాలని ఒకప్పుడనిపించింది ఇప్పుడు తననుచూసి నిండు పూదయంతో సంతోషించేవారున్నారు తనకు దృష్టి ప్రసాదించినవాడు రాజారావుగారైతే దానికి రాజీంపు కూర్చేందుకు శారద తనకు లభించింది.”

ఆరోచనంలో తేలిపోతున్నాడు పోలయ్య.

“తను ఎన్నికలలో తప్పకుండా గెలుస్తానని రాజారావుగారూ, మల్లెతం అన్నారు అయితే తను ఎం ఎల్ ఏ అయిపోతాడన్నమాట ఈ నియోజక వర్గంలోని వారందరి తరఫున ప్రతినిధిగా తను వ్యవహరించాలన్నమాట. తన పూరికి, తన ప్రజుకి ప్రయోజనాలు కల్పించడానికి తను పాటు పడాలి కాని ఎట్లా ? తనమాటకు విలువ ఇస్తారా? వీడేమిటి చెప్పింది అనుకోరా?” అనుకున్నాడు పోయ్య.

పోయ్య లేచి కూర్చున్నాడు. “దాగా చీకటిపడి

కారదా శిలకారానికి!
(రకపాటు) శిలకారములు.

బంగారు కవరింగ్
మేడబడిన
మహారదా
నగలు ధరించి
శివడింపండి

కారదా గోలు కవరింగ్ వరుగు (రకపాటు)
బలకలపట్టు దిక్కు మునిగిపట్టు (రకపాటు)

మీకు ఉచితం

"ప్లాన్ కేమిరీస్". తరచు, రోజుల నూతన వధూవధలు, అందరూ డిడి బీరవలసిన చిన్ని వస్త్రకము అప్పుడు మీరు మీ కుటుంబమును కొవలసిన పరిమాణమునకు రూడిగా నియంత్రించు లేకుకో వచ్చును. ఈ వస్త్రకము "ఆనేక కఠిన ప్రశ్నలకు" సమాధానముల నిచ్చును మరియు కుటుంబ నియంత్రిత మీకు సంపర్కరంగా ఎట్లు సహజీ రివెగండ్ స్పృహగాను, ప్రామాణికంగాను మీకు తెలియను.

ఈ చిన్ని వస్త్రకమును మీరు నిర్దేశింపగూడదు

నేడే ఈ తూపనను పోస్టుద్వారా

ఎర్.డి. పి.హెచ్. అండ్ కో (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, రిపబ్లిక్ మెంబు M-9 వల్లెన్ థియేటర్స్ బిల్డింగ్, తర్నగేట్, బొంబాయి - 1. "డ్యూరెక్ట్" అండ్ "డ్యూరెక్ట్" కాంట్రాస్టెన్షన్లకు నిషేధం: "ప్లాన్ కేమిరీస్" అను వస్త్రకము ఒక ప్రతి ఉపరంగా పాద కవచం ద్వారానే వాడు పంపండి. నేను వ్యక్తుడను.
పేరు.....
చిరునామా.....

Alyars LDS/2TL

ఆదర్శాలు-ఆంతర్యాలు

పోయిందే" అనుకుంటూ లేచి తీరిముఖంగా బయలుదేరాడు.

చీకటిలో అయినా, అలవాటుపడిన దొంగకే కాబట్టి భకవత నడుస్తున్నాడు పోయ్య. దొంగకు ఇరుప్రక్కలా ఉన్న దుబ్బాలు, చెట్లు గుబుర్లు గుబుర్లుగా ఆ చీకటిలో ఏవో వింత ఆకారాలు దాల్చాయి. పొలాలనుంచి ఏవో పురుగులు 'గి' 'గూ' అని భయం కరంగా అరుస్తున్నాయి.

"ఈ నాలుగురోజులు కాస్త జాగ్రత్తగా మను లుకోవాలి పోయ్య" అన్న రాజారావు మాటలు దొంగతో నడుస్తున్న పోయ్యకు స్ఫురణకు వచ్చాయి.

"ఈ చీకటిలో నిర్భయంగా ఉన్న ఈ దొంగతో ఎవరైనా తనమీదపడితే... చీతిలో బాణాకర కూడా లేదే" అనుకున్నాడు ఆ అలోచన రావడంతో పోయ్యతో కొంత భయం కలిగింది ఆ ప్రదేశ మంతా ఎంతో భయంకరంగా తోచింది.

"ఏమిటి తనలో ఈభయం? ... తనప్పుడూ బయలుదేరి ఎరుగడే! నడిమంది రాజాకర్ణయెదుట తను బాణాకరంబుట్టకపోయి నిలబడితే ఒక్కడూ నిల బడలేక పారిపోయాడే! అటువంటివాడికి తనకు భయమేమిటి?" అనుకొని గుండె దిటవ చేసుకొని నడుస్తున్నాడు.

మనసు ఎందుకో ఆందోళనగా ఉంది కారణం లేని కంగాలేదే! తనలో కలుగుతున్నట్టు అనిపించింది పోయ్యకు "ఎన్నడూలేనిది తానిరోజు ఎందుకీ కలవరపడుతున్నాడు" (ప్రశ్నించుకున్నాడు ప్రతిదీ నిశితంగా అలోచించగల పోయ్య తాను పొందుతున్న అవస్థకు కారణం వూహించలేక పోయాడు).

దొంగదాటాడు. మామిడితోపు కూడా దాటే శాదు. ఇక్కడి నమాది దగ్గరకువచ్చాడు. ఎందుకో ఆ సమాధిని కౌగిలిండుకోవాలనిపించింది చకచకవెళ్ళి దాన్ని కౌగిలిండుకున్నాడు "ఇక్కడ నామూలంగా ఆరోజు బలియై పోయావు నీవు లేకపోయినా నీ పిల్లాడికి చేతనై ననిధంగా సహాయం చేస్తున్నాను. వాడిని వృద్ధిలోకి తీసుకువచ్చి నీ ఆత్మకు శాంతి కలిగిస్తా ఇక్కడ". నిజంగానే ఇక్కడిని కౌగిలిండు కున్నంత అనుభూతితో చెబుతూంటే పోయ్య కంఠం రుద్దమైంది. సమాధిని కౌగిలిండు కొని లేచేప్పుటికి మనస్సు ఎందుకో తేలిక పడినట్టు అనిపించింది. అక్కడినుంచి ఒక శృంగాలకండ్లోకి వచ్చాడు. "మీరు రాజారావుగారిని చూసి ఇంటికి వెడితే" అనుకున్నాడు. అనుకున్న ప్రకారమే రాజారావు ఇంటిమార్గంపట్టాడు.

చీకటి దట్టంగావుంది దీకటిని చీల్చుకొని మిట్టవల్లెలుగాఉన్న రోడ్డుమీద నడుస్తున్నాడు పోయ్య. వెనుక ఎవరో వస్తున్నట్టు వస్తున్నట్టు వోళ్లం అగి వెనుక్కు తిరిగి చూశాడు. అలికిడి అగి పోయింది. "ఎవరూలేరు. . . . వరధానంతో ఉండి ఎవరో వస్తున్నారనుకున్నాను" అనుకొని మళ్ళీ నడక ప్రారంభించాడు కొన్నిక్షణాలు గడచేప్పుటికి మళ్ళీ తనను ఎవరో అనుసరిస్తున్నట్టు అనిపించింది పోయ్యకు. అలికిడి దగ్గరగావచ్చి అగి పోయింది. "ఎవరక్కడ" గీట్టగా అరిచాడు

పోయ్య. ప్రతివాదంతప్ప సమాధానం రాలేదు. మళ్ళీ ముందుకుసాగాడు సందుమలుపుతోకి వచ్చాడు. పోయ్యను అనుసరిస్తున్నవ్యక్తి చేతిలోని కర్రతో బలంగా తలమీద మోదాడు 'అమ్మా!' అంటూ పోయ్య నేలకొరిగాడు కొట్టినవ్యక్తి కాలికీబుద్ధి చెప్పాడు.

ఆనందుమలుపుకు అయిదారు గజాలదూరంతో ఉన్న ఇంటిలో వరుపుతూ కూర్చున్న రాజారావుకు 'అమ్మా' అన్న కేక వినిపించింది. పుస్తకం మూసి వేసి లాంతరు తీసుకొని బయటకు వచ్చాడు ఎవరూ కనిపించలేదు, మూలుగు వినిపించింది రాజారావు మూలుగు వినిపించిన వైపుకు లాంతరుతో వెళ్ళాడు. క్రిందపడివున్న పోయ్యను చూసేప్పుటికి కళ్ళు చెదిరిపోయాయి తలనుండి నెత్తురు కుండపోతలా ప్రవహిస్తున్నది పోయ్య కళ్ళ మూసుకొని మూలుగు తున్నాడు.

"ఎంతవనైంది పోయ్య—ఒంటరిగా తిరక్క జాగ్రత్తగా ఉండమని చెప్పాను ఎంత నిర్లక్ష్యం చేశావు నామ్మా!" అని విలపించాడు రాజారావు. పోయ్య అరుపుకు, మూలుగుకు అప్పటికప్పుడే కొందరు బయటకు వచ్చారు.

"ఎవడో ముదవస్త్రపోడు దొంగపాలుగు వచ్చి తల వగలగొట్టిండు" అన్నాడొకడు.

"ఇది ఉడుకుమోతుతనంతో ఆ దలమయ్య చెయించిన వనే" అన్నాడు మరొకడు.

ఇట్లు అనుకుంటూ కూర్చోడంకాదు మన వని. . . . తొందరగా ఇండి తీసుకురండి—అను ప్రతికి తీసుకువెడదాం . . . లేకపోతే పోయ్య మనకు దక్కడం కష్టం" అన్నాడు రాజారావు.

బండి వెంటనే సిద్ధం చేశాడు ఒకడు. రాజారావు మరిద్దరి సహాయంతో పోయ్యను బండి లోకి ఎక్కించాడు వదిపేసు నిమిషాలలో బండి ఊళ్ళోని అనుప్రతిముందు ఆగింది కాని డాక్టర్ లేడు ఒకడు డాక్టరింటికి పరుగెత్తాడు.

డాక్టరువచ్చి పోయ్యకు ప్రథమ చికిత్స చేశాడు.

"బలమైన గాయం. . . ఇంతకంటే నేనేం చేయలేను . . . అనుప్రతికి తగిన ఏర్పాట్లు లేవు! వెంటనే హైదరాబాదు తీసుకువెళ్ళడం మంచిది. లేకపోతే తాతా ప్రమాదం" అన్నాడు డాక్టరు. అందరి ముఖాలూ కళాపీసమై నాయి.

"ఇప్పటికప్పుడు హైదరాబాదు తీసుకువెళ్ళడం ఎట్లా? . . . కారులో అయితే సాధ్యమవుతుంది" కాని కారిట్లా? . . . ఊళ్ళో కార్లున్నవాళ్ళు నరసింహపు, చలమయ్యగార్లే! . . . వాళ్ళను అడగడం ఎట్లా? . . . ఇద్దరూ ప్రతికర్తులు. . . అయినా నరసింహపుగారు కొంతనయం. . . తను వెళ్ళి, పరిస్థితి చెబితే కాదంటారా? చలమయ్యతో కలిసుండుకాదు నరసింహపుగారు, ఆయనలో దయా దాక్షిణ్యాలవాయి" అనుకున్నాడు రాజారావు.

"మరంతా ఇక్కడేఉండండి . . . నేను ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ రాజారావు చకచకబయలు దేరాడు.

మరికొంతసేపటికోనే రాజారావు నరసింహపు గారి మేడలోకి వచ్చాడు. ఎదురుగా కొయిలు కని పించాడు.

"కొయిలూ. . . కొయిలూ. . . మీ దొర వారు ఎక్కడున్నారు?" అడుర్గా అన్నాడు

మరికొంతసేపటికోనే రాజారావు నరసింహపు గారి మేడలోకి వచ్చాడు. ఎదురుగా కొయిలు కని పించాడు.

"కొయిలూ. . . కొయిలూ. . . మీ దొర వారు ఎక్కడున్నారు?" అడుర్గా అన్నాడు

రాజారావు.

“ఏందిబాబూ!... అంత ఒగురున్నావ్వా” అన్నాడు కొయిలు.

“ముందు దొరవారెక్కడున్నారో చెప్పు”

“మేడమీదిగదిలో ఉన్నారబాబూ!... రండి” అన్నాడు.

కొయిలుమాట వినిపించుకోకుండానే రాజారావు దళచక్ర మేడమెట్టు ఎక్కాడు. అప్పుడే గదిలోంచి బయటకువస్తున్న నరసింహప్పగారు రాజారావును చూసి “ఇదేమిటి?” అనుకున్నాడు ఆశ్చర్యంతో.

“అర్జంటుగా మీ కారు కావాలి! పోలయ్యను ఎవరో చీకట్లో తలవగలగొట్టారు ఆనున్నాతికి తీసుకు వెడితే వెంటనే హైదరాబాదుకలి తీసుకువెళ్ళమని పలకు ఇచ్చాడు డాక్టరు! మిమ్మల్ని ప్రార్థిస్తున్నాను అన్నాడు రాజారావు.

“ఏమిటి? ... పోలయ్యను తలవగలగొట్టా రా? ... ఎంత దారుణం... అక్కడ పోలయ్యను వదిలి మీరు స్వయంగా రావాలా—ఎవరిచేత కలురుచేసినా నేను కారు తీసికొనివచ్చేవాణ్ణిగా... రండి—పోదాం” అన్నాడు నరసింహప్ప.

“ఏమిటి బాబుగారూ” అంటూ తనగదిలోంచి వచ్చింది లలిత.

“పోలయ్యను ఎవరో తల వగలకొట్టేశాడు లలితా!” రాజారావు స్వరం పూర్వం తరుక్కు పోయేట్టుగా ఉంది

“పోలయ్యను తీసుకొని కార్లో హైదరాబాదు వెళ్ళుతున్నాంతల్ని—అమ్మతోచెప్పు” అన్నాడు నరసింహప్ప మెట్టు దిగుతూ

మరి కొంతసేపటిలోనే కారు ఆనుపత్రిముందు ఆగడం, పోలయ్యను ఎక్కించుకొని రాజారావు, మరి ఇద్దరు ఎక్కడం, కారు హైదరాబాదుమార్గం వట్టడం అంతా క్షణాలమీద జరిగిపోయింది

* * *

కారు రయిన పోతున్నది నరసింహప్పగారే స్వయంగా కారు నడుపుతున్నాడు కారువేగంతో పాటు ఆయనలోని ఆలోచనలు కూడా వేగంగా పరుగులు తీస్తున్నాయి “చలమయ్యే ఈసారి చేయించి ఉంటాడు. లేకపోతే ఈ పూర్ణిమ పోలయ్యను కొట్ట వలసిన అవసరం ఎవరికంది? అందరికీ పోలయ్య పట్ల సద్భావంఉంది మిల్లు కార్మికులచేత సమ్మె చేయించినా తన వధకం పారనందుకూ, అది బెడిసి కొడితే పోలయ్య పూనుకొని నిరశనవరంతో జయించి మంచిపేరుతెచ్చుకోడం, పైగా ఎన్నికలలో నిలబడటం చలమయ్యకు పిచ్చెక్కించిఉంటాయి ఆ పిచ్చితోనే లోగడ పోలయ్యను రాజారావును హత్య చేయించడానికి ప్రయత్నించాడు అది విఫలమయింది అప్పటినుంచి సమయంకోసం చూస్తూనేఉండి ఉప్పుడు ఈసరికి పూనుకొని ఉంటాడు” అనుకున్నాడు నరసింహప్ప

“తనుమటురు ఏంచేశాడు? ... పోలయ్యకు తీరని అన్యాయం చేశాడు తను చెయ్యలేనివని పోలయ్యకు రాజారావు చేశాడు తనవాడేనా పోలయ్యను పరాయివాడిగా, అంతకంటే హీనం చూచాడు తను. అంతకుముందునుంచి ఎలా ఉన్నా, అరోజు మిల్లు కార్మికుల నిడుము మూట్లాడ

టానికి పోలయ్య వచ్చివస్తుంటే పోలయ్యలో తనను చూసుకున్నాడు. దగ్గరికి తీసుకోడానికి మనస్సు ఉప్పెళ్ళగిరింది కాని తనలోకి అపార, బాహిరవాదా వరణం, తనస్థాయి, అనని చెయ్యనియ్యలేదు. అరోజు మునము పోలయ్యను దొర కావలసినవాడంటే తను ఉడికిపోయాడు. విజంగా పోలయ్య దొరబిడ్డ... కాని తనే అన్యాయం చేశాడు.” నరసింహప్ప తను చేసిన అన్యాయం స్ఫురించేప్పటికి గత వ్యక్తులు కలకవేశాయి

ఇందిరను కనడానికి నరసింహప్పభార్య పుట్టించికివెళ్ళింది. యావనం నుళ్ళ తిరుగుతున్న రోజులవి నరసింహప్పకు.

నరసింహప్ప ఓరోజు సాయంత్రం మున నలుతో కలిసి పాలించుంచి వస్తున్నాడు. ఒక వినాది వడుచు అప్పుడే గడ్డిమోపెత్తుకొని గట్టు మీదకువచ్చి, నరసింహప్పను, ముననలుచూచి ప్రక్క ప్రక్కకుతోలిగి తలవంచుకుని విలబడింది.

నరసింహప్పదృష్టి ఆమెమీదపడింది. ముఖాన కానంత కుంకుమబొట్టు, అక్కడ బీయమైన కను ముక్కుతీరు, చూపులోని వాడితనం, ఒడ్డా పాడుగూఉండి యావనం ఉరకలపెడుతున్న యానాది వడుచుమీదినుంచి చూపులు మరల్చలేకపోయాడు నరసింహప్ప. ఆ వడుచు సిగ్గుతో చిలికిపోయింది. ఇక అక్కడ విలవలేక, ఆమె ప్రక్కతోవపట్టి మెరపులా వెళ్ళిపోయింది ముననలు నరసింహప్ప అవన్న గ్రహించి రోలోవల నవ్వుకున్నాడు

“ఎవరది?”

“మునలయ్యకూతురు లచ్చి దొరవారూ.... బలే చలాకీదిరిండి... మంచి మనపుకోసం చూస్తున్నాడు మునలయ్య” అన్నాడు ముననలు.

ఆనాటినుంచీ నరసింహప్పలో తిన్న వేసుకుంది లచ్చిమి “తప్పిపోయి అది వినాది కులంతో పుట్టింది కాని కలవారింటల్లో పుట్టి, నల్లయితే ఇంకెంత అందంగా ఉండేదో?” అనుకున్నాడు అరోజునుంచీ విధిగా సాయంత్రంపూట పాలమీదకు పోయేవాడు ముననలు దొరవారి వాలకం కనిపెట్టి “మీరు తలుచు కుంటే అదోలేకా” అన్నాడు.

అరోజు లచ్చిమి మామూలుగా గడ్డిమోపు ఎత్తుకొని వస్తున్నది అప్పటికే రైతులు, గడ్డి పిల్లలు వెళ్ళిపోయారు పొద్దుపోయిందని లచ్చిమి నడివడిగా నడుస్తున్నది కొంతదూరం వచ్చేటప్పటికి నరసింహప్ప ఎదురై అడ్డంగావచ్చి నిలుచున్నాడు.

“తప్పుకోండిదొరా!” సిగ్గువడుతూ అంది లచ్చిమి

“లక్ష్మీ!... నిన్ను చూస్తుంటే మతి పోతున్నది... నామాట కాదనకు... నిన్ను పుచ్చుకోవెట్టి పూజిస్తాను” అన్నాడు నరసింహప్ప

“తప్పుదొరవారూ... నేను వినాదిదాన్ని”

“ఆ మాట అనకు లక్ష్మీ!... నీకు ఏ లోపం రానివ్వను” అంటూ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.

“ఇడవండిదొరా... మా నాయనకు తెలిస్తే ప్రాణం తీస్తాడు... కుంసాళ్ళ కాకుల్లా పాడి

చేస్తారు” అంది లచ్చిమి అలా అన్నదేకాని చెయ్యి విడిచించుకోలేకపోయింది నరసింహప్ప స్వర్యతో ఆమెలో పొంగులువారుతున్నరక్తం ఉడుకెత్తింది. ఏదో కోరిక తలెత్తింది. తలమీది గడ్డిమోపు క్రిందవడి పోయింది. నరసింహప్ప ఆమెను దగ్గరగా తీసుకున్నాడు ఆమె వారింపలేకపోయింది. లచ్చిమి చెయ్యిపట్టుకొని ప్రక్కవేడన్న మామిడితోపురోకి నడిపించుకువెళ్ళాడు నరసింహప్ప చెట్టుచాటు నుంచి ఇదంతా గమనిస్తున్న ముననలు ఇక తను అక్కడ దేనికని వుళ్ళోకి వెళ్ళిపోయాడు.

అరోజునుంచి లచ్చిమి, నరసింహప్పలు తరచు కలుసుకుంటూనేఉన్నారు. దాని ఫలితంగా లచ్చిమి గర్భం తాల్చింది. భయపడిపోయింది లచ్చిమి. మేనత్త లచ్చిమి వాలకం కనిపెట్టింది... నిత దీని అడిగింది... లచ్చిమి దాచుకోలేకపోయింది. ఆమె ఒడిలో వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ జరిగినదంతా చెప్పుకుంది. మునలయ్య కూతురి వాలకం కనిపెట్టాడు అనలే మంచంలోపడి తీసుకుంటున్నాడు. ఈ బెంగతో అరోగ్యం మరి పాడైంది. “కులపోళ్ళ బలకనిస్తారా లచ్చి... ఎంతవని చేశావు” అని విలసింపాడు. ఆ బెంగతోనే కళ్ళు మూశాడు. లచ్చిమిని బయటకు పోనియ్యకుండా మేనత్త కాపాడుతున్నది. నరసింహప్ప ముననలుతో దబ్బు పంపించి తాలూకా ఆనుపత్రికి తీసుకు వెళ్ళమని కలురుపెట్టాడు. అననే చేసింది మునలిది

లచ్చిమి ఆనుపత్రిలో పోలయ్యను ప్రసవించి కళ్ళు మూసింది.

అరోజు నరసింహప్ప లోలోపలే ఎంతో విలసింపాడు లచ్చిమి మేనత్తతో కొంత డబ్బుయిచ్చి ఆ శిశువును పెంచి పెద్ద చేయించాడు. పోలయ్యను చూచినప్పుడల్లా నరసింహప్పకు లచ్చిమి మినుకుతో మెసిలేది పోలయ్యను దగ్గరకు తీసుకోవాలనిఉండేది. కాని నమాజం, తనస్థాయి అడ్డు నిలిచేవి ఈ రహస్యం వరులకు తెలియకుండా ముననలుకు లచ్చిమి మేనత్తకు డబ్బుగుప్పి కాపాడుకుంటూ వచ్చాడు. ఈ కారణంవల్లనే ఆయన ముననలు మాటకు విలువ ఇవ్వడం, అడిగినప్పుడల్లా డబ్బివ్వటం జరిగేది.

* * *

“తనతండ్రి ఫలానా అని తెలిస్తే పోలయ్య ఎలా భావిస్తాడో? ... ఎంత బాధపడుతాడో” అనుకుంటూ నరసింహప్ప ఒకసారి వెనక్కుతిరిగి చూశాడు

“ఎంత పెద్దగారయి కాకపోతే డాక్టర్ వెంటనే పట్టు తీసుకుపోమని ఎందుకుంటాడు? పోలయ్య ఈ గండంనుంచి బ్రతికిబయటపడ్డాడా?” అనుకునేప్పటికి ఆయన కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాయి

వదకొండు గంటలయ్యేప్పటికి నరసింహప్పకారు ఉప్పొనియా ఆనుపత్రి అవరణలో అగింది.

పోలయ్యను ప్రైవేటుమీద పడుకోబెట్టి లోపలకు తీసుకుపోయారు. (నరేశం)

మించుగా దాటేసేతున్నది. రవీంద్రుడు వెయ్యి దేవులకు ప్రయవేలు మేష్టారు రాకుండా చెయ్యమని మొక్కుకుంటున్నాడు ఇంతలో నరిగ్గా నమయానికి నల్లటిగొడుగు కనిపించింది. రవీంద్రుడి వళ్ళు భగ్గున మండింది. 'రయ్'మని తల్లి దగ్గరకు వెళ్ళి కడుపు నొప్పిగా వుందని చెప్పుకున్నాడు. ఆ తల్లి కి కొడుకు కడుపు నొప్పి ఎల్లాంటిదో తెలుసు అందుకేత ఆవిడ తల్లిత్తి చూడకుండానే జవాన్ను పిలిచి, మేష్టారిని ఆరోజుకు వెళ్ళిపోమని చెప్పించింది! ఆ మేష్టారికి గొడుగు గుర్తయిపోయింది!

బాబయ్యగారు భద్రాచలం వెళ్ళినప్పుడు అక్కడి నుంచి కొండవాళ్ళు తయారు చేసిన గొడుగులు వట్టుకుని వచ్చాడు. వాటికి మేము అడవి గొడుగులని పేరు పెట్టాము. రోపలంతా ఆకూ, అలమూపెట్టి సైన నన్నటి బద్దలతో, సేముడెత్తం అల్లికలా తమాషాగా తట్టలా అల్లుతారు దొర టోపీలా వున్నదాన్ని నల్లిమీద పెట్టుకుని వెళ్ళిపోవడమే కింద వడిపోకుండా, గడ్డంక్రింద కట్టుకోవడానికి చిన్న తాచికాటి వుంటుంది. వట్టుకోవడానికి కాదా, గొడ వుండదు

మా చిన్నతనంలో రంగు రంగుల పువ్వుల సిల్క్ గుడ్డలతో తయారు చేసిన గమ్మత్తయిన గొడుగులు జపానునుండి వచ్చేవి. ఇవి కేవలం విలాసానికే గాని, పునయోగానికి పనికిరావు ఇవి చాలా అందంగా వుంటాయి చిన్నప్పుడు, గొడుగుమేసుకోమంటే నల్ల

(21వ పేజీ తరువాయి)

గొడుగు వచ్చక, ఈ పువ్వుల గొడుగులే మేసుకునే వాళ్ళు. నర్మసుఖిటులో పువ్వుల గొడుగులు మేసుకుని, తాడుమీద చడిచే ఫీటుతప్ప మాకేదీ నచ్చేదికాదు! ఎల్లాగూ అల్లాంటి గొడుగులు మనకూ వున్నాయి కదాని, చేతాడుమీద ఆఫీటు చెయ్యబోయి మోకాళ్ళు చెక్కుకుపోయి, చీవాట్లు తిన్నరోజులా వున్నాయి! ఇప్పుడిప్పు డీ గొడుగులు మళ్ళా వస్తున్నాయట!

ఆమధ్య పోస్టుమాన్లవని మరీ పైలావచ్చినుగా వుండేది! ఏడాదికీ గొడుగు సస్సయిచేసేవారు. దాంతో కొందరు గొడుగుల గుత్త వ్యాపారం ప్రారంభించారు ప్రభుత్వం పసికట్టి ఏటికేటికి సస్సయి చెయ్యడం మానేసి రెండేళ్ళకో, మూడేళ్ళకో యివ్వడం ప్రారంభించింది దేవుడికి కూడా సింహాసనంతో పాటు, బంగారుదో, వెండిదో 'భక్త' మొకటి చేయిస్తారు వివాయకుడికి గొడుగులేదే పూజ గడవదు

అత్తయ్య అనంతపురం నుండి వస్తూ, జాకెట్టు గుడ్డొకటిపట్టుకొచ్చింది తీరామాస్తే ఆగుడ్డనిండా గొడుగులే అద్దకం వాడికి గొడుగు జ్ఞాపకం వచ్చింది కాబోలు! గొడుగులు అద్దాడు! ఒహో! ఎన్ని గొడుగులు! ముడిచిన గొడుగులు, తెరచిన గొడుగులు! గొడుగుమీద గాఢ భక్తిగల మేమా గుడ్డకోసం

మోరంగా గుడ్డులాడుకున్నాం. అక్కయ్య పాడలి పోయి "అది అరగజమేనర్మయ్" అని అరిచింది దాంతో గోడు గోడున ఏడుస్తూ, గొడుగుల గుడ్డను పాపాయికి యివ్వకతప్పిందికాదు!

వడగ గొడుగు ప్రతిభావంతులకుగాని పట్టుడు ! అనాదినుండి గొడుగులు హిందూదేశములోనూ, తూర్పుదేశాల్లోనూ వాడకంతో వున్నాయి కాని పాశ్చాత్య దేశాల్లో యివి క్రీ వె 1700 లోనే ప్రవేశించాయి 'జాన్స్ హన్' అనే యూరోప్ దేశ స్థుడు, తూర్పు దేశాల్లో నర్మటస్తూ, విదేశపు వింతల్లో ఒకటిగా యీ గొడుగును తనతోపాటు తీసుకుపోయాడు ■ గొడుగు మేసుకుని గొప్పగా విధుల్లో తిరుగుతుంటే, విదేశీయులంతా వెత్తిమీద ఆ గుడ్డేమిటని పరిహసించారు కొందరు కొంటే కోణంగులు రాళ్ళు కూడా రాస్తేవారట కాని అతడు ఏటిని లక్ష్మిపెట్టుకుండా రోజూ గొడుగు మేసుకునే తిరిగేవాడు గొడుగు పునయోగాన్ని గుర్తించడానికి, విదేశీయులకు వెక్కిరించినంత కాలంపట్టలేదు! దడదడా గొడుగులు పునయోగంతోకి వచ్చేకొం

కూడు గుడ్డతోపాటు ప్రతి మనిషికి గొడుగుగా వుండాలి!

ఈ గడ్డ రోజుల్లో ఏ యెండాకా గొడుగు పట్టక పోతే బ్రతకడం కష్టం!

ధర సింహాసనంబు, నభంబు గొడుగు! ★

అ మూ ల్య

(20-వ పేజీ తరువాయి)

"నిజం వనూ! నాకిప్పుడు తేలికనిపిస్తోంది నిజంగా నేనింత బాధపడవలసిందిగాని, భయపడవలసిందిగాని లేదేమోకదూ యేమిటి నిద్రపోతున్నావా' ఒక్కమాటగూడా మాట్లాడలేదు యింతసేపట్టుంచి, చెప్పు—భుజాలుపట్టి లేచిస్తూ అన్నాడు శీఖరం "లేదు లేదు మీరు చెప్పున్న కథ వింటున్నాను" నీరసంగా మళ్ళీ అతని గుండెలమీదకి తల వాలుస్తూ అంది వాసంతి శీఖరం మాట్లాడలేదు. తను తొందరపడ్డాడేమో. వాసంతికిది అర్థం అవుతుందా? చెప్పుకుండావుంటే బాగుండేదేమో. అతని చేతులు వాసంతి జుట్టును—బుగ్గల్ని అవ్వయంగా నిమరుతుూ వుండిపోయాయి మనసు హఠాత్తుగా—వేగంగా ఆలోచించసాగింది లేదు లేదు తనమీద అమూల్య ప్రభావానికి బలమేలేదు వాసంతి తనప్రక్కనుండి వాసంతితో జీవితం ముడిపడి పోయివుంది. వాసంతికోసం తను కాని—అమూల్య కోసంకాదు రోకంలో యితరులతో అమూల్య ఒకటి అమూల్య వచ్చి యెదురుగా కూర్చున్నా తను చలించడు అవును నిజం. అమూల్యకి తనంటే యేమిటో యింకా బాగా తెలియాలి వాసంతితో కలసి ప్రస్తుతం తను అనుభవిస్తున్న జీవితాన్ని చూసి యీర్ష్యపడాలి. తనని గురించి ఆలోచించేందుకు ఒక్క సెకను గూడ భాగీ కాకుండా వాసంతి ఆక్రమించుకుందని తెలియాలి తను అనవసరంగా

ఖంగారు పడుతున్నాడు. యిది మంచికే వచ్చింది ఒక వేళ యెప్పటికీ అమూల్య యిక్కడేవుండిపోవటం తటస్థిస్తే తను యీ వూరునుంచి బ్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకుని వెళ్ళిపోతాడు. బ్రాన్స్ ఫర్ కుదరదు, చెయ్యము అంటేనా వాసంతిని తీసుకుని యింకెక్కడికైనా వెళ్ళి పోతాడు. అంతేగానే గాని అమూల్యని వాసంతి నీడ గూడ తొక్కినివ్వడు. ఆలోచిస్తున్న అతను పరధ్యాసగా మరింత గుండెల దగ్గరికి లాక్కున్నాడు

"నే నాకటి ఆడగనా?" చాలా సేపటికి మొదటి సారిగా మాట్లాడుతూ అతి నీరసంగా అంది వాసంతి. "యేమిటది చెప్పు ఇహనుంచి నీకు తెలియని విషయమంటూలేదు"

"ఆమె తిరిగిరావటం మీకేమన్నా అన్నిసార్లందా?" "అంటే?" అర్థంగానట్లు వాసంతి కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగాడు

"అంటే యేలేదు నన్ను వెళ్ళి చేసుకోవటంలో త్వరపడ్డాననిపిస్తోంది—మీకు చెప్పండి నేను వేరుగా—వరాయిగా అన్నించటం లేదుగదూ" యిన్నాళ్ళ మన జీవితం యేంకాకుండాపోదుగా మీకు"

"యేమిట నువ్వనేది?" "మీరు పడేబాధ చూస్తుంటే ఆవేమీద మికింకా అభిమానం వున్నట్లేవుంది ఆవిడంటే లెక్క లేనట్లేవుంటే మీ రసలు బాధ పడనేవడరు"

"నీమొహం. అదేంకాదు ప్రపంచంలో నా కున్నది ఒక్కరే అది వాసంతి ఆ వాసంతికి నాకూ మధ్య అడ్డుగా యేదీరదు. వాసంతి తనంతలాను

దిడ్డంగా పాకుతున్న మనసుకి పెద్ద అధారం దొరికి నట్టయింది కానీ యిందంతా వాసంతికి తెలియదు. సంభాషణలో మూడొంతులు వాసంతివే వుంటాయి. ఒక వంతులో నగం శీఖరం నవ్వుతూ వుంటాడు. జీవిత తటాకంలో ప్రశాంతతనిపించిన నీరు తేటగా తేరుకోసాగింది పాత అనుభవాలు అడుక్కివెళ్ళి పోయాయి పూర్తిగా ధైర్యం కలిగింది అమూల్య అనుకుంటున్న సమయంలో మళ్ళీ రాయి విసరబడింది అమూల్య వచ్చింది ఈసారి నీళ్ళ మలిసం అవుతే తేర్చటం తనకి సాధ్యంగాదు అందుకే శీఖరం భయపడుతున్నాడు అతన్ని మరీ మరీ బాధిస్తున్న విషయం తనమీద అమూల్య ప్రభావం పూర్తిగా పోయిందనుకున్నాడు కానీ అదేంలేదు తాత్కాలికంగా ప్రక్కకుజరిగి ఒదిగివుంది సమయం చిక్కగానే మళ్ళీ పురుకుతోంది మీదకి అదీ బాధిస్తున్న విషయం

చాలాసేపట్టుంచీ యేవేవో చెప్తున్నాడు శీఖరం అతని గుండెలమీద అలాగే పడుకుని వింటోంది వాసంతి చెవిదగ్గర బుకలుకుని గడి యారంలా కొట్టుకుంటున్న అతని గుండె—ఒక్కసారి బాధగా, మరోసారి కోపంగా—యింకోసారి అతి బాధగా రక రకాలుగా మారుతున్న కంఠస్వరం, గదిలో ఔడెలాంప్ నుంచి లేత నీలంగా వస్తున్న కాంతి అదోరకంగావుండి గదిలో వస్తువుల్ని తమాషాగా చేసి చూపుతుంది యివన్నీ కలిసి వాసంతికి యిందంతా అబద్ధం మాయ—శీఖరానికి యింత వేసక గాఢ వుండటం యేమిట వచ్చి అబద్ధం అన్నిసార్లంది. నిజంగానే కథలావుంది.

వచ్చుక్కర్లేదంటే తప్ప. నువ్వు చాలా అనిపిస్తాయావు యిహ పడుకో! నీ కనలిది చెప్పివుండకూడదు నే నొట్టి మూర్ఖుణ్ణి చూడు || మొహంలో యిండా కటి చిరునవ్వులేదు. కళ్ళు గూడ అనుమానంగా భయంగా వున్నాయి. నువ్వు నన్ను నమ్మకపోతే వేసేం చెయ్యలేను వాసంతి. అవిడ వాకేంకాదు ప్రపంచంలోవున్న అడ్డమందిలో అవిడ ఒకత్తి.

నువ్వు అనవరతమైన అలోచనతో మనసు పాడు చేసుకోనని వాకు మాట యివ్వాలి నీ అలోగ్యం అనలే నరిగిలేదు ఈ రెండు రోజుల్లో చాలా తీసినట్లు కనిపిస్తున్నావు డాక్టర్ సుశీల వచ్చిందా? యేమంది? వసంత చెబుతు తన బుగ్గలికి, కళ్ళకి అన్నకుంటూ అడిగాడు శీఖరం. ఆఖరిమాటకి వాసంతి మొహం లోకి చెప్పటి అవరి వచ్చింది. యీలా చెప్పటం అతనికి. ఇప్పుడా—యీలాగా—ఇహా కాదు యిప్పుడు గాదు అనుకుంటు 'పరీక్ష చేసింది. రేపు మీరు ఫోన్ చేసి అడగండి—' అంది.

'అదేం? నీకు చెప్పలేదు.'

'చెప్పలేదు.' అంది వాసంతి నిర్లిప్తంగా.

తెల్లవారుస్తామైంది. చల్లటిగాలి కిటికీలోంచి దూసుకొస్తోంది బాగా అరిసిపోయిన యిద్దరూ విడకు ప్రయత్నం చేయసాగారు.

మర్నాడు వాసంతి లేచేసరికి బాగా బారెడు పొద్దు క్రింది. తెల్లగా బాగా మెరుస్తున్న యెండ కిటికీ దువ్వల్ని దూకుకొచ్చి లోపల ద్రావరు, కుర్చీ, పుస్తకాలు వాటిమీద పట్టింది. మంచమీద బద్ద కంగా బరువుగా కళ్ళు తెరిచిన వాసంతికి అంతా కలలో యేదో పెద్ద గొడవజరిగి తను వున్నా తప్పి పోయినట్లు అనిపించింది. క్షణంసేపు రాత్రి జరిగింది, శీఖరం చెప్పింది అంతా వట్టి కలేననిపించింది. ప్రక్కకు తిరిగిచూసింది కానీ శీఖరలేదు వళ్ళంతా బరువుగా బాధగా వుంది. జ్వరం తగిలించని ధర్మా మీలర్ చూపింది.

వాసంతి లేచి యివతలకు వచ్చేసరికి శీఖరం హాల్లో కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ పేసరు చూసు కుంటున్నాడు మామూలు ప్రకారం అతని స్నానం అయిపోయింది వాసంతి మెల్లగావచ్చి శీఖరం కుర్చీ ప్రక్కన నిలబడింది 'మెలకున వచ్చిందా? కళ్ళు చాలా యెర్రగా వున్నాయి. యింకొంచసేపు వడుకోకబోయావా—నిద్ర చాల్చేమలావుందికదూ?' నవ్వుతూ చెయి తీసుకుని యేదో చెప్పబోతున్నాడు శీఖరం. హఠాత్తుగా వాసంతి వంగి మోకాళ్ళమీద కూర్చుని అతని చేతుల్లో మొహం దాచుకుని యేడుస్తూ 'రాత్రి చెప్పిందంతా అబద్ధం కదూ! అబద్ధం అని చెప్పండి వాకు వాకోదో భయం వేస్తోంది' అంది.

శీఖరం క్షణంసేపు మాట్లాడలేదు. తర్వాత చాలా తగ్గిస్తాయిలో చాలా నిశ్చలంగా మెమ్మడిగా 'అవును అంతా అబద్ధమే నీకు కల్పించివెప్పానులే రాజవాళ్ళు వస్తారు వెళ్ళి మొహం కడుక్కుని రా! యిదేమిటి—వేడిగావుందే వళ్ళు—జ్వరం వచ్చిందా.' హఠాత్తుగా ఆదుర్దాగా చేయివట్టి లేవదీస్తూ అన్నాడు

వాసంతికి జ్వరం బాగానే వచ్చింది. డాక్టర్ సుశీలకి ఫోన్ చేసాడు అవిడ ద్యూటిమీదవుందని—

పీయంత్రంగాని రాలేనని యెవరిచేతో చెప్పిం చింది. ఆరోజు శీఖరం ఆఫీసు మానేశాడు వాసంతి ప్రక్కనే కూర్చుని చాలా మామూలుగా అని యిచెప్తూ తమాషాలచెప్పి వచ్చిస్తూ కూర్చున్నాడు. వాసంతిని విడిచి కనీసం ముందుపోట్లకిగూడ వెళ్ళలేదు. యిష్టంలేకపోయినా శీఖరంకోసం చారా అన్నం తింది వాసంతి.

బాగా వచ్చేందయింది. తన మంచం ప్రక్కన వాలుకుర్చీతో కూర్చుని యేదో పుస్తకం తిరిగిస్తున్న శీఖరాన్ని పున్నట్లుండి అడిగింది. 'అవిడ మకన్యాదేవికి తప్ప యిక్కడ యింకెవరికీ తెలియదా?' అని. 'తెలియదు. మవ్వక ఆ ప్రసంగం యెత్తొద్దు గంభీరంగా అన్నాడు శీఖరం పుస్తకం తిరిగిస్తూ.

వాసంతి అన్నన మాట్లాడలేదు. శిశుకాంతు మధ్యాహ్నం 12 గంటలు దాల్చుండగానే యెండ తిరిగిపోతోంది. నవ్వుగా మిస్తున్న గాలికి గుమ్మాని కున్న కర్టెన్ కదులుతోంది. గదిలో గోడమీద పాకన పాటర్ ప్లాంట్ అకుల్ని కిటికీలోంచి వచ్చిన ఏచిక్ ఒకటి పాడిచి తుంపాలని ప్రయత్నం చేస్తోంది. మధ్యాహ్నం చాలా దిగులుగా యేదో పోగొట్టుకున్న దానిలావుంది. మోచేయి దిండుమీద ఆన్చి పడుకుని

గురువు:-రాస్కెల్! కొంచెం కూడా తెలివిలేనట్లుందే! పశువుతో సమానంగా వున్నావు.

బాంబుడు:-ఆ విధంగా తిట్టకూడదు సార్. మీరు మా గురువులు గదా!

జి. వి. శ్రీధర్ (మద్రాసు)

చేతిలో పుస్తకాన్ని తిరిగిస్తోంది వాసంతి యేదో చచ్చిన అయిపోయి జరగవలసిందేదో జరిగిపోతే బాగుండుననిపిస్తోంది. నాలుకలో సీసుకీ సీసుకీ మధ్య యింటర్వల్లా వుంది. ఇంతలో ఫోన్ మోగింది. 'సుశీల' అంటూ శీఖరం లేచివెళ్ళి రిసీవర్ తీసాడు. అంతవరకూ పుస్తకం తిరిగిస్తున్న వాసంతి కళ్ళెత్తి అతని మొహంలో మారబోయే భావాలకోసం పరీక్షగా చూస్తోంది. సుశీల చెప్పబోయేదేమిటో వాసంతికి తెలుసు. కానీ యిప్పు డీ సమయంలో—యీలా—సుశీల చెప్పకుండావుంటే బాగుండు. అసలు యింకెవరయినా అయితే బాగుండునని పిస్తోంది.

'హా' అన్నాడు శీఖరం రిసీవర్ తీసుకుని '....' అవతలనుంచి యే స్వరం వినిపించిందో యేమని వినిపించిందో తెలియదు. కానీ హఠాత్తుగా శీఖరం మొహంలో గబగబా రంగులు మారాయి కంఠస్వరం గూడ మారింది. ఫోన్ వైర్ ని చేత్తోపాఫీచేస్తూ చాలా గంభీరంగా మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాడు. 'ఇందులో క్షమార్పణ ఏమీలేదండి రాత్రి నా ప్రవర్తనకి నేనే చెప్పుకోవాలి యేదయినా ముందుగా కొంచెం యేమాత్రం తెలి

పినా అలాటి నంపుటన జరిగేదికాదు ఇందులో మీకు తెలియని రహస్యం యేంలేదు "

'.....' మళ్ళా అవతలనుంచి యేదో వినిపించింది.

'అబ్బబ్బే! మీమీద కోపం యెందుకు? యేమిట? మాట్లాడాలంటోందా? క్షమించండి మా యిద్దరికీ గతమేతప్ప భవిష్యత్తు లేదన్నానని చెప్పండి. యేప్పుడూ యెలాటి పరిస్థితుల్లోనూ మామధ్య మాట్లాడవలసిన మాటలేంలేవు. ముందు నా యీ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పండి ప్రసాద్ కిక్కడకి బ్రాన్స్పోర అయిందా!... అహో! అలాగా! నేను ఒకవేళ బ్రాన్స్పోర్ అయిందేమో అనుకుంటున్నాను. ఇందులో మీ దగ్గర దావలనిందేమీలేదు. ఒకవేళ వాళ్ళ పుద్బోగరిత్యా యిక్కడికివచ్చినట్లయితే నేను రేపే బ్రాన్స్పోర్ చేయించుకుని వెళ్ళిపోదాం అనుకుంటున్నాను మేం యిద్దరం ఒక పుల్లోపుంటూ తెలియకుండా వుండటం అసంభవం.

'.....'

'ప్రస్తుతం వాసంతికి తెలియని విషయం అంటూ లేదండి. నిన్నరాత్రివరకు తెలియదు కానీ మీయింటి దగ్గరవుంచి వచ్చింతర్వాత అంతా చెప్పి పాను ఇప్పుడు నాకు చాలా తేలికగావుంది' నిల్వూర్చు విడుస్తూ అన్నాడు శీఖరం మంచంమీద కూర్చున్న వాసంతి రెప్పవెల్లుటంగూడ మరిపోయి తడకంగా భర్చని గమనిస్తోంది

'లేదండీ! మీరు గట్టిగా చెప్పండి, మాకు కలుసుకోవాలిందిగాని, మాట్లాడుకోవాలిందిగాని యేమీలేదని నేను వుంటాను. అవును ఆఫీసుకు వెళ్ళలేదు. వాసంతికి ఒంటల్లో బాగాలేదు ఫోన్ చప్పుడు చేస్తూ పెట్టేసాడు శీఖరం. అంతవరకూ శీఖరంవంక పరీక్షగా చూస్తున్న వాసంతి చప్పున తలతిప్పకుని కిటికీలోంచి బైటకు చూస్తున్న దానిలా కూర్చుండిపోయింది

తిరిగివచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్న శీఖరం చాలాసేవటి వరకూ యేం మాట్లాడలేదు పుస్తకం తిరిగిస్తూ యేదో ఆలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు వాసంతి గూడ యేం మాట్లాడలేదు నాలుగుదాటిపోయింది. రాజ తెచ్చి కాఫీ యిస్తుండగా శీఖరం తనే అన్నాడు. 'ఇదుగో చూడు రాజా! దబ్బున యేదయినా టిఫిన్ చెయ్యి లేకపోతే బజారుపోయి యేన్నా వనళ్ళ తీసుకు రా! కాఫీచేసి ఫ్లాస్కోలో పోసివుంచు. మేం అలా డ్రైవ్ కి పోతున్నాం. తిరిగివచ్చేసరికి కొంచెం ఆలస్యం అవుతుందేమో!' రాజ నగేనని తలూపి వెళ్ళిపోయాడు. వాసంతివైపు చూడకుండానే కాఫీ తాగుతూ 'నువ్వు త్వరగా తయారు కావాలి వనూ' ఇలా యింటల్లో కూర్చోవటం నాకు బాగాలేదు అలా హిమాయిల్ పాగర్ పోదాం. రాజని క్యారియర్ తో భోజనం కూడ పెట్టుమంటాను కారులో యీ రాత్రికి తిరిగి రావద్దు. నువ్వు కొంచెం మొహం కడుక్కుని బట్ట లేసుకో!' శీఖరం మాటలు సొంతం పూర్తికాక మునుపే టెలిఫోన్ మోగింది. కాఫీ తాగుతున్న శీఖరం ప్రక్కర్నకంగా ఫోన్ వైపు చూసాడు కాఫీతాగుటం మానేసినవాసంతి శీఖరం మొహంలోకిచూడ సాగింది.

కాఫీతాగుడం పూర్తిచేసి నిదానంగాలేచి వెళ్ళి రిసీవర్ తీసుకొన్నాడు "హా" అంటూ

వానతి చేతిలో కప్పు అలాగే వట్టుకుని భర్త మొహంలోకి మళ్ళీ రెప్పవార్చుకుండా చూడసాగింది. 'యెవరు?' కొంచెం కలుపుగానే అడిగాడు శీఖరం.

.....

'ఓ! డాక్టర్ సుశీలా! నమస్తే. నమస్తే అయిందా డ్యూటీ' శీఖరం మొహం ప్రసన్నమైంది అంతవరకు చూస్తున్న వానతి చప్పున దృష్టి అంతా కాఫీమీదకు మరల్చుకుని జాగ్రత్తగా తాగు తున్నట్లు తాగసాగింది. యిప్పుడూ యిప్పుడూ — వానతి గుండెలు కొట్టుకొంటున్నాయి

'యేమిటి— బహుమత — బహుమతేమిటి? అవా—వానతి నాకేం చెప్పలేదు' వెనక్కు తిరిగి వానతివైపు చూస్తూ అన్నాడు అప్పటికే కాఫీ తాగడం పూర్తిచేసిన వానతి కప్పు వంగి క్రిందున్న స్టూలుమీద పెట్టేసి పుస్తకంలో తలదూర్చుకొని బొమ్మలు చూడసాగింది

'అడగమంటారా?' అగండి అయితే— మాతో పీన్స్ అరచేతో మూసి 'సుశీల తనకి బహుమతి రావా లంటుందేమిటి వసూ—దేనికి?' అన్నాడు

'యేమో నాకు తెలియదు. అవిడనే అడగండి. రక్తంఅంతా ఒక్కసారి మొహంలోకి వచ్చేసి నెట్లున్న యెర్రబడిన మొహాన్ని మరింత దించేసు కుంది వానతి

'మిమ్మల్నే అడగమంటోంది' మళ్ళీ ఫోనులో మాట్లాడుతూ అన్నాడు శీఖరం

'అ! యేమిటి సరీగ్గా వినవడడంలేదు డో యేమిటి మీరనేది నిజం సుశీల చెప్తోంది నిజ మేనా వసూ. వెనక్కుతిరిగి' అడిగాడు శీఖరం. పుస్తకంలో మొహం దించేసుకుంది జవాబుగా వానతి

'ద్యాంక్కు సుశీలా మీకు స్పెషల్ పార్టీ యిస్తా వని ప్రామిస్ చేస్తున్నాను నేను పుంసాను' ఫోన్ పెట్టేశాడు శీఖరం

ఫోన్ పెట్టేసిన శీఖరం వెంటనే వరుగెత్తుకుని దగ్గరకు వచ్చేయ్యలేదు క్షణంసేపు అలాగే నిలబడి పోయి భార్యనిచూసి తర్వాత నెమ్మదిగా వచ్చి మంచంమీద ప్రక్కగా కూర్చున్నాడు.

"నిజమా వసూ! వాకింతవరకూ చెప్పలేదేం?" తన భుజం చుట్టు చెయ్యివేసి అడుగుతున్న శీఖర్ మాటలు వింటూనే వానతి చప్పున పుస్తకం వదిలి అతని ఒళ్ళో తలదాచుకుంటూ 'రాగానే చెప్పాలను కున్నాను కానీ టైమ్ దొరకలేదు అందులో యీ గడవలో అనలెలా చెప్పారో తెలియలేదు'

'నాకేనం నున్నంత మంచివార్త దానుకొనివుంటే వేసు నిన్నంత బాధించానోకదూ! క్షమించు వానతి' యేదో అనదోతున్న శీఖరాన్ని చేత్తో వారిస్తూ "ముందు నాకిది చెప్పండి. మీకెలా అనిపిస్తోంది సంతోషంగాలేదూ!"

'దానికి జవాబు కావాలంటే నువ్వు తలెత్తి కళ్ళు తెరిచి నా మొహంలోకి చూడాలి.' అదీరకంగా

అ మూ ల్య

మారిపోయిన కంరిస్టరంతో అంటున్న భర్త కేసి తలతిప్పి కళ్ళు తెరిచి చూడబోతున్న వానతి చెంపల మీద అప్పటికే నిండిపోయి జారిన కన్నీటి బిందు వులు వడ్డాయి వాటిని కొవగోటితో తుడుస్తూ శీఖరం 'ఇంతకంటే మంచివార్త యింకేముంటుంది నాకు—మనలో చాలా సంసారాలు నూటికి దాదాపు తొంభై పిల్లల మూలంగానే నిలుస్తున్నాయి అంటే అతిశయోక్తిలేదు వసూ. మన సంసారం అలాటిది కాకపోయినా' వంగి వానతి నుదురుమీద ముద్దు పెట్టుకుంటూ అన్నాడు

బాగా సాయంత్రం అయిపోయింది శీఖరం వనంత తయారయినారు గారేజిలో కారు బైటకుటేసి వరండా

~~~~~

ఒక సెటిగారు నౌకరుకు ఆరు కానుకలిస్తూ, యీ కవరు మీద ఆ రు కా ను ల బిల్లు అంటించి పోస్టు పెట్టె లో పడెయ్యరా అన్నాడు. కొంత సేపయిన తరువాత నౌకరు ఆరు కానుకలు తిరిగియిచ్చి 'శేర్ జీ! నాకు బహుమానం యివ్వండి. మీకు ఆరు కానుకలు మిగిల్చాను' అన్నాడు.

శేర్ జీ:- ఎలా మిగిల్చేస్తారు.

నౌకరు :- ఎవరూ చూడ కుండా దాన్ని పెట్టెలో పడేశాను.

మైలవరపు వేంకటయశోబాబు (పెద్దాపురం)

ముందుకు తేవటానికి వెళ్ళాడు శీఖరం హోల్లో శీఖరంకోసం చూస్తూ నిలబడిన వానతికి ఫ్లాన్స్, వళ్ళు, భోజనం క్యారియర్ కారులోపెట్టి తిరిగి వస్తున్న రాజా 'సుకన్యాదేవి నౌకరువచ్చి యిచ్చి వెళ్ళాడంటూ ఒక కవరు యిచ్చివెళ్ళాడు కవరు అంటించి వుంది. పైన శీఖరంపేరు వుంది ఇంతలో వాకిట్లోంచి శీఖరం పిలుపు వినిపించింది వచ్చికారులో ప్రక్కన కూర్చుంటూ రాజా యిచ్చిన కవరు ఇచ్చింది 'యేమిట—' కారు డ్రైవర్ చేయబోతున్న శీఖరం అగి కవరు చించాడు అందులో పుత్రరంపుంది చదువు కున్న శీఖరం పూర్తిచేసి చదవమన్నట్లుగా వానతి చేతికిచ్చాడు 'యెవరు రాసింది' ఉత్తరం సీనుకుని చూసింది వానతి అది అమూల్య స్వయంగా రాసిన ఉత్తరం అందులో యిలా వుంది:

'శీఖరం !

నిన్ను వదిలిపెట్టి వెడ్తున్నప్పుడు నేను చాలా అదృష్టవంతురాలిని నిన్ను గెల్చానని అనుకున్నాను. కానీ నేను వెళ్ళేంతది అదృష్టపు శిఖరాలు అందుకోవటానికి కాదని — అఖాతపు రోయల్స్ నామ రూపాలు లేకుండా జారిపోవటానికని నాకేం తెలుసు! నువ్వెప్పుడూ అదృష్టవంతుడినే! మొదట నన్ను వెళ్ళి చేసుకున్నప్పుడు లోకం నిన్ను అదృష్టవంతుడి వని అంది. నేను విడిచి వెళ్ళిపోయినప్పుడూ అంది. యిప్పుడూ అంటోంది. ఈ కొద్ది సంవత్సరాల్లో నేను మానవకంగా చాలా మారాను కొన్ని పూవాల తాలూకు విలువలు గూడ అర్థమై నాయి. అనుభవం చాలా పాఠాలు నేర్పింది నిన్ను విడిచిపెట్టి నప్పుడు వెళ్ళిన అమూల్యంకాను నేను. అందుకే యిప్పుడు యిలా హఠాత్తుగా వెడ్తున్నాను నువ్వు హైద్రాబాద్ లో వున్నావని తెలిస్తే నేనీ చాయలకి గూడ వచ్చేదాన్నికాదు తెలియక పాతజీవితాన్ని జ్ఞప్తిచేసుకుని కాసేపు కులాసాగా గడుపుదామని సుకన్యాదేవి యింటికి వెళ్ళాను సరీగ్గా అప్పడే పుట్టినరోజు జరగటం మీరురావటం నా దురదృష్టం. రాత్రి చాలా బాధపడ్డాను ముఖ్యంగా వానతి మొహం నన్ను నిద్రపరిచలేదు నాకు ప్రస్తుతం లేనిది—నేను అజ్ఞానంలో కాలదస్సుకున్నవి యిప్పుడు వానతికి ఉన్నాయి ఒక్కసారి సీతో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించి సుకన్యాదేవితో ఫోన్ చేయించాను. గతంతప్ప భవిష్యత్తు రేడన్న నా మాటని నాకు తిప్పిచెప్పేవు సీకేం భయమక్కర్లేదు నువ్వే ట్రాన్స్ ఫర్ కి ప్రయత్నం చెయ్యొద్దు నేనే యీ రోజు సాయంత్రం వెళ్ళిపోతున్నాను, మళ్ళీ యెప్పటికీ కనపడనని వాగ్దానం చేస్తూ

అమూల్యచే ఉత్తరాన్ని ఒకటికి రెండుసార్లు చదివింది వానతి అప్రయత్నంగా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి అవి అమూల్యవెళ్ళిపోతోందికదా అనే హిసుభూతితో కాదు యేదో పెద్ద ప్రమాదం జరగబోయి అగిపోయిందనే సంభ్రమ్ తో, సంతోషంతో. యెప్పటిలా తనూ శీఖరం మిగిలిపోయారకదా అనే ధైర్యంతో చేత్తో ఉత్తరాన్ని మడిచేసి బైటకు చూసింది వానతి కారు హిమాయిత్ సాగర్ వైపు రివ్వన దూనుకుపోతోంది ప్రక్కనుంచి బంజారా హిల్స్ వెనక్కు భయంతో తప్పుకుంటున్నాయి. రోడ్డుని తడేకంగా చూస్తూ ఫాన్స్ గా డ్రైవ్ చేస్తున్న శీఖరం ఒకచేత్తో డ్రైవ్ చేస్తూ, రెండో చేయి జాపి వానతిని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు అతని కళ్ళలో గూడ నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయని అవి నిగ్రహించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడని వానతికి తెలియదు ప్రక్కకు తిరిగి భర్త భుజంమీద తలదాచుకుంటూ నిన్ను యీ టైమ్ కి, యీరోజు యీ టైమ్ కి యెంత అనుభవం పొందాను నేను. ఒక్క 24 గంటల్లో యెంత మారానో!" అంది.

'ఒక్కసారి అంతే వసూ! 24 గంటలే అక్కర్లేదు 24 సెకన్లు చాలు మారటానికి' నెమ్మదిగా అన్నాడు శీఖరం.

ముక్కా, అజంతా శిల్పాలా శరీరం నిండా ఒంపులు, గుండ్రటి బుజాలు, దీర్ఘమైన చేతులు, నీలాబీరంగు అరచెయ్యి, చేతికి వచ్చని వేళ్ళు, వేళ్ళను పాలివేసిన గోళ్ళు, అరచేతిలో అద్దం, దంతపు దువ్వెన—శంకరం స్తంభించిపోయి కన్నార్పి కుండా చూస్తోన్నాడు.

“మా చిన్నమ్మాయి, పార్వతి. ఇక్కడ ఉండే దల్లా మే మిద్దరమే వంటవాడు చీకటి పడక ముందే వంటలూ సిద్దంచేసి వెళ్లిపోతాడు. ఉదయం మళ్ళీ కాఫీ వేళకుగాని రాదు... తల కాస్తా దువ్వెనోండి” అని ఆయన హెచ్చరించేసేడు.

“విచిత్రంగా ఉంది. ఇండాక చూసిన పాప ఎవరు? ఇద్దరే ఉన్నామంటాడేమిటి?”

“అందమైన మీ ముఖారవిందమీద ఆ పిచ్చుక గూడు కాస్త సరిచేసుకోవాలా! చూడ్డానికి చాలా భయానకంగా ఉంది... నూనె తీసుకు రమ్మంటారా?” మెత్తని శృతిలో అడిగింది పార్వతి.

“వద్దులేండి!” అంటూ ఆమె చేతి అద్దం తీసుకొని అందులో తన ప్రతిబింబము చూసు కొంటూ దువ్వెనతో చెదరిన జాత్తు సరిచేసికొన్నాడు.

“కాస్త పేడపేడి బీ తీసుకోండి ఒంటికి మంచిది” అంటూ పార్వతి ఎప్పుడు వెళ్లి తీసు కొచ్చిందో సిద్ధంగా నిలుచుంది. కప్పులో పోసిన బీ అనిరి పాగలు విమ్మలతోంది. వేళగాని వేళ తను వర్షంలో తడిచివస్తానని విశ్లేష ముందుగానే తెలుసా? బీ కాని తనకోసం సిద్ధంగా ఎదురు చూస్తోన్నట్టు కనిపిస్తోంది. ఆయనవైపు చూసేడు ముడతలునడ్డ ముఖంలో మందహాసం తోణికిన లాడుతోంది.

“తీసుకోండి” అన్నట్టు కనుబొమలు ఎగుర వేస్తూ పాంకేటికంగా తెలియజేసేడు.

పార్వతి బ్రేతో నుంచి ‘బీ’ తీసుకొని శంక రానికి దగ్గరగా వచ్చింది.

ఆమె చేతినుండి బీతో నింపబడ్డ కప్పు, దాని కింద సానర్ని, రెండు చేతులూ ఎత్తి అందు కొన్నాడు. పార్వతి అందిస్తోన్నప్పుడు చేతి వేళ్ళ దూరంగా పెట్టుకోలేదు ఆ సునుమెత్తని వేళ్ళను రాకుతూ, హాసుకుతూ నాట్యం చేస్తోన్న కప్పుని సానర్లోంచి దొర్లిపోకుండా కాసుకొంటూ ముందున్న టేబిలుమీద పెట్టుకొన్నాడు.

శంకరం తొలుటుపాలు చూసి పార్వతి గళు క్క్కిన నవ్వుబొయి పక్కనే కూర్చోన్న వాన్నను చూసి నవ్వుని మింగిస్తూ అవుతాంది.

“నే వచ్చినప్పుడు నజ్జనిండా పువ్వులు పట్టు కొని గుమ్మంలో నిలుచొన్న పాపేదీ?” శంకరం వేసిన ప్రశ్న వాళ్ళ కర్ణమైనట్టు లేదు.

తండ్రి కూతుళ్ళ ఒకరి మొఖాలు ఒకరు చూసుకొన్నారు.

“పాపం! గులాబీరంగు పువ్వుల గోను వేసు కొంది. నన్ను వరండాలో చూసి ఆ కడ్డన్ తొల గించి, తుగ్రునుని యీ హాల్లోకి పరువెత్తింది. అప్పుడు మీరు యిక్కడేగా చదువుకొంటూ కూర్చోన్నారు.”

ముసలాయన చాలా అట్టహాసం చేసేడు. ఎంత హాసం అంటే ఆ నవ్వు శంకరం గట్టిగా కప్పు, సానరు చేత్తో అదిమి పట్టుకొకపోయినట్టు యితే యీసరికి గదినిండా వాటి పెంకులు

దారి తప్పినా మాట తప్పినా

(17-వ పేజీ తరువాయి)

దొర్లుతూ ఉండాల్సింది. అలా నవ్వుతున్నవాడల్లా చూస్తుండగానే ముఖంలో నవ్వు మాయ మైపోయి—విచారనూపకంగా పెట్టి,

“వర్షంలో తడవలాన్ని కాస్త పైత్యం చేసు వుంటుంది. అంతేగాని మా పెద్దమ్మాయి సుంద రమ్మ, దాని పాప ఉష్ చనిపోయిం తర్వాత నా యింటల్ని చిన్నపిల్లలు తిరగడం, ఆ ముద్దు ముచ్చటా అన్నీ కరువై పోయినాయి—పోసి ఇద్దెనా పెళ్ళి చేసుకొని అలోటు భర్తీచేసి ముచ్చట తీరు స్తుందేమో అంటే నాకు పెళ్ళి వద్దని గో పెడుతోంది ఏమిటో—

“పోనీ నాన్నా! పెద్దవాడి వపుతోన్నకొద్దీ నీకు చాదస్తం ఎక్కువైపోతోంది. ఎక్కడ ఎలా మాట్లాడాలో తెలిదు” అని పార్వతి కోపంగా లేచి వెళ్లిపోయింది.

శంకరాని కేసి అంతుపట్టుటంలేదు. పార్వతి వెళ్లిపోతున్నప్పుడు ఆమె కాళ్ళవైపు పరిశీలనగా చూసేడు పరిగ్గానే ఉన్నాయి. ఎంతో సుకుమారంగా, కుదురుగా వచ్చని ఛాయతో మిలమిల మెరుస్తోన్నాయి ముసలాయన పాదాలవైపు చూసేడు నవ్వుగానే ఉన్నాయి. అన్నట్టు యిండాక ఆ పాప పాదాలవైపు చూశేడు. అవి తప్పకుండా వెనక్కు తిరిగి ఉండి ఉండాని గుర్తు లేదు ఈయనతో మీ పాప దెయ్యం అయి తిరుగుతోందని చెబితే నొచ్చుకొంటాడు. పాపం కూతురూ, పిల్ల — ఎలా చనిపోయారో? అడిగితే! ఛ—పెద్దమనిషికి అవన్నీ జ్ఞాపకంచేసి యిప్పటికే మనస్సు నొప్పించాను. ఏదేనా టాపిక్ మారుస్తే మంచిది. పార్వతి తిరిగిస్తుందో రాదో? ఎక్కడకు వెళ్లిపోయింది? అవసరంగా పార్వతి కూడా మనస్సు కష్టం పెట్టుకొంది.

“పాపం పార్వతిని” శంకరం సన్నగా గొణిగాడు.

“దానికి కోపం ఎప్పుడూ ముక్కుమీ దుంటుంది చూడండి! ఒక్క నిమిషంలో నాన్నా! అనుకొంటూ నవ్వుతూ నా తల్లి తిరిగిస్తుంది” అన్నాడు చేతి రుమాలుతో కళ్ళ నుత్తుకొని కళ్ళజోడు పెట్టు కుంటూ.

“నే వెనక్కి ఏమిటో నా విషయం ఏమీ తెలుసు కోకుండానే నవ్వుత అభిమానిస్తున్నందుకు మీకు కృతజ్ఞత ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావటంలేదు.”

“చూడండి! మిమ్మల్ని గురించి నాకేవిధమైన అనుమానంలేదు. అనలు నే వెనక్కి ద్వేషించలేను. హత్యలు, దొంగతనాలు, దోపిళ్ళా చెయ్యగలరనే నమ్మకం మిమ్మల్ని చూడగా నాకు కలగటం లేదు అలాగే నా విషయంలో కూడా మీకేమీ అను మానం అక్కర్లేదు. ఇది నా స్వంత యిల్లా దీని చుట్టూ పండెకరాల పాలం, పొలానికి ఎగువ పని వాళ్ళ కొంపలు, పశువులదొడ్లు, అంతకంటే ఒకర్ని గురించి ఒకరు తెలుసుకో వనవరంలేదు. రోజూ తరబడి తెలుసుకోవడాలు — పూదయాన్ని విప్పి చించే మూటలు కట్టుకు కూర్చోవడాలు

అంటే నాకు నరకడదు మీరు వర్షంలో తడిసి ముద్ద యొగ్గవారు. మీకు కాస్త అతిథ్యం యిప్పటం నా విధి అంతకుతప్ప మీ పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, గోత్రనామాలతో చెప్పమని, జీతం ఎంతని, రాబడి ఎన్ని అంతెలమీద నడుస్తోందని ప్రశ్నలువేసి వేధించుకు తినదలుచుకోలేదు “జైట చీకటి — యీ రాత్రికి యింత హాయిగాలిని, పడుకొని నిశ్చంతి తీసుకొని ఉదయాన్నే మీ పనులు మీరు చూసుకోండి” అన్నాడు. పార్వతి వచ్చి చిరునవ్వుతో నాన్న పక్కనే కుర్చీలో కూర్చోంటూ,

“తొమ్మిదయింది” అని వాచీ ఆయన కళ్ళ ముందు పెట్టి చూపించింది.

“అన్నట్టు సరిగ్గా తొమ్మిది గంటలకు నేను నిద్రరపోవాలి మళ్ళీ ఉదయం నాలుగంటలకు లేస్తాను ఈరోజు ప్రభయం వచ్చినా, ప్రపంచ యుద్ధం జరిగినా లేచేది లేదు టయిము ప్రకారం ఎప్పుడేది చెయ్యాలో అది చెయ్యడం నా కల వాటు అలా అని అందర్నీ నన్ను ఫోలో అవమనే మనస్తత్వం కాదు. పార్వతి మీకు సుష్టుగా ఆవ కాదు, పెరుగు వేసి భోజనం పెడుతుంది బహుశా అమ్మల్ కూడా, ఏం పార్వతి! అని తిని నడు కోండి గుడ్ నైట్. గుడ్ నైట్ తల్లీ!” అని ఎదురుచూడకుండా ఆయన గదిలోకి వెళ్లి పోయారు ఆ ప్రవర్తనకి శంకరం నోరొదిలి చూస్తూ నిలుచున్నాడు ఎదురుగా పార్వతి నవ్వుతూ కనిపించేసరికి సిగ్గు పడిపోయాడు పార్వతిలో వివిధంగా ప్రసానించాలో ఉపద్వాతంచెక్కిడంలేదు.

“అన్నీ సిద్ధంగా ఉన్నాయి ఇప్పుడే భోజనం చేస్తారా! కాస్త అగి తింటారా? మీ యిష్టం.”

“మీ యిష్టం” అన్నాడు శంకరం ఆమె లాలి త్యాన్ని జారేసుకొంటూ.

“బాగుందండోయ్ భోజనం చేసేది మీదా నేనా? నా భోజనం ఎప్పుడో అయిపోయింది. భోజనం రక్షి తల్లీ అని వంటవాడు అనగానే ఒక్క గంటలో వెళ్లి టేబిలు ముందు కూర్చోంటాను. అది నా పద్ధతి.”

“అవుతే ఆకలిపోయి వదండి” అంటూ శంకరం లేచేడు. పార్వతి దారి చూపిస్తూ భోజ నాల గదివైపు నడచింది శంకరం ఆమె ననున రించాడు. ఇంటిలో ప్రతి వస్తువా ఎంతో సున్ని తంగా, పొందిగ్గా ఎక్కడుండవలసిన వస్తువు అక్క డుండి, వాళ్ళ సంస్కారాన్ని మనసుకి హత్తుకొనేలా చేస్తున్నాయి శంకరానికి ఇంద్రభవనంలో విహ రిస్తోన్నట్టుంది

“ఇల్లా ఒక్కా శుచిగా వుంటే మనసు కూడా నిర్మలంగా ఉంటుంది పార్వతి ఒడతో నన్నజాజి పూలు ఎంత అందంగా ఉన్నాయి ఆ జడ పాడుగ్గా వల్లని కాటుకలా ఉండి మిలమిలా మెరుస్తోంది. జడ విప్పి పట్టులా ఉన్న కేశాలతో తన ముఖం, శరీరం దాచుకోవా లనిపిస్తుంది

“రండి, కూర్చోండి” అన్నది పార్వతి.

శంకరం కుర్చీలో కూర్చోన్నాడు. మాటలు దొరకటంలేదు. పార్వతి అతని కెదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చోని వెండిపల్లెంలో అన్నం వడ్డిం చింది. తెల్లని బల్లమీద వెండి కంచంలో బువ్వ మల్లెమ్మొగ్గల్లా విచ్చుకొంది. వేలిగిన్నే చేతి కందిం

రింది ముప్పుగండ చెప్పుతో అన్నమ్మద మేసింది. వంగి అవకాయ పళ్లెంలో వడ్డిస్తోన్నప్పుడు అమె జడతో తురుముకొన్న పువ్వులు అతని ముక్కుని రాసుకొన్నాయి. శంకరం ముగ్గుడైపోయాడు. అన్న తరించిపోయింది.

“గాజా ప్లేట్స్ అమ్మల్ వేడివేడిగా ఉంది పార్వతి స్వయంగా తయారు చేసిందా ? చాలా తమాషిగా ఉందే ఫలానా వంటకం మీకు పెడు తుందని ఆయన దివ్యదృష్టితో చూసి చెప్పినట్లు చెప్పిందే అట్లా చేసుకోవడం కూడా నేర్చినేమా?” అనుకున్నాడు శంకరం.

పార్వతి ఎదురుగా కూర్చోని శంకరాన్ని చూస్తోంది. దొండవండులా ఉన్న అమె పెదాల పైన విరువవస్తూ నిర్మలంగా ప్రకాశిస్తోంది విచ్చు కొన్న బొగడపువ్వులా, పారిజాతలా, మల్లెపువ్వులా మెరిసిపోతోంది “ఒక్కసారి పూదయానికి హత్తుకోనే భాగ్యం తనకు కలుగుతే ఎంత బావుణ్ణి!” అనుకున్నాడు శంకరం.

పార్వతి వేళ్లతో టేబిలుమీద వట్టినే మూగ తాగుకు లిసి కడుతోంది.

“మీరేం చదువుకొత్తారు” పార్వతి జవాబు చెప్పలేదు. ఏం చదువుకంటేనేం? అన్నట్లు చూసింది. “ఛా—ఏం ప్రశ్న ! విజ్ఞానం, నాగరికత అన్నీ శూరార్థించినట్లు అమె కనిపిస్తోంటే డిగ్రీలతో అమె సంస్కారాన్ని కొంపలమా! యితర శత వయస్సులో కూడా ఎంత సహనం! సిగ్గు వడిపోయి ముడుచుకొని దూరంగా పారిపోవటం లేదే! నమలిపురి పిట్టలా పురి విప్పుకొని సింహా ననంపెద కూర్చోన్నట్లు ఎదురుగా రోజ్ ఫుడ్ కుర్చీలో కూర్చోందే”

వద్దంటున్నా వినక మళ్ళా కంచంలో అన్నం వడ్డించి, చిక్కిని పెరుగు వేసింది తృప్తిగా భోజనం చేసేవరకూ చెంత కూర్చోని చేతులు తుడుచుకొనేందుకు తువ్వా లందించింది శంకరం చేతులు తుడుచుకొంటూ “మీరింత వేగం పెళ్లి చేసుకోరా ?”

“ఏం ? మీకు చేసుకోదామనిపిస్తుందా ?” పార్వతి నవ్వుకొంటూ వెళ్లిపోయింది. శంకరానికి షాక్ తగిలిపట్టాయింది.

నే వెనక్కి కనిసం నాకు పెళ్లయిందే లేదో అన్న ఆలోచన లేకుండా ఏమిటలా ఆడుగుతుంది ?

భోజనాలగది వదలి హాల్లో ఆడుగు పెట్టి వరికి పార్వతి వక్కపాడితో సిద్ధంగా సోఫాలో కూర్చోనుంది.

“ముక్కు మొఖం ఎరుగని నన్ను పార్వతి ఎందుకింత ఆదరణతో చూస్తోంది? ఏమిటి? అవిడ ఉడ్డే శం! అదేదో తేల్చుకోవాలి”

“నేను ఊర — అంటే నన్ను చేసుకోవడానికి మునుఖంగా ఉన్నారా ?” అంటూ అమె చేతి లోంచి వక్కపాడి తీసుకొని వోట్లో చేసుకున్నాడు

“ఏమిటి చేసుకొనేది ? దువ్వంతుడూ, శకుం తలా వ్యవహారంలా ఉంది మీ మానాన మీరు దులుపు కొని వెళ్లిపోతే ఏడు ఘడియల్లో ఉండా, ఉండా అంటూ మా నాన్నగారు మనవడితో అతి కోవాలి?” అంటూ సోఫాలోనుంచి లేచి శంకరం కుర్చీ వద్దకు వచ్చి అతనివద్ద నిలుచొంది.

శంకరాని కదేవిలో అర్థంకాలేదు. అమె కళ్ల

దారితప్పినా మాటతప్పినా

వైపు అమాయకంగా చూసేడు తన షర్మమీద పాకురుతోన్న గొంగళిపురుగు గోళ్లతో వట్టుకొని కిటికీవైపు చరచరా నడచివెళ్లి కిటికీ తెరచి చీకట్లోకి విసిరేసింది. తిరిగి నవ్వుకొంటూ వచ్చి శంకరంవద్ద నిలుచొంది

“మనస్సుగ్గిగా చెబుతున్నాను” అన్నాడు శంకరం

“మనస్సుకి కోర్టులూ, సాక్షులూ, పురో హేతులు అక్కర్లేదనా ? రెండే అలసిపోయినట్టున్నారు కాస్త విశ్రాంతి తీసుకొందురుగాని” అని బెడ్రూం వైపు వెళ్లింది

శంకరానికే మూటాడలో తెలిడంలేదు పార్వతి గది తలుపులు తెరచి గుమ్మానికి రెండు చేతులూ అని—అలా నిలుచోనే ముఖం ఎత్తి తన కుడి భుజం మీదుగా నవ్వుతూ శంకరాన్ని పిలుస్తోన్నట్లు చూసింది అలా చూస్తోన్నప్పుడు ఎడమచేపున మేసుకొన్న పైట, పాము కుబుసంలా ఉన్న జడ

భర్త:- (భార్యతో) నీ కెన్ని పార్టీ చెప్పాను. నలుగురితో మాట్లాడేప్పుడు ఇల్లు ఊడవటానికి పిలవొద్దని.

భార్య:- నాకేం తెలుసు. మీ దగ్గర కొచ్చేవారు పెద్ద మనుషులని.

వి. ఆర్. శేఖర్ (చేబ్రోలు)

జారి ఒకదానితో ఒకటి చట్టా వట్టాలు మేసు కొన్నాయి శంకరం అమె దగ్గరకు వెళ్లి వెనుక నిలుచోని ఆ వేళిక ప్రమానాలపరిమళాల మీదుగా విశ్రాంతైన వడకగిరికి చూసేడు గది మధ్య పానతూలికాతల్పంలా వరచుకొన్న మంచం దాని మీద మెత్తని దిండ్లు, గదంతా కళకళలాడుతూ కనిపించింది

పార్వతితో కలిసి గదిలో ప్రవేశించాడు. కిటికీలు తెరవలేదు బైట యింకా వన్నని జల్లు వడుతోంది

ఆ రూములో గోడలపై ఎంతో పిలుగా ఉన్నాయి. రెండంటే రెండే పోట్లు చక్కిని చక్రాలతో గోడను అంటిపెట్టుకొని కన్నుల పండువగా ఉన్నాయి శంకరం మంచంమీద కూర్చోన్నాడు. వరుపు మెత్తగా శరీరాన్ని అంటిపెట్టుకొని గిరి గింతలు పెడుతోంది అతని పక్కనే పార్వతి కూర్చోని మంచాన్ని అనుకొనివున్న పుస్తకాల పైండు నుంచి పుస్తకం తీసి వేజీలు తిరిగే పోతోంది అందులో దేన్నో వెతుకుతోంది

“ఇల్లంతా ప్రశాంత వాతావరణంతో నిండి వికాంతంగా ఉంది పార్వతి వాస్తూ, తమూ తప్ప వేరే మగపురుగు లేదు ఆయన నిద్రరపోయే ఉంటాడు. ఒక్క గంట కిందట తనవరో — ఎన్నో సంవత్సరాలుగా తనతో పరివరం ఉన్నట్లు

పార్వతి ఎంత చనువుగా మాట్లాడుతోంది” అనే కొన్నాడు

అమెపైట జారి తెల్లని పరుపుమీదుగా దొర్లి ఆ మెత్తని సిల్కుచీర శంకరం కాళ్ల ముడుకులు మీద పడి గిరిగింతలు పెట్టింది.

చీర కొంగు తీసి చేత్తో వట్టుకొన్నాడు “పారి” అంటూ పార్వతి పైట అతని చేతి నుంచి విడిపించుకొని యెద కప్పుకొంది

“అట్లా జారివట్లు గుర్తు చెయ్యకుండా ఉండవలసింది” అని శంకరం అనుకున్నాడు

పార్వతి తిరిగి మాట్లాడలేదు నిశ్శబ్దంలో కాంం కరిగిపోతోంది శంకరం పూహలకు మాటల ద్వారా రూపకల్పన చెయ్యలేకపోతున్నాడు

పార్వతి అకస్మాత్తుగా లేచి నిలుచుంది

“ఈ పక్కగిరిలో చదువుకొంటూ ఎడు కొంటాను మీకేమైనా కావలిస్తే నన్ను పిలవండి. నిద్రరపోతున్నా లేచాచ్చు మంచినీళ్ళ కూజాలో ఉన్నాయి” అని చెప్పి పుస్తకం చేత్తో వట్టుకొని వెళ్లిపోయింది

వెళ్లిపోతున్నప్పుడు పిలవాలనిపించింది పిలవలేకపోయాడు మెత్తని తలగడలో తల అన్ని పడుకున్నాడు

పార్వతి తిరిగి వచ్చింది

“మీకు నిద్రరాస్తున్నప్పుడు లైటు ఆర్పేసుకోండి స్వీచి ఎక్కుమందో మీకు తెలుసా” అని పుస్తకాల పైండు వైపు వేలు చూసింది

అర్థమైనట్లు “సరే !” అన్నాడు శంకరం. పార్వతి తలుపు దగ్గరగా మేసుకొని వెళ్లిపోయింది. తనొక్కడూ ఎలా గడవటం ? పార్వతి దగ్గర నుంతసేపూ అమెతో నీవే? తియ్యని కుమర్లు చెబుతూ అమె మాటల్లో లేన జాగ్రహకొంటూ మత్తెక్కిపోవా అనుకున్నాడు ■ అశను నిరాశచేసి పార్వతి వెళ్లిపోయింది

పుస్తకాల దెస చూసేడు వాటిని వేళ్లతో తడిమి కూడా చూసేడు రుచించలేదు చీర కొంగు వట్టుకున్నప్పటిలా ఒక్క జ్వలించలేదు. దీపం మీటవోక్కి వక్కమీద పడుకున్నాడు గది నిండా చీకటి మునుగుసుకుంది గది బయట నిశి, నిశానము, కవులు, సిమ్మెట్లు, చీకటి పురుగులు, తుఫానుగాలి—కన్ను మూద్దామన్నా మూతవడ్డంలేదు పాప వస్తుందేమో ? దెయ్యం అయి తిరుగుతోంది వరాండాలో తనకు మూడు గజాల దూరంలో నవ్వుతూ నిలుచొంది ముసలాడు హేళనచేసి రాక్షసిలా నవ్వేడు వికృతంగా ఉంది ■ నవ్వు ఈ చీకటి, భయం, దెయ్యంపాప ఎంచక్కా కర్మైన్ పట్టుకొని నిలుచుందేమో” అనుకొని లైటు వేసేడు

వగలబడి నవ్విపట్టు గదిలో లైటు వెలిగింది.

లేచి తలుపు తీసుకొని హాల్లోకి వెళ్లేడు. హాల్లో లైటు కూడా వేసి పోర్టికో వైపు తలుపులు తెరచి కర్మైన్ తొలగించి చూసేడు గాలికి మాలతీలతవద్ద అరబెట్టిన బట్టలు రెపరెప కొట్టు కొంటున్నాయి ఎక్కడా—ఎవరూ తిరుగుతోన్న పన్నడి వినిపించలేదు. దెయ్యంపాప కనిపించనూ లేదు. “అయినా ఆ చీకట్లో ఏం కనిపిస్తుంది” అనుకున్నాడు. పిద్దిలైటు స్వీచికోసం ప్రయత్నించి ఒకటి రెండు మీటలు నొక్కి చూసేడు.

ట్యూబులైటు వెలిగి వెన్నెల విరిబూయలేదు. ప్రయత్నం విరమించుకొని, తలుపు గడియపేసి తిరిగిస్తున్నప్పుడు పార్వతి గది తలుపు కాస్త తెరచుకొని నన్ను వెల్తురు జాలుగా కుర్చీలమీద పడుతూ కనిపించింది

“పార్వతి యింకా పడుకోన్నట్టు లేదు” తలుపు దగ్గరగా వెళ్లి చూసేడు మంచమీద వెళ్ళకతలా పడుకొని చదువుకుంటోన్నట్టుంది. దిగువవరకూ జారిన జడ పామలా పరచిన తివాసే మీద కదుల్తోంది పిలవమంది కదూ ! పిలుద్దామా ! పిలుస్తేనో” అనుకొన్నాడు. సిగ్గుపడి పోయి తిలువకుండానే తన గదిలో ప్రవేశించి మంచమీద కూరుకుపోయాడు ముఖం మెత్తని తలగడాలో నొక్కిపట్టి దాచుకున్నాడు

“రాత్రి ముదిరిపోతోంది. లాభంలేదు అనుకొన్నాడు
“చూ చూ చూ చో” మని పెంకులు ఎగిరి పోయేలా హాలుగుండా పెద్ద కేకలు వినిపించాయి మంచానికి గజ మెత్తుమీద కురికి గడగడ పణికి పోతూ లేచి నిలుచున్నాడు పార్వతి ధకోలున తలుపు తోసుకొంటూ గదిలో కొచ్చింది శంకరం తొట్టు బాటు చూసింది నవ్వుకుంటూ, “క్షమించండి మా నాన్నగారికి ఏదొచ్చినా ఉపద్రవమే నిద్దల్లో అప్పుడప్పుడు కలవరిస్తారు మీతో యిండాకనే చెబుదా మనుకొని మరచి పోయాను పాపం .” అంటూ శంకరం చెయ్యి పట్టుకొని మంచమీద కూర్చోపెట్టింది.

చెమటపోసి ఉక్కిరిచెడుతోన్నా—

“అహా, లేదండీ! ఏమిటో తెలిక కాస్త గాలిలా పడ్డాను రండి కూర్చోండి” అన్నాడు శంకరం నాలిక తడి చేసుకొని

పార్వతి శంకరాన్ని అనుకొంటూ దగ్గరగా జరిగి కూర్చోంది

“మంచిని లిప్తనా.”

“లేంక్స్”

“భయపడ్డారా ?”

“ఉహూ !”

“మీరెండుకు పెళ్లి చేసుకోలేదా ?” శంకరాని శేం చెప్పాలో తోచలేదు అలా అడుగుతుందని అనుకోలేదు. అయినా కాస్త ఆలోచించాడు అబద్ధం చెబితే మంచిదని తోచింది

“నేనూ మీలాగే పెళ్లి చేసుకోనని భీష్మించు క్కూర్చున్నాను”

“నేను కూర్చోలేదే, తగిన వరుడు దొరికితే సిద్ధంగానే ఉన్నాను నే యివ్వపడితే నన్ను చేసుకొంటారా !”

శంకరానికి సమస్తే “ఏమని చెప్పడం ? ఎంత చనువుగా అడిగేసింది ! అమాయకురాలా ఉంది తనను నమ్మేసింది”

మెత్తగా పువ్వుల్లా ఉన్న ఆమెచేతులుపట్టుకొని

“నిన్ను తప్పకుండా చేసుకొంటాను జీవితమంతా నీకు అంకితం చేస్తాను. నామాట నమ్ము” అంటూ తన హృదయానికి హత్తుకొన్నాడు

అట్లా హత్తుకొంటోన్న చేతుల్ని ఒక్క పూపుతో విడిపించుకుని తుర్రున వరుగెత్తుకొని గుమ్మంవరకూ వెళ్లి అక్కడ దాగిపోయింది శంకరం లేచి ఆమె వద్దకు వెళ్ళబోయాడు.

పార్వతి తనే తిరిగి వచ్చింది శంకరాన్ని కూర్చోపెట్టింది

■ ఒయ్యారానికి ముగ్గుడై కళ్ళు చారడేమేమేమో ఆమెను చూసేడు. పార్వతి అతనిని జాలిగా చూస్తూ “పాప మీకు కనిపించిందన్నారు కదూ ?”

“అవును నవ్వుతూ నన్ను పిలిచింది”

“పాప దెయ్యం అయిందంటే మీరు నమ్ముతారా ?”

శంకరానికి మళ్ళీ ఒక సమస్య కళ్ళతో చూస్తే వచ్చునని ఎలా చెప్పటం ?

“మీరు సరిగ్గా చూసారా ?”

“అవును వెన్నెముద్దలా ఉంది”

“దెయ్యాలంటే మీకు భయంలేదా ?”

“ఎందుకులేదూ ! దెయ్యాల పీడించుకు తినకుండా వదుల్తాయా! నీకూ పాప కనిపిస్తుందా ?”

“ఎప్పుడైనా కనిపిస్తుంది కాని ఎవర్నీ పీడించుకు లిన్నట్టు లేదు దాని మానాన అది ఎక్కడో గాలిలో తేలిపోతూ, నన్నుగా పాడుకొంటూ స్వేచ్ఛగా తిరుగుతుంది” అంటూ పార్వతి అతని భుజంమీద తల పెట్టుకొని కళ్ళు తుడుచుకొంది

“పాపను మాన భయపడతా ననుకొంటున్నావా ? అలా ఎప్పటికీ అనుకోకు పార్వతి” అంటూ అమెను దగ్గరకు తీసుకోబోయాడు పార్వతి మళ్ళీ యిండాకట్లా చర్రున లేచి, శంకరం బుగ్గమీద అంటే అరిటనట్టుగా ముద్దు పెట్టుకొని—

“ఉదయాన్నే నాన్నతో చెప్పండి—పెళ్లి విషయం . . .” అని గళుక్కున నవ్వి తిరిగి చూడకుండా తన గదివైపు ఒక్క పరుగున వెళ్లి తలుపులు మూసుకొంది.

శంకరం ఆమె గది వరకూ వెళ్లి తలుపు లోన గడవేసి ఉండటం గమనించి తిరిగి తన గది చేరుకొని కూడా ఎత్తి గడగడా కడుపు పట్టినప్పు మంచినిళ్ళు తాగి లైటార్చి పడుకొన్నాడు

నిద్దర మట్టుకు రావడంలేదు, ఆవలింతలుతన్న.

తను చెప్పినంతవరకూ నిజమనుకొని నమ్మేసింది ప్రాణంతో సమానంగా చూసుకొంటూ నంటే అంతలాపున పొగిపోయింది. తప్పకుండా మళ్ళీ వస్తుంది. సౌందర్యం అంటే అలా ఉండాలి అంతేకాదు దానికి తగ్గ నిర్మలత్వం, అమాయకత—అహా” అనుకొంటూ కళ్ళు మూసేడు

కాస్త నిద్దర పట్టింది నిద్దల్లో తన నొనటి మీద మెత్తని చేతితో ఒత్తుతున్నట్టుయి కళ్ళు విప్పి చూసేడు చీకట్లో నల్లగా ఏదో ఆకారం తనవద్ద కూర్చోన్నట్టు కనిపించింది భయంతో పణికిపోతూ “బాబోయ్” అని కొట్టుకోవటంలో చెయ్యి స్వీచ్మీద పడి లైటు వెలిగింది

పార్వతి ముని ముని నవ్వులు నవ్వుకొంటూ లేచి నిలుచింది తన ఆకారణ భయానికి సిగ్గుపడి పోతూ ముఖం రెండు చేతుల్లోనూ దాచుకొన్నాడు పార్వతి తన మెత్తని చేత్తో శంకరం రెండు చేతులూ తీసి పట్టుకొని, బుగ్గమీద రెండో చేత్తో చిన్న చిటికెమే మళ్ళా తుర్రున ఉడాయించింది

తనను తాను తిట్టుకొంటూ దుప్పటి తీసి పూర్తిగా ముసుగుపెట్టి శంకరం పడుకొన్నాడు. గాఢంగా నిద్దర పట్టేసింది. ఎంతసేపు అలా పడు

కొన్నాడో తెలీదు గాని—ఎంతో కొంతసేపటికి నిద్దర పూర్తిగా తీరినట్టుయి ఒళ్ళు నిరుచుకోబోయాడు. శరీరాన్ని అంటిపెట్టుకొన్న మెత్తని పరుపుల్లేవు చేతుల ముడుకులు విరిగేలా గవ్వు నేల పెడిలన చేతులకు తగిలింది కళ్ళు విప్పి చూసేడు.

చీకటి పోయి పగటి వెలుగొచ్చింది

కోడు విరిగిన మంచం మధ్య నేలమీద తను న్నాడు. ముట్టుకొంటే బూడిదయిపోయే పట్టెడ ముక్కలు చీలికలై మంచపు పట్టెను అంటుకొని వేళ్ళాడుతోన్నాయి.

ఒక్క కుదుపుతో లేచి గది చుట్టూ కలయజూసేడు పొగమారి న గోడలనిండా సాలెగూళ్ళు నేనుకొని కనిపిస్తోన్నాయి

చెంగున కుప్పింది, వో ఎగు రెగిరి లేడీలా దాటుకొంటూ హోల్స్ కొచ్చాడు దాటుకొంటూ పస్తాన్నప్పుడు పరుగులో కాలికేడో తగిలి గలగల శబ్దం చేసుకొంటూ దొర్లింది శంకరర నిలుచొని నిదానంగా చూసేడు. సొట్టులు పడిపోయి జల్ద్రలా చిల్లలతో ఉన్న పింగాణి పల్లెం, బెళ్ళలు బెళ్ళగా పూడిపోయిన దాని రంగు, తుప్పుపట్టిన పాడితో పల్లెం చుట్టూ రాతి అసవ్యంగా కనబడుతోంది

ఉరగాయ వేసిన జాడి దోక్కుపోయి మకిలి మకిలిగా ఉంది చెమ్మ ఆకారంలో శిథిలమై పోయిన ఎముకలు, చితికిన అద్దం పెంకులు, చిల్లలుపడి లోతలోయి ఒడిలిపోయిన పీనువెండి, నేతిగిన్నె, బూజునట్టిన ఆమ్మెట్టుల మట్టిస్కేటు, విరిగిన కుర్చీ ముక్కలు, బల్బులు, నగం విరిగిపోయి కూలిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్న సైక్లు, లాలిన పెంకుల గుట్టులు

“అయ్య బాబోయ్ ! అనుకొని మదొక్క దాటుతో చెదనట్టిన తలుపులు తోసుకొని ఇంటి వెలువలకొచ్చి పడ్డాడు

సైకిల్ కోసం నాలుగు దెసలా తల గిర్రున చక్రంలా తిప్పి చూసేడు కనిపించలేదు

ఆరవేసిన బట్టలు గుర్తుకొచ్చి ఒంటమీద చూసుకున్నాడు. తన బట్టలే ! ఎక్కడ కక్కడ విరిగి వీలికల్లా వేళ్ళాడుతోన్నాయి

“అయ్యయ్యో” అనుకొంటూ ముందుకి నడిచేడు. చర్చికూడు తిని, అంబలి పట్టుకొని రంపాకోతకు వెళుతోన్న అయినాడ అప్పలస్వామి వీలికలైన బట్టలతో దెయ్యాలకొంప దిగివస్తోన్న శంకరాన్ని చూసి—

“వారి బాబోయ్ ! దెయ్యం ! సంపేహినాడే” అని ఒక్క గాపుకేసే చేతిలో ఉన్న అంబటిపట్టి ఉట్టితో నహో విసిరేసి పరుగుచుక్కొన్నాడు.

శంకరం వాడి కేకల్తో మరింత హడసిపోయి తను గూడా పరువెత్తాడు. పరువెడుతోన్నప్పుడు కట్టుకొన్న గుడ్డవీలికలా గాల్లో ఎగురుతూ అసవ్యంగా, వికృతంగా కనిపిస్తోన్నాయి

వెనక శంకరం తిరుముకురావడం చూసి అప్పలస్వామి తన వేగాన్ని మరి హెచ్చించి అరుపులూ, పెడబోబ్బల్తో ఒగుర్చుకొంటూ ఆకాశానికి భూమికి అందకుండా గాల్లో తేలిపోతూ పూసలా దూసుకుపోతున్నాడు

శంకరం అప్పలస్వామి తన వేషం చూసి తన్ను

దెయ్యం అనుకొన్నాడని గ్రహించి, అతన్ని వెళ్ళు కొని వెంటబట్టి తన అన్న చెప్పుకోవాలని, పరుగుల గుఠో ఉన్న నైపుణ్యం యావత్తు ప్రదర్శిస్తూ ఉన్న సత్వతనము వినియోగించుకొంటూ అప్పుల స్వామి వెంట పరుగుడుతున్నాడు.

ఇద్దరిలోనూ ఎవరి సేసులు తెగిపోయాయో చెప్పడం కష్టం అప్పులతో వేగంతో వాళ్ళ పరుగుడు తోడగా అదృష్టవశాత్తూ ఎదురుగా గొర్రెల మంద అడ్డుచ్చింది. అప్పలస్వామి వేగం తగ్గి పోయింది. శంకరం అమాంతంగా వెళ్లి అప్పుల స్వామి నడుం వాటిని వెళ్ళుకొన్నాడు.

భయంతో అరుస్తూ అప్పులస్వామి తన చేతికి తోచినట్లు శంకరం పిచ్చు చెడును చేస్తోన్నాడు.

■ గుడ్డులకి,

“బాబోయ్ ! నాయనోయ్ ! నన్ను చంపకురా దేవుడా ! నేను దెయ్యన్ని కాను—నువ్వీనే—శంక రాన్ని !” అని గుడ్డుకో అరుపు చేచ్చు శంకరం అరుస్తోన్నాడు.

పిళ్ళ రణగణధ్వని విని గొర్రెలు చెల్లాచెదులై పరుగుడుతోన్నాయి గొర్రెలు విశిషటం చూసి శకం, అరుపులు విని ఎవరో మనుషులు కాట్లాడుకుంటున్నారని పెద్ద కోనారి, గొల్ల గురయ్య, వాళ్ళ మధ్యకొచ్చి యిద్దరినీ చెరో చేత్తోను వెళ్ళుకొని విడిచిపెట్టాడు.

గురయ్యను చూసి అప్పలస్వామి ధైర్యం తెచ్చు కొన్నాడు. పొరపాలు గ్రహించి సిగ్గుపడ్డాడు.

శంకరం తన్ను రక్షించమన్నట్లు కోనారిపైపు డివంగా జాలగా చూసేడు.

“తమ రెవరు బాబూ?” అడగడం కోనారి.

“పాంపన రంగరాజుగారి అల్లుళ్ళే. నిన్న పాయంకాలం వర్షం వచ్చి దారిపట్టి తడిసి ముద్దయి పిక్కుల్లో చిక్కుకుపోయాను. ఆ పాడుకొన పెద్ద బంగాళా కనిపించి రాత్రంతా అందులో ....” శంకరం వాక్యం పూర్తిగాకమునుపే గురయ్య వగల బడి నవ్వేడు.

అప్పలస్వామి కూడా నవ్వి “యీల్లే దెయ్య ముకొని బేజారైపోనానో” అన్నాడు.

“సేనల్లేయ్ ! నా రోజులే అయ్యగోల్లి అయిపు నేకుండా ఉట్టి పున్నేనికి సంసిక్కినాడిని నూడెలా దిగిపోనానో” అన్నాడు కోనారి గురయ్య.

“కానుకోనేసినాను గురయ్యనూవా ! ఏటివో అనుకొన్ను. కోతకి పెన్నై పోనాది. అల్లివైతే ఆ మేస్తీ రొల్లకోడు ఒస్తాను బాబోయ్ కండీ” అని చెప్పి అప్పులస్వామి వెళ్ళిపోయాడు.

కోనారి గురయ్య శంకరంపైపు చూసి,

“గడిసేపు కూసాండి బాబు ఆయానం—ఒగ్గిం తరవా తెల్లరుగని” అని శంకరం చెయ్యి వెళ్ళుకొని కూర్చోపెట్టాడు.

శంకరం కూర్చోన్నాడు.

“ఈటి కడ సేసేటుంచందయ్యగారూ” అని చెయ్యిల్లి చూపిస్తూ,

“అది గల్లలు నూడండి ఆ కనిపిస్తన్న మొండి గోడ్డెడూ ? ఆ మేడ మేడంతా అరాజుగోరిడే. గోపా ల్రాజుగారిని — మా గగనమైన మారాజునెండి. నన్ను మారయగా జూచెరు గోపెట్టుకోవ్వుది నగా యిరు—ఆరికాడే నాను గొర్రెలు కానేదీ. ఈ పుల్ల

శంకరం అప్పుల స్వామిని వెళ్ళుకొని

గొర్రె—ఆ ఎల్లమచ్చలపడ్డా అరిచ్చినాటి సంతలే మా దొడ్డ పెబుపు. పెరరాజుగారంటే నుట్టు పక్కలంతా అడలు.”

“ఆ రాజుగారా !” అన్నాడు శంకరం విందామనే అవ్వతో.

“ఇండి ! రాజుగారి భార్య, పెరరాజుగోల్లి పిన్న పిల్ల పిట్టమ్మగోల్లి ఒగ్గిని నా పిన్నతరాండానే పొర గాని తెల్లపొయినారు. ఆ పిట్టమ్మగోల్లి యిల్లింత పిల్లకాడ్తుంది పెరరాజుగారు సేరుల్లో ఎట్టుకొని పెంచి పెద్దాయ్ది చేసినారు. ఆ యమ్మగారు మాం సూత్రండంగానే పిన్నగారోనెట్టునాటికి నడ రేళ్ళు నిండి, బంగారనాగ వచ్చగ నలకదారి, లచ్చిందేవినాగ విలవిల మెరిసిపోతుండోరు.

పెరరాజుగారు కూతుర్నొగ్గి ఒక్క పిటం ఎక్కడుండోరు కాదు. ఎక్కడికెల్లె అక్కడికా యమ్మా యెంటు నెల్లవల్తుండే. కూతురు పివ

ఒక పాలవాడు పాలుపిల్లికి

నీటికోసం చాలాసేపు వెతికాడు.

కానీ ఎక్కడా నీళ్లు చిక్కలేదు.

చాలాసేపు ఏడ్చాడు. ఆ ఏడుపు

(క) స్నీటితోనే పాలగిన్నె నిండి

పోయింది. దానినిచూచి చాలా

సంతోషపడి వెళ్ళిపోయాడు.

క. శృంగారపు, (మద్రాసు)

పిమ్మట రాజుగారు మల్లి యివాహం సేసుకొనేడు.

పిమ్మట గుండిపోనారు.

ఆరిలాగున్న బయంలో రాజుగారింటికి ఎల్లాత్లో

గొప్ప నదా నదివిన ఆరి మేనల్లుడు వడ్డనాథరా

జోచ్చాడు. ఆ మారాజుకిద్దెంతుండెందుకూ ? పి

—యూరింటో అడుగెట్టిరో దెట్టినల్తుండక యీ

కటరాకబురు పెప్పి పిట్టమ్మగోల్లి నల్లగా వర్ణ

ఒడినుకుండు. పెరరాజుగారి కేటరిక !

పిట్టమ్మగోరా మాయదారి మారజోల్లో బడి

పోయి, మాటల్తో మంత్రించిన, పెరరాజుగోల్లి

కూడా బోల్తా బీదీసినారు. అది కబుర్లికి మోస

పోయి పెరరాజుగో రొప్పీనుకని, పిట్టమ్మగోల్లిచ్చి,

వడ్డనాథరాజుకి యివాహం చేసినారు

ఇంకేంటుంది ? పెల్లయినారం నాటికే

అయిమ్మ కారెంకొని బుర్రన పోరొచ్చింది ! గొర్రె

ల్లోనే కారు నూడూవన నాను పోరొచ్చినాను

అపిచ్చి పెరరాజుగారు యారకునువిన నరికిం

బడి, తుపా కొట్టుకొని లాటిసెట్టు మొప్పుల్ల గుర్రె

స్త్రను. కారు కారెనక మానంచరం పొర్రాడం నూసి

అరుగుమీన కొచ్చి నిలబడ్డారు. కారు దిగి పీసబాడి

నాటకంతో పెండ్రునతమ్మనాగ—అయిమ్మ సచ్చిన

దీపని బుజానొడినుకుని తిన్నగా పెరరాజుగారి కాద తెల్లి అరి పొదంమీ దాపిల్ల నోడిసింది !

పెరరాజుగారి కాదుమ్మెత్తరో ఏటో అరదం కానేదు. దిక్కునచ్చిపోయి నిలబడ్డారు.

యీనడంతాయని అప్పుడే దువ్వారం దాటో చ్చిన వడ్డనాథరాజు అయిమ్మని నూసి గతుక్కుమని పోయి గాఢ దొర్లి పొరిపోనాడు. అయిమ్మ వడ్డ నాథరాజు రెక్కట్టుకొని పెరరాజుగారికాదకి నాక్కొచ్చి గోఒగ్గలన ‘గోరెట్టి, అయిమ్మకి వడ్డనాథరాజు చేసిన అన్యాయంతా చెప్పకొని విడిచిసింది. ||

కాల్గిమీ దొడిసిన పిన్నపిల్ల తండ్రికోసం బెంగెట్టు కోని సచ్చిపోనాడంట. అయిమ్మని వడ్డనాథరాజు పట్టుల్లో పేంచి అడేదో పెల్లి సేసుకుని, ఒగ్గి సాచ్చినాడంట. ఆనంగ తెచ్చుకో సెప్పనేదు. పెరరాజు గోరుగాని, పిట్టమ్మగోరుగాని కానుకోనేసినారు. వడ్డనాథరా జార్చి ముండినాడు

అమట్టి పెరరాజుగో రెక్కడేని కోపంతో అగ్గి పిడుగైపోయి, యిల్లా, ఒల్లా మరిసిపోనారు. వడ్డ నాథరాజుమీ రెక్కెట్టిన తుపాకి బారొగ్గినారు.

“హం”మ్మని పేరే ఆ గుంస వడ్డనాథరాజు గుండెల్లో దూసుకుపోనాది ఆ మారాజు రగరాల్లో పొర్లిపోనాడు. ఆయేపు నూడేకపోనాను. ఆ డలు వడ్డాడో నేదో! పిట్టమ్మగోరు జామ్మని పరిగెట్టి— అల్లచుగో ! ఆటు నూడండి—ఆ పిడ్డూలితోకి దూకిపోనారు.

అయిమ్మకోసం పెరరాజుగారు పరిగెట్టెల్లారు గాని నాటం నేకపోనాది. రాజుగారి కేతికి దొరికినారు కాదు. బాసంతాగెల్లి అందులో కురికిపోనారు.

ఆ బయంలో ఎండలు మా జోరుగున్నాయేమో —ను ద్యుండిపోనాది. నూరడుగుని బండరాలి వలుక్కి పిట్టమ్మగోరి ఒక్క గుడ్డుకొని రెండు పెక్కలై పోనాది. నుయ్యంతా రగతం రగత మయ వై పోనాది. ఆ నూతిగట్టుకాడ్తుండి పెర రాజుగారు మరి తిరిగి రానేదు. సేతిలో తుపా తెల్లి గుండెమీ దెట్టుకొని పేల్చేసుకున్నారు రగతం సిమ్మిసింది. ■ రగరాల్లో యిలవిల్లాడిపోనారు.

సాపులన్నీ నూసినాను. బేజారైపోయి మంచం పట్టినాను. ఆ డిగిని మాగొప్ప కాయలా పడిపో నాను. పొరలావాదకా మర్చిగనేసినాను. ఆ తర వాల్లెనింపింపెండి. అరంతా దెయ్యాలై పోనారు. మా ఒల్లమూల్ల దెయ్యాలైపెండి !” అని కోనారి గురయ్య దెయ్యాల కథ చెప్పేడు.

శంకరం తలమీద జుత్తు ఏడుబంది కొయ్యలా జిల్లన నిలుచుంది.

“హం రోజా యిందమ్మటే తిరుగుతాం. మమ్మ ర్చేటనపు. ఎప్పుడన్నా—ఎప్పుడన్నా అయినాకెల్లె, అటికేయడంగా నన్నా అరకారం తంపెడితే ఆ డొట్టుకో నొగ్గు మోకా నైయ్యాల. సత్తిపైన రెయ్యాల, జాగర్తగా మనుబకోండి బాబుగారూ” అని చెప్పి చెదిరిపోయిన గొర్రెలను కూడగట్టుకొని లడలించుకొంటూ వెళ్ళిపోయాడు కోనారి.

శంకరం సైకిలు వెతకాలన్న యోచన లేకుండా వెనక్కి తిరిగి ఎక్కడనుండి బయల్ పరాడో అక్కడికి పిక్కలంత అంతా ఉవయో గిస్తూ పరుగు పరుగున ప్రయాణం సాగించ సాగిడు.

మహాచింతాంజలి 'వాగ్దానం' కృష్ణకుమారి, వాగ్గేయరావు.

నా ఉద్యమ వాగ్దానం

11 సంవత్సరాల మేకప్ కళాకారిణి

చలనచిత్రరంగంలో ప్రపంచంలో ఉన్న మేకప్ కళాకారులందరిలోకి చిన్నదైన 11 సం. వయస్సుగల ప్రథమ కళాకారిణిని నిలబెడుతున్న మనర దాదాబాబ్ చిత్రపరిశ్రమకు దక్షిణిణి. ఈ దాదాబాబ్ యిప్పుడు తన క్రిమీని అలంకరించే మేకప్ చేస్తున్నది.

మిక్కిలి చిద కుటుంబంలోంచి వచ్చిన ఈ ప్రతిభ 11 ఏళ్ళవయసుకు క్షణం యిస్తున్నది.

భారత చిత్రోత్సవానికి బ్రిటన్ చిత్రాలు

జపానీసు మొదటివారంలో న్యూఢిల్లీ నగరంలో జరిగినా మే అంతర్జాతీయ చలనచిత్రోత్సవానికి బ్రిటన్ నుంచి డి సింగర్ నాట్ డి సింగర్, డి హెండ్ ఇన్ హెండ్ అన్న కళాచిత్రాలు, రిలండ్ నూ క్లర్, క్లెర్ హెల్లెండ్ అన్న నమూనా చిత్రాలు వస్తున్నవి.

చిత్ర నిర్మాతల సమాఖ్య అధ్యక్షులుగా టి.ఎల్.రావు

భారతీయ చలనచిత్ర నిర్మాతల సంఘ అధ్యక్షులుగా ప్రముఖ చలనచిత్ర నిర్మాత టి.ఎల్.రావు, అధ్యక్ష నిర్మాత క్రి టి.ఎల్.రావు తరగి ఎన్నికయ్యారు.

కామరాజు నాటి క్రియాశీల సామ

కంగూటా, ఆర్. కంగూటా, సి. సి. మరాఠ్, మరాఠ్ సింగ్, శక్తిసామంత, బనీరల్, డి. సి. అదర్, డి. సి. గోమెట్, హర్. ఎన్. రానెల్, రాజేంద్రసింగ్ డే, క్రియాశీల నిర్మాతల సంఘ కార్యకర్త.

చిత్రపరిశ్రమకు మున్సిపల్ హెచ్చరిక

చిత్రపరిశ్రమకు తమ చిత్రాల వ్యాపారాధ్యక్షుల, నేత వ్యక్తి, కామకర్తల ప్రజారో కేంద్రీకృతమైన, ఇదేవిధంగా చిత్రపరిశ్రమకు ఇతరులకు కూడా కొనసాగిస్తే చిత్రపరిశ్రమనే తాళితు చేయడం జరుగుతుందని క్రి. సి. ఎం. మున్సి, బొంబాయిలో జరిగిన చలనచిత్ర పత్రికా కమిటీలకు వార్షిక బహుమతి ప్రదానోత్సవంలో ప్రెసిడెంట్ అన్నారు.

చిత్రపరిశ్రమ తోడుతున్న కమిటీ దాగా తెలుసుకుని, నీటివర్తలు ఎలా 'చిట్టా'నా సంతా దించి మొదలైన తోలుతున్న కూడా తెలుసుకుని కూడా క్రి మున్సి అన్నారు.

'కన్నడంలో కపిల్'

వర్తమానా ఏకైకమైన చిత్రాలకు తేటంగా 'మరాఠ్ కపిల్' చిత్రాన్ని ఆరు రిలీస్ రికార్డు రామమూర్తి, కృష్ణకుమారి సాగ్గించును ఈ చిత్రం ధర్మమందు క్రియాశీల.

కమరాజు టి.ఎల్.రావు 'తండ్రిలు కొడుకులు'లో నటనాభి, కారం.

చి తవత్రిశమపై ఆధ్వర్యం కేంద్ర ప్రభుత్వ యోచన

చలనచిత్ర పరిశ్రమను భిన్న భువియ్యంగా సహజాచారశాసిత కేంద్రం ఉంచడమూ, వాటివ్యవస్థాపనకు మంత్రిత్వ శాఖ కేంద్రం మార్చడమూ అనే విషయం పరిశీలనలో ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది.

సమాచారశాసిత కేంద్రం ప్రభుత్వ విభాగ ప్రధాన కార్యదేశిని ఏర్పడించడం, దీని వాణిజ్యవర్గావర్తక పరిశ్రమపై ప్రభావదాయకమైన ఏదో అన్ని పనులను చేపట్టడం వల్లనే చిత్రపరిశ్రమను సమాచార శాసిత కేంద్రం చేర్చటం జరిగిందని, ప్రస్తుతం పరిశ్రమకర్తలు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

తర్జుమా చిత్రాలు తెలుగుజాతికి

అనువదల

చలనచిత్ర పరిశ్రమ ఈ వాడుకలో ఉంటుంటేదని, కేవలం వ్యాపార భృత్తితోనే పాటు తోందని, పరిశ్రమ అర్థిక స్వతంత్రతను చేజిక్కించుకోవాలనే తాపత్రయంతో మన నిర్మాతలు, బాగా డబ్బు చేసుకున్న అనుభవా చిత్రాలని తర్జుమా చేయటం జరుగుతోందని, ఇందులో విజయన కళాసేవ లేదని, ఈ స్థితి చిత్ర రంగంలో ఏర్పడటం తెలుగుజాతికి అపమానం అని, ఈ అవాంఛనీయ పరిస్థితి నుండి చిత్ర రంగాన్ని ముక్తిపలం మన విధి అని ప్రయత్నం చేస్తున్నామని, తర్జుమా నిర్మాత (చిత్రాని) వి నాగయ్య ఇటీవల తెలుగుదేశం అంధ్రప్రదేశ్ లోని దుర్గా మహాత్మావారి సందర్శనలో విర్రాటు చేసిన విశాంకేత ప్రసంగంపై పోటీలకు ప్రారంభమైనట్లు అన్నారు.

తెలుగు చిత్రరంగానికి, కొత్త ముఖాలు, కొత్త కథలు అవసరమని, అటువంటి మూలకల్పనలు దాటుకొని ప్రవేశపెట్టే చిత్రరంగం మూలకల్పనతో స్వీకరిస్తుందని కూడా చిత్ర నాగయ్య అన్నారు.

(1) జి. వి. సోమయాజుల అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ ప్రారంభోత్సవ సభ కార్యదర్శి పంపిన సుమేళనలో సమావేశమైంది.

అంధ్రప్రదేశ్ అభివృద్ధి కమిషన్ లోని కల్యాణక నటవర్గం ప్రదర్శించిన 'గడ్డిపూలు' విశాంకేతతో పోటీలు ప్రారంభమయ్యాయి. (2) గోపాల్ దర్శకత్వం ఈ ప్రదర్శనలో (3) యుతులు (4) వసంతకుమార్, యన్ జి జానశీలం, (5) రామచంద్రయ్య, (6) గోపాల్, (7) శంకర్ కుమార్ ప్రభుత్వం పోల్సి పోటీదీరంగా నటించారు. తరువాత అన్నపూర్ణా ఆర్ట్ థియేటర్స్ వారి (8) పోతుకూచి పాఠశాలరావు రచించిన 'దొంగ' విశాంకేతను ప్రదర్శించారు.

* * *
హిందీ చిత్రజగత్

"రాధి" నిర్మాణం

కమిషన్ కు సమీక్షించు సందర్భంగా 'సోమిం' చిత్రాన్ని ప్రభుత్వం సీక్రెట్ గా హిందీ 'అల' అనే పేరుతో పునర్నిర్మిస్తున్నాడు.

మీద చిత్రవాది 'హిందీ'లో రేలంగి,

'హిందీ'లో రేలంగి

ఈ చిత్రానికి విజయ-రాసినీ స్వాధీయార్ ఇటీవల పూజ జరిగింది.

అక్కిలీకుమార్, ప్రదీప్ కుమార్, హదా రామాన్, అమితా, మహమూద్ నటించిన ఈ చిత్రానికి (1) టివీ సెంటర్ దర్శకత్వం చేస్తున్నాడు ఈ చిత్రానికి సంభాషణలు : రాజేంద్ర కిష్న్, నంగిలం : రవి

ముహూర్తం మయూనికే అక్కిలీకుమార్, ప్రదీప్ కుమార్, హదా రామాన్ తో ఒక సన్నివేశ చిత్రీకరణ జరిగింది.

హిందీలో ఉత్తమ సమీక్షకులు
మధుబాల, దిలీప్ కుమార్

హిందీ సమయ దిలీప్ కుమార్, కటి మధుబాల, 1960 సం చిత్రాలలో ఉత్తమ సమయగా, నటనా నిర్ణయించారు.

చలనచిత్ర విమర్శకుల సంఘం చేసిన ఎన్నికల వివరాలు : ఉత్తమ చిత్రం : అమరావతి దర్శకుడు : ఎం పాదిక్, కవి : శివబేమర్ (అమరావతి), గేయకారుడు సాహిత్య (బర్నాట్ కిరాత్), నంగిలం : శంకర్, జై కిష్న్ (దిల్ అవనా పేస్ నరాయ్), సంభాషణ రచయిత : రాజేంద్ర కిష్న్ (అమరావతి), ఛాయ : ఆర్ డి మధువర్ (మొఘల్—ఇ—అజాన్), కూర్పు : భరత్ సింగ్ (మొఘల్—ఇ—అజాన్), శబ్ద గ్రహణం : మోహన్ (కోహినూర్) పుష్ప దర్శకత్వం : అమృత మహారాజ్ (మొఘల్—ఇ—అజాన్) కళ : నవ్వాద్ (మొఘల్—ఇ—అజాన్).

సహాయకముడు : మోహిలాల్ (నరాజ్), మహానాటి : కుంకుం (కోహినూర్), గాయకుడు : రఫీ (చాద్విన్ హాండ్) గాయని : లత (దిల్ అవనా పేస్ నరాయ్)

ఉత్తమవిదేశీ చిత్రం : క్రాఫ్ట్ ఆర్ క్రైయింగ్.

క్రమిక ప్రాధాన్యత 'మహారాజ్'లో అంధ్రప్రదేశ్, వి. నరేంద్రులు.

అభ్యంతరం చెబుతారని ఎవరూ అనుకోలేదు. బాధ్యతాయం సిఫార్సులు ఎన్నికల సంఘానికి వచ్చేదాకా ఆయనకు తెలియదా, తెలిస్తే ఈ రభస తీసుకొని ముందుగానే పళ్లంరాజు, అల్లూరి, బ్రహ్మ నందరెడ్డిగారలతో మాట్లాడి తెలుకోవచ్చుగదా? సిఫార్సుల తరహా ఎల్లా ఉండేది ముందుగానే తెలిసినా, మార్పులు కోరడానికి కొంత హంగుమా, అందోళన అవసరం. అందుకనే, హరిజన, గిరిజన, వ్యాలవారు నెలపూవద్దకు వెళ్లి విన్నవించుకునేదాకా, తన బసలో జగ్జీవనరాం సమక్షంలో సమావేశం జరిపి తన సహాయం అభ్యర్థించేదాకా తమాషాచారు. దానికితోడు అభ్యర్థిత్వం రాని భారందరూ ఆయన చుట్టూ చేరారు.

ఇక ఇప్పుడు ఇందరి తరపున ఇన్ని వర్గాల బాధుకుడుగా ఆక్షేపణలు తెలుపుతున్నారంటే కొంత క్రద్దగా పునర్విమర్శించక తప్పదు. అయితే ఈయన తెలిపే 59 ఆక్షేపణలు నిజంగా తీవ్రమైన ఆక్షేపణలేనా అంటే, ఆ ఆక్షేపణల స్వరూపం ఎటువంటిదో తెలిస్తే గాని చెప్పలేం. ఏమైనా ఆయన అనుయాయులనుకూడా కొందరి అభ్యర్థిత్వం నిరాకరించబడినమాట వాస్తవం. ఈ సందర్భంలో వారు క్షేమ పేర్లు వినిపిస్తున్నాయి. వారందరికీ అభ్యర్థిత్వం ఇస్తే ముఖ్యమంత్రికున్న తదితర ఆక్షేపణలు తొలగిపోవచ్చు. ముఖ్యమంత్రికి సోటిగా శ్రీ ఎ. పి. సుబ్బారెడ్డి తెచ్చిన 25 ఆక్షేపణలు కూడా వాటిలోపాటే అంతర్భావం కావచ్చు. లేదా ఈ తగాదా ఇలాగే సాగితే పైకి శ్రీ సంతోషరెడ్డి, కేంద్ర ఎన్నికల సంఘం ఉండవలసి ఉన్నారు. ప్రదేశ్ ఎన్నికలసంఘం ఏకగ్రీవంగా సిఫార్సులు పంపినా మార్పులు జరగవని బాహుళ్యం ఇదివరకే శ్రీ రెడ్డి అన్నారు. కనుక చివరికి ఏట్లా పోరు, ఏట్లా పోరు ఏల్లి తీర్చినట్లుగా నిర్వహించివేస్తారు.

* * *

అమృతంపప్పు చట్టం వర్తకతోకంలో గంధ్ర గోళం రేపింది. ఇప్పటికీ వది పదిహేనురోజులుగా తాత్ప్రయోగం ప్రతిచోటా సభలుజరిపి చట్టాన్ని ప్రభుత్వాన్ని దుయ్యబడుతున్నారు. ప్రజాదృష్టి బాకర్లందరికీనూ పార్టీ కూడా చేస్తున్నారు. ఈ నియమ వ్యవస్థలు ప్రభుత్వవైఖరి ఏపటి

భాగం యువదినంతో కలిపి ఉంటుంది. యువదినం గుర్రంలాదా అకారం కంది. కాని గుర్రంలాదా రెండు కొమ్ములు సమానంగా ఉన్నట్లు యువదినం కొమ్ములు ఉండవు. యువదినంలో ఒక అంగుళం పొడుగున్న మొదటి భాగం మాత్రమే తదులుతూ ఉంటుంది. మిగతా భాగమంతా ఉదర ప్రదేశం వెనుక గోడకు అతుక్కునివుంది అంతగా తలించదు. ఈవిధంగా జఠరాశయం పైనా క్రిందా కట్టివేయబడి గుడ్డతో చేసిన ఉయ్యాలలాగా మధ్యభాగం, ఆకుతిలోనూ సంస్థితిలోనూ కూడా మార్పులు చెందడానికి వీలుకలిగి ఉంటుంది. జఠరాశయం పై భాగమును 'పందస్' అనీ, క్రింది భాగమును పైలోరస్ (Pylorus) అని అంటారు. ఈసాఫెగ్ జఠరాశయమును కలిపి

మనమూ-మన రాష్ట్రం

(11-వ పేజీ తరగతం)

మారుతుందో తెలియదుకాని, కాఫీ భోజన మాలాభ్యున్నతం మూయింది ఇబ్బంది పెడితే ప్రజలకు తామంటే ఉన్నట్టే పానుభూతి కూడా కోల్పోయే ప్రమాదం ఉంది. ఇంతకూ గవర్నరు ఆమోదం పొంది చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తరువాత, ఈ అందోళన, గత జలసేతుబంధనగా కప్పిస్తోంది.

అమృతంపప్పుచట్టం విషయంలో వర్తకుల అలజడి ఈనాటిదికాదు. 1959 డిసెంబర్ లో మొట్టమొదటగా ప్రభుత్వం ఈ చట్టానికి సవరణ బిల్లు ప్రకటించివచ్చును, రాష్ట్రమంతటా పెద్ద గొడవ జరిగింది. ఆ బిల్లులో క్లాజులు తమను అనవసరంగా భాధించేవిగా ఉన్నవని మొరపెట్టుకుంటే అర్థికమంత్రి వాటిని తొలగించడానికి ఒప్పుకున్నారు.

ఆ క్లాజులనే తిరిగి కొర్రయానంలో ప్రస్తుత చట్టంలో చేర్చి, మూలభావతరుగా మంత్రి వ్యవహారించారని వర్తకులు అంటున్నారు. మంత్రిగారి మాట తభావతరుసంగతి ఏమికాని, ప్రస్తుత చట్టం, లోని కొన్ని క్లాజులకు 1959 డిసెంబర్ లో ప్రకటించిన బిల్లులోనివాటికి పెద్దతేడా ఏమీ కన్పించడం లేదు. అసలే వర్తకులంటే అయినా, అందుతో ఆసీయకు కూడా అవకాశం లేకుండా చేసి చిన్న అధికారులకు పెద్ద అధికారాలిస్తే ఇక చెప్పాలి.

ప్రస్తుత చట్టంలో అనెన్ మెంట్లర్ని జేచేసి పైగా గదువు 4 ఏళ్ళనుంచి అరెళ్ళవరకూ పొడిగించారు. ఇది చట్టం ప్యాస్ చేసేదీనుంది అయితే ఫర్వాలేదుకాని చట్టాన్ని వెనుకటినుంచి (అంటే 1957 జూన్ నుంచి) అమలులోకి వచ్చినట్లు పరిగణించడంతో, ముగిసిపోయిన రెక్కల పుస్తకాలన్నీ మళ్ళీ ముందు వేసుకోవలసిన అవసరమేర్పడి వర్తకులకు చాలా ఇబ్బంది కలుగుతుంది. ఏమైనా ఒకదాని పెద్ద అందోళనకు కారణమైన క్లాజులనేచేర్చి, మళ్ళీ అందోళన రెచ్చగొట్టడంతో ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యమేమిటో తెలియదు. ఒకవంక ఇంత అలజడి జరుగుతుంటే, ప్రభుత్వ వైఖరి ఏవోరెంచి వర్తిచెప్పవలసిన ఆర్థిక మంత్రిగారు ఏకాగ్రాంతంనా మౌనముద్ర వేసే

వారు. బహుశా ఎన్నికల అభ్యర్థుల గొడవతోపాడి ఈ సంగతి పట్టించుకోడంలేదేమో.

అనలు ఈ బిల్లును గురించి ముందుగా మేల్కొని ప్రభుత్వంపై తగినంత వర్తిడి తేకపోవడం వర్తకుల తప్పు. బిల్లును ప్రజాభిప్రాయంకోసం ప్రకటించలేదని అంటున్నారు. కాని అది నిజంకాదు. బిల్లును ప్రభుత్వం 1961 జూలై లోనే ప్రకటించింది. అమ్మకంపప్పు సలహా సంఘంలో చర్చ కూడా జరిగింది. తరువాత బిల్లు ఆగస్టు 4 న ఉభయ కానన సభల చేత ఆమోదించబడింది. బిల్లు ప్రకటించిన గెజెట్ తమకు అలస్యం—అంటే బిల్లు చట్టమైన తరువాత చేరిందనడం ఒక సాకుగా ఎవరూ అంగీకరించరు. జిల్లాలో ఉన్న వర్తక సంఘాలకు అలస్యంగాచేరితే చేరవచ్చు. కాని రాజధానిలోనూ, ఉభయ కాననసభలలోనూ తమ ప్రతినిధులు ఏం చేస్తున్నట్లు? అమ్మకంపప్పు సలహాసంఘంలో చర్చకు వచ్చినప్పుడైనా జాగ్రత్త పడలేకపోయారా? పోనీ బిల్లు ఉభయ సభలలోనూ ప్యాస్ చేసిన తరువాత, గవర్నర్ ఆమోదంపొందటానికి నెలరోజులు పట్టింది. అప్పుడు కూడా ఏం చేయలేదు. అంటే, బిల్లు ప్యాస్ చేసినా నిజమయిఉన్న నెలరోజులు, ప్యాస్ చేసిన తరువాత అమలులోకి రావడానికి ఉన్న నెలరోజులు వూదా చేకారన్నమాటే గదా! అప్పట్లో గట్టిగా అందోళన చేసిఉన్నట్లుయితే బిల్లు అమలులోకి రాకుండా వాయిదా వేయడం సాధ్యమయ్యేదేమో.

తీరా చట్టం అమలులోకి వచ్చినతరువాత చట్టంలో క్లాజులు తొలగించాలని, చట్టాన్ని రద్దు చేయాలని ఆడిగితే అది జరిగిపోవచ్చు. పైగా చట్టాన్ని రద్దు చేయడానికి గవర్నరు అర్హుడైనా జారీ చేయాలనడం మరి వింతగాఉంది. ఉన్న చట్టం చెల్లకుండా పోయినప్పుడు దానికి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేయడానికి అర్హుడైనా జారీ చేయడం కద్దు. అంతేగాని అమలులో నున్న చట్టాన్ని రద్దు చేయడానికి—అందులోనూ కొత్తగా చేసినదాన్ని—ఆ అధికారం ఉపయోగించరు. కాగా వర్తకుల అందోళన వలననే అవకాశం కన్పించదు. ఎలాగూ చట్టం అమలులోకి వచ్చింది గనుక, ఇది ఎలా పని చేస్తుందో ఇందువల్ల వర్తకులకు కలిగే కష్టనష్టాలు తెలువంటేనే ప్రభుత్వం ప్రత్యక్షంగా తెలుసుకోవడానికి వ్యవధిఇచ్చి, ఈ అందోళనను ఇంతటితో విరమించడం ఉత్తమం. ★

మనమూ-మన దేహస్థితి

(13-వ పేజీ తరగతం)

చోట ఒక కండరముతో నిర్మించబడిన ఉంగరం వంటి నిర్మితి ఉన్నది. జఠరాశయం గోడతో నిలువుగా వ్యాపించిన కండరములు, అడ్డంగా వ్యాపించిన కండరములు ఉన్నవి. అడ్డంగా వ్యాపించిన కండరముల అధిశక్తవల్ల యీ కండరముల ఉంగరం ఏర్పడుతుంది. ఇటువంటి నిర్మితిని 'స్పింక్టరు' (Sphincter) అంటారు. ఈ నిర్మితి పృథ్వీయానికి సమీపంగా ఉన్నందున దీనిని కార్డియక్ స్పింక్టరు అంటారు. 'కార్డియం, అంటే పృథ్వీయం అని అర్థం. అట్లాగే క్రింది

భాగమైన పైలోరస్, యువదినమును చేరేచోట మరొక స్పింక్టరు ఉన్నది. దీనిని పైలోరిక్ 'స్పింక్టరు' అంటారు. 'పైలోరస్' అంటే 'ద్వార రక్షకుడు' అని అర్థము. ద్వార రక్షకుడు ప్రవేశించేవారిని పరిశీలించి ఎవరిని లోపలకు పోనివ్వాలి, ఎవరిని పోనివ్వరాదో ఆలోచించి పోనిచ్చినట్లు, అటకాయించినట్లు, ఈ స్పింక్టరు బోర్లమై ఉన్నదీనం లోకి పోదగిన ఆహారాన్ని తను పెద్దరై తెరువకూని పోనిస్తుంది. లోపలికి పడలడం మంచిది కాదనే ప్రమాదకరమునో లోపలవస్తుండు బిగుసుకొని పోనివ్వదు. ఈ పైలోరస్ పూర్తిగా తెరుచుకున్నప్పుడు ఒక ప్రేలు దూరగలిగినంత పెద్దదిగా ఉంటుంది. ఈవిధంగా జఠరాశయం తల్లీక్రిందలుగా వుంచిన, వంపుపున్న సాకాయలాగా ఉంటుంది.

(నశీమం)

హరివంశం

(15-వ పేజీ తిరువాంయి)

మగు మార్యమండలాంతర్గత పురుషున క్రాతయ మైన నేత్రమే యగుచున్నది. ఈ నేత్రము సత్యా త్మక మైనది. ఇది బలరూపముగ ప్రాణమునం దుంచబడి యున్నది. కనుకనే ప్రాణము నేత్రేం ద్రియము కంటె, బలిష్ఠమైనదానిగా ఋషులు చెప్పుచున్నారు. ఈవిధముగా మూడు పాదములు గల గాయత్రి పరమాత్మస్వరూపమైన ప్రాణమునం దుంచబడియున్నది. ఇట్లుంచబడిన ప్రాణరూపమైన గాయత్రి వాగాదేంద్రియములను కాపాడుచున్నది. వాగాదేంద్రియములను కాపాడుచున్నది గనుకనే గాయత్రి యను పేరు కల్గినది. తోకమునందు ఆచార్యుడు ఎనిమిది సంవత్సరములు గల బాలునికి ఉపనయన సంస్కారములు కలుగజేసి నవిల్ప లేవతాళమైన సావిత్రిని ఉపదేశించుచున్నాడు. ఆ సావిత్రియే ఉపదేశమును పొందిన బాలుని ప్రాణ ముల రక్షించుటవలన గాయత్రి యగుచున్నది.

“పై పై గాయత్ర్యే తస్మిన్ స్మరేమే దర్శితే పదే సర్వరజసి ప్రతిష్ఠితా. తద్వై తత్పత్నే ప్రతిష్ఠితం. చక్షురైస్ సత్యం. చక్షుర్నివై సత్యం. తస్మా ద్యదిదానం ద్వా విపదమానా ఏయాతా మహామదర్శ మహామక్రేమితి, య ఏవబ్రా యాదహ మదర్శ మితి, తస్మా ఏవ క్రద్వద్యామ. తద్వై తత్పత్నేం బలే ప్రతిష్ఠితం. ప్రాణో వై బలం. తత్ ప్రాణే ప్రతిష్ఠితం. తస్మా దాహుర్బలం సత్యాదో గీయ ఇతి. ఏవం ఏషా గాయత్ర్యధ్యాత్వం ప్రాణే ప్రతిష్ఠితా. సాహస్యాగయాగం శ్మతే. ప్రాణానైగయా. తత్ప్రాణాగం శ్మతే. తద్వద్ధయాగం శ్మతే తస్మాత్ గాయత్రీవామ. పయా మేవా మూగం సావిత్రి మవ్యాహ, ఏ పై వ. నయస్మా అవ్యాహ త్వ ప్రాణాగం ప్రాయతే.” ★

ఒకడు:- ఒక ఇంట్లో దొంగ తనం చేసి డబ్బు తీసికెళ్ళి పోతున్నాడు. ఆ యింటి యజమాని దొంగను చూచి భయపడ్డాడు. అతనికి ఆలోచన తట్టింది. దొంగతో “అని కోయంబత్తూరు నోట్లు” అన్నాడు.

దొంగ:- ఫర్వాలేదు. నేను సి. ఐ.డి.సి. ఈ నోట్లు పోలీసుల కప్పచెప్పాను లేండి.

గం. యం. ఖాన్ (రాజమండ్రి).

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నది, మీ సరియైన దర్శనమివ్వగలగిరి. మీకు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పూవు కొర్రు పెన మీకు యిష్టముగ ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీకు వ్రాయులేది, పేజీ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిగునాకా యున్ను వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శ్రోతవ శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీకు కొర్రు వ్రాసిన తేదీలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, వివరవహకములో మీకు జనుముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పర దేశగమనము, తీర్మానాతిలు, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్సవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి గు. 1-4-0 లకు మాత్రమే వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రగణము లేవయినా పుష్ప యొడల కాంతి చేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీ పేసపంప బడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అద్రుష్ట ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP 13) Jullundur City.

చేనేత వస్త్రాలతో

చేనేత వస్త్రాల ధారణ

మచ్చట్టు
రీయర్ క్లత్స్
కల్లెవ క్లత్స్
పేర్నివింగ్ ప్లీటిక్స్
బంబూనాలు

అందమైన రంగులు
మృదువైన రకాలు
సారవంతంగావున్న నమూనాలు.
ఎక్కువ దీర్ఘకాలం అనుకోలే
దాని కంటే చాలా తక్కువ ధర

రేకం మొత్తంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుంచి అమ్మాయి. మహిళా, పిల్లల. కాట్టర్. ఉత్తర ప్రదేశ్ లేదా మహారాష్ట్రం నుండి రేకంలోని అన్ని ప్రాంతాలలోను తయారైన చేనేత వస్త్రాలు మీ రాకకోసం నిరీక్షిస్తున్నది

హింద్ లూమ్ హౌస్
9, రతనబజార్, మద్రాసు-8
పాద అవసరం: అదే అందమైన హింద్ లూమ్ హౌస్
మార్కెటింగ్ కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ లిమిటెడ్.
అవ్వకూమి రేంజర్స్, బొంబాయి-1.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రకటనలు
మీ వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి

“పాదుపు గురించి ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా?”

“అ...బేంకులో మాత్రం కాదు...బేంకులోనికి వెళ్లక మంతులే
లేయి.”

“నేషనల్ అండ్ గ్రిండ్ లేస్ బేంకులోనికి వెళ్ల
డానికి మీరేమీ భయపడ నక్కర్లేదు. అక్కడ
అందరూ చాలా మర్యాదగా, సహాయకారిగా,
వుంటారు.”

“అయితే కష్టం”

మీకు కావలసిందల్లా రూ. 5/- పేపింగ్ బేంక్
కాబా తెరిచేటందుకు, సాయకు 3% వడ్డీ లభిస్తుంది.”

“అయితే నేను అరిక్సం సహించ లేను”

“దబ్బు కట్టేటందుకు గాని, తీసేటందుకు గాని
వది విమిషాలు వడతాయి. దబ్బు తీసేటందుకు
మీకు చెక్కు వున్నకం కూడా దొరుకుతుంది.

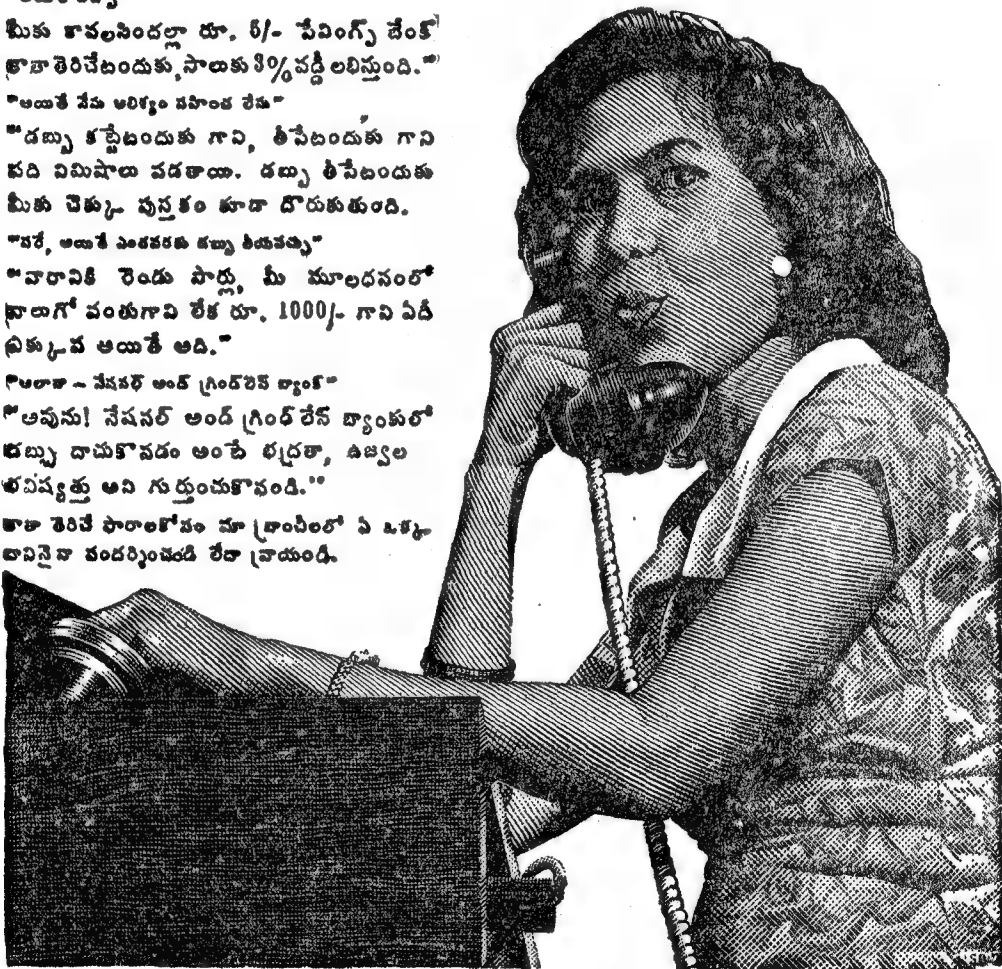
“వరే, అయితే ఎంతవరకు దబ్బు తీయవచ్చు”

“వారానికి రెండు సార్లు, మీ మూలధనంలో
ఖాతాలో వంతుగాని లేక రూ. 1000/- గాని ఎదీ
ఉక్కువ అయితే అది.”

“అలాకా - నేషనల్ అండ్ గ్రిండ్ లేస్ బ్యాంక్”

“అవును! నేషనల్ అండ్ గ్రిండ్ లేస్ బ్యాంకులో
దబ్బు దాచుకొనడం అంటే భద్రతా, ఉజ్వల
భవిష్యత్తు అని గుర్తుంచుకొనండి.”

కాబా తెరిచే సారాంశం మా ప్రాచీనంలో ఏ ఒక్క
దానినైనా చందర్పించండి లేదా వ్రాయండి.

నేషనల్ అండ్ గ్రిండ్ లేస్ బ్యాంక్ లి.,

వర్తమా మితబాధ్యతలతో ఇంగ్లండులో స్థాపించబడింది

మొదట ప్రాచీనత: 3 నాథు రోడ్, 378 నెహ్రూ నగర్ రోడ్, (రాయచోట ప్రాంతం)

38 అప్పియన్ స్ట్రీట్, 158 బాంబే రోడ్, 4

బుచ్చమ్మ రహస్యం

(9-వ పేజీ తరువాయి)

మార్కం, రవి చెయ్యి వాక్కాడు. రవి చీకట్లో ఆ అమ్మాయివేచీమానూ, గమనించరా. మార్కం రవిని గట్టిగా గొల్లడు. రవి, "ఏమిట్రా?" అని మార్కాన్నిదగాడు. "మాటలు కలిపెయ్. ఎవకో, ఏమిటో మెదయం తాగియ్" అన్నాడు. రవి తలూచాడు.

పిసియాలు పుచ్చుకుని "థాంక్స్" అన్నాడు తునుతులిద్దరూ.

రవి మెల్లిగా "హే మెన్" అన్నాడు. నాయిక సినిమా చూడడంలోనూ, రవి చీకట్లో నాయిక కొందరన్నీ చూడడంలోనూ నిమగ్నరైపోయాడు. మధ్య మధ్య నాయిక రెండు మూడు సార్లు రవి వేపు చూసింది. రవికి ఏవో మాటలు మాట్లాడడా మనిసింది. ఏం మాట్లాడాలో తెలియక తిక్మక పడ్డాడు. సినిమా అయిపోవచ్చింది. నాయిక మరొకసారి రవివేపు చూసింది. రవి ఆమెవేపు దీనంగా చూశాడు. నాయిక—ప్రియనతివేపు తిరిగి "రేపు ఇంగ్లీషు పిక్చరు చూటివీకే తప్పకుండా వెళ్దాము" అంది. రవి విన్నట్టుగా.

పిక్చరు అంత తొందరగా ముగిసిపోతుందని రవి అనుకోలేదు. ఆఖరి రీలు అయిపోవడం, తన మతో నాయిక తనవేపు ప్రేమభరితమాపులు చూస్తూ వెళ్లిపోవడం, తనకు మిత్రభృందంలో బయటికి రావడం, రవికి తెలియకుండానే జరిగాయి. నాయిక కారెక్కి వెళ్లిపోవడం కూడా చూశాడు. మార్కం "ఏం బ్రదర్! ఇంక మమ్మల్ని మరిచిపోతావేమిటి?" అని పిచ్చుతట్టాక, రవికి మెదడులో రక్త సంకలనం కలిగింది.

"ఒరేయ్! మార్కం. నీ మేలు మర్చిపోతురా!" అన్నాడు రవి.

"అదేమిట్రా! అసలు 'సినిమా' అయిపోయో" అనింది నేను" అన్నాడు గిరి.

"గిరి! ఈ జన్మలో నీ బుణం తీర్చుకోలేదురా."

"నరేలే. ఇంతకీ ఏమిటా 'ప్రేమ' పుందా?" అనడంగాడు నరే. నలుగురు ప్రేమపూర్వక మాట్లాడుకోసాగారు.

"ఏమిలేదురా. నా కనులు ఏం మాట్లాడాలో తోకలేదురా" అన్నాడు రవి.

"నంకేకాపురా. ఇంత క్రమా బూడిదపోవిన పన్నీరై పోయింది" అన్నాడు గిరి.

"అనలా అమ్మాయి సేలేమిటో, ఎవరి తాలూకో తెలుసుకోలేకపోయావా?"

"లేదురా మార్కం. నాకు ఆ విషయాలు తోకలేదు."

"పాపి ఆ అమ్మాయి నీతో ఏమన్నా మాట్లాడలేదు."

"లేదుకాని, తన స్నేహితురాలితో 'రేపు ఇంగ్లీషు పిక్చరు చూటివీకే తప్పకుండా వెళ్దాము' అందిరా"

"వెరిగిందే" "కంగ్రాటు" అంటూ మిత్రులు రవికి "వీక్ వాండ్" ఇవ్వటం మొదలెట్టారు. "నేను ముందే అనుకున్నాను. ఆ అమ్మాయి చాలా తెలివైనదని" అన్నాడు మార్కం.

అంతా నాళ్ళ మాటలర్థంకాలేదు. "ఏమిటా నీ పుట్టేకం?" అని అడిగాడు.

"ఇంతేముందిరా. 'రేపు ఇంగ్లీషు చూట్టేకం' మమ్మల్నా, మమ్మల్నా కూడా రావోయ్—రాజా!" అని అప్రసాదించడం అది" అన్నాడు గిరి.

రవి ఒక్క నిమిషం అలోచించాడు. "ఒరేయ్ వెనక్కివదండి!" అన్నాడు.

"ఏండుకు?" అన్నాడు యవ్. బి. యవ్.

"రేపు మాట్టేకే అదృష్టం బుకింగ్ పుందేమా తను కొన్ని ఇప్పుడే టెక్సెట్టు కొనేద్దాం" అన్నాడు. అందరూ నవ్వారు.

"ఫరవాలేదులే. ముందు రూముకి వద" అన్నాడు యవ్. బి. యవ్.

రూముకి వెళ్ళేటప్పుటికి రహమాన్ పిల్లకొనం ఎదురుచూస్తున్నాడు. రవి నాఖరైన జోగులు తెచ్చిన కాఫీ, టిఫిన్ తాగించి, రవి తాలూకు టిఫిన్లో నగం ఏగెల్చు వూడేస్తూ, జోగులతో కలుపుచెప్పేస్తాడు.

"హెల్లో! రహమాన్ పిల్ల వెళ్లిన సవేష్టేంది?"

"అదృతంగా సేయ్యింది. అనలా అమ్మాయి దీపూరు కానేకాదు. అనలామె అమ్మాయేకాదు. ఆ మనిషికి ఫోటోలేదు" అన్నాడు కోనంగా రహమాన్.

"అదేమిట్రా, అమ్మాయి కాపోవడం ఏమిట్రా?"

"కాదురా బాబూ. మనవాడిమీద నుచ్చుమందు జల్లడానికి వచ్చిన మంత్రతంత్ర మాయామయి! ఈ పాటికి ఏ భూగృహంలోకో, సాతాగృహంలోకో వెళ్లిపోయియుంటుంది. మనం వెంటనే దీ భూతవైద్యులైనా పట్టుకొని మనవాళ్ళ మును జక్కించుకోవాలి."

"రహమాన్! మమ్మల్నా అట్టేవాగకు. మేం యిప్పుడే సినిమామంచి వస్తున్నాం. రవిచక్రవేత ఆ అమ్మాయి కూతురి. ద్రింపులాగింది. రేపు మాటివీకే మమ్మల్నా కానుకోనుంది. ఇంత జరిగితరువాక నీ మాటలైలావమ్ముతాం?" అన్నాడు మార్కం.

"అయితే మమ్మ వదిలిపెట్టి మీరంతా సినిమాకి వెళ్లి ఆ అమ్మాయిముందు 'పైన్' పోయారన్న మాట. అలాంటప్పుడు నాగోం మీరెందుకు?" అని రహమాన్ కోనంగా వెళ్లిపోయాడు. రవి రహమాన్ ను పట్టుకొని, "ఒరేయ్! మేం ముందర అనుకోలేదురా. మమ్మల్ని పోయింతరువాక గిరిగాడు సినిమా 'ప్రవేశం' పెట్టాడు. తీరా నాళ్ళకి వెళ్ళేసరికి ఆ అమ్మాయి జనిసింది. ఇంతే జరిగింది" అన్నాడు. రహమాన్ కాస్త అగి "హా!" అన్నాడు. అని జేబులోంచి ఒక ఫోటో తీసి రవిచ్చాడు. రవి ఫోటో చూశాడు. తన వలెనైన అమ్మాయిదే.

మిత్రభృందమంతా ఎగబడి ఆ ఫోటోను చూశారు.

"హెల్లో! ఎంత నాలుకూడేవురా!" అని రహమాన్ నే మెచ్చుకున్నాడు. ఫోటో వెతకాలి "మజాత, దివానీబాద్దర్ సాపారాయుడుగారి అమ్మాయి, మహారాజే" అని పుండడం జరిగింది. రహమాన్ నీ ఆఫోటో ఎలా సంపాదించాడో చెప్పమన్నాడు.

"మెట్రోస్టూడియోలో మన ప్రేండు రామ్మూర్తికి అమ్మాయి గుర్తులన్నీవచ్చి, ఫోటోపుంటే ఇప్పున్నామరా. ఫోటోల్ని గాలించి ఇది తీరా ఇక్కడేమా, ఈ అమ్మాయి జనిందాకు సాపారాయుడికి

బు డు గు

'ఆంధ్రపత్రిక'లో

ప్రతి దినం

బి తె క్స (కాజల్)

కళ్ళ అందాన్ని, కాంతిని పెంపొందించడమే గాక కళ్ళను చల్లగా ఉంచుతుంది.

అరవింద్ బింది కుంకుం

చాదు గుర్నిత మైన గువానవతో వ్యక్తి గతాభిరుచులకు సరిగతునట్లు ఆగరంగులలో లభిస్తుంది.

అరవింద్ టెజోరేటరీస్, పి. బి. 1415, మద్రాసు-33

తెలంగాణాలోని, హైదరాబాదులోని మిగతా ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని విజయవాడ, మెదక్, వైఎస్ఆర్, పులిపాటివారిపేట, విజయవాడ-1.

నాకొక్కటే. మరొకటి కడుపులోనే. నెలకు వచ్చింది. ఏదో పెళ్ళి సంబంధం ముందులో మొన్ననే వారింటికిపెరిపించి ఫోటో తీయించారట" అని ఆగాడు.

“అంతేనా, ఇంతేమేనా లాగానా?” అన్నాడు ఆ. “చెప్పరా బాబూ!” అన్నాడు రవి.

బుచ్చమ్మరహస్యం

“మరేంలేదురా. ఆయన చాలా చండశాసనుడట. ఇంటినిండా ఆయన పేటలో చంపిన పులుల చర్మాలేట. తన కూతుర్ని పి జమిందారుల అబ్బాయికోగాని ఇచ్చడేమోనని అనుమానం.”

“అదో అన్నాడు రవి. మిత్రబృందముంతా “అ! అదేమంత పెద్ద విషయంకాదులే. కాలేజీలో చదువుతున్న అమ్మాయి వాళ్ళ నాన్నకు లొంగుతుందా, ఏమిటి? కానీ, ఒరేయ్! రవి ఇప్పుడు నీ దృష్టంతా ఆ అమ్మాయికి నీమీద ప్రేమ కలగడం మీద కేంద్రీకరింపజేయ్యి. రేపు ప్రాద్దున్న మళ్ళీ

మీరు ఉబ్బనం వల్ల బాధపడుతుంటే

ఎఫజోన్ దీక్షణ మరల తారకదేవంలో దొరుకుతున్నది. ఉబ్బనం, రొమ్ముపడికేం, గుండె కంజా, గుండెలో కఠం, హెచ్చరం, కఠం అందమైన క్యాథం వల్ల బాధపడు తారక ఎఫజోన్ గుణకారి. ఎఫజోన్ పేదించుటకు ములరమైనది. మరకీకమైనది, రూడిగా గుణ మిచ్చునది శీఘ్రవివారణ గలిగించునది.

ఎఫజోన్ మాత్రమందరి వైద్య కాప్రయమైన కొవడ వర్ణముల గుణములు దిగువ వివరింపబడినవి :-

1. ఎఫజోన్ క్యాపసూలయొక్క కండరముల తుడుపును పోగొట్టే కత్తివంతమైన గుణమును గలిగియున్నది.
2. ఎఫజోన్ క్యాపసూలములమరియు గొంతులోగల గట్టి శ్లేష్మమును వలువన వరచును. అందువల్ల అది ములంగా దగ్గు మూలకంగా తొలగింపబడగలడు.
3. ఎఫజోన్ ఉపరితలమందలి రక్త నాళములలో అధికకూడికయైన ఒత్తిడిని నివారించును.
4. ఎఫజోన్ గుండెలోని అక్కాయాకాకర

ఒత్తిడిని తగ్గించివచ్చే కత్తిని హెచ్చించును. 3. ఎఫజోన్ వరములను కనునవరచే గుణమును గలిగియున్నది. ఇందు మూలకంగా ముమ్మరమైన ఉబ్బనయొక్క ముఖ్యగుణమైన దడతో గూడిన ఒకర్యమగు తొలగించును మరియు రొమ్ము పడినపు జాడైన ఎడతెగని దగ్గును తగ్గించును.

ఉబ్బనం వేగముగా తాకి విజృంభించును. కాని అది తాకిన వ్యర్థమాత్రపు చిహ్నం కనిపించగానే ఒక ఎఫజోన్ దీక్షణ మ్రింగినయడల మీకు రూడియైన శీఘ్రవివారణకలుగును.

ఎఫజోన్ యొక్క యోగ్యమైన న్రకంసనీయ గుణములు, దానిని వాడినట్టి అనేక వ్యాధిపీడితుల వల్లను, దానిని విర్ణయించిన అనేక మంది డాక్టర్ల వల్లను, ఋణపు వరచబడినవి ఎఫజోన్లో అంబాటు కాగల ఓషధులు లేవు. ఇది 15, 45, 100 మాత్రలగల ప్యాకెట్లలో తెమిస్తుందని వర్ణము. మందుల షాపులన్నిటిలోను దొరుకుతున్నది.

EPHAZONE

ఎఫజోన్ నిర్మాతలు మరియు పంపిణీ దారులు:

జై.ఎల్. మారినన్, నన్ అండ్ జోన్స్,

ఇండియా లిమిటెడ్

కొలకొండ కలకత్తా తూర్పు బెంగాల్

కంటే ఎక్కువగా అని తనివేయక పంపు తీసుకున్నాడు.

మర్నాడు ప్రొద్దున్న మీకు గంటలకి విశ్రాంతి ఉంటే, జోగులు తెచ్చిన కాఫీ, టీ, లిఫ్ట్ లిఫ్ట్ పూర్తి చేసి, మజాత ఫోటో తీసుకుని (ప్రొద్దుటానికి పాటుకొని) గడ్డంగియడం కార్యక్రమం ఆరంభించాడు రవి. జోగులు రూము ఉత్తరం చేస్తూ వచ్చాడు.

“ఒకేయే! జోగులూ, మీకు పాపరాముడుగా రుణం తెలుసా?”

“నీరు విన్నావంటి” “మజాత తెలుసుకురా?”

“తెలియదా?” “మరేం తెలుసురా?”

“తక్కినదంతా తెలుసంటి” అన్నాడు జోగులు. రవి జోగులవేపు చూశాడు.

“రాత్రి రహమాన్ గారు చెప్పారంటి, బాబూ! మీనం పూర్తిగా తీసేయకండి. అందమంతా పోతుంటి. “జోగులూ! మనం మీనం గురించి మాట్లాడటం లేదు.” “చిత్తం”

“అనబు ఈ రోజుల్లో హిరోంతు మీనంలేదు తెలుసా?”

“తమరికి మీనంవుంటే చాలా అందం ఇస్తుంది బాబూ”

“అని నీ అభిప్రాయం. కానీ నా అభిప్రాయం అందుకు వ్యతిరేకం. కాబట్టి నా అభిప్రాయం మన్నించాలి. ఎప్పుడుంటావా?”

“చిత్తంబాబూ. కానీ నేను నా అభిప్రాయం మార్చుకోలేను.”

“అయితేనేరే. రెండు కప్పులు కాఫీ ఫ్లెక్సులో పోయించుకురా!” అన్నాడు రవి కోపంగా. జోగులు, రవి నొఖరనడంకన్నా, అంతరంగిక కార్యదర్శి అవచ్చు. జోగులు బాగా చదువుకున్నాడు. ఫిఫ్త్ ఫోరం పాసయ్యాడు. చాలా పూర్వ తిరిగాడు. రవి తండ్రి దగ్గర నొఖరుగా చేరాడు తిండికి గతిలేక. అతన్ని పాపావ్య నొఖరుగా చూడక, అందరూ గౌరవంగా చూస్తారు. రవి చదువుకోసం విశాఖపట్టణంలో కాపురం పెట్టిన దగ్గర్నుంచి జోగుల్ని అతని దగ్గర్ పంపారు. రవి అంటే అతనికి వివరాలన్నీ తెలుసు.

జోగులమీదకోపంకొద్దీ, రవి పూర్తిగా మీనం తీసేశాడు. మిత్రబృందంలాగానే అబ్బాయి కార్యక్రమం వచ్చినంత ప్రారంభించారు. అవాళ విద్యుత్ వాతరే రవి మజాతలో మాట్లాడాలనే తీర్మానం అమోదించారు. అంతేకాకుండా అవాళ ‘మాటిసి’కి తానుంటా అనవసరమనీ, ఒక్క రవిమాత్రం వేరే చాలుననీ విశ్వయించారు. ఎందుకంటే వీళ్లంతా పున్నారని అమె విడియవడవచ్చు. పైగా అమె కూడా ఒక్కరే లావచ్చు. అలాంటప్పుడు రవి కూడా ఒక్కడే వెళ్లడం నమంజనం. తాము సీనిమా వదిలిపెట్టే టైముకి వచ్చిపోయామని హామీ యిచ్చారు.

రెండుగంటలకే పూర్తిగా ముస్తాబై రవి ఫీట్లు టురు దగ్గర హాజరయ్యాడు. మజాత ఎప్పుడు వస్తుందా? అని ఎదురుచూస్తూ, వివిధమొక్క యుగంగా గడపసాగాడు. సీనిమా ప్రారంభించే టైమయింది. మెల్లిగా టిక్కెట్టు కొని మేడమెట్టు ఎక్కుతున్నాడు. సరిగ్గా అదే సమయానికి మజాత కార్లోంచి దిగివస్తోంది. రవి ఆనందం వట్టలేక పోయాడు. వెంటనే అమె కెదురుగుండెనల్లి “హెల్లో

మీకిష్టమైన నూనెలొనానబెట్టుడు

కాప్సీర్-కుసుం

తేజములను పెరిగించును. అకాలినరనువరాన్నును.

చదువు ఉపేక్షవములకు

సాంటులక్స్

చదువు అపొయములకు

ములాపము

“కూడ” తేజస్వినైన డిదువత్తులు, సువాసనగలు, ఓ ప్రవర్తన, శ్రేష్టత, నంజుగూడు వంద్య ఫిండి & అపూర్వ టేవ ధములు ౦౦

సాల్ వజింట్టు, యునైటెడ్ కెకెసెడక్, మదరాసు ప్రొడక్షన్స్, చెడయనాగి

శ్రీ లక్ష్మీ గూడలూ శ్రీ లక్ష్మీ గూడలూ ఒక టుఫ్టును ఒక స్టాన్డర్డు అవ్వనించెదము.

అల్విటోన్

అత్యంత ప్రయోజనకర అపారకవియం!

అత్యంత అరోగ్య వద్దలిని ఆత్మార్థునికీ యంత్ర పరికరాలతో తయారైనది

- తేలికగం ఏకసమ కణాదు
- అడుగున గవి విలవక శీఘ్రంగా కరుగుతుంది
- ఎన్నటికంటే అధిక ప్రమాణం కందు
- ఎన్నటికంటే దాగువరచివర్త (శ్రేష్టతకంది)

డినెమెంట్ (శ్రమించిన అయోజిత) తరహాలోని తోలునీసంది.

ALVITONE
(ALL VITAMINS IN ONE)
An Ideal Food Beverage
A drinking food containing concentrated cream from milk and Cocoa. Being prepared under hygienic conditions the constituents are well preserved. Alvitone is a delicious beverage free from drugs.
TONE UP YOUR SYSTEM WITH ALVITONE
1LB
ALVITONE LABORATORIES, MADRAS

బుచ్చప్పరహస్యం

నుజాతా. మీకోసం ఇంతసేపటినుంచి ఎదురు చూస్తున్నాను” అన్నాడు. ఆమె నవ్వి, వెనక్కి తిరిగింది. అప్పుడు రచికీ నుజాత వెనక్కాల నల్లగా, తాళగా, చీడుగావున్న ఒక మీసాలరాయుడు కనిపించాడు. రచి గరుక్కుమన్నాడు. నుజాతలోపాలు వేరొక ముగ చుక్కపస్తాదని తను పూహించలేదు. నుజాత, ఆ చుక్కతో, “ఈయన చా ప్రేమడువా. పేరు రచి. మూటంగంటే చాలా ఇష్టం. ఏరు మా వాప్తు” అని రచికీ వరసయించేసి, రచిని క్లిష్టపరిస్థితిలోంచి తప్పించింది. రచికీ ప్రాణం లేవవచ్చింది. “నమస్తే” అన్నాడు.

పాపికాయుడుగారికి రచి లక్షణాలేమీ వచ్చలేదు. రచికీ మూటంగంటే ఏమిటో తెలుసుకున్నట్లు ఆయన జుల తోచలేదు. అయినా ఆయన ఏమీ మాట్లాడలేదు. ముగ్గురూ హాలులోకి వెళ్లారు. రచిచక్కన పాపికాయుడుగారూ, ఆయన ప్రక్కన నుజాతా కూర్చున్నాడు. రచి పిల్లనంతా తల్లికిండులై పోయింది. అప్పుడతగాత్రా నుజాత ముందు కుర్చీలో ఒక చీడుగాటి మనిషి కుర్చున్నాడు. అటు ప్రాతంధ మువగానే నుజాత తనకు, ముందుకుకూర్చీలో కూచున్న చుక్కీ తం అడ్డంపచ్చి, కప్పించుకుంటుంది. పాపికాయుడుగారు తన కుర్చీలో కూతుర్ని కూర్చోమని, తను ఆమె కుర్చీలో కూర్చున్నారు. రచి మొహం వికసించింది. నుజాత తెలివి తేలుల్ని మనసులో ఎంతో సొమ్ముకున్నాడు. నుజాతలాంటి అమ్మాయి ఈ ప్రపంచంలో శుండదని నిశ్చయించాడు.

సినిమాలో పాపికాయుడుగారు తినమై యున్న ముఠాయందుని “నుజాతా, మళ్ళీ ఎంతో మంచి వానిని” అన్నాడు మెల్లిగా రచి. నుజాత అతల్లి మాట్లాడట్లుచి సైగ చేసింది చీకట్లోనే. రచికీ అమాత్రం బాబుబానిసింది.

ఏకాంతి నమయంలో పాపికాయుడుగారు ముగ్గురొక్కరినాటికి జయబిర్రలు. రచి ఆమెలో మాట్లాడడానికి అవకాశంకలుకున్నాడని గ్రహించి నుజాత, “అయితే నే నొక్కరైతే వద్దా మనసుకున్నాను. తీరా జయబిర్ర లేవట్లుగా మా వాళ్ళు తను కూడా వస్తామన్నాడు” అంది.

“ఇలాక రేచివనేక మంచివాడు” అన్నాడు రచి చీకటిమీద.

“అదేగో! మా వాళ్ళు వస్తున్నాడు. రేపు నీవితో కలుద్దాము. సాయంత్రం అయిదు గంటలకు” అని రచిలో మెల్లిగాచెప్పి, తండ్రి వచ్చేటప్పటికి ఏమీ ఎరగనిదానిలా కూచుంది. రచి వరసని తలూచాడు. పాపికాయుడుగారు, రచిని నీం చేస్తున్నట్టి, ఎక్కడ వుంటున్నట్టి అడిగారు. ఆయన ఎక్కువ మాట్లాడమనిషికాదు. ప్రతిక్షణమూ తను జమీందారుననీ, దివాన్బహద్దరననీ జ్ఞానకం వంతుకుంటాడు. అరోబాలు పోయినా, ఆ తీవ్రమాత్రం పోకూడదని ఆయన మతం. రచి జాగ్రత్తగా నమాదానమిచ్చాడు.

సినిమా అయిపోగానే తండ్రికూతుర్నిద్దరూ కారెక్కి వెళ్లిపోయారు. నుజాత రచివేపు మర్చిపో

అంద్రపద్మతపాకపత్రిక

మీ అందానికి మంచిదే

మీ జీవిత విజయాలకు అందం అనుసరం. ఎండవేడికి యింకా యితరకారణాలవల్ల ముఖం క్రమేపి నల్లబడి, ముదిరూవువస్తుంది. గ్రేటేయూ అనేద్రవముయొక్క అద్భుతసౌందర్య పోషకశక్తి మీ ముఖంలోని అసహ్యమయిన ముదిరూపును పోగొట్టి ఆకర్షణీయమయిన లేతదన్నాన్ని తెస్తుంది మీ అందం దివ్యాదీనాభివృద్ధి అవడానికి నెలకు అధమంకొన్నిసార్లు అయినా గ్రేటేయూ అనే సౌందర్యపోషక ద్రవవాన్ని వాడండి. ముఖంమీద మొటిమలను వాటి మచ్చలను, ముడతలను, నమ్మకంగా పోగొట్టి ముఖాన్ని తెలుపుచేసి, కాంతిని, అందాన్ని తెచ్చును. మొదటి పూతకే మీకు అశ్రద్ధాన్ని కలిగించే అందాన్ని యిస్తుంది ఒకసారి వాడి చూస్తే మీరెప్పుడూ విడువరు. అన్నిపావులలో దొరకును

జనితా ప్రొడక్టుస్ - ఏలూరు. (ఆంధ్ర)

దుది పునెన

అతి త్వరగా

‘స్టార్ట్’

అగుతుకు

ఎల్లప్పుడూ సిద్ధం

మీకు ‘సెల్ ఫోన్’ వలె ఎల్లప్పుడూ ఉత్తమంగా ఉంటుంది. మీకు వాళ్ల సెల్ ఫోన్ ఎక్ సెల్ యెలప్పుడూ బరువు లాగుతుంది. మీ సెల్ ఫోన్ ఎక్ సెల్ క్యాటర్ యెల్లప్పుడూ కం ఉత్తమంగా ఉంటుంది. అధిక కాలము దురగల ప్రత్యేక మెక్రోఫోన్ పాస్టిక్ పోర్టిక్ సెల్ ఫోన్లు, త్వరగా అరగని సీల్డ్ లిథియం సెల్లు కలిగి ఉంటుంది.

ఇలా విశేషమేమిటంటే—

కొంగులు నిలుగాని, అపూర్వ తట్టుకొగల బలమైన రబ్బరు కం బేయినగులదూ.

అడిగి తీసికోండి

సెల్ ఫోన్

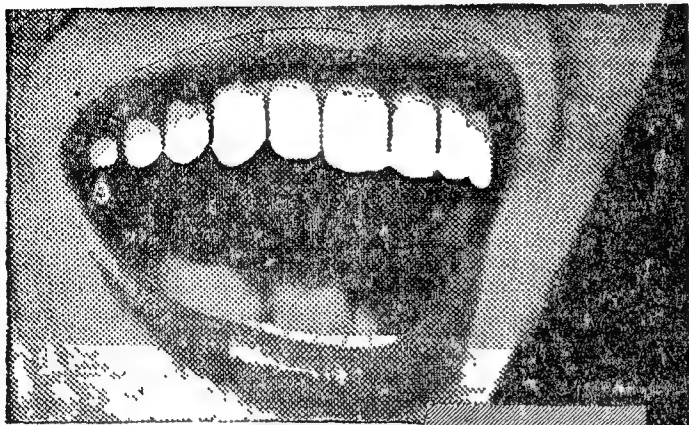
ఎక్ సెల్

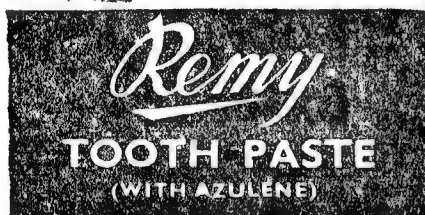
మీకు అగినా ఇది హానిపోతుంటుంది.

క్లెయిమ్ & ఎక్ సెల్ క్యాటర్ (కన్వర్షన్) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
మద్రాసు, ఆంధ్ర, కేరళ. మైసూరు రాష్ట్రం లోని ప్రధాన ఏజెంట్లు:
జవరల్ ఎలెక్ట్రిక్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-2.
కాంచీలు: శోభనబెటాను. తెలంగాణ: సిరింగంపాళా.

తెల్లని దంతములు
ఆరోగ్యకరమైన చిగుళ్లు
శుభమైన నోటివాసన

రెమి టూత్ పేస్ట్
రెమి టూత్ పేస్ట్ వాడుటకు సజ్జె మొదలు
పెట్టండి. దాని దట్టమైన నురుగులు, మీ
దంతములను బాగా శుభ్రపరచును. దాని
గున్నితమైన మువాసన, వాడిన తరువాత
చాలసేపు నోటి నంటి పెట్టుకొని వుండును.
వండ్ల పొడి గాకూడా విక్రయింపబడును.

రెమి ప్రాడక్టు. ఇండియాలో తయారు

మలయాలో లభించు ప్రదేశము :	సిలోనులో లభించు ప్రదేశము :
మేనర్పు మీనా క్రేడింగ్ కంపెనీ, 50-ఎ, మాన్రెట్ రోడ్, సింగపూరు-1.	ఎ. వి. ఆర్. ఎ. లిమిటెడ్, కోలంబో. RP932

రెమి హాస్యనాటకం—ప్రతి శుక్రవారం రేడియో సిలోను 41.72 మీటర్ల
మీద సా. 6-30 నుండి 6-45 గంటలవరకు విసంధి.

సుఖజీవిత సేవ

భారతి “సిద్ధి వైద్య మహిమ” మన శరీర నిరుల పాటశేవి

రికీ ఒక తార్కాణము.

“మెల్ మా యిల్ మందు”

(ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేన, ముఖ్యోగనివారిచే)

ధియోగిని పై మేన వ్యాధివల కష్టపడువారలను పునరుద్ధరించు అద్భుత సంతి
మేనరోగ నివారణ మేన, శేష్యము.

డా॥ కె. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య డి సన్యు

5/22, మేల్ నూయిల్ P. O. (N. A. Dt.) S. India.

‘అంధ్రనదిత్రవారపత్రిక’లో
ప్రకటనలు మీవ్యాపారాభివృద్ధికి
కోరబడుతాయి.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

చక్కెరలో గాని, చక్కెర లేకుండాగాని
తరచుగా మూత్రము వెలుగుతుంటు మిక్కిలి
ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని శుభ్ర
చేయడమేకొకుండా ఈవ్యాధి, తనబంగళాలో
దిక్కినవారిని ఆగోజుకాగోజు ముక్కువుకు
ఆనన్నుని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక
నూనెక శ్రమలకు యిప్పుగించకుండుట, నడు
ములో నొప్పి, మాపుమాంద్యము, తొడల్లో
రిమ్మరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి
బాధచూపును. పె లక్షణములతో కూడిన
వ్యాధికి వంటనే తగిన చికిత్స చేయించ
కున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు
యెండుట, గురదలు, కాళ్ళలో పగులు,
తూకం తగ్గడం, శరీరమంతా పొట్టు, కీళ్ళ
నొప్పలు, కంటిపొరలు, తియ, గడ్డెలు, రాత
పుండు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన
వ్యాధులు యెన్నో సంభవింపవచ్చును.

“వినస్ ఛారమ్” మాత్రలు వాడి అనేక కాల
మంది తమ బాధలనుండి నివారణపొంది ముక్కు
కరాళమునుండి రక్షింపబడిరి. “వినస్ ఛారమ్”

కాస్త్రియ పద్ధతులమీద ప్రాచీన యూనాని
వైద్యవిధానం ప్రకారం అమూల్య ఓషధుల
కౌశల్యముల, సాంభావిక ఔషధముల సార
ముతో తయారైనవి. “అమిరి దాహము,
మూత్రంలో చక్కెర తగి పలుమారు మూత్ర
విసర్జనచేయు అవసరము లేక 3 గోజులలోనే
మీకు చాలాభాగము నివారణయగును. కొద్ది
గోజులలోనే మీకు సగానికి పైగా స్వస్థత
చెకూరినట్లనిపించును. “వినస్ ఛారమ్” కొద్ది
వ్యయముతో గుఱుముగా, శరీరక గా నీవించ
వచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకపథ్యము లేదు. నిరా
హారముతో నుండే అవసరంలేదు. రోగులూ

పుష్టికరమైన ఆహారము ని సేయగల ఇదివరకటి
కంటే ఎక్కువరకాల ఆహారపదార్థములు తీసి
కొనవచ్చును. వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరపత్ర
ములు అడిగినవారికి వితముగా పంపబడును.
50 లిశ్చలఖరీదు రు. 6-75 ప. పె. మాత్రమే.
పోస్టేజినిమిత్రం రు. 1-6 ప. పె. అదనం.
(ఒకేసారి రెండు, అంతకుపైగా సీసాలను
తీసికొన్నచో పోస్టేజి ఉచితం.)

(SELLING AGENTS)

Barrys Commercial Corporation

(A. P. W)

27/A, Dhurumtollah Street
CALCUTIA-13.

బుచ్చమ్మ రహస్యం

వద్దన్నట్లుగా ఒక చూపు చూసింది—కారెక్ట్ ముందర. రవి, తప్పుకుండా జ్ఞానకముంచుకుంటూ మని కళ్ళతో జవాబిచ్చాడు.

రవి వాళ్ళని సీగవేసి వెనక్కి తిరిగేవరికి మిత్ర బృందం అతన్ని చుట్టుముట్టేసి, “ఒరేయ్! రాజా కారెక్టున్నీ మాకు తొందరగా అందించరా” అని అడిగారు. రవి జరిగిందంతా చెప్పాడు.

“వూ! అయితే ‘మాకు’ కూడా తంగంలో ప్రవేశించాడన్నమాట! నిన్ను ఎలా ‘ఇంట్రడ్యూస్’ చేసింది?” అని అడిగాడు సూర్యం.

“నాపేరు బాగా గుర్తుంచుకోండిరా. వాకు మూటింగంటే చాలా యిష్టం అంది తండ్రితో.”

“రై టే. మనందరం పిక్చరు మూటింగ్ డ్యురలోనే మొదలుపెద్దామనుకుంటున్నాంగా!”

“పిక్చరు మూటింగ్ కాదురా! రై ఫిలు మూటింగురా. మామకి వేటంటే చాలా ప్రీతి. అందుకని, మనవాడిని ఆయనకు పీఠిపీఠిదీని చెయ్యడానికి అలా చెప్పింది” అన్నాడు రహమాన్.

“నిజమేరా! చాలా వికాకే వచ్చింది” అన్నాడు రవి.

మిత్రబృందం రవికి మూటింగులో టై నింగ్ ఇప్పించడానికి నిశ్చయించారు. కాబోయే మామగారిని మంచి చేసుకోవాలంటే అది చాలా అవసరమని అభిప్రాయపడ్డారు.

మర్నాడు సాయంకాలం బీచిలో రవి, మజాతా కలుసుకున్నారు. ఇద్దరూ నమ్మద్రుట్టాడన్న, దూరముగానడిచి వికాంత స్థలంలో కూచున్నారు. నమ్మద్రుట్ట హోరు, తరంగాల జోరు రవి హృదయంలో ప్రేమను పొంగివజేశాయి.

“మజాతా నిన్ను మనసారా ప్రేమిస్తున్నాను. ముక్కులేదే బ్రతకలేను.”

“మిస్టర్ రవి, మిమ్మల్ని చూసినప్పుడే నా మనసు మీ కర్పించేకాను.”

“నిజమేరా! నేను చాలా అదృష్టవంతుణ్ణి.”

“నేను చాలా నిర్భాగ్యురాలిని.”

“ఏం? ఏందుకేరా?”

“మిమ్మల్ని మనసారా ప్రేమించాను కాని, మా నాన్న నా కప్పుడే ఇంకొక సంబంధం నిశ్చయించే కాదు.”

“అ! నువ్వు వద్దావా? నా ఆకంప్ని ఏమేదే పెట్టుకున్నాను మజాతా.”

“నా ఇష్టయిష్టాలతో ఆయనకు నిమిత్తం లేదు. ఆయన కెంతోనీ పూజించదారి హోదా మీదే దృష్టి. జమీన్స్పీహాయినా, ఆ అపొంభావం పోలేదు. ఒక పెద్ద జమీందారుగారబ్బాయికి నన్నినా మని మాట ఇచ్చేకాదు.”

“అరే! ఇప్పుడెలా? ఎలాగైనా మన మానంబంధం తప్పిపోయేట్టు చెయ్యాలి.”

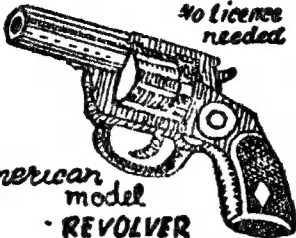
“అది చాలా కష్టం. వారికి నా ఫోటో పంపారు. వాళ్ళకు నేను నచ్చానట. తొందరల్లనే ముహూర్తాలు పెట్టేద్దామని చూస్తున్నారు.”

“నీ కిష్టంలేదని చెప్పలేరా?”

“నేనూ మా అమ్మా కూడా ఎంతచెప్పినా ఆయన వివలేదు.”

—నళిషం

No licence needed

American model REVOLVER

తోరుల నుండి, అడవి మృగములనుండి మిమ్ము కాపాడుకోండి. వనభోజనములు, యాత్రలు, వాటకములకు చాల ఉపయోగమైనది. ఆటోమేటిక్ ఆరు తూటాలుగలది, లేరిక్ నది. దీని పెద్ద కెల్లము, ప్రకౌకమైన మంట మిమ్ము అవసరమండి కాపాడును.

ఫర నెం. 333 444 555
రు. 6 8 13

25తూటాలు ఉచితం; ఆట్రెన్ ప్రతి 100 తూటాలు రు. 3. లేదరుకేను రు. 4. పోస్టేజీ రు. 2. రై నెమ్మ అనవసరం. ఒకే ప్యాకింగులో రెండు రివాల్వర్లు తెప్పించుకున్న పోస్టేజీ, ప్యాకింగు ఉచితం.

AMERICAN TRADING COMPANY
(WAP), JULLENDER CITY.,

బైటా

'గర్వశయ' రోగ నివారిణి

నర్తక గర్వశయ వ్యాధిని దోగడ్డి అరోగ్యమగు నారాజ ముఖరంగకేయిని. అన్ని వర్ణ రోగము. పీచి 2.50

కృష్ణవేబరేటర్ డెజివాడ

యాలక్కాయ, అవంగము
తాంబూలములకు
యిప్పుడు అక్కరలేదు.

రూచి

సుగంధ ద్రవ్య సముదాయము
అన్ని కిరాణాకొట్లలో దొరకును.
బ్రికొట్లలో వాడబడుచున్నది.
నానాకొస్తుటిక్కు. విజయవాడ-2.

శ్రీ బాలాంజనేయ ప్రశస్తి

సంతానము, రోగములు, గ్రహబాధలు, వివాహం, పారిపోయిన పశువులు, మనుష్యులయొక్క ఆచూకీ, దొంగిలించిన సామగ్రి, వీడిపోయిన భార్య మొదలైనవి 5 ప్రశస్తిలకు వెంటనే వ్రాసి పంపగలను. రూ 2 ఎం. ఓ. చేయండి. నెలలవారీగా 12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము రూ 2. పూర్తిపేరు, జాబు వ్రాసిన పేరు తెలిపిన చాలును.

హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము,
10వ రై ను, అరంజల్ పేట, గుంటూరు-2.

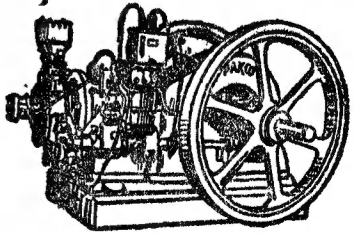
PAKCO పాకో స్టో-స్పిడ్, కోల్డ్ డ్రైరింగ్ క్రూడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు:—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అద్భుతంగా పనిచేయును
- * బాన్ స్క్రూయిల్, ఇంజన్ పరికరములు

ముద్రాసు, అంగి, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు ఏజెంట్లు:

Grams: LAMP **K. S. SHIVJI & CO,** (Estd 1903)
Phone: 22017 పోస్టుబాక్స్ నెం. 5, 178-79 (బాన్స్, మద్రాసు-1.)

మాలతి చందూర్ గారి
పంటలు, పండిపంటలు
 "వపదావనం" నుంచి పునర్జుదితం
 రెండు భాగాలు కలిపి ఒకే పంపుటంగా
 వెలువడింది. వెం అయిదు రూపాయలు
 మాత్రమే. పోస్టేజీ ప్రత్యేకం.
కమలా పబ్లికేషన్స్,
 వోడవరపువారి స్ట్రీట్, విజయవాడ-2

మంచి పుస్తకాలు
జీవిత రహస్యములు:- మీ దొంగత్వమునానికి
 అనేక కామ సూత్రాలు - రూ 3-50
 యువత :- స్త్రీలను గురించి అనేక
 కుతూహల విషయాలు - రూ 3-50
 సంఠానము:- గర్భనిరోధానికి 60 నవీన
 సులభ మార్గాలు - రూ 3-50
చిమ్మక రహస్యములు:- మ్యాజిక్ లో అక్షర
 సంహారించే అనేక కళాదారులు రూ 6-00
ఉద్యోగదర్శి:- మనజేతంలో అన్నిరకాల
 ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ 5-00
జాతీయజ్ఞానము:- శరదానంతరం ఆత్మను -
 గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు రూ 2-50
జోష్టు ఖర్చులుచిత్రం క్రింది ఎత్తన్నకు ద్రాస్తే
 ఏ ఏ పోస్టుచార్జీ మీయింటికీ పంపబడును
దేశీయ ప్రచురణలు, పుస్తకాలు, శిల్ప

కాల్తెండరు
 శాస్త్రమైన ఫోటో ఆఫ్ కెల్త కాల్తెండరు
 దర్శకు ముక్కు సంప్రదించండి. కాల్తెండరు
 దర్శకు బొమ్మలను కాల్తెండరు మ్యాను
 ఫ్యాక్చర్లకు, ప్రింటర్లకు ప్రత్యేక
 ధరలకు సమయి చేయుదుము.
జంతు విమానము కు పనిచేయుటకు సమర్థు
 లైన విజులు కొనలేరు. ప్రాయండి.
AJANTA ART CALENDER Mfg. Co.
 P. B. 255, MADRAS-1.
 or P. B 962, Calcutta-1.

RATNAM'S N-OIL
 అంగరంగులు అమ్మినది కెంది. చిన్న
 కనీసం 200 గ్రాముల కేరం అయి
 తో బొట్టల ముద్రవించును 50 సం||
 ప్రత్యేక లబ్ధి. 1 కేసా రూ 10 ల
 ని. 1-4-0 కేరలినీనవాగ ముంగుగా
 1-4-0 పంపేది. ఇంగులో స్పెషల్ రకం
 అరింటుకును నకు రూ. 25-0-0 లు
డాక్టర్. రత్నం నెన్స్, (Est'd 1904)
 మలక పేటపిల్లింగ్, ఆంధ్రప్రదేశ్
 తల్లి, రాజావాడ 24 (అంగ్రావరకే)

మండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి
ప్రవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ట్రైవేల్) విమలెడె
మదరాసు-17

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి!
 ఇంటిలో విరామంగా కూర్చొని
 తుండేపప్పు. పోస్టల్ ట్యూబ్ ద్వారా,
 హోమియోపతి చగుతుకొని, గవర్న
 మెంటుగిజిస్టరు కాలేజీ ద్వారా డిప్లొమా
 పొందండి. ప్రాక్టీస్ చేయగలము.
 వివరములకు వెంటనే ప్రాయండి.
Indian Homoeopathic College
(AFM) Jullundur City.

నాకాన్
 నేటినుండి ఉప్పుసపు వ్యాధితో బాధపడ
 నవసరంలేదు. ఈ వ్యాధి నిర్మూలనకు గాను
 30 సం|| పరిశోధనా ఫలితముగా లభ్య
 పరచుకొనబడి, పరమ హంస క్రియలగు
 మూలికలతో తయారైన అయుర్వేదాదగం.
 ఎంత ముండి వ్యాధితో నను రక్షణకు బాధ
 నివారించేయుటయే గాక కొంతకాలము
 నేనించిన రిగి మామెట్టు.
 8 రూ|| రు. 3-75. పోస్టేజీ ప్రత్యేకం.
 ఇండియన్ మెడిసిన్ హౌస్, విజయవాడ-2.

రు. 6 కే
రిస్టువారి:
 15 వ్యాధులన్నియు
 వాటిని 5 సం|| పూర్తి
 గలవి. కెయిన్ పద్ధతి
 రు. 6/- లకే వస్తుంది.
 పోస్టేజీ అదనం. ఇంగ్లీషులో పెద్ద
 అక్షరాలలో మీ అడ్రసు ప్రాయండి!
SWISS WATCH Suppliers,
(A.P.W) Faridabad, (Punjab)

న్యూ డి ల్లీ లే ఖ
 (7-వ పేజీ రికవాయి)

మాత్రం ఉండాలి. ఈ ప్రమాదాన్ని అందుకుని
 కృతకృత్యులైనవారిని ఉద్యోగాలలో నియమించే
 ముందు, అన్ని ప్రధాన కళాకారులను వివిధ వర్గాల
 ప్రజలకు తగిన ప్రాతినిధ్యం కల్పించడానికి
 కొంతలో కొంత స్వేచ్ఛాత్వం అవసరం."

"మాతనంగా నిర్వచుతున్న ఉద్యోగ నడుమ
 యాలు నమాజంలోని అన్ని వర్గాలవారికి నమా
 నంగా లభ్యం కావడంలేదేమో ననిపిస్తుంది. కొన్ని
 వర్గాలవారు తమ వలకుబడిని, అధికారాన్ని వినియో
 గించి, తమ తమ వర్గాలకు చెందినవారికే కొన్ని
 ఉద్యోగాలు బహుశ: యిమ్మా ఉండవచ్చు. విచారణ
 జరిపించి, ఇదే యదార్థమని ఋజువు అయితే
 ఈ లోపాలను సవరించి అందరికీ నమానావకాశాల
 కల్పించటం అవసరం."

స్వేచ్ఛాత్వం వచ్చింది అగామితూ, స్వర్గీయ
 మోలానా అజాద్ ధర్మమా అని శ్రీ కబీర్ కు
 విద్యాకాలో నంబంధం ఉంటూ వచ్చింది. అందు
 వల్ల యూనియన్ వల్లకే నర్సన్ కమిషన్ ఏవి
 ధంగా పరీక్షలు నిర్వహిస్తున్నది ఆయనకు తెలిసి
 ఉండాలి. తనకు శ్రీ కబీర్ నూచనం ను
 జాగ్రత్తగా పరిశీలించటం అవసరం.
 'ఇంటర్వ్యూలో వ్యక్తిగతమైన ఇష్ట నిష్టలకు
 అవకాశం ఉండకపోదు' అని ఆయన అంటు
 న్నారు. మరోవిధంగా చెప్పితే, యూనియన్
 వల్లకే నర్సన్ కమిషన్ నడుపులు అభ్యర్థులను
 ఇంటర్వ్యూ చేసే సందర్భంలో వ్యక్తిగతమైన
 ఇష్ట నిష్టలకు లొంగిపోయే అవకాశం మొత్తంమీద
 ఉన్నదని అనుకోవలసి వస్తుంది. ఈ కారణంవల్లనే
 నేమో, రైల్వేల తాలూకు నాలుగు వల్లకే
 నర్సన్ కమిషన్లో మూడింటికి పెట్టూర్
 కులాలకు చెందినవారు అభ్యర్థులుగా ఉన్నారు.
 శ్రీ కబీర్ తాము విద్యావేత్తలమని అంటారు.
 మానవులకు రక రకాల అధిరమలు ఉంటాయని,
 ఇంజనీర్లుగా తయారవ్వాలని కొంద రకుంటుంటే,
 విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తలుగా తయారవ్వాలని మరి
 కొందరకుంటుంటారు, ఇంకా కొందరు
 విద్యావేత్తలుగా కావాలనుకుంటుంటే ఆయన
 అంగీకరించక తప్పదు. శ్రీ కబీర్ వతకాన్ని అనుస
 రించి మన విశ్వవిద్యాలయాలు కమ్మూనిస్టు
 దేశాలలోవలె విజమూనలో గుమాస్తాల శైలిని
 తయారుచేసి, ప్రభుత్వ, వాణిజ్య రంగాలలో
 ఉద్యోగాల నిర్వహణకు సంబంధించి వస్తుంది. అధిరుచితో
 గాని అర్హతలతోగాని నిమిత్తంలేకుండా, ప్రతివర్గా
 వారికి తగిన ప్రాతినిధ్యం లభించేవిధంగా ఉద్యోగ
 లను ఎన్నుకోవాలి. శ్రీ జగజీవనరాం మరొక
 అడుగు ముందుకు వెళ్ళారు. ప్రమాదాన్ని కుడా
 ఆయన కుల ప్రాతినిధిక పరిపవణ్ణీకారు. పండిత
 నెహ్రూ అభ్యర్థుడుగా ఉన్న మంత్రిమండలి
 ఆమోదంపొందే ఆయన ఈ పని వెళ్ళారు. అంటే
 ఒకనైపున ప్రమాదాన్ని కుల రత్నాన్ని ప్రవేశ
 పెట్టాలని శ్రీ జగజీవనరాం మానవను అంగీక
 రించిన మంత్రిమండలి నభ్యర్థి మరోకనైపున
 కులతత్వం నిర్మూలనకు సంబంధం కట్టుకుని, నన్న
 క్కులా రత్నాన్ని అనుసరించాల్సివస్తుంది.

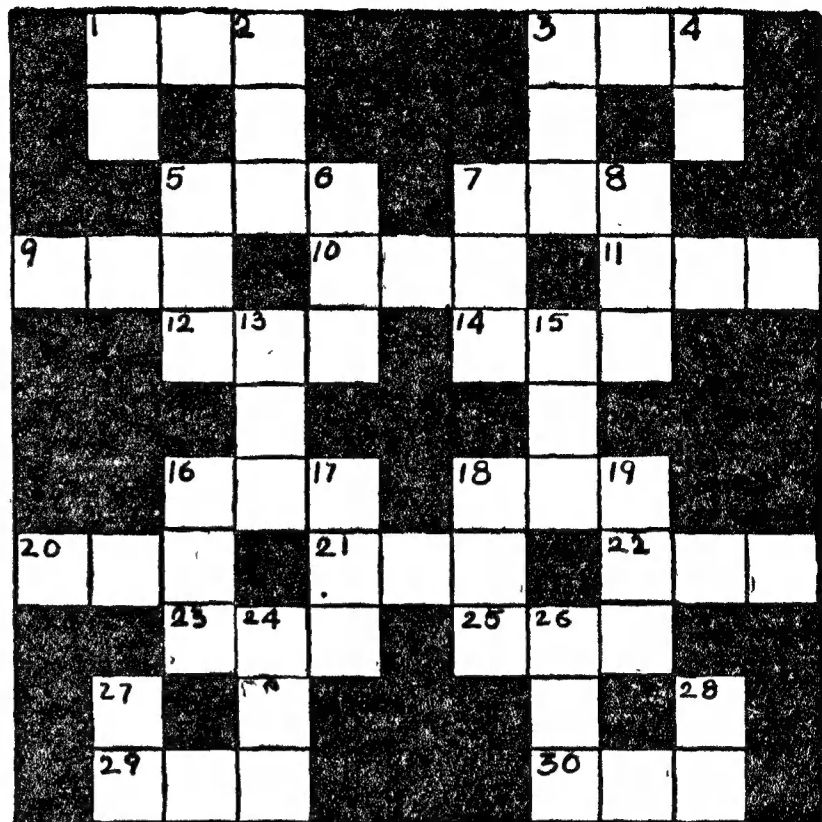
గళ్లనుడికట్టు-75

అ డ్డం

1. బంతా, కట్టి వుంటుంది.
2. యామరకాయలనుండి, బంటుకోసం తీయబడింది.
3. ఇరుక్కై వుంటుంది గుడికాయగానే కనుపించును.
4. అయి వయసులా ?
5. నేనెవరూ, నేనే కీటకం కూడా !
6. వయస్సు వక్రమమైన మార్గం చూపగలదు.
7. నెత్తురే !
8. బాటిల్లెట్లను కట్టింపినవో చిట్ట గల యామరకాయ.
9. నిలబడి అరికాళ్ళు అని అర్థం ఉన్నది!
10. కోణం నిర్మించినవో చూస్తే చిట్టమెత్తే వాడని తిలకిస్తాడు.
11. బాట్లకాయని బంతో కారణము ఏది ?
12. లాగు !
13. బట్టి బట్టలుగా ఉంది, అనుకుంటు ! బాగ్ లాగా చూస్తే గట్టకాయ.
14. లాగాలు ముత్యం, యెండుముత్యం ?
15. నిలబడినవలె అయిపోయిన 'మూలం'
16. కీటకం వాడే అయితే ?
17. ఇలా ! కట్టింపబడింది ! ఎన్నో కేటకాలను చూడ వో అనుకుంటున్న !
18. తల !

74-వ గళ్లనుడికట్టుకు జవాబు

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

ని తు ప్ప

1. నేనెవరూ, నేనే కీటకం కూడా !
2. నిలబడి అరికాళ్ళు అని అర్థం ఉన్నది!
3. కోణం నిర్మించినవో చూస్తే చిట్టమెత్తే వాడని తిలకిస్తాడు.
4. బాట్లకాయని బంతో కారణము ఏది ?
5. లాగు !
6. బట్టి బట్టలుగా ఉంది, అనుకుంటు ! బాగ్ లాగా చూస్తే గట్టకాయ.
7. లాగాలు ముత్యం, యెండుముత్యం ?
8. నిలబడినవలె అయిపోయిన 'మూలం'
9. కీటకం వాడే అయితే ?
10. ఇలా ! కట్టింపబడింది ! ఎన్నో కేటకాలను చూడ వో అనుకుంటున్న !
11. తల !
12. బాటిల్లెట్లను కట్టింపినవో చిట్ట గల యామరకాయ.
13. నిలబడి అరికాళ్ళు అని అర్థం ఉన్నది!
14. కోణం నిర్మించినవో చూస్తే చిట్టమెత్తే వాడని తిలకిస్తాడు.
15. బాట్లకాయని బంతో కారణము ఏది ?
16. లాగు !
17. బట్టి బట్టలుగా ఉంది, అనుకుంటు ! బాగ్ లాగా చూస్తే గట్టకాయ.
18. లాగాలు ముత్యం, యెండుముత్యం ?
19. నిలబడినవలె అయిపోయిన 'మూలం'
20. కీటకం వాడే అయితే ?
21. ఇలా ! కట్టింపబడింది ! ఎన్నో కేటకాలను చూడ వో అనుకుంటున్న !
22. తల !
23. బాటిల్లెట్లను కట్టింపినవో చిట్ట గల యామరకాయ.
24. నిలబడి అరికాళ్ళు అని అర్థం ఉన్నది!
25. కోణం నిర్మించినవో చూస్తే చిట్టమెత్తే వాడని తిలకిస్తాడు.
26. బాట్లకాయని బంతో కారణము ఏది ?
27. లాగు !
28. బట్టి బట్టలుగా ఉంది, అనుకుంటు ! బాగ్ లాగా చూస్తే గట్టకాయ.
29. లాగాలు ముత్యం, యెండుముత్యం ?
30. నిలబడినవలె అయిపోయిన 'మూలం'

తండ్రి:- ఒకే యే, నీ కేజీ ఉత్తరం వచ్చింది. చూడరా. కొడుకు:- (ఉత్తరం చూచి) నేను నర్సింగు కమిషను పరీక్ష పాస్ అయ్యాను...

తండ్రి:- ఒకే! మనవాడు పరీక్ష పాస్ అయ్యేడే! పరీక్ష గూడే. ఈ వేళ మన ఇంట్లో ఒక టీపార్టీ ఏర్పాటు చేద్దాం. అమ్మమ్మ అ పోలయ్యని ఇలా రమ్మ నొక సారి. చిట్టి, నువ్వనాతో బాటుగా మేడపైకి రా డబ్బిస్తాను. బజారు కెళ్లి పార్టీకి కా వ ల సి నవన్నీ తెచ్చుకొని. ఉ...

కొడుకు : కాని నేను సెలవు కాలేదునాన్నా.

తండ్రి:- ఆఁ!... రుచాక్షరి, (పిట్టల వేమవరం)

ఉచితము

మాత్రం కొంత
నం. 555 ప్రమోక్ష
కుండ వాడితే మిత్ర
సంప్రదించు నట్లు
దట్టంగా పెరుగును.
బట్టలరానీయక మీ
సంప్రదించు అందం

గాను, నల్ల జాను పెంచును. అది పెంచును
నకు, కొండకు చురుకున కలిగించును.
ధరలు 2-50, పోస్టేజీలు 1-50. 3
బుడ్లు పూర్తికొల్పరు 7 లు. ఈ నూ
ను పూర్తి పరచేందుకు అందం, మన్నిక
గల ఒక బొమ్మగడియారం, ఒక రోల్
గోలు ఉంగరం ఒక సీసాతోను, 3 సీసా
లతో 4 వాచీలు, 4 ఉంగరములున్న
ఉచితంగా ఇస్తాం. మీ ఆద్రులను ఇంగ్లీష్
లో విడిఅక్షరములలో వ్రాయండి!

SANYASI PHARMACY (A.P.W)
Faridabad (Near Delhi)

దినం ప్రభాత చిత్రకారులు
బాపూ పై శిక్షిత క్రింద
కార్టూన్లు వేస్తున్నారు.

“పుటుకతోపుటేబుద్ధులు”

అతని పేరు చెల్లెళ్ళ పుక్
మృదాను కేబుదొంగలలో పేరు
మోసినవాడు. అప్పుడే బన్ను
దిగిన ఒకమునలి ప్లేడరుగుమస్తా
కేబులోంచి మనీపర్సరు కాజేసి
చల్లగా అక్కడనుంచి వారు
కొన్నాడు. తర్వాత మరొక
బన్నుస్తాండ్ వద్ద బన్ను ఎక్క
బోయాడు. ఉన్నట్టుండి అతని
కేబులోని మనీపర్సరుపై ఎవరో
చెయ్యివేసినట్లు తోచి వెంటనే
పెనులిరిగాడు. ఒక అందమైన
యువతి అతనికళ్ళలోకి నవ్వుతూ
చూసిరిది. ఆమెపేరు సహనాజ్
బీగము కలకత్తాలోని ఒక కేబు
దొంగల బట్టుకుచెందిన స్త్రీ.

ఇద్దరి చూపులు కలిశాయి
ఒకరినొకరు తెలుసుకొన్నారు.
ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. ఆ పరి
చయం వ క్వం అయింది.
వాళిద్దరూ దంపతులయ్యారు.

తర్ఫలితంగా సహనాజ్ బీగము
అడవిల్లను ప్రసవించింది కాని,
అబిడ్డ ఒక ఆ వల కు గం తో
పుట్టింది. కుడిచేయ్యి గుప్పెట
మూసుకుపోయింది. ఆ గుప్పెట
విడిపించేందుకు అదంపత లిద్దరూ
శత విధాల ప్రయత్నించారు.
కాని ఫలితంశూన్యం. కొమ్ములు
తిరిగిన డాక్టర్లు సైతం పెదవులు
విరిచారు. ఉన్నట్టుండి చెల్లి
పుక్కుకు ఓ యోచన తట్టింది.
ఎకాయెకీన తనచేతికున్న బంగా
రపువాచీ గోలును తీశాడు.

అబిడ్డ లేతకళ్ళకు అగుపించేలా
కుడిచేతిగుప్పెటకుఒకఅంగుళము
ఎత్తున ఆవాచీని ఇటూ అటూ
అడించసాగాడు. ఇలా ఒక పావు
గంట చేసేసరికి గుప్పెట కొద్దీ
కొద్దిగా వాడుతూ తర్వాత
పూర్తిగా వాడింది. అవాడిన
గుప్పెట్లోంచి మిలమిలా మెరు
స్తున్న ఒక ఉంగరం క్రింద
వడింది. ఆపిల్ల పుడుతూన్న పమ
యాన పురుడుపోసిన మంత్ర
వానికుడిచేతి వేలిపుంగరముఅది!

* * * *

ఒక ఉద్యోగి (మరొక
ఉద్యోగితో): ఏమండీ! గడ్డం
అలా పెంచుకున్నారు. ఏమైన
విశేషం ఉందా?

రెండవ ఉద్యోగి: అబ్బే
ఏమీ లేదు. నా ట్రాన్స్ఫర్
టి.ఎ. బిల్లు డబ్బు రాక సంవత్స
న్నరకు పైగా అయింది. అది
వచ్చేవరకు గడ్డం చేయించుకో
దలచలేదు. అంతే.

కొల్లా వెంకటేశ్వరరావు (గుంటూరు)

1-11-61

కవిసమ్రాట్ నోరి నరసింహశాస్త్రిగారి

చరిత్రాత్మక నవల